

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
January 2024

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานลูกคือราชกัญชีลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อรับอาณาจักร และพร้อมกันกับสิ่งนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกันอย่างแน่อน
- คำถาม:** ลูกต้องทำความเพียรพยายามใดเพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง? ลูกควรใส่ใจอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งใด?
- คำตอบ:** หากลูกต้องการกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง อย่าได้บูดบึ้งซึ่งติดกับการศึกษาเล่าเรียนของลูก การต่อสู้และการทะเลาะเบาะแว้งไม่มีความเกี่ยวข้องใดกับการศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนจะกลายเป็นเจ้านาย (Lord) ดังนั้น ลูกควรใส่ใจกับความก้าวหน้าของลูกเสมอ ลูกจำเป็นต้องให้ความใส่ใจอย่างมากกับพฤติกรรมของลูก ลูกต้องกลายเป็นเช่นเหล่าเทพและดังนั้นพฤติกรรมของลูกต้องสูงศักดิ์ ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ให้คำพูดที่ทุกคนพบว่าอ่อนหวานและไม่เป็นสาเหตุทำให้ใครเป็นทุกข์เท่านั้นที่ออกมาจากปากของลูก

โอมชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานและถามลูกว่า สติปัญญาของลูกจดจ่ออยู่ที่ใด? สติปัญญาของมนุษย์นั้นเร่ร่อนไปทั่ว บางครั้งก็ไปสู่ที่หนึ่งบางครั้งก็ไปสู่อีกที่หนึ่ง พ่ออธิบายว่า สติปัญญาของลูกควรจะหยุดเร่ร่อน จงจดจ่อ สติปัญญาของลูกอยู่กับสิ่งเดียว เพียงแต่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น ลูกๆ ทางจิตรู้ว่าทั้งโลกในเวลานี้ดโมประธานดวงวิญญาณเคยสโตประธานตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำและเวลานี้กลับมดโมประธาน พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาสโตประธาน ดังนั้นเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ไม่มีใครอื่นรู้ว่าพวกเขาต้องกลับบ้าน ไม่มีใครอื่นที่จะได้รับการกำหนดว่า ลูกๆ จดจำนั้น พ่อของลูก พ่ออธิบายสิ่งที่ง่ายดายเช่นนั้นแก่ลูก เพียงแต่จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายในลักษณะนี้ เพียงพ่อเท่านั้นอธิบายสิ่งนี้ ผู้ที่ท่านเข้ามา ก็ได้ยินท่านด้วยเช่นกัน พ่อให้การกำหนดที่ดีที่สุดสำหรับการกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และสำหรับการทำตามการกำหนดเหล่านั้น บาบาพูดว่า ลูกๆ ลูกเองเคยสโตประธานและเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกเคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วลูกก็ใช้ 84 ชาตเกิด และเวลานี้ได้กลายเป็นเช่นเปลือกหอย ลูกเคยเป็นเช่นเพชรและลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง บาบาบอกบางสิ่งที่ง่ายมากแก่ลูกๆ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน ร่างกายจะไม่กลับไป ลูกต้องไปกับพ่อในความสุข ด้วยการทำตามศรัทธาที่พ่อให้ลูกเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตนและแล้วเมื่อพวกเขากลับลงมาพวกเขาจะมาใช้ร่างใหม่ ลูกมีศรัทธาไหม ดังนั้นลูกควรจะมีใจเดียวเท่านั้น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกันเพื่อที่จะมีคุณประโยชน์มากมาย นักเรียนที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง นี่เป็นการศึกษาด้วย ลูกศึกษาในวิธีการเดียวกันมาทุกวงจร พ่อก็สอนลูกในลักษณะเดียวกันทุกวงจรด้วยเช่นกัน เวลาที่ผ่านไปนั้นกล่าวได้ว่าเป็นละคร การกระทำของพ่อและลูกๆ ดำเนินไปตามละคร พ่อให้คำแนะนำที่ลูกต้องแก่ลูก ลูกๆ พูดว่า บาบาเรลิมท่านช้าแล้วช้าแล้ว เหล่านั้นเป็นพายุของมายา มายาดับแสงของลูก พ่อถูกเรียกว่าเป็นเปลวไฟด้วยเช่นกัน ท่านถูกเรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจด้วย ท่านบอกสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก ท่านเต็มไปด้วยความรู้และท่านได้อธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูก พ่อบราห์มาพูดว่า พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เช่นกัน พ่อจะพูดว่า พ่ออธิบายแก่ลูกๆ และบราห์มาก็รวมอยู่ในนี้ด้วยเช่นกัน ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่คือการหาโยคะที่ง่ายดายอย่างมาก ลูกคือราชกัญชีดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ลูกเรียกว่าเป็นกัญชี ไม่สามารถมีกัญชีใดเป็นเช่นลูก ดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายลูกเรียกว่ากัญชี ลูกดวงวิญญาณคือกัญชีเป็นราชกัญชี ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกจากที่ใด? จากพ่อ ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมาก เรากำลังประกาศสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของเราจากชีพบาบา พ่อได้เตือนลูก ลูกเคยเป็นนายของโลกและแล้วลูกก็ลงมาเรื่อยๆ ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ มีสัญลักษณ์(รูปภาพ)ของเหล่าเทพ ผู้คนคิดว่าแสงหลอมรวมเข้าไปในแสง พ่ออธิบายแก่ลูกแล้วว่า ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่หลอมรวมเข้าไปในแสง ไม่สามารถมีใครบรรลุถึงการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้ ดังนั้นตลอดทั้งวันลูกๆ ควรจะมีความสุขเหล่านี้อยู่ภายใน ยิ่งลูกอยู่ในการจดจ่อระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสุขมากขึ้นเท่านั้น ดูซิว่าใครคือผู้กำลังสอนลูก! พวกเขาแม้กระทั่งเรียกคุณพระผู้เป็นเจ้ากฤษณะ พระเจ้าจะไม่เคยถูกเรียกว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้า(Lord) ท่านถูกเรียกว่าพระเจ้า(God)เท่านั้น ผู้เป็นพ่อ ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ สิ่งนี้สัมผัสหัวใจของลูกว่าท่านนั้นคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อที่กำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพ ในยุคทองไม่มีศาสนาอื่นใด มีสัญลักษณ์(รูปภาพ)ของเทพเหล่านี้ พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นเทพดั้งเดิมที่คง

อยู่ตลอดไป พวกเขาเป็นนายของโลก พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นของยุคทองและลูกเป็นของยุคบรรจบพบกัน ลูกรู้ว่าบาบา กำลังทำให้ลูกเป็นผู้ที่มีศีลธรรมจรรยา ลูกกลับมาที่มีศีลธรรมจรรยาอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่มีกิเลสถูกเรียกว่าผู้ไม่มีศีลธรรมจรรยา “ไม่มีศีลธรรมจรรยา” หมายถึงไม่ถูกต้องแม้เพียงหนึ่งก้าว เทพเหล่านั้นบริสุทธิ์ พวกเขาถูกแสดงให้เห็นแสงของความบริสุทธิ์ พวกเขาหลงมาจากชีวาลายาและเข้าสู่โรงค้าประเวณี ผู้ที่มาใหม่ที่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้จนกว่าลูกให้คำแนะนำของพ่ออย่างชัดเจนมากแก่พวกเขาว่าท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ มีคำพูดสองคำ สวรรค์และนรก ความสุขและความทุกข์ ลูกรู้ว่าเคยมีความสุขในบารัตและเวลานี้มีความสุข พ่อมาและให้ความสุขแก่ลูก เวลาของความทุกข์จบสิ้นลงในเวลานี้ พ่อนำของขวัญของความสุขมาให้กับลูกๆ ท่านให้ความสุขแก่ทุกคนและเหตุนี้เองทุกคนจึงสวดมนต์ต่อท่าน แม้แต่ชั้นยาสีขาว ก็ทำทาปาเซีย พวกเขามีความปรารถนาอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นในยุคทอง ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นใดที่นั่น เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่โลกใหม่ ลูกรู่ว่านั่นเป็นดินแดนของความสุข อีกหนึ่งนั่นคือดินแดนแห่งความสงบ และนี่คือดินแดนของความทุกข์ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก ลูกต้องไม่บูดบึ้งซึ่งติดกับการศึกษาเล่าเรียน หากลูกเข้ากันไม่ได้กับใครบางคนลูกต้องไม่หยุดศึกษาเล่าเรียน การต่อสู้และการทะเลาะเบาะแว้งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาเล่าเรียนเลย ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนจะกลายเป็นเจ้านาย(lords) หากลูกทะเลาะเบาะแว้งและต่อสู้รบรากันลูกจะกลายเป็น(เจ้านาย-lords)ได้อย่างไร? เมื่อลูกทำเช่นนั้นพฤติกรรมของลูกจะกลับมามีมาตรฐาน ลูกแต่ละคนต้องใส่ใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของลูกเอง พ่อพูดว่า โอ ดวงวิญญาณ จดจำพ่อ และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเช่นลัทธิและนารายณ์ จงเข้าใจว่าคือพ่อท่านนั้นที่ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า ลูกเคยเป็นผู้ปกครองอาณาจักรนั้น ลูกคือผู้ที่เวลานี้ต้องกลายเป็นเช่นพวกเขาอีกครั้ง พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกในยุคบรรจบพบกัน ลูกกลายเป็นเช่นนี้ในทุกวงจร ไม่ใช่ว่ายุคเหล็กนั้นจะดำเนินไปเช่นนี้ตลอดเวลา หลังจากยุคเหล็กก็จะมียุคทอง วงจรนี้หมุนต่อไปเรื่อยๆอย่างแน่นอน มีผู้คนจำนวนน้อยนิดในยุคทอง และดังนั้นเวลานี้จะมีผู้คนจำนวนน้อยนิดอีกครั้งอย่างแน่นอน ประเด็นเหล่านี้เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะเข้าใจ บาบากำลังบอกเรื่องราวของอดีตแก่ลูก เป็นเรื่องราวสั้นๆ ในความเป็นจริงนั้นเป็นเรื่องยาวแต่เป็นเรื่องสั้นที่จะเข้าใจ มีความลับของ 84 ชาตีกเกิด ก่อนหน้านั้นลูกเช่นกันก็ไม่ได้รู้อะไร เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน นี่คือการศึกษายุคบรรจบพบกัน ละครเวลานี้ได้วนไปรอบวงจร และแล้วละครก็จะเริ่มต้นอีกครั้งด้วยยุคทอง โลกเก่านี้ต้องเปลี่ยนแปลง ปาของยุคเหล็กจะจบสิ้นและแล้วก็จะมีสวนดอกไม้ของยุคทอง ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งกล่าวได้ว่าเป็นดอกไม้ ผู้ที่มีลักษณะนิสัยเช่นปีศาจกล่าวได้ว่าเป็นหนาม ลูกต้องตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าไม่มีข้อบกพร่องใดในลูก เวลานี้เรากำลังจะกลับมามีค่าในการที่จะกลายเป็นเทพและดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นอน พ่อมาในในฐานะที่เป็นพ่อ ครู และสัทกูรูและดังนั้นลูกต้องเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของลูกอย่างแน่นอน ผู้คนพูดว่า บุคลิกภาพของทุกคนนั้นไม่ดี อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่รู้เช่นกันว่าบุคลิกภาพที่ดีเป็นอย่างไร ลูกสามารถอธิบายว่าบุคลิกภาพของเหล่าเทพนั้นดี พวกเขาไม่เคยเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความสุข เมื่อพฤติกรรมของใครบางคนนั้นดี พวกเขา ก็พูดว่า ผู้คนเป็นเหมือนกับเทพเจ้า คำพูดของเธอนั้นอ่อนหวานอย่างมาก! พ่อพูดว่า พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพและดังนั้นลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่ว่าใครจะเป็นเช่นไรเขาก็จะทำให้ลูกเป็นเหมือนกัน ลูกทุกคนต้องกลายเป็นครู ลูกๆ ของครู (Teacher)เป็นครู(teachers) ลูกคือกองทัพพันดาบ หน้าที่ของผู้นำทางคือการชี้หนทางแก่ทุกคน ต้องมีการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่บ้านได้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่มานั้นก็จะเฝ้าแต่ได้รับการสอน มีลูกมากมายที่เปิดกิตะพาทซาลาในสถานที่ของพวกเราและเฝ้าแต่รับใช้ผู้คนมากมาย ไม่ใช่ว่าลูกต้องมาและนั่งอยู่ที่นี้ สิ่งนี้ง่ายมากสำหรับกุมาริ ลูกสามารถท่องเที่ยวไปทั่วเป็นเวลาสองเดือนและแล้วกลับบ้าน ลูกไม่ต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก เมื่อครอบครัวของลูกเรียกหา ลูกไม่ได้ถูกห้ามไม่ให้ไปที่นั่น ไม่มีเรื่องของการสูญเสียหรือความอ่อนแอใดในสิ่งนี้ อันที่จริงแล้วจะมีความกระตือรือร้นที่มากขึ้น เวลานี้ฉันได้กลับมาฉลาดด้วย ฉันจะทำให้สมาชิกครอบครัวของฉันเป็นเช่นเดียวกับตัวฉัน และนำพวกเขาไปกับฉัน มีลูกหลายคนที่อยู่ที่บ้านและทำงานรับใช้และกลับมาฉลาดอย่างมาก พ่ออธิบายสิ่งหลัก จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูก ลูกต้องให้ประโยชน์แก่ตนเอง ผู้ที่อยู่ที่บ้านสามารถที่จะทำความก้าวหน้าได้ดียิ่งกว่าผู้ที่อยู่ที่นี้ ลูกไม่เคยถูกห้ามไม่ให้ไปบ้าน ลูกต้องให้ประโยชน์แก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ผู้ที่พัฒนานิสัยของการให้ประโยชน์ผู้อื่นไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ทำงานรับใช้ หากลูกมีความรู้และโยคะที่ดีจะไม่มีการพาลูก หากไม่มีโยคะ มายาจะดบตีลูก ดังนั้นแน่นอนลูกต้องอยู่ที่บ้านและกลับมาบริสุทธิ์เช่นดอกบัว บาบามาให้อิสระแก่ลูก ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านด้วยเช่นกัน ทุกคนจะมาและอยู่ที่นี้ได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามผู้คนมากมายจะมาที่นี่ อาคารมากมายนั้นต้องถูกสร้างขึ้นสำหรับพวกเขา ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วจะเฝ้าแต่ซ้ำรอย จำนวนของลูกจะเพิ่มขึ้นต่อไปเรื่อยๆด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดที่เกิด

ขึ้นหากไม่อยู่ในละคร สงครามทั้งหมดที่เกิดขึ้นและผู้คนทั้งหมดที่ตายนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่ว่าอะไรที่กลายเป็นอดีตก็จะชั่วร้าย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่อเคยอธิบายแก่ลูกทุกวงจร พ่อจะอธิบายสิ่งเดียวกันในเวลานี้ ไม่ว่าผู้คนจะคิดเช่นไร พ่อจะเล่นบทบาทเดียวกันซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับพ่อ ไม่สามารถมีสิ่งใดที่น้อยกว่าหรือมากกว่าในละคร ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนในวงจรที่แล้วคือผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอีกครั้ง ลูกจะมีมิติของการกระทำของทุกคนอย่างต่อเนื่องว่าทุกคนนั้นกำลังศึกษาเล่าเรียนมากแค่ไหนและพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด หากบางคนทำงานรับใช้เป็นอย่างดีและทันทีทันใดนั้นก็มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น เขาก็จะไปและเกิดในครอบครัวที่ดี เขาจะอยู่อย่างมีความสุขมาก มากเท่าที่เขานั้นได้ให้ความสุขแก่ผู้อื่นเขาจะได้รับความสุขมากตามนั้น รายได้นี้ไม่มีวันสูญหายไป ที่ใดมีชัยชนะ ที่นั่นจะมีการเกิดในยุคทอง หากลูกนั้นได้ให้ความสุขแก่ผู้คนมากมายลูกจะได้รับช้อนทองในปาก ถ้าน้อยกว่านั้นก็จะเป็นเงิน น้อยยิ่งไปกว่านั้นก็จะเป็นทองแดง ลูกเข้าใจใช่ไหมว่าลูกมีโยคะมากแค่ไหน? จะมีราชา ราชนินี และปวงประชา ทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้น หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี หากลูกไม่สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง สถานภาพของลูกจะลดลงไป กรรมที่ดีและไม่ดีของลูกจะปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกอย่างแน่นอน ลูกแต่ละดวงวิญญูญาณรู้ว่าเขาทำงานรับใช้มากแค่ไหนและเขาจะได้รับสถานภาพใด หากเขาจะต้องจากร่างของเขาในตอนนั้น เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและกำลังปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น บางคนแม้กระทั่งเสียคนไป ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเรา บาบากำลังทำให้ลูกสูงส่งอย่างยิ่ง ไม่มีใครควรจะไปด้วยมือเปล่าจากบ้านของพระผู้เป็นเจ้า เวลานั้นพระผู้เป็นเจ้ากำลังอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว หากลูกแม้กระทั่งพูดความรู้ไม่ก็คำแก้ไครบางคน ผู้นั้นจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาอย่างแน่นอน ผู้คนของศาสนาเทพจะมาเรื่อยๆ แม้แต่ในเวลานี้ อย่างไรก็ตามเป็นเพราะเวลานี้พวกเขาไม่บริสุทธิ์พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าเป็นอินดู ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูกเช่นที่บาบามี พ่อคือมหาสมุทรของความรู้ ท่านบอกลูกว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์นี้ชั่วร้ายอย่างไร ครูก็รู้ได้จากจำนวนนักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนนั้นมีกี่คน และพวกเขาจะสอบผ่านด้วยคะแนนเท่าไร แต่ละคนก็รู้สิ่งนี้ด้วยตนเอง บางคนก็อ่อนแอในคุณธรรมที่สูงส่ง บางคนก็อ่อนแอในโยคะ และบางคนก็อ่อนแอในความรู้ เนื่องจากความอ่อนแอพวกเขาก็จะสอบตก มันก็ไม่ใช่ว่าหากพวกเขาอ่อนแอในบางสิ่งในวันนี้ พวกเขาจะไม่สามารถกลับมาเข้มแข็งได้ในวันพรุ่งนี้ พวกเขาสามารถเร่งความเร็วไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่อง หากลูกเองรู้สึกว่าจะสอบตกในทุกวิชา ผู้นั้น-ผู้นั้นฉลาดยิ่งกว่าลูก และดังนั้นลูกเองก็สามารถศึกษาเล่าเรียนและกลับมาฉลาดได้ หากลูกนั้นมีสำนึกที่เป็นร่างลูกจะสามารถศึกษาเล่าเรียนอะไร? ทำให้สิ่งนั้นมันคงอย่างมาก นั่นคือดวงวิญญูญาณ พ่อได้เตือนลูกแล้ว พ่อพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและแล้วลูกจะสามารถสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งได้ ตรวจสอบชีพจรตนเองว่าลูกนั้นได้กลับมามีค่ามากเพียงใด เวลานั้นลูกกำลังได้รับความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนความรู้ของราชาโยคะแก่ลูกได้ ลูกๆ จงเฝ้าแต่ศึกษาสิ่งนี้ ลูกๆ บางคนถามว่า มีบราห์มินในวงศ์สกุลของเรามากเท่าไร? เราจะสามารถบอกได้อย่างไร? พวกเขาเฝ้าแต่มาและไป เวลานั้นคนใหม่ก็ปรากฏตัวอย่างต่อเนื่อง อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้บุคลิกภาพของลูกสูงส่ง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและให้คุณประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ให้ความสุขแก่ทุกคน
2. เพื่อที่จะกลับมาสโตประธาน จงเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกเร่ร่อน กลายเป็นครูเช่นเดียวกับพ่อ และชี้หนทางแก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกมีรูปเทวดานางฟ้าในขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปมา และทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์กับรัศมีแผดพลังที่มาจากลูก
เมื่อลูกวางเพชรพลอยที่มีราคาแพงและไม่มีตำหนิไว้เบื้องหน้าแสงไฟ ลูกสามารถเห็นสีที่หลากหลาย ในทำนองเดียวกัน เมื่อรูปของลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า คนอื่นจะมีประสบการณ์กับรัศมีแห่งพลังทั้งแปดที่มาจากลูกในขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปมา บางคนจะได้รับความรู้สึกถึงความอดทนที่มาจากลูก บางคนจะรู้สึกถึงพลังแห่งการตัดสินใจ บางคนจะได้รับความรู้สึกถึงหนึ่งพลังและคนอื่นจะรู้สึกถึงพลังอื่นๆ

คติพจน์: "การพิสูจนในทางปฏิบัติ" หมายถึงผู้ที่ทุกการกระทำเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่น

*** โอม ขานดี ***

ประเด็นพิเศษสำหรับการทำความพยายามในเดือนที่ละเอียดอ่อน มกราคม 2024

ในเดือนมกราคมนี้ เพื่อที่จะได้สัมผัสกับความเจ็บเป็นพิเศษและเพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย เช่นเดียวกับฟออบราห์มา จึงได้เขียนประเด็นพิเศษไว้ที่ส่วนท้ายของแต่ละมูรลีเพื่อสร้างแรงบันดาลใจสำหรับความ พยายามของคุณ ประเด็นเหล่านี้เป็นสัญญาณที่ละเอียดอ่อนในจดหมายข่าวเดือนมกราคมด้วยเช่นกัน ให้ลูกๆ บราห์มิน ทุกคนใส่ใจเป็นพิเศษในแต่ละวันที่จะนั่งในสันโดษและสัมผัสกับความเจ็บที่ละเอียดอ่อนเป็นเวลาอย่างน้อย 10 นาที และแล้วตลอดทั้งวัน อยู่ในสภาพเทวดานางฟ้าที่แสงและเบาสบายของคุณและดำเนินกิจกรรมของคุณด้วยสัญญาณ และ ด้วยความคิดที่สูงส่งของคุณ ทำให้สถานที่งานรับใช้ของคุณกลายเป็นอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และแล้วเวลานี้พบปะกัน เป็นครั้งคราวและมีการสนทนาที่ลึกซึ้งบนพื้นฐานของประเด็นเหล่านี้และแบ่งปันประสบการณ์ของคุณ สภาพที่เป็นแสง และเบาสบายของพวกเราทุกคนและประสบการณ์แห่งความเจ็บอันล้ำลึกนี้จะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการเปิดเผยของ พระเจ้า

ด้วยความเจ็บสงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

พลังพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือพลังแห่งความเจ็บ การอยู่ในความเจ็บจะทำให้สภาพของคุณเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็น แสงและเบาสบายได้อย่างง่ายดาย ไม่มีภาระใดๆ ในสภาพนี้ สำหรับสิ่งนี้ ขณะที่ทำการกระทำ ฝึกฝนการมีสภาพที่มั่นคง ในรูปที่ไม่มีตัวตนและรูปเทวดานางฟ้าเป็นครั้งคราว ลูกมองดูฟออบราห์มาในรูปที่มีตัวตน ท่านเป็นแสงและเบาสบาย ตลอดเวลา และในสภาพของความเจ็บ ของเขา เขาพาลูกๆ ไปเหนือด้วยการเหลือบมองในหนึ่งวินาที ทำตามฟอโนวีธีนี้ และลูกจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดาย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสวงหวนกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและความคิดที่เป็นลบทั้งหมดของลูกจะจบสิ้น ลูกจะไม่หวาดกลัวสิ่งใด ลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากความกังวล
- คำถาม:** ต้นไม้ใหม่จะเติบโตในลักษณะใดและอย่างไร?
- คำตอบ:** ต้นไม้ใหม่เติบโตอย่างช้ามาก ในอัตราเร็วของตัวไร่ ละครนี้เคลื่อนไปเหมือนตัวไร่ ในทำนองเดียวกันตามละคร ต้นไม้ใหม่เติบโตอย่างช้าๆ เพราะลูกต้องเผชิญหน้ากับการต่อต้านจากมายาอย่างมาก ใช้ความเพียรพยายามสำหรับลูกๆ ที่กลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมาก หากลูกกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจะมีการขยายตัวในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เรือของลูกจะข้ามผากไปได้เมื่อลูกจดจำพ่อและมรดก

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิตคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ พ่อทางจิตนั้นถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ เป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายแก่ชาวซิกซ์ได้อย่างดีมาก ในความเป็นจริงแล้วลูกสามารถอธิบายแก่ผู้คนในศาสนาใดก็ตาม พ่อได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่าต้นไม้ใหม่เติบโตอย่างช้าๆ เช่นที่ละครเคลื่อนไปเหมือนตัวไร่ ในทำนองเดียวกันต้นไม้ก็เติบโตในอัตราเร็วของตัวไร่ด้วยเช่นกัน ต้องใช้ทั้งวงจรสำหรับต้นไม้ที่จะเติบโต เวลานั้นเป็นต้นไม้ใหม่ของลูก ลูกๆ คงอยู่ตลอดทั้งวงจร ลูกเคยเคลื่อนไปรอบวงจรเป็นเวลา 5,000 ปี วงจรนี้เฝ้าแต่เคลื่อนไปเหมือนตัวไร่ อันดับแรก ลูกต้องเข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณ นี่เป็นประเด็นที่ยาก พ่อรู้ว่าตามละครต้นไม้เติบโตที่ละนิดเพราะมีการต่อต้านจากมายา ในเวลานี้ เป็นอาณาจักรของเธอ ในขณะที่ภายหลัง แม้กระทั่งราวันก็จะไม่หลงเหลืออยู่ ก่อนอื่นลูกๆ ต้องกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณทำงานรับใช้ได้ดีและพวกเขายู้อย่างมีความสุขอย่างมาก พวกเขาไม่ได้มีความคิดที่เป็นลบและไร้ประโยชน์ใดในสติปัญญาของพวกเขา รวากับว่าลูกกำลังได้รับชัยชนะเหนือมายา ที่ไม่สามารถมีใครมาเขย่าลูกได้ มีตัวอย่างขององคต เหตุนี้เองลูกจึงได้รับชื่อว่ามหาวิระ (นักรบที่ยิ่งใหญ่) ด้วยเช่นกัน เวลานั้นไม่มีมหาวิระแม้แต่คนเดียว ลูกจะกลายเป็นมหาวิระภายหลังและนั่นก็จะตามลำดับกันไปด้วย ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีจะถูกวางไว้ในแถวของมหาวิระ เวลานั้นลูกคือนักรบและภายหลังจะกลายเป็นนักรบที่ยิ่งใหญ่ ลูกไม่ควรจะมีความสงสัยแม้แต่น้อย หลายคนกลับมา มีความหึงหวงใสม่อย่างมาก พวกเขานั้นไม่สนใจใคร ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยความถ่อมตนอย่างมาก ลูกสามารถรับใช้ชาวซิกซ์ในอมฤตสาร์ ลูกเพียงแต่ต้องให้ศาสน์หนึ่งแก่ทุกคน ด้วยการจดจำพ่อ อัลลอยในดวงวิญญาณของลูกจะถูกขจัดออกไป ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า จดจำพระเจ้าเป็นเจ้า มีค่ายกย่องของซาฮิบ (พระเจ้าเป็นเจ้า) ด้วยเช่นกัน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนคือสัจจะ พระเจ้าแห่งอมตะ เวลานั้น ใครคือสัญลักษณ์อมตะ? พวกเขาพูดว่า สัตกुरुคือผู้เป็นอมตะ ดวงวิญญาณนั้นเป็นสัญลักษณ์อมตะ ความตายไม่เคยมาสู่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณได้รับบทบาทแล้ว ดังนั้นพวกเขาต้องเล่นบทบาทของพวกเขาและดังนั้นความตายจะสามารถมาสู่ดวงวิญญาณได้อย่างไร? ความตายสามารถมาสู่ร่างกาย ดวงวิญญาณคือสัญลักษณ์อมตะ ลูกสามารถที่จะไปหาชาวซิกซ์และให้คำบรรยาย เช่นที่ผู้ศึกษาให้คำบรรยาย ลูกๆ รู้ว่ามีเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย พวกเขาไม่ได้มีความรู้แม้แต่แต่น้อยที่สุด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่ากระจำงในความรู้ เหล่าเทพก็เป็นมนุษย์ด้วย แต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเทพ พวกเขาได้รับมรดกของพวกเขาจากพ่อด้วย ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกด้วยราชาโยคะนี้ พวกเขาพูดว่า สัตกुरुคือผู้เป็นอมตะ เพียงพ่อผู้เดียวนั้นเท่านั้นคือสัจจะ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกต้องให้คำแนะนำของสองพ่อด้วยเช่นกัน หากลูกได้รับสองนาที่ที่จะพูด นั้นก็มากมายด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าลูกจะได้เพียงหนึ่งนาที่หรือหนึ่งวินาทีนั้นก็มากเช่นกัน ผู้ที่ถูกยิงด้วยลูกธนูในวงจรก่อนหน้านี้จะถูกยิงอีกครั้งหนึ่ง นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ลูกเพียงแต่ต้องให้ศาสน์ บาบอธิบายแล้วว่า ลองคิดดู เมื่อกูรูนานี้มาเขาไม่ได้ให้ศาสน์และพูดว่า “ท่านต้องกลับบ้านและดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์เพื่อสิ่งนั้น” ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เหล่านั้นมาจากข้างบน ศาสนาของพวกเขาขยายตัวอย่างต่อเนื่อง พวกเขาหลงมาเรื่อยๆ ในความเป็นจริงแล้วไม่สามารถมีมนุษย์ใดสามารถเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มนุษย์คือมนุษย์และมีการอธิบายแล้วว่าพวกเขาเป็นของศาสนานั้นศาสนานี้ พ่อได้อธิบายแล้วว่า จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ กลับมาบริสุทธิ์ กูรูนานี้พูดว่า ท่านชักเสื้อผ้าที่สกปรก มีการเขียนสิ่งนี้ภายหลังโดยผู้ที่เขียนคัมภีร์ เริ่มแรก มีจำนวนน้อยนิดอย่างมาก พวกเขาจะนั่งและถ้อยทอดอะไรแก่ผู้คนจำนวนน้อยเหล่านั้น? เวลานั้น

ที่พอให้ความรู้แก่ลูกและแล้วจึงมีการเขียนคัมภีร์ขึ้นภายหลัง ไม่ได้มีคัมภีร์ใดในยุคทอง ก่อนอื่นจงอธิบายแก่พวกเขาว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ตามพวกเขา ท่านเรียกใครว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? ผู้เดียวนั้นที่ถูกยกย่องว่า “เอกโอมการ” นั้นเป็นพ่อ เราลูกๆ ของท่านเป็นสัญลักษณ์อมตะด้วยเช่นกัน เราแต่ละคนมีบัลลังก์ของตนเอง เราจากบัลลังก์หนึ่งแล้วไปและนั่งอีกบัลลังก์หนึ่ง เรานั่งบน 84 บัลลังก์ เวลานั้นเป็นโลกเก่า มีความปั่นป่วนมากมาย สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในโลกใหม่ ที่นั่นมีศาสนาเดียวเท่านั้น พ่อได้ให้อาณาจักรของโลกแก่ลูก ไม่สามารถมีใครจุใจลูกได้ ผู้ก่อตั้งศาสนาในยุคทองแดงเพื่อก่อตั้งศาสนาของเขาเอง เพียงเมื่อศาสนาของพวกเขาเพิ่มขึ้นและพวกเขามาสู่พลังที่ได้มีการกล่าวถึงสงคราม มีชาวอิสลามน้อยมากในตอนแรก ศาสนาของลูกถูกสร้างขึ้นที่นี่ พวกเขาในยุคทองแดง ในเวลานั้นเท่านั้นที่ศาสนาของพวกเขาถูกสร้างขึ้น และแล้ว พวกเขาก็ลงมาเรื่อยๆ ที่ละคน ประเด็นเหล่านี้ต้องทำความเข้าใจเป็นอย่างมาก ตามละคร บ้างก็ไม่สามารถซึมซับสิ่งใดนี้ได้ พ่ออธิบายว่าสถานะภาพของพวกเขาจะต่ำอย่างแน่นอน นี่ไม่ใช่คำสาปแช่ง ลูกปะคำถูกสร้างขึ้นจากผู้ที่เป็นมหาวิระ (นักรบที่ยิ่งใหญ่) ตามละคร ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถทำความเข้าใจเพียรพยายามเดียวกัน แม้แต่ก่อนหน้านั้นพวกเขาก็ไม่ได้ทำเช่นนั้น พวกเขาคิดว่า ทำไมเราจึงถูกประณาม? พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า ไม่ได้เป็นความผิดของลูก พ่อจะสามารถทำอะไรได้หากไม่อยู่ในโชคของลูก? พ่อรู้ว่าแต่ละคนนั้นมีค่าที่จะได้รับสถานะภาพใด จงอธิบายแก่ชาวซิกซ์ จดจำซาฮิบแล้วท่านจะได้รับความสงบและความสุข พวกเขาได้รับความสุขเมื่อศาสนาของพวกเขาขึ้นสร้างขึ้น เวลานั้นทุกคนได้ลงมา ลูกเชื่อว่าสัตว์กูรคือผู้ที่เปี่ยมอมตะ ดังนั้นลูกจะเรียกใครว่าเป็นกูร? มีเพียงกูรเดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ กูรมากมายนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการที่จะสอนความเลื่อมใสศรัทธา มีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนความรู้นี้ ลูกผู้เป็นแม่สามารถอธิบายแก่พวกเขาว่า ลูกสวมกำไลซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ พวกเขาจะเชื่อลูกผู้เป็นแม่ เพราะลูกคือผู้ที่เปิดประตูไปสู่สวรรค์ เวลานั้นลูกผู้เป็นแม่ได้รับโทษของความรู้ที่ทำให้มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน เวลานั้นลูกๆ เรียกตนเองว่าเป็นมหาวิระ ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า เราอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเราและกำลังก่อตั้งยุคทอง มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน มวยผมเหล่านั้นเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกต้องยกย่องพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สัญลักษณ์ของอมตะอย่างสมบูรณ์ ผู้รู้และชั้นยาสซีพูดว่า เราก็มองให้แก่พระเจ้า และแล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน สิ่งนั้นผิด ลูกควรที่จะร้องสรรเสริญพ่อเป็นอย่างมาก ลูกข้ามไปด้วยคำสรรเสริญของพ่อ มีเรื่องราวว่า ด้วยการพูดว่า “ราม ราม” เรือของลูกจะข้ามฟากไป พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะข้ามมหาสมุทรแห่งยาพิษ ลูกทั้งหมดต้องไปสู่การหลุดพ้น ลูกสามารถไปที่อมฤตสาร์และให้คำบรรยาย ลูกเรียกหา ผู้ที่ไม่มีตัวตนคือสัจจะ สัญลักษณ์ที่เป็นอมตะ อย่างไรก็ตาม เวลานั้นพ่อพูดว่าจงละทิ้งร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างกายทั้งหมดและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไหม้ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ซิพบาบาคือผู้ไม่มีตัวตน สัญลักษณ์อมตะ ลูกดวงวิญญาณไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อไม่มีร่างกาย พ่อใช้ร่างนี้มาใช้ พ่อเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อเอาชนะราวัน เป็นที่นี้ที่พ่อให้การกำหนด เพราะผู้ที่ไม่บริสุทธิ์คงอยู่ในโลกเก่า มีเพียงศาสนาเทพเดียวเท่านั้นในโลกใหม่ ในเวลานั้นคนอื่นคงอยู่ในดินแดนแห่งความสงบและแล้วพวกเขาทั้งหมดก็ผ่านสภาพสโต รโซและตโมตามลำดับกันไป ผู้ที่ได้รับความสุขเป็นอย่างมากก็ได้รับความทุกข์เป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้ศาสนของพ่อแก่ทุกคน จดจำพ่อแล้วลูกจะสามารถไปถึงบ้านได้ ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เมื่อต้นไม้กลับมาเต็มเปี่ยม เมื่อทุกคนนั้นได้ลงมา ลูกก็สามารถอธิบายแก่ใครก็ตามในลักษณะนี้ด้วยความรักและความอดกลั้นอย่างมากด้วย ลูกไม่จำเป็นแม้แต่จะใช้รูปภาพใด ในความเป็นจริงแล้วรูปภาพนั้นสำหรับคนใหม่ ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้คนของศาสนาใดก็ตาม อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ไม่สามารถมีโยคะมากเพียงพอที่ลูกธนูนั้นจะยิงตรงเป้า พวกเขาพูดว่า บาบ่า ฉันพ่ายแพ้ มายาทำให้ใบหน้าของพวกเขาเกลียดอย่างสิ้นเชิง พวกเขาไม่แม้กระทั่งตระหนักว่าพวกเขาเคยเป็นเทพ เวลานั้นพวกเขาได้กลับมาเป็นเช่นปีศาจ เวลานั้น บาบ่าพูดว่า จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เผาแต่ให้ศาสนของพ่อแก่ทุกคน เขียนลงบนสไลด์ของกล้องไบโอสโคป ตริมูระติ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาพูด จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกต้องให้ศาสนแก่ทุกคน สไลด์นั้นก็ควรจะสร้างขึ้นด้วยเช่นกันซึ่งลูกสามารถให้มันตราของมานมานะบาฟซึ่งฝึกฝนจิตใจให้อยู่ในระเบียบแก่ทุกคน การศึกษานี้ไม่ได้ใช้เวลานาน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ทุกคนจะมาและทำความเข้าใจ ไม่มีสิ่งใดที่ต้องวิตกกังวล ลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากความกังวล ดูซิมนุษย์นั้นกลัวตายอย่างมาก ที่นี้ไม่มีเรื่องของความกลัว ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าความตายไม่ควรจะเกิดขึ้นในเวลานี้ เรายังไม่ได้จบสิ้นการสอบของเรา เรายังไม่ได้เสร็จสิ้นการจารึกแสงบุญของเราและเหตุใดเราจึงควรละทิ้งร่างกายเหล่านี้เล่า? ลูกควรพูดสิ่งที่หวานขึ้นเช่นนั้นกับพ่อ ซึ่งจะปลุกฝังนิสัยที่ดีมากในลูก ลูกควรจะมาที่นี่และนั่งอยู่เบื้องหน้ารูปภาพ ลูกรู้ว่าลูกได้รับอาณาจักรของโลกจากبابา ดังนั้น ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นเป็นอย่างมาก หากลูกไม่จดจำพ่อ จะต้องได้

รับโทษอย่างมาก บาบานั้นก็จดจำอย่างมั่นคงว่าท่านกำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ ดังนั้นท่านมีประสบการณ์ของความสุขมากมายและนี่คือสิ่งที่ท่านกำลังจะกลายเป็น เพียงแค่เห็นสิ่งนี้ ความซาบซึ้งของท่านก็ขึ้นสูง ลูกต้องกลายเป็นเช่นนี้ด้วย บาบานั้นจะจดจำท่านและจะกลายเป็นสิ่งนี้อย่างแน่นอน หากลูกไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะทำให้แล้วก็ตามและนั่งอยู่เบื้องหน้ารูปภาพเหล่านี้ เราได้รับมรดกนี้จากพ่อ ทำให้สิ่งนี้มั่นคงมาก วิธีการนี้ไม่ยิ่งหย่อนเลย อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็จะไม่มีการจดจำระลึกถึง บาบาสอนว่า ผิดแผกสิ่งนี้อย่างมากเมื่อลูกมาที่นี่ และแล้ว ไม่ว่าเคราะห์ร้ายใดก็ตามที่มีลูกขจัดออกไป ลูกควรจะต้องคิดถึงภาพของบันไดด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกจะไม่สามารถทำตามศรัทธาได้ บาบาสอนวิธีการแก่ลูกและมายาก็เข้ามาแทรกแซง บาบาสอนวิธีการที่ฉลาดมากมายแก่ลูก เผาแต่จดจำพ่อและมรดก พ่อพูดว่า ถ้ามโกปและโกปี้ ผู้ที่มีศรัทธาว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิในมรดกเกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสของพวกเขาจากพ่ออย่างแน่นอน บาบาสอนตั้งสวรรค์และทำให้เรากลายเป็นนายของสวรรค์นั้น มีการทำรูปภาพในลักษณะนี้ด้วยเช่นกัน ลูกพิสูจน์ให้พวกเขาได้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างบราห์มาและวิษณุคืออะไร ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งนี้ ผู้คนกลับมาสืบสนที่ได้เห็นภาพของบราห์มา ใช้เวลาสำหรับการก่อตั้งที่จะเกิดขึ้น ใช้เวลาที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมด้วยเช่นกัน ลูกลืมช้าแล้วช้าแล้ว ลูกควรปลุกฝังนิสัยนี้ แม้แต่ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังก็ไปและนั่งอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์และมีความหวังที่จะได้นิमित ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นและดังนั้นลูกควรจดจำสิ่งนี้ ลูกมีเข็มกลัดด้วยเช่นกัน บาบาสอนให้ตัวอย่างของท่านเองว่าท่านมีความรักมากมายต่อรูปบูชาของนารายณ์อย่างไร ทั้งหมดนั้นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและอย่าได้ทำสิ่งใดอื่น บาบาสอนว่า พ่อเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก เหตุใดลูกจึงก้มศีรษะของลูกเบื้องหน้าพ่อ? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างสมคุณธรรมของความถ่อมตน ลูกไม่ควรจะมีความหยิ่งยโสแม้แต่น้อยนิดที่สุด ลูกควรจะเป็นมหาวิระเช่นนั้นที่มายาไม่สามารถเขย่าลูกได้
2. ให้มนตราของ “มานมานะบาฟ” ที่จะทำให้จิตใจอยู่ในระเบียบแก่ทุกคน ถวายทอดความรู้แก่ทุกคนด้วยความรักและความอดกลั้นอย่างมาก ให้ศาสนของพ่อแก่ผู้คนของทุกศาสนา

พร: ขอให้ลูกกลับมาเหนือปวงกรรมเช่นพ่อ และเป็นอิสระจากแรงงูใจที่เห็นแก่ตัวใดๆทั้งในกิจกรรมของลูกและความสัมพันธ์ของลูก

งานรับใช้ของลูกๆคือการปลดปล่อยทุกคน ดังนั้นในขณะที่ปลดปล่อยผู้อื่นอย่าได้ผูกมัดตัวเองในพันธะใดๆ เมื่อลูกกลับมาเป็นอิสระจาก "ของฉัน" ที่จำกัดใดๆแล้ว ลูกจะสามารถมีประสบการณ์ในสภาพที่ละเอียดอ่อนได้ ลูกๆผู้ที่เป็นอิสระจากแรงงูใจที่เห็นแก่ตัวใดๆทั้งในโลกทางวัตถุของพวกเขาและในโลกทางจิตวิญญาณของพวกเขา ตลอดจนในกิจกรรมและความสัมพันธ์ของพวกเขาสามารถมีประสบการณ์ในสภาพอยู่เหนือปวงกรรมเช่นเดียวกับพ่อ ดังนั้น จงตรวจสอบดูว่ามากเพียงใดที่ลูกสามารถกลับมาเป็นอิสระจากพันธะของกรรม ลูกเป็นอิสระจากการถูกรอบงำโดยธรรมชาติหรือสังสารที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? บางครั้งลูกไม่ได้รับอิทธิพลจากธรรมชาติหรือสังสารในอดีตของลูกใช่ไหม?

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมาทัดเทียมและสมบูรณ์พร้อม หลอมตัวลูกเองในมหาสมุทรแห่งความรัก

***** โอม ขานติ *****

ด้วยความเจียบสงบนอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

เวลานี้ รักษาเป้าหมายของการทำความพยายามที่เข้มข้นนี้: ฉันเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย ขณะเดินและเคลื่อนไหวไปรอบ เพิ่มประสบการณ์ของรูปเทวดานางฟ้า ผูกฝอยอย่างปราศจากร่างและอยู่ในความเจียบที่ลึก คงเป็นแสงและเบาสบายในการจับสิ้นความคิด ธรรมชาติ และสังสารใดๆในหนึ่งวินาที

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เป็นของพ่อและประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อ ชื่อของพ่อจะได้รับการประกาศเกียรติคุณโดยการที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** ลูกๆ มีความวิตกกังวลหนึ่งประการใดในยุคนับรพบกันที่ลูกจะไม่มีในยุคนอง?
- คำตอบ:** ในยุคนับรพบกัน ลูกมีความวิตกกังวลเดียวของการกลับมาบริสุทธิ์ พ่อทำให้ลูกเป็นอิสระจากความวิตกกังวลในทุกๆ ประเด็น ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อให้ลูกจะสามารถสร้างเก่าของลูกได้ในความสุข ลูกรู้ว่าลูกจะถอดเครื่องแต่งกายเก่าเหล่านั้นและสวมใส่เครื่องแต่งกายใหม่ ลูกๆ แต่ละคนควรถามหัวใจตนเองว่าลูกมีความสุขมากเท่าไรและลูกจดจำพ่อมากเท่าไร

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ท่านอธิบายแก่พวกเขาและสอนพวกเขาด้วย ท่านสอนความลับของผู้สร้าง และตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก ท่านพูดด้วยเช่นกันว่า กลับมาเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกรู้ว่าในเวลานี้โลกนั้นดโมประธาน โลกเศสโตประธาน และหลังจาก 5,000 ปี เวลานี้กลับมาดโมประธาน นี่คือโลกเก่า มีการกล่าวถึงทุกคนว่า ผู้นี้อยู่ในโลกใหม่ หรือผู้นี้เคยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ พ่อหนึ่งท่านนี้อธิบายแก่ลูกผู้เป็นจิตวิญญาณ โอ ลูกๆ ทางจิต ลูกต้องกลับมาสโตประธานอย่างแน่นอน ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน ลูกต้องจดจำฉัน, พ่อของลูกอย่างแน่นอน ลูกทางโลกจดจำพ่อของพวกเขาด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาโตขึ้น พวกเขาจะได้รับสิทธิในมรดกที่มีขีดจำกัด ลูกคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ เวลานี้ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำการกราบไหว้บูชาใด ฯลฯ ลูกได้มาลวงรู้ว่าเป็นจอมมหาวิทยาลัยมนุษย์ทั้งหมดต้องศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องทำให้สติปัญญาของลูกไม่มีขีดจำกัด เวลานี้โลกเก่ากำลังจะเปลี่ยนแปลงไป ผู้ที่ดโมประธานในเวลานี้จะกลับมาสโตประธาน ลูกๆ รู้ว่าในเวลานี้ ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้พวกเราต้องทำตามการกำหนดของพ่อทางจิตผู้เดียว ลูกดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาสโตประธานด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้และแล้วลูกจะต้องไปสู่โลกที่สโตประธาน ลูกเข้าใจว่าลูกคือบราห์มินและลูกเป็นของพ่อ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและการศึกษานี้เรียกว่าความรู้ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั้นแยกออกไป พ่อพูดความรู้กับลูกๆ บราห์มิน ไม่มีใครอื่นที่รู้ความรู้นี้ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เป็นครูด้วยเช่นกันนั้นสอนอย่างไร บาบาเฝ้าแต่อธิบายหัวข้อมากมาย ประเด็นอันดับหนึ่งคือการเป็นของพ่อและประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อและกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน นี่คือความรู้ของพระเจ้า พระเจ้านั่งที่นั่นและสอนพวกเรา ลูกต้องจดจำว่าพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาทีที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกเป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบแล้วลูกก็ลงมาที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญาณใช้ชาติเกิดอย่างต่อเนื่องและกลับมาเกิดใหม่ เวลานี้เราได้จบสิ้นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของเราตามลำดับกันไป ลูกต้องเข้าใจการศึกษานี้และบทบาทนี้ ความลับของละครอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกและที่ลูกได้พบกับพ่อในชาติเกิดสุดท้ายนี้ โลกเก่าเปลี่ยนไปเมื่อลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูก ลูกรู้เกี่ยวกับละครที่ไม่มีขีดจำกัด 84 ชาติเกิด และการศึกษาเล่าเรียนนี้ หลังจากใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกได้มาถึงจุดสุดท้าย เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและแล้วลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ คนใหม่ก็จะมาอยู่เรื่อยๆ พวกเขามีศรัทธาในประเด็นใดประเด็นหนึ่งอย่างต่อเนื่อง บางคนก็ไม่วางเว้นในการศึกษานี้ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์และสโตประธาน ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เราก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ บาบาได้อธิบายแล้วว่ายิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น ลูกๆ มีละครทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกมาที่นี่หลังจากที่ได้ทิ้งทุกสิ่งของโลกนี้ไว้เบื้องหลัง ลูกต้องไม่เห็นสิ่งใดก็ตามสิ่งที่ลูกมองเห็นด้วยดวงตาทางร่างกาย ทั้งหมดนั้นกำลังจะจบสิ้นลง เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เวลานี้ลูกรู้ทั้งวงจร เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกสโตประธานจากดโมประธาน การสอบอื่นนั้นเกิดขึ้นหลังจากสิบสองเดือน การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูกยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ลูกจดจำสิ่งต่างๆ มากมาย เมื่อการจดจำระลึกถึงนี้กลับมามั่นคงแล้วลูกจะไม่จดจำสิ่งใด ลูกๆ ดวงวิญญาณมาอย่างปราศจากร่างและลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง ลูกรู้บทบาทของมนุษย์ทุกคนของทั้งโลกนี้ มีมนุษย์มากมายและจำนวนของพวกเขานั้นก็เฝ้าแต่เพิ่มขึ้นอยู่

เรื่อย ๆ เวลาที่มีนับล้าน ๆ จะมีพวกเราจำนวนน้อยมากในยุคทอง ขณะที่เราใช้ชาติเกิดและกลับมาเกิดใหม่ ลัทธิภิกษุของ
สาขาต่างๆ ได้เติบโตขึ้นและต้นไม้ที่นั้นก็กลับมาใหญ่โตมาก ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเวลานี้ได้หายไปแล้ว เมื่อ
เราเป็นของศาสนาเทพ เรานั้นสโตประธาน เวลานี้ศาสนานั้นได้กลับมาสโตประธานแต่จะกลับมาสโตประธานอีกครั้งและ
เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นเช่นนั้น ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นมากเท่าไร ก็จะมีคุณประโยชน์กับผู้คน
มากมายตามนั้น ลูกควรจะอธิบายด้วยความรักอย่างมาก ลูกต้องโปรยแผ่นพับจากเครื่องบิน ลูกต้องอธิบายในแผ่นพับ
เหล่านี้ว่า พวกเขาได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาตามชาติแล้วชาติเล่า การศึกษาก็จะเป็นความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ไม่
ใช่ว่าใครก็ตามจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ด้วยการศึกษาก็จะ ตามละคร เมื่อพ่อได้มาแล้วเท่านั้นที่พ่อจะชี้หนทางแก่ลูก
เพื่อกลับมาสโตประธาน และแล้วลูกก็จะได้รับสถานะภาพที่สโตประธาน ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นด้วยการ
ศึกษานี้ นี่คือนิทานของพระเจ้า พระเจ้าสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา เคยเป็นสวรรค์เมื่อ
เราสโตประธาน และเมื่อเรากลับมาสโตประธาน ก็เป็นนรก วงจรต้องหมุนไป พ่อมาและสร้างแรงบันดาลใจแก่ลูกให้
ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพจากมนุษย์และเป็นนายของโลก ลูกต้องจดจำพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง
ลูกไม่ควรที่จะทะเลาะเบาะแว้งหรือต่อสู้รบรา เหล่าเทพไม่เคยทะเลาะเบาะแว้งหรือต่อสู้รบรา ลูกต้องกลายเป็นเช่นพวก
เขา ลูกเคยเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งบนพื้นฐานของศรัทธา ลูกต้องถามตน
เองว่า ฉันมีความสุขมากแค่ไหน? ฉันมีศรัทธามากแค่ไหน? สิ่งนี้ควรเป็นที่จดจำตลอดทั้งวัน อย่างไรก็ตาม มายาเป็นเช่น
ที่เธอทำให้ลูกลืม ลูกเข้าใจว่าลูกอยู่กับพ่อในฐานะผู้ช่วยของพระเจ้าในการทำงานรับใช้โลก ก่อนหน้านี้ ลูกเคยศึกษาการ
ศึกษาที่มีขีดจำกัด ในขณะที่เวลานี้ลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการก้าวซึ่งจะมีการ
ละทิ้งในเวลาของตนเอง ไม่สามารถที่ละร่างก่อนเวลาอันควรได้ เราต้องละร่างเหล่านี้ในความสุข เราจะละร่างที่
สกปรกเหล่านี้และละทิ้งโลกเก่านี้และกลับไปด้วยความสุขเช่นกัน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่เกิดขึ้น ผู้คนก็สวมเสื้อผ้าใหม่
ด้วยความสุข ลูกรู้ว่าลูกจะได้รับร่างใหม่ในโลกใหม่ เรามีความเข้าใจเดียวเท่านั้นคือการกลับมาบริสุทธิ์และเป็นอิสระจาก
ความวิตกกังวลอื่นๆทั้งหมด ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้น ดังนั้นมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องวิตกกังวล? ลูกมีความวิตกกังวล
เป็นเวลาครั้งวงจรในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้สำหรับครึ่งหนึ่งของวงจรจะไม่มีความวิตกกังวลใดๆ ขณะนี้
มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก มีความวิตกกังวลน้อยนิดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วจะไม่มีแม้กระทั่งความกังวลเดียว นี่คือการ
แสดงของความสุขและความทุกข์ มีความสุขในยุคทองและความทุกข์ในยุคเหล็ก บาบามีอธิบายแล้วว่าลูกสามารถถาม
พวกเขาว่า ท่านเป็นผู้อาศัยของยุคทองดินแดนแห่งความสุข หรือยุคเหล็กดินแดนแห่งความทุกข์? ลูกถ่ายทอดสิ่งใหม่ๆ
เหล่านี้ มีคำกล่าวอย่างแน่นอนว่า เวลานี้พวกท่านเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความทุกข์ ต้องมีการถามสิ่งนี้ด้วยความรัก
อย่างมากเพื่อที่วามมนุษย์จะสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าพวกเขาเป็นผู้อาศัยของที่ใด พวกเขาจะพูดว่าลูกมีวิธีการที่ดีมาก
ในการถามคำถาม ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นบุคคลสำคัญหรือมั่งคั่งเพียงใด พวกเขายังคงเป็นชาวนรก โลกใหม่นั้นเรียกได้
ว่าเป็นสวรรค์ โลกเก่านี้เวลานี้คือยุคเหล็ก คำถามเหล่านี้ดีมาก เป็นสิ่งที่ชัดเจนด้วยเช่นกันในภาพบันทึก ลูกควรถามพวก
เขาว่า ท่านอยู่ในดินแดนของความสุขหรืออยู่ในดินแดนของความทุกข์? นี่เป็นสวรรค์หรือนรก? ท่านเป็นเทพหรือปีศาจ?
แน่นอนที่ยุคทองนั้นจะเรียกได้ว่าเป็นโลกของเทพ ยุคเหล็กนั้นเรียกได้ว่าเป็นนรก โลกปีศาจ ดังนั้นลูกควรถามพวกเขา
ว่า: ท่านเป็นชาวสวรรค์ ยุคทอง โลกของเทพ หรือท่านเป็นชาวยุคเหล็ก โลกของปีศาจ? ไม่ว่าท่านนั้นจะมั่งคั่งเพียงใด
ก็ตาม ท่านอาศัยอยู่ที่ใด? เวลานี้ลูกมีความรู้นี้ ก่อนหน้านี้ ลูกไม่เคยแม้กระทั่งจะคิดถึงสิ่งเหล่านี้ คือเวลานี้ที่ลูกเข้าใจ
ว่าลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้ที่อยู่ในยุคเหล็กนั้นเป็นชาวนรกที่ไม่บริสุทธิ์และพวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์อีก
ครั้งหนึ่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและทำให้เราบริสุทธิ์! ลูกเองต้อง
อธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายมาหาลูก ถึงกระนั้นก็ตาม เพียงน้อยนิดเท่านั้นในหนึ่งกำมือที่ปรากฏขึ้น ฉันเป็น
อะไร ฉันเป็นใคร ฉันสอนอะไร เพียงน้อยนิดเท่านั้นที่เข้าใจและทำตามสิ่งนี้ เมื่อลูกจัดนิทรรศการ ฯลฯ ไปทั่วในตอน
เช้าตรู่ ลูกควรจะแสดงว่าเรากำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์ด้วยการศึกษานี้ วงจรนี้หมุนไปอย่างต่อเนื่องผ่านยุคทอง ยุค
เงิน ยุคทองแดง และยุคเหล็ก ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขและดิน
แดนแห่งความสงบอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีแม้แต่ชื่อของความทุกข์ในดินแดนของความสุข หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่
ลูกจะได้รับสถานะภาพที่ต่ำ นี่เป็นเรื่องธรรมดา ดังนั้นศึกษาเล่าเรียนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้และประกาศสิทธิ์ในมรดก
ที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบามีความอ่อนหวานมาก การ
กำหนดของท่านคือ จบสิ้นบ่วงพันธะทั้งหมดของร่างกาย รวมทั้งร่างของลูกเอง ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ช่วงเวลา
หนึ่งลูกนำร่างกายมาใช้ ช่วงเวลาต่อมาลูกละร่างนั้น สิ่งนี้ไม่ได้ใช้เวลานานเลย ในเวลานี้แต่ละวันที่ผ่านไป ทุกคนเฝ้าแต่
อยู่อย่างตโมประธาน เมื่อเรานั้นสโตประธาน เรามีช่วงชีวิตที่ยาวกว่าและมีพวกเราจำนวนน้อยมาก ไม่ได้มีศาสนาอื่นใด
ช่วงอายุขัยของลูกเพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร อายุขัย

ของลูกก็จะเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น เมื่อลูกนั้นเคยสโตประธาน ช่วงอายุขัยของลูกก็ยืนยาวมาก และแล้วเมื่อลูกลงมาเรื่อยๆ อายุขัยของลูกก็จะสั้นลง อายุขัยของลูกนั้นจะสั้นลงเมื่อลูกนั้นเข้าไปสู่สภาพราโจ อายุขัยแม้กระทั่งสั้นยิ่งขึ้นเมื่อลูกเข้าไปสู่สภาพตโม มีตัวอย่างของกัณฑ์ที่มีถึงที่เต็มและว่างเปล่า ดังนั้น นี่คือกัณฑ์ที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกได้รับการเติมเต็ม เมื่อลูกได้กลับมาเติมเปี่ยมอย่างแท้จริงแล้วลูกก็จะเริ่มต้นว่างเปล่าทีละนิด สิ่งนี้เปรียบเหมือนกับแบตเตอรี่ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมาสโตประธานแล้วเราก็จะกลับไปและใช้ 84 ชาติเกิด อาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นหลังจากครึ่งวงจร ในอาณาจักรของราวัน ทั้งหมดนั้นเรียกว่าเป็นชวานร ผู้ที่มาภายหลังจะเข้ามาในนรก ประการแรกลูกไปสวรรค์ ลูกได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาจากพ่อ เป็นที่เข้าใจว่า ผู้นี้ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายและเหตุนี้เองเขาจึงรับรู้ความรู้ พ่อได้อธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกแล้ว และแล้วลูกก็ต้องอธิบายความลับเหล่านั้นแก่ผู้อื่น มนุษย์ได้ทำบาปประเภทต่างๆ มากมาย เวลานี้พ่อมาและให้ความรู้แก่ลูก เมื่อพ่อมาเท่านั้นที่พ่อสอนลูก สำหรับเวลาทั้งหมดนั้นลูกไม่ได้รู้สิ่งนี้ ลูกเฝ้าแต่กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์และมีบุญได้อย่างไรแล้วลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปได้อย่างไร ใครคือผู้อาศัยของยุคทองและใครคือผู้อาศัยของยุคเหล็ก ลูกไม่รู้อะไรในสิ่งนี้ เวลานี้พ่ออธิบายแล้ว พ่อเรียกได้ว่าเป็นเปลวไฟด้วยเช่นกัน พ่อมีแสงและอำนาจ เมื่อลูกมีแสง นั่นคือ เมื่อลูกตื่นขึ้นมา ลูกก็ได้รับอำนาจ ชีวิตของลูกกลับมายืนยาวขึ้นด้วยเช่นกัน ความตายก่อนเวลาอันควรไม่สามารถมาหาลูกที่นั่นได้ ลูกละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งในความสุข ไม่มีเรื่องของความทุกข์ เป็นเหมือนกับเกม มีตัวอย่างของงู ลูกเคยเล่นบทบาทของลูกตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก เวลานี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในสติปัญญาของลูก บาบ่าเป็นพ่อ ครูและสัทกูรของลูก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของลูก ลูกเข้าใจการกลับชาติมาเกิดและลูกใช้กัชชาติเกิดด้วยเช่นกัน ลูกใช้กัชชาติเกิดอย่างเป็นบราห์มิน? (หนึ่งชาติ) บางคนแม้กระทั่งใช้สองหรือสามชาติเกิด ยกตัวอย่าง เมื่อใครบางคนละร่างของเขา เขาก็นำสันสการ์ของบราห์มินไปด้วย เพราะการมีสันสการ์ของบราห์มิน เขาก็จะเข้ามาสู่สกุลบราห์มินที่แท้จริงอีกครั้ง วงสกุลของดวงวิญญาณบราห์มินจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง พวกเขาจะนำสันสการ์ของการเป็นของสกุลบราห์มินไป พวกเขาสามารถใช้สองหรือสามชาติเกิดหากพวกเขามีบุญชักรกรรมที่จะชำระสะสาง พวกเขาจะละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญาณจะไปจากสกุลบราห์มินสู่สกุลเทพ สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องของร่างกาย เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้าและลูกคือลูกๆ ของประชาธิปไตยบราห์มาด้วยเช่นกัน ลูกไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กที่เป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ลูกเพียงแต่ตระหนักรู้จักพ่อที่ยิ่งใหญ่และเรือของลูกก็จะข้ามฟากไป อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ถามตัวลูกเอง: 1. ฉันมีความสุขมากแค่ไหน? 2. ฉันมีศรัทธาว่าฉันเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและฉันต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งบนพื้นฐานของศรัทธามากแค่ไหน? 3.ฉันกลับมาสโตประธานมากแค่ไหน? ฉันมีความใส่ใจทั้งวันและคืนที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สโตประธานหรือไม่?

2. ลูกต้องรับใช้โลกพร้อมกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ศึกษาเล่าเรียนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้และสอนผู้อื่น จบสิ้นบ่วงพันธะของร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างโดยมีการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ และทำให้สภาพของลูก “มานมานภาพ” โดยการมีการตระหนักรู้ของการเป็นนาย

รักษาการตระหนักรู้ให้ปรากฏออกมาอย่างสม่ำเสมอ: ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นคาราวันฮาร์ ผู้เป็นนาย ดวงวิญญาณพิเศษ นายผู้ทรงอำนาจ โดยการมีการตระหนักรู้ของการเป็นนาย จิตใจ สติปัญญา และสันสการ์ของลูกจะได้รับการควบคุม “ฉันแยกจากร่างกายและเป็นนาย” ด้วยการตระหนักรู้นี้ ลูกจะทำให้สภาพของลูก “มานมานภาพ” การฝึกฝนของการละวางนี้จะทำให้ลูกคาร์มาทิต

คติพจน์: การอดทนและยอมรับปรับตัวกับการประณาม และการรบกวนหมายถึง การกำหนดอาณาจักรของลูกให้คงที่แน่นอน

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความเจียมสงบที่ละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพแวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

ความเจียมสงบหมายถึงดวงวิญญาณ เป็นตัวของความสงบ กำลังนั่งในสันโดษ และมีประสบการณ์การจดจ่อของจิตใจ และสติปัญญา ด้วยการเพ่งรวมจิตใจนี้ ลูกได้รับสองพลังเป็นพิเศษ: พลังการแยกแยะ และพลังการตัดสินใจ พลังทั้งสองนี้ แก้ไขทุกปัญหาในปฏิสัมพันธ์ทางโลกของลูก และทางจิตของลูก ด้วยสิ่งนี้ ลูกทำให้สภาพของลูกเป็นแสงที่เบาสบายและเป็นแวดานางฟ้าได้อย่างง่ายดาย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สิ่งหลักคือการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้นและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สภาพ, พฤติกรรม และวิธีการพูดของใครบางคนที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นจะขึ้นหนึ่ง
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ ควรจะมีความสุขมากยิ่งขึ้นกว่าเหล่าเทพ?
- คำตอบ:** เพราะเวลานี้ลูกถูกรางวัลลือตเตอร์ที่ใหญ่มาก พระเจ้ากำลังสอนลูก ในยุคทอง, เหล่าเทพจะสอนเทพ ที่นั่นมนุษย์สอนมนุษย์ ในขณะที่ดวงวิญญาณสูงสุด, ท่านเองกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกมีความรู้ทั้งหมดในตัวลูก เหล่าเทพไม่ได้มีความรู้
- เพลง:** ดินเกิด โอ้ เจ้าสาว, ดินเกิด! ยุคใหม่กำลังจะเริ่มขึ้น.

โอมชานติ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคใหม่ พวกเขาเป็นมนุษย์เช่นกันแต่คุณสมบัติของพวกเขาสูงส่ง พวกเขาคือไวยชนาฟ, ที่ไม่มีความรุนแรงทั้งสองทาง เวลานี้มนุษย์มีความรุนแรงทั้งสองทาง พวกเขาต่อสู้และรบรากันอย่างมากและใช้ดาบของตณหาราคะด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความตายที่ซึ่งผู้คนที่มีกิเลสอาศัยอยู่ สิ่งนั้นเรียกว่าโลกของเหล่าเทพที่ซึ่งเทพอาศัยอยู่ เหล่าเทพเคยไม่มีความรุนแรงทั้งสองทาง เคยมีอาณาจักรของพวกเขา หากช่วงระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปี ลูกก็จะไม่สามารถคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ ทุกวันนี้พวกเขาเฝ้าแต่ลดช่วงระยะเวลาของวงจร บางคนพูดว่าเป็นเวลา 7,000 ปี และบางคนพูดว่า 10,000 ปี ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อคือพระเจ้า, ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด และพวกเราลูกๆ ของท่านอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เราเป็นผู้นำทางที่จะชี้หนทาง ไม่ได้มีการอ้างอิงถึงการจารึกแสงบุญนี้ในกิตะ แม้ว่าจะมีการกล่าวถึงคำว่า “มานมานะภาพ” อย่างไรก็ตาม อะไรคือความหมายของสิ่งนั้น? พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร เมื่อพ่อมาและอธิบายเท่านั้นจึงจะเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา ในเวลานี้, ลูกกำลังกลายเป็นเทพจากมนุษย์ มีมนุษย์ที่นั่นในขณะที่เหล่าเทพอยู่ในยุคทอง เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพอย่างแท้จริง นี่คือการกิจของพระเจ้าของลูก มนุษย์ไม่ได้เข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ไม่มีตัวตนจะมีมือและเท้าได้อย่างไร? กฤษณะมีมือและเท้า เขามีทุกสิ่ง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเขียนคัมภีร์มากมาย เวลานี้ลูกๆ มีรูปภาพมากมาย ฯลฯ เมื่อลูกมองที่รูปภาพ, ลูกจะจดจำสิ่งที่ลูกต้องอธิบายด้วยรูปภาพนั้น รูปภาพมากมายจะถูกทำขึ้นด้วยเช่นกัน ในส่วนบนสุดของรูปภาพ, ลูกต้องแสดงให้เห็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ควรจะมีดวงวิญญาณเท่านั้นและไม่มีสิ่งใดอื่นใดที่มองเห็นได้ จากนั้นอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และด้านล่างนั้นก็จะแสดงให้เห็นโลกของมนุษย์ด้วย แล้วลูกจะแสดงให้เห็นด้วยเช่นกันว่าในเวลาสุดท้ายพวกเขาขึ้นไปอย่างไร ในแต่ละวันจะมีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ ขึ้นมาอยู่เรื่อยๆ เวลานี้ลูกต้องทำงานรับใช้เป็นอย่างมากตามรูปภาพที่ลูกมี แล้วภาพเหล่านั้นจะถูกทำขึ้นมาที่ภาพเหล่านั้นผู้คนจะเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ต้นไม้จะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ อย่างรวดเร็วมาก ไม่ว่าแต่ละคนประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใดในวงจรที่แล้ว ไม่ว่าผลลัพธ์ที่ประกาศออกมาจะเป็นอย่างไร สิ่งนั้นจะปรากฏออกมาในเวลานี้ ไม่ใช่ว่าผู้มาที่นั่นในตอนท้ายจะไม่สามารถกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ พวกเขาจะกลายเป็นสิ่งนั้นเช่นกัน ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังไม่ว่างเว้นอยู่ในความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาทั้งวันทั้งคืนเพราะเมื่อนั้นที่พวกเขาจะได้นิมิต บุคคลเหล่านั้นจะปรากฏขึ้นที่นั่นเช่นกัน พวกเขาจะทำความเพียรพยายามทั้งวันทั้งคืนและกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ทุกคนนั้นมีโอกาส ไม่ใช่ว่าผู้มาในตอนสุดท้ายจะถูกตัดสิทธิ์ ละครถูกสร้างขึ้นในวิธีการเช่นนั้นที่ไม่สามารถมีใครถูกตัดสิทธิ์ได้ ต้องมีการให้สาสน์ในทุกทิศทาง มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าหนึ่งคนที่ถูกทิ้งไว้จะพำนักบนรูปภาพเหล่านี้จะมีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ฯลฯ เช่นกัน ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับคำเชื้อเชิญด้วยเช่นกัน ทุกคนจะมาเพื่อที่จะได้รู้ว่าพ่อได้มาแล้ว เมื่อเขามีศรัทธาอย่างเต็มที่, พวกเขาจะวิ่งมาที่นั่น ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณอย่างต่อเนื่อง ยุคทองเรียกว่ายุคใหม่ มีหนังสือพิมพ์ที่ชื่อว่า “ยุคใหม่” พวกเขาพูดถึงเดลีใหม่(นิวเดลี), แต่ไม่สามารถที่จะมีป้อมเกาหรือหอคอยทั้งหมดในเดลีใหม่ เวลานี้ทุกสิ่งนั้นได้กลับมาคงอ (ไม่ตรงไปตรงมา) ในยุคทองแม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งหมดอยู่ในระเบียบ ที่นั่นแม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้าก็ติดโมประธาน ที่นั่นทุกสิ่งสโตประธานและดังนั้นจึงได้รับความสุขจากวัตถุธาตุแต่ละชนิด ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ใดๆ สิ่งนั้นเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและที่เวลานี้เราทั้งหมดอยู่อย่างตโมประธานอย่างแท้จริง เราจะทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาสโตประธาน และเวลานี้กำลังป็นไปสู่จุดหมายปลายทางของเรา ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในความมืด เราอยู่ในความสว่าง เรากำลังจะขึ้นไปข้างบนและที่เหลือ

ทั้งหมดกำลังจะตกลงมา ลูกๆ ต้องไตร่ตรองความรู้ทั้งหมดนี้ ชีพบาบาคือผู้เดียวที่กำลังสอนลูก ท่านจะไม่ไตร่ตรองสิ่งนี้ บราห์มาที่ต้องไตร่ตรองสิ่งนี้ ลูกไตร่ตรองทุกสิ่งและอธิบายให้กับผู้อื่น บางคนไม่ได้ไตร่ตรองเลย เขาเพียงแต่จดจำโลกเก่า บาบาพูดว่า ลืมโลกเก่าอย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามบาบารู้อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ตามลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อพูดว่า พ่อมาและก่อตั้งอาณาจักรและพาทุกคนกลับบ้าน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่มาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ผู้คนของศาสนาของพวกเขาจะตามพวกเขาลงมา ลูกจะยกย่องพวกเขาเหล่านั้นได้อย่างไร? คำยกย่องทั้งหมดเป็นของลูก เพียงผู้คนของศาสนาเทพเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นนักแสดงเอกชายและหญิง ชีวิตของลูกได้รับการจดจำว่าเป็น “ชีวิตที่เป็นเช่นเพชรและชีวิตที่เป็นเช่นเปลือกหอย” จากการเป็นผู้ที่อยู่จุดบนสุด ลูกก็ตกลงมาและไปสู่กันบึง ดังนั้นในเวลานี้ลูกๆ ควรจะมีความสุขมากยิ่งขึ้นกว่าเหล่าเทพเพราะลูกถูกลืดยศแล้ว เวลานี้พระเจ้ากำลังสอนลูก ที่นั่นเหล่าเทพจะสอนเหล่าเทพ ที่นั่นมนุษย์สอนมนุษย์ ในขณะที่พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ มีความแตกต่างกันใช่ไหม? ลูกบราห์มินเข้าใจเกี่ยวกับอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันแล้ว ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเท่าไร ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น อะไรก็ตามที่ผู้คนในหนทางของความไม่รู้ทำนั้นจะผิดทั้งหมด ในวัยเด็ก สติปัญญาก็เป็นเหมือนเด็ก(ยังไม่ใช่ผู้ใหญ่)และแล้วสติปัญญาก็กลับมาเป็นผู้ใหญ่ การหมั่นหมายเกิดขึ้นหลังจากอายุ 16 หรือ 17 ปี ทุกวันนี้โลกสับสนปรกอบอย่างมาก พวกเขาแต่งงานแม้กระทั่งกับเด็กเล็กๆ ที่ยังอยู่ในตัก และแล้วการแลกเปลี่ยนของการให้และการรับของพวกเขา ก็เริ่มต้นด้วยเช่นกัน ที่นั่นการแต่งงานมีความสูงศักดิ์อย่างยิ่ง ลูกเคยได้สัมผัสทั้งหมดแล้ว เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปอย่างต่อเนื่อง ลูกจะได้สัมผัสของทุกสิ่ง ช่วงชีวิตของลูกโยคีขั้นหนึ่งที่ดีมากจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พ่อพูดว่า เพิ่มช่วงชีวิตของลูกด้วยโยคะ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกขาดโยคะ ลูกเพียรพยายามอย่างหนักที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่ลูกไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ ลูกลืมหืมแล้วหืมแล้ว ในความเป็นจริง ชาร์ทของผู้ที่อยู่ที่นี่ควรจะดีมาก ผู้ที่อยู่ภายนอกนั้นซ่องแวงในธุรกิจทางโลก ลูกต้องกลับมาสโตประธานที่นี่ด้วยการจดจำพ่อ จดจำพ่อเป็นเวลาอย่างน้อย 8 ชั่วโมงขณะที่เตรียมอาหารและทำงานทั้งหมดของลูก เพราะเมื่อนั้นลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมในเวลาสุดท้าย บางคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในโยคะเป็นเวลา 6-8 ชั่วโมง, แต่บาบาจะไม่เชื่อสิ่งนั้น หลายคนก็ละอายอย่างยิ่งที่พวกเขาไม่ได้เขียนชาร์ท พวกเขาไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้แม้กระทั่งครึ่งชั่วโมง การฟังมูรลีไม่ใช่การจดจำระลึกถึง นั่นเป็นการหารายได้ เมื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึง, ลูกก็หยุดรับฟัง ลูกบางคนเขียนว่าพวกเขาได้ฟังมูรลีในการจดจำระลึกถึง อย่างไรก็ตามนั่นไม่ใช่การจดจำระลึกถึง บาบาเองพูดว่า : ฉันลืมหืมแล้วหืมแล้ว ฉันนั่งเพื่อที่จะรับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึง : บาบา, ท่านเป็นนอไบค์ต้า ฉันสามารถพูดได้อย่างไรว่า “บาบาท่านกำลังรับประทานและฉันก็กำลังรับประทานเช่นกัน”? ในช่วงเวลาหนึ่ง, ลูกจะพูดว่าบาบาอยู่กับลูก สิ่งหลักคือการจารึกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง วิชามูรลีแยกออกไปอย่างสิ้นเชิง ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึง และช่วงชีวิตของลูกก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าเมื่อลูกรับฟังมูรลี, บาบาจะอยู่กับลูกในสิ่งนั้น บาปของลูกไม่ได้รับการปลดปล่อยเมื่อลูกฟังมูรลี สิ่งนั้นอาศัยความเพียรพยายาม บาบารู้อาณาจักรบางคนไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงใดๆ ได้เลย สภาพจิต, พฤติกรรมและวิธีการพูดของลูกๆ ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสโตประธาน อย่างไรก็ตามมาเป็นเช่นนั้นที่เธอทำให้ลูกเป็นคนโง่ (simpleton) อย่างแท้จริง ความเจ็บป่วยนี้จุใจมหลายคน ความผูกพันยึดมั่นซึ่งไม่เคยมีอยู่ก็ปรากฏขึ้นมาในทันทีและพวกเขาก็จะติดกับ นี่คือบางสิ่ง ที่อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก การรับฟังมูรลีเป็นวิชาที่ต่างไป นั่นเป็นเรื่องของการหารายได้ ช่วงชีวิตของลูกไม่ได้เพิ่มขึ้นด้วยสิ่งนั้น ลูกจะไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์และบาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อย หลายคนรับฟังมูรลีแล้วก็ยังคงตกลงไปในกิเลสต่อไปด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่ได้พูดสัจจะ พ่อพูดว่า หากลูกไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์, แล้วเหตุใดลูกจึงมาที่นี่? พวกเขาพูดว่า บาบา, ฉันเป็นอจามิล (คนบาปอย่างยิ่ง) เมื่อฉันมาที่นี่เท่านั้นที่ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการมาที่นี่ ก็สามารถที่จะมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง ไม่เช่นนั้นแล้ว ฉันจะไปทำไม? นี่คือนหนทางเดียวเท่านั้น ผู้คนเช่นนั้นมาที่นี่ ลูกธนูจะยิงตรงเป้าในบางประเด็น บาบาพูดถึงสถานที่นี้ด้วยเช่นกันว่า ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถมาที่นี่ได้ นี่คือนทอของพระโรงของอินทรา ในเวลานี้พวกเขาได้รับอนุญาตให้มา วันหนึ่ง, จะมีการออกคำสั่ง เมื่อพวกเขาให้การรับประกันอย่างหนักแน่นเท่านั้นที่พวกเขาจะได้รับอนุญาตให้มา และแล้วพวกเขาก็จะเข้าใจว่าเป็นองค์กรที่ผู้ไม่บริสุทธิ์ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามา ลูกๆ เข้าใจว่านี่คือชุมนุมของใคร เรากำลังนั่งอยู่กับพระเจ้า อิศวร โสมนาถ บาบุนาถ ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้เราบริสุทธิ์ ขณะนี้, ในเวลาสุดท้าย หลายคนจะมาและดังนั้นจะไม่สามารถมีใครสร้างความปั่นป่วนใดๆ ฯลฯ ได้ ผู้ที่เป็นของศาสนานี้จะปรากฏขึ้น ผู้คนของอารยะสมาคมก็เป็นอินดูด้วยเช่นกัน ลัทธินิกายก็เพียงแต่แยกออกไป เหล่าเทพคงอยู่ในยุคทอง ที่นี้ทั้งหมดเป็นอินดู ในความเป็นจริงไม่มีศาสนาอินดู อินดูสถานเป็นชื่อของประเทศ ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา นักเรียนต้องจดจำการศึกษาเล่าเรียนของพวกเขา ลูกมีทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก มีความแตกต่างเล็กน้อยระหว่างเทพกับลูก เมื่อลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่ง

การสำนึกในตนเองที่แข็งแกร่ง แล้วลูกก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลวิชฌ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้น สภาพของเหล่าเทพคือสภาพสุดท้าย ลูกจะไปถึงสภาพสุดท้ายเมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ชีพบาบา กำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่ควมก้องการแห่งการสำนึกในตนเอง ท่านมีความรู้ในตัวตน ท่านคือผู้เดียวที่กำลังทำให้ลูกเป็นคนเหล่านั้นและลูกคือผู้ที่กำลังจะกลายเป็นคนเหล่านั้น ลูกกลายเป็นบราห์มินแล้วกลายเป็นเทพ เครื่องประดับเหล่านั้นจะสามารถให้แก่ลูกในเวลานี้ได้อย่างไร? เวลานั้นลูกคือผู้เพียรพยายาม และแล้วลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลวิชฌ ยุคทองคือสกุลไวชณพ ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก แทนที่จะใช้คำพูดที่ไม่ดี เป็นการดีเสียกว่าที่จะไม่พูดสิ่งใดเลย มีตัวอย่างของผู้เป็นคู่ที่ทะเลาะเบาะแว้งและชันยาสน์ก็บอกให้อีกคนหนึ่งเอาลูกปิดใส่เข้าไปในปากของเขาและอย่าได้เอาออกมา เพราะจะได้ไม่สามารถโต้ตอบได้ การเอาชนะกิเลสทั้งห้าไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! บางคนแบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขาว่าพวกเขาเคยมีความโกรธมากมายในตนเองอย่างไรและเวลานี้พวกเขามีความโกรธที่น้อยมากอย่างไร ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง เมื่อวานนี้ลูกเคยร้องสรรเสริญเทพเหล่านั้น วันนี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพเหล่านั้น ลูกกลายเป็นเช่นนั้น, ตามลำดับกันไปเท่านั้น แน่อบาบาคะเอ๋ยถึงชื่อผู้ที่ทำงานรับใช้ ลูกควรจะชี้หนทางแก่ผู้อื่น ก่อนหน้านั้นเราเช่นกันก็ไม่รู้สิ่งใด เวลานั้นเรารู้จักมากมาย ผู้ที่ไม่สร้างสมคุณธรรมเป็นอย่างดีก็ถูกรายงานว่า บาบามีความโกรธอย่างมาก บาบารู้สิ่งนั้น หากลูกไม่สามารถทำงานรับใช้ทางจิต, ก็มึงงานรับใช้ทางร่างที่จะทำเช่นนั้น หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาและทำงานรับใช้ นั่นก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน ฝ่าแต่เดือนกันและกัน ลูกจะได้รับพลังมากมายด้วยการจดจำระลึกถึง ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงต้องรักษาซารท์เช่นกัน ลูกสามารถเข้าใจทุกสิ่งจากซารท์ บาบาคอยเตือนทุกคนอยู่เรื่อยๆ ผู้คนมากมายร้องขอความสงบในโลก แน่อบามีความสงบในโลกในบางเวลา ในยุคทองไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นเหตุของความไม่สงบ ที่นี้มีพ่อที่แสนหวานและลูกที่แสนหวานผู้ที่กำลังทำให้ทั้งโลกอ่อนหวาน เวลานั้นโลกไม่อ่อนหวาน ไม่มีสิ่งใดนอกจากความตายในทุกหนแห่ง การแสดงนี้เคยเกิดขึ้นมาแล้วหลายต่อหลายครั้งและเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีที่สิ้นสุดในสิ่งนั้น วงจรหมุนไปเรื่อยๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะปลดปล่อยบาปของลูกและเพิ่มช่วงชีวิตของลูก ลูกต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงอย่างแน่อน ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาริสุทธิ์ ดังนั้นแน่อนสร้างซารท์ของการจดจำระลึกถึงอย่างน้อย 8 ชั่วโมง

2. กลับมาอ่อนหวานเหมือนเหล่าเทพ แทนที่จะใช้คำพูดที่ไม่ดีหรือผิด เป็นการดีเสียกว่าที่จะไม่พูดอะไรเลย ขณะที่ทำงานรับใช้ทางโลกหรือทางจิต เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ของสภาพคาร์มาทิตขณะช่องแฉะในการทำงานรับใช้ และด้วยเหตุนี้กลายเป็นภาพลักษณ์ของทาปาเซีย

มีเวลาเหลืออยู่เล็กน้อยมาก และงานรับใช้มากมายที่จะต้องทำ เป็นเพียงในการที่ลูกทำงานรับใช้ที่มีช่องว่างสำหรับมายาเข้ามา เป็นเพียงในการทำงานรับใช้ที่มีการขยายตัวของธรรมชาติและความสัมพันธ์ ถ้ามีความเห็นแก่ตัวรวมอยู่ในงานรับใช้ของลูก หรือยังคงมีสมดุลงที่น้อยกว่าเล็กน้อย มายานำรูปแบบใหม่มากมายมาใช้และมา ดังนั้น ฝึกฝนการมีสมดุลงของการทำงานรับใช้และสภาพของลูก จงเป็นนายและรับงานรับใช้จากคนงานของลูกซึ่งเป็นอวัยวะประสาทสัมผัส แต่ขอให้มีเพียงบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่นในจิตใจของลูก เมื่อการตระหนักรู้นี้ได้ปรากฏขึ้นมาในลูก ย่อมกล่าวได้ว่าลูกเป็นผู้มีประสบการณ์สภาพคาร์มาทิต และ เป็นตัวของทาปาเซีย

คติพจน์: ทำให้เหตุผลเชิงลบให้เป็นวิธีแก้ปัญหาเชิงบวก

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความเจ็บสงบที่ละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นครูทางจิตเช่นเดียวกันกับพ่อ สอนสิ่งที่ลูกได้เรียนรู้จากพ่อแก่ผู้อื่นด้วย หากลูกได้ซึมซับความรู้ ลูกก็สามารถอธิบายความรู้นี้ให้แก่ใครก็ตามได้ด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** บาบามีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนในประเด็นใด และลูกๆ เช่นกันต้องกลับมาไม่สั่นคลอนในสิ่งใด?
- คำตอบ:** บาบามีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนในละคร บาบาวุฒว่า สิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วอยู่ในละคร ลูกจะทำได้ก็ตามที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ละครจะไม่ปล่อยให้ลูกเปลี่ยนแปลงสิ่งใด อย่างไรก็ตาม สภาพของลูกก็ยังไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า “ถ้าเป็นเช่นนั้น ฉันจะทำสิ่งนั้น ถ้าฉันรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ฉันก็จะไม่ทำสิ่งนั้น” บาบาวุฒว่า อย่าได้จดจำอดีต เพียรพยายามที่จะไม่ทำความผิดเช่นเดิมอีกครั้งในอนาคต

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ พ่อเองพูดว่า ไม่มีใครรู้ว่าพ่อมาเมื่อไร เพราะพ่อมันแฝงตัว ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าดวงวิญญาณเข้าไปในครรภ์เมื่อไร ไม่สามารถมีเวลาหรือวันที่สำหรับสิ่งนั้น มีการให้เวลาและวันที่สำหรับช่วงเวลาที่จะออกมาจากครรภ์ ในทำนองเดียวกันลูกไม่สามารถบอกเวลาหรือวันที่เมื่อبابาเข้ามา ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าท่านเข้ามาในพาหนะเมื่อใด เมื่อبابาเคยมองบางคน พวกเขาจะกลับมาหาซึ่งและหลุดหายไปสภาพนั้น พวกเขาจะคิดว่ามีใครบางคนเข้ามา หรือมีบางพลังที่ได้เข้ามา พลังนั้นมาจากที่ใด? พ่อไม่ได้ทำการทอแสงหรือทำทาปาเซี่ยพิเศษใด ที่เรียกว่าแฝงตัว ไม่มีเวลาหรือวันที่ ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าการสร้างอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนขึ้นมาเมื่อใด สิ่งหลักคือ มานมานะบาฟ พ่อพูดว่า โอ้ ดวงวิญญาณ ลูกเรียกหาพ่อ พ่อของลูกให้มาและทำให้ลูกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์และทำให้โลกบริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า ตามแผนของละคร จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อพ่อมาอย่างแน่นอน ไม่ว่าอะไรที่เกิดขึ้นตั้งแต่ยุคทองเป็นต้นมาจะช้าร้อย ยุคทองและยุคเงินนั้นจะช้าร้อยในทุกวินาทีที่ผ่านไปอย่างแน่นอน ยุคสมัยก็เฝ้าแต่ผ่านไปด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่ายุคทองนั้นผ่านไปแล้ว แต่พวกเขาไม่เห็นสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่าลูกเคยผ่านยุคนั้น ลูกคือผู้ที่กลับมาแยกห่างจากพ่อก่อน ดังนั้นลูกควรจะคิดว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรและลูกจะใช้ 84 ชาติเกิดอีกครั้งเหมือนเดิมอย่างไร นั่นคือลูกจะต้องเล่นบทบาทของความทุกข์และความสุขของลูกอย่างไร ในยุคทองมีความสุข เมื่ออาคารเก่าเติมที่ บางครั้งหลังคาถล่มลงมา บางครั้งบางสิ่งก็เกิดขึ้นที่อื่นในอาคาร ดังนั้นจึงมีความใส่ใจที่จะซ่อมแซมเมื่ออาคารนั้นเก่ามาก ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าอาคารนั้นไม่เหมาะสำหรับการอยู่อาศัยอีกต่อไป ลูกจะไม่พูดถึงสิ่งนี้ในโลกใหม่ เวลานี้ลูกกำลังกลับมาที่มีค่าที่จะไปโลกใหม่ ทุกสิ่งในตอนแรกนั้นใหม่แล้วก็กลับมาเก่า เวลานี้ลูกคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถแม้กระทั่งเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเฝ้าแต่ถ่ายทอดกิตะและรามายณะ ฯลฯ และไม่วางเว้นอยู่กับสิ่งนั้น ลูกกับพ่อก็เคยไม่วางเว้นอยู่กับศฤงษณ์เช่นกัน เวลานี้พ่อทำให้ลูกรู้คิดอย่างยิ่ง บาบาวุฒว่า ลูกๆ เวลานี้โลกเก่ากำลังจะจบสิ้น เวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะไปที่นั่น ไม่ได้เป็นกฎด้วยเช่นกันที่ทุกคนจะสามารถนั่งในดินแดนของการหลุดพ้นได้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วการทำลายล้างอย่างสิ้นซากจะเกิดขึ้น ลูกรู้ว่าเป็นยุคบรรจบพบกันที่ให้คุณประโยชน์ที่เป็นสิริมงคลที่สุดของโลกเก่าและโลกใหม่ เวลานี้การเปลี่ยนแปลงต้องเกิดขึ้น แล้วลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีแม้กระทั่งคำถามถึงความรู้สึกของความสุขใดๆ ที่นั่น มีการจดจำว่าเคยมีอุปสรรคต่างๆ ในไฟบูชายัญ และดังนั้นจึงจะมีอุปสรรคต่อไป จะมีอุปสรรคหลังจากหนึ่งวงจรด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกได้กลับมาเข้มแข็ง งานของการสร้างและการทำลายล้างนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ลูกมีอุปสรรคในสิ่งใด? พ่อพูดว่า ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นเพราะสิ่งนี้จึงมีการถูกทำร้าย มีตัวอย่างของดรุพดี ความขัดแย้งทั้งหมดนั้นเป็นเพราะการถือพรหมจรรย์ แน่หนอลูกจะต้องกลับมาดโมประธานจากสโตประธาน ลูกต้องลงบันไดมาและโลกนั้นต้องกลับมาเก่าอย่างแน่นอน เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจและไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลายเป็นครู สิ่งนี้แน่นอนเพราะลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ที่ลูกศึกษาเล่าเรียนแล้วกลายเป็นครู และแล้วรัฐบาลก็จะให้ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนกับครูและกลับมาฉลาดนั้นสอบผ่าน พ่อได้ทำให้ลูกเป็นครู ครูเพียงผู้เดียวจะทำอะไรได้? ลูกทั้งหมดเป็นครูทางจิต ดังนั้นลูกควรจะมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ความรู้ของการกลายเป็นเทพจากมนุษย์มีความถูกต้องแม่นยำอย่างมาก ยิ่งลูกจดจำพ่อในเวลานี้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับแสงมากเท่านั้น ผู้คนจะเฝ้าแต่ได้เนินมิต ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วก็จะไปใต้ที่ผู้อื่นจะได้เนินมิต พ่อซึ่งเป็นผู้ช่วยก็อยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน พ่อช่วยลูกๆ เสมอ สิ่งนี้ตามลำดับกันไปในการศึกษาเล่าเรียน ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าสติปัญญาของลูกซึมซับความรู้ได้มากแค่ไหน หากลูกซึมซับความรู้แล้วแสดงให้เห็นสิ่งนั้นด้วยการอธิบายแก่ผู้อื่น นี่คือการพหุสมบัติ และหากลูกไม่ให้พหุสมบัตินี้แก่ผู้อื่นก็จะไม่มี

ใครเชื่อว่าลูกมีทรัพย์สมบัติใด หากลูกให้ทานทรัพย์สมบัติ ลูกจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ มหาเศรษฐีและมหาวิระ
นั้นเป็นเหมือนกัน ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเป็นเหมือนกัน ผู้คนมากมายมาหาลูก ลูกจะนั่งลงและเพียรพยายามอย่าง
หนักกับแต่ละคนหรือไม่? ผู้คนเหล่านั้นได้ยื่นสิ่งต่างๆมากมายผ่านทางหนังสือพิมพ์ และดังนั้นพวกเขาจึงรุ่มร้อน แล้ว
เมื่อพวกเขามาหาลูกและได้ยื่นความรู้จากลูก พวกเขาก็ตระหนักถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำลงไปจากการทำตามการกำหนดของ
ผู้อื่น และความรู้ก็เป็นสิ่งดีมาก สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะทำให้แต่ละคนถูกต้อง ที่นั่นเช่นกันต้องใช้ความเพียรพยายามเป็นอย่างมาก
ถึงกระนั้นก็ตาม มีบางคนที่เป็นมหาเศรษฐี (ผู้ร่ำรวย) บ้างก็เป็นผู้ร่ำรวย (กองทัพบก) และผู้อื่นก็เป็นพลเรือนแท้ เหล่านี้
เป็นบทบาทของพวกเขานะลูก ลูกเข้าใจว่าในที่สุดแล้วลูกจะได้รับชัยชนะ ลูกจะกลายเป็นสิ่งที่ลูกเคยเป็นในวงจรที่แล้ว
ลูกๆต้องเพียรพยายาม พ่อแนะนำลูกว่า พยายามที่จะอธิบาย ก่อนอื่นใด ไปที่วัดของชีพบาบาและทำงานรับใช้ที่นั่น ลูก
สามารถถามว่า ผู้นี้คือใคร? เหตุใดท่านจึงได้เทน้ำลงบนรูปบูชา? ลูกรู้อย่างดี มีการพูดกันว่าพ่อครัวได้ไปเยี่ยม
ถ้ำที่กำลังไหม้และอยู่ที่นั่นและกลายเป็นนาย(ของห้องครัว) ตัวอย่างนี้กล่าวถึงลูก ลูกไปที่นั่นเพื่อปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้น
พวกเขาส่งคำเชิญมาให้ลูก และดังนั้นเมื่อลูกรับคำเชิญเช่นนั้นแล้ว ลูกควรจะมีความสุข สมญาที่ใหญ่โตมีการให้ที่ค้ำ
ๆล มีวัดมากมายอย่างยิ่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเป็นธุรกิจประเภทหนึ่งด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาได้พบกับ
ผู้หญิงที่ดี พวกเขาทำให้เธอท้องจำก็ตะและให้เธออยู่ข้างหน้า แล้วพวกเขาก็รับรายได้จากที่เธอได้รับ ไม่เช่นนั้นพวกเขา
ก็จะไม่มีสิ่งใดเลย ผู้คนมากมายเรียนรู้พลังลึกลับ ลูกควรจะไปยังสถานที่เช่นนั้น ลูกๆไม่ควรพยายามที่จะตีความหมาย
ของคัมภีร์ ลูกต้องไปและให้คำแนะนำของพ่อ ผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้อง
สรรเสริญท่าน พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตาม“มานมานะบาฟ”
ไม่ได้หมายความว่าลูกต้องไปและอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ‘มามคัม’ หมายถึง จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อสัญญาว่าลูกว่า
พ่อจะปลดปล่อยลูกจากบาปของลูกทั้งหมด บาปเริ่มต้นเมื่อเวลาของราวันได้มาถึง ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายามเป็นอย่างมาก
เพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้คนก็เพียรพยายามอย่างมากทั้งวันทั้งคืนเพื่อที่จะได้รับตำแหน่ง นี่เป็นการศึกษา
เล่าเรียนเช่นกัน ไม่มีเรื่องของการมีหนังสือใดๆที่นั่น ลูกมีวงจรของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูก นี่ไม่ใช่เรื่องยาก ลูกไม่
ได้บอกรายละเอียดของทุกชาติเกิด 84 ชาติเกิดของลูกได้จบสิ้นลงแล้ว และเวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน ดวง
วิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ต้องถูกทำให้บริสุทธิ์อีกครั้งอย่างแน่นอน ฝ่ายแต่บอกทุกคนให้จดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ลูกๆ
พูดว่า บาบ่า ฉันไม่สามารถอยู่ในโยคะได้ โอ! แต่พ่อกำลังบอกลูกให้จดจำพ่อเป็นการส่วนตัว แล้วเหตุใดลูกจึงพูดถึง
โยคะ? เพราะลูกพูดถึงโยคะลูกจึงลืมพ่อ จะมีใครที่ไม่สามารถจดจำพ่อของพวกเขาได้? ลูกจดจำพ่อแม่ทางร่างของลูก
อย่างไร? ผู้เดียวนี้เป็นแม่และพ่อของลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน สรีระของตัวเองก็กำลังศึกษาเล่าเรียน
ด้วยเช่นกัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่กำลังสอนทุกคน มากเท่าที่ลูกศึกษาเล่าเรียน ลูกก็จะสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้
มากตามนั้น พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกไม่สามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วยการอ่านคัมภีร์ หรือด้วยการสวดมนต์หรือทำทาสี มี
ประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น? ลูกยังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ ลูกไม่ได้มีศรัทธา ถึงกระนั้นก็ตามลูกยังคงต้องอธิบายอย่างแน่นอน
ว่าบาปและบุญมีการสะสมอย่างไร หลังจากอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นลูกก็เริ่มทำบาป มีแม้กระทั่งลูกเช่นนั้นที่ไม่สามารถ
อธิบายได้ว่าโลกใหม่คืออะไรและโลกเก่าคืออะไร เวลานี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระ
ให้บริสุทธิ์ ลูกไม่จำเป็นต้องไปที่ใด ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะออกจากบ้านเพื่อไปกราบไหว้บูชาที่อื่น
เสมอ สามิจะบอกภรรยาของเขาวา เธอมีภาพของกฤษณะอยู่ที่บ้านเช่นกัน แล้วเหตุใดจึงต้องออกไปที่นั่น? มีความแตกต่าง
อะไรที่นั่น? สามินั้นกล่าวได้ว่าเป็นพระเจ้าของเธอ แต่ถึงกระนั้นเธอก็ไม่ยอมฟังเขา! ในหนทางแห่งความเลื่อมใส
ศรัทธา พวกเขาสร้างวัดที่อยู่ไกลมากและอยู่สูงมากเพื่อที่ผู้คนจะได้มีศรัทธาในวัดเหล่านั้น ลูกอธิบายว่าผู้คนได้
ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมายเพียงไรจากการไปวัดต่างๆ นั่นเป็นเพียงระบบที่พวกเขาสร้างขึ้นมาก พวกเขาไปที่ชีวา-
คาลิเพื่อการจาริกแสวงบุญ แต่ไม่มีการบรรลุผลใดด้วยสิ่งนั้น เวลานี้ลูกได้รับศรัทธาจากพ่อ ลูกไม่ต้องไปที่ใด ในความ
เป็นจริง พระเจ้า สามิเหนือสามิทั้งหลายคือผู้เดียวเท่านั้น ผู้เดียวที่สามิ ลุงป้า น้า อาของลูกจดจำคือพระเจ้า สามิของทุก
คน และพระเจ้า ผู้เป็นพ่อของทุกคน ท่านพูดกับลูก จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอแล้วบาปของลูกจะได้รับการ
ปลดปล่อย ในเวลานี้แสงของลูกแต่ละคนกำลังถูกจุดขึ้น และดังนั้นผู้คนจะสามารถเห็นแสงในตัวลูกได้ ดังนั้น ชื่อของลูก
ๆ ควรจะได้รับการประกาศเกียรติคุณด้วยเช่นกัน พ่อประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของลูกๆ ลูกสาวซูเดชมีความฉลาดมาก
ในการอธิบาย เธอได้ทำความเข้าใจเพียรพยายามอย่างมากและดังนั้นเธอจึงได้ไปล้าหน้าผู้ที่มีอายุมากกว่า เธอสามารถเพียร
พยายามอย่างมากกว่าในสิ่งนี้ด้วยเช่นกันและล้าหน้าผู้อื่น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม เราไม่ควรจะมีอาการหัวใจ
วาย แม้ว่าลูกจะมาในเวลาสุดท้าย ลูกยังคงได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ในแต่ละวันลูกหลายคนเช่นนั้นจะ
ปรากฏตัวขึ้นอยู่เรื่อยๆ ลูกมีบทบาทของชัยชนะที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับลูก จะมีอุปสรรคด้วยเช่นกัน ไม่มี
อุปสรรคใดเช่นนั้นในชุมนุมทางจิตอื่นๆ ที่นี้มีความปั่นป่วนเนื่องจากกิเลส มีการจดจำกันว่า เหตุใดเราถึงนำทิพย์และดื่มยา

พิษ? ศาสนาเทพเดียวกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นด้วยความรู้ อาณาจักรของราวันไม่สามารถคงอยู่ในยุคทองได้ การอธิบายมีความชัดเจนมาก พวกเขาได้แสดงให้เห็นอาณาจักรของราวันต่อจากอาณาจักรของราม ลูกได้แสดงให้เห็นช่วงเวลาด้วยเช่นกัน นี่คือการพบกัน เวลานี้โลกกำลังเปลี่ยนแปลง พ่อผู้เดียวที่ให้แรงบันดาลใจกับการก่อตั้ง การหล่อเลี้ยง และการทำลายล้าง นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก แต่เมื่อพวกเขาไม่ได้สัมผัสสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาก็จดจำสิ่งอื่น และพวกเขาก็ลืมความรู้และโยคะ ลูกเป็นลูกๆ ของพระเจ้า, ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด แต่ละวัน ลูกกำลังจะกลับมาบังคับ ลูกได้รับทรัพย์สมบัติ มีการจ่ายค่าใช้จ่ายด้วยเช่นกัน บาบาวพูดว่า หม้อจะกลับมาเต็มอย่างต่อเนื่อง ลูกจะมีค่าใช้จ่ายเช่นที่ลูกเคยมีในวงจรที่แล้ว ละครจะไม่ยอมให้ลูกใช้จ่ายมากกว่าหรือน้อยกว่า บาบามีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนในละคร ไม่ว่าสิ่งใดที่ผ่านไปก็อยู่ในละคร ลูกไม่ควรพูดว่า “ถ้ามันเป็นเช่นนั้น ฉันก็จะไม่ได้ทำสิ่งนั้น” สภาพนั้นยังไม่ได้ถูกพัฒนา สิ่งใดสิ่งหนึ่งจะปรากฏออกมาจากปากของลูกอยู่เรื่อยๆ แล้วลูกก็รู้สึกถึงสิ่งนั้น บาบาวพูดว่า อย่าได้คิดถึงอดีต เพียรพยายามที่ในอนาคตจะไม่ทำความผิดพลาดเช่นนั้นอีกครั้ง เหตุนี้เองبابาพูดว่า เขียนชาร์ทของลูก มีประโยชน์มากมายในสิ่งนั้น บาบาวได้เห็นบุคคลที่เขียนเรื่องราวทั้งชีวิตของเขาเพราะเขาคิดว่าลูกๆ ของเขาจะเรียนรู้จากสิ่งนั้น ที่นี้มีคุณประโยชน์ในการทำตามศรัทธา ไม่สามารถมีความหลอกลวงที่นี้ มีตัวอย่างของนาราด มีคุณประโยชน์มากมายในการเก็บชาร์ทไว้ บาบาวให้คำสั่งแก่ลูก และดังนั้นลูกๆ ควรทำตามคำสั่งเหล่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ซึมซับความรู้และอธิบายความรู้แก่ผู้อื่น ให้ทานสมบัติแห่งความรู้และกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ อย่าได้โต้แย้งกับใครเกี่ยวกับคัมภีร์ แต่ให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อ

2. ลูกต้องไม่คิดถึงสิ่งต่างๆ ในอดีต ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะไม่ทำความผิดพลาดได้อีก เก็บชาร์ทที่ข้อสัตย์ไว้

พร: พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์สภาพที่สูงด้วยโยคะและกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย เพราะลูกๆ ราชา โยคีมีประสบการณ์สภาพที่สูงในโยคะ หะฐะโยคีลอยตัวของพวกเขา ที่ใดก็ตามที่ลูกอยู่ ลูกอยู่ในสภาพที่สูง และดังนั้นพวกเขาพูดว่าโยคีอยู่ในสถานที่ที่สูง สถานที่ของสภาพจิตใจของลูกอยู่สูง เพราะลูกได้กลายเป็น “แสงที่เบาสบาย” กล่าวกันว่า “ เทวดานางฟ้าไม่วางเท้าของเขานบนพื้นดิน เทวดานางฟ้าคือผู้ที่เท้าของสติปัญญาของเขาไม่อยู่บนพื้นดินและ ผู้ที่ไม่มีสำนึกเป็นร่าง เทวดานางฟ้าไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อโลกเก่า

คติพจน์: เวลานี้เติมบัญชีของลูกให้เต็มด้วยพร และทุกคนจะได้รับพรจากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกเป็นเวลาหลายชาติเกิด

***** โอม ชานติ *****

ด้วยความเงิบสงบนและเอื้อยดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

เพื่อที่จะมีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้า หยุดการเข้ามาสู่เสียงในหนึ่งนาที่ หยุดสนทนากันในบางสิ่ง หรืออยู่ในรูปแบบของบรรยากาศใด หยุดความคิดทั้งหมดในหนึ่งวินาที ไปอยู่เหนือเสียง และทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพเทวดานางฟ้าที่ว่างของลูก หนึ่งนาที่เป็นคาร์มา โยคี หนึ่งนาที่เป็นเทวดานางฟ้า นั่นคือ มีประสบการณ์ของความเงิบสงบนและเอื้อยดอ่อน และอยู่เหนือเสียง การฝึกฝนนี้จะทำให้ลูกมีชัยชนะในข้อสอบสุดท้ายของลูก

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องลี้ภัยร่างกายเหล่านั้นและเป็นอิสระจากการถูกดึงดูด ลูกต้องอยู่เหนือปวงกรรมและกลับมา ดังนั้น จงแสดงการกระทำที่บริสุทธิ์ อย่าแสดงการกระทำที่เป็นบาปใดๆ

คำถาม: เพื่อที่จะตรวจสอบสภาพของตนเอง สามคำสรรเสริญใดที่ลูกควรจดจำอยู่เสมอ

คำตอบ: 1. คำสรรเสริญของผู้ที่ไม่มีตัวตน 2. คำสรรเสริญของเหล่าเทพ 3. คำสรรเสริญของตนเอง เวลาที่จงตรวจดูว่าลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหมือนกับพ่อที่ไม่มีตัวตนหรือไม่ ลูกได้ซึมซับทุกคุณธรรมของท่านหรือไม่ พฤติกรรมของลูกสูงศักดิ์เหมือนกับของเหล่าเทพหรือไม่ อาหาร เครื่องดื่มและคุณธรรมของลูกเป็นเหมือนกับของเหล่าเทพหรือไม่ ลูกรู้จักทุกคุณธรรมของดวงวิญญาณและได้กลายเป็นตัวของสิ่งเหล่านั้นหรือไม่

โอมชานติ เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆว่า สถานที่อาศัยของลูกดวงวิญญาณคือ หอคอยแห่งความเงียบ (Tower of Silence) เช่นเดียวกับที่มียอดภูเขาหิมาลัยที่สูงมาก ดังนั้นลูกก็อาศัยอยู่ในสถานที่ที่สูงที่สุดด้วย ผู้คนเหล่านั้นฝึกฝนการปิ่นเขาและพวกเขาก็แข่งกัน บางคนฉลาดในการปิ่นเขา ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถปิ่นเขาได้ ลูกไม่จำเป็นต้องแข่งกันในเรื่องนั้น ฯลฯ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องกลับมาบริสุทธิ์และขึ้นไปข้างบน นั่นเรียกว่าหอคอยแห่งความเงียบ ผู้คนเหล่านั้นมีหอคอยของวิทยาศาสตร์ พวกเขามีระเบิดที่ใหญ่มากและยังมีหอคอยสำหรับระเบิดเหล่านั้นด้วย พวกเขาเก็บสิ่งที่เป็นอันตรายทั้งหมดไว้ที่นั่น พวกเขาใส่ยาพิษ ฯลฯ ในระเบิด พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกต้องโยยบินกลับบ้าน ผู้คนเหล่านั้นจะปล่อยระเบิดเช่นนั้นขณะกำลังนั่งอยู่ที่บ้านเพื่อทำลายทุกสิ่ง ลูกต้องไปจากที่นี่เพื่อขึ้นไปข้างบนสู่หอคอยแห่งความเงียบ ลูกมาจากที่นั่นแล้วลูกก็จะกลับไปที่นี่เมื่อสโตประธาน จากสโตประธานลูกได้กลายเป็นผู้ที่โตมประธาน และเวลานี้ลูกต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสโตประธานก็ได้แสดงหนทางให้แก่ผู้อื่นด้วย เวลาที่ลูกๆต้องแสดงการกระทำที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาปใดๆ พ่ออธิบายปรัชญาของกรรมให้แก่ลูกแล้ว ลูกตกต่ำในอาณาจักรของราวัน เวลาที่พ่อกำลังสอนลูกให้แสดงการกระทำที่บริสุทธิ์ ก็เลสทั้งห้าคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ความผูกพันยึดมั่นก็เป็นกิเลสด้วย ไม่มีกิเลสใดยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย แม้แต่การมีความผูกพันยึดมั่นลูกก็กลับมาติดกับอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายแก่กุมารีน้อยๆมากมาย กุมารีน้อยๆเรียกว่าผู้ที่บริสุทธิ์ ผู้เป็นแม่ก็ต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกทุกคนคือ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี แม้ว่าลูกแก่ชรา ลูกก็เป็นลูกๆของบราห์มา พ่ออธิบายว่า ลูกที่สุดแสนหวาน เวลาที่จงอยู่เหนือสภาพของการเป็นกุมารและกุมารี เช่นที่ลูกเข้ามาในร่างกายก่อนแล้วก็ต้องออกจากร่างไป ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกก็ไม่ควรจดจำใคร ลูกมีอะไรอีกหรือ ลูกมาที่นี้มือเปล่า ลูกไม่มีสิ่งใด แม้แต่ร่างกายเหล่านั้นก็ไม่ใช่ของลูก เวลาที่ลูกต้องลี้ภัยร่างกายเหล่านั้น ลูกต้องเป็นอิสระจากการถูกดึงดูดและอยู่เหนือปวงกรรม จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ พ่อพูดว่า ลูกอาจจะท่องเที่ยวไปทั่วแต่อย่าได้สูญเสียเงิน ผู้คนให้ทานมากมาย ได้มีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ เขาได้สร้างโรงพยาบาลและธรรมศาลา ฯลฯ ผู้ที่ให้ทานมากจะได้รับสมญาจากรัฐบาล สมญาแรกคือ “ที่เคารพสักการะ His Holiness, Her Holiness) ผู้ที่บริสุทธิ์เรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ (holy) เหมือนกับที่เหล่าเทพเคยบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องเป็นเหมือนกับพวกเขาด้วยเช่นกัน แล้วลูกก็จะอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาครั้งจวบจร ผู้คนจำนวนมากถามว่าสิ่งนั้นเป็นไปได้อย่างไร เด็กๆจะเกิดที่นั่นเช่นกัน ดังนั้น จงบอกพวกเขาทันทีว่าราวันจะไม่ได้อยู่ที่นั่น โลกกลับมาจะมีกิเลสเพราะราวัน รามเป็นผู้เป็นพ่อได้มาและชำระโลกให้บริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ บางคนพูดว่าลูกไม่ควรพูดเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ ร่างกายจะดำเนินต่อไปได้อย่างไร แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่รู้ว่ามีโลกที่บริสุทธิ์ เวลาที่โลกไม่บริสุทธิ์ นี่คือการละเล่น โรงค้าประเวณีและวัดของชีวา โลกที่ไม่บริสุทธิ์และโลกที่บริสุทธิ์ เริ่มแรกก็มีความสุขและจากนั้นก็มีความสุขทุกข์ นี่คือการเรื่องราวที่ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรอย่างไรและลูกสูญเสียสิ่งนั้นไปอย่างไร ลูกต้องเข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดี ลูกเคยฟ่ายแพ้ยและเวลาที่คุณต้องกลับมามีชัยชนะ ลูกควรที่จะกล้าหาญ ลูกต้องทำให้สภาพของตัวเองเข้มแข็ง ขณะที่ที่บ้านและครอบครัวและดูแลพวกเขาเหล่านั้น แน่แน่นอนว่าลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ผู้คนจำนวนมากมีความผูกพันยึดมั่นมากมาย ลูกควรตรวจสอบ ลูกสัญญาแล้วว่าลูกจะไม่รักใครนอกจากผู้เดียว แล้วเหตุใดลูกรักผู้อื่น ลูกควรจะจดจำผู้เดียวซึ่งเป็นที่รักมากที่สุด แล้วลูกก็จะลี้ภัยทุกความสัมพันธ์ทางร่างของลูก ขณะที่มองเห็นทุกคน จงพิจารณาว่าตนเองกำลังจะไปสวรรค์ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นบ่วงพันธะของยุคเหล็ก เวลาที่เราากำลังจะเข้าไปสู่ความ

สัมพันธที่สูงส่ง ไม่มีมนุษย์คนใดที่มีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญา หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างดีมาก พรอความ
สุขของลูกก็จะคงอยู่สูง ลดบ่วงพันธะของลูกลงไปได้เรื่อยๆมากเท่าที่จะเป็นไปได้ นั่นคือทำตนเองให้เบาลง! ไม่จำเป็นที่จะต้อง
เพิ่มบ่วงพันธะของลูก ไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับการได้มาซึ่งอาณาจักรนี้ ลูกกำลังจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรปกครองโลก
โดยไม่มีค่าใช้จ่าย พวกเขาใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากกับอาวุธและกองทัพ ฯลฯ ของพวกเขา ลูกไม่มีค่าใช้จ่ายเลย ไม่ว่าสิ่ง
ใดก็ตามที่ลูกให้พ่อ ลูกไม่ได้ให้สิ่งนั้นจริงๆ แต่ความจริงแล้วลูกกำลังรับจากพ่อ พ่อแผ่ตัว พ่อให้ศรีมัทแก่ลูกอย่างต่อเนื่อง
เพื่อเปิดพิภพภักดิ์ โรงพยาบาลและมหาวิทยาลัยที่ผู้คนมาได้รับความรู้ได้ ลูกเป็นอิสระจากโรคภัยเสมอด้วยการมี
โยคะ ผู้ที่มีสุขภาพดีและมีความมุ่งมั่นก็มีความสุขถึง 21 ชนิดเกิด จงมาทำความเข้าใจว่าลูกจะได้รับการหลุดพ้นและการ
หลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีอย่างไร ลูกสามารถอธิบายได้ที่บันไดหน้าประตูของพวกเขา เหมือนกับที่ผู้คนมาขอทานที่
ประตูของลูก ดังนั้นก็เหมือนกับว่าลูกให้ทานแก่พวกเขาเพื่อทำให้พวกเขาเจริญรุ่งเรือง บอกใครก็ตามที่มาว่า ท่านกำลัง
ขอสิ่งใด เราจะให้ท่านเช่นนั้นที่จะปลดปล่อยท่านจากการขอทานชาติแล้วชาติเล่า ด้วยการรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและวงจร
โลก ท่านจะกลายเป็นสิ่งนี้ เข้มกลัดติดหน้าอกของลูกนี้สามารถทำงานได้อย่างมหัศจรรย์เช่นกัน ด้วยสิ่งนี้ลูกสามารถให้
มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ใครก็ตามได้ในหนึ่งวินาที ลูกควรทำงานรับใช้ พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกในหนึ่ง
วินาที แล้วนั้นก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก ผู้ที่เยาว์วัยและแก่ชราทุกคนได้รับการบอกให้จดจำพ่อ ลูกสามารถ
ทำงานรับใช้บนรถไฟได้ด้วยการใช้เข็มกลัดของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกติดเข็มกลัด ลูกก็อธิบายแก่ทุกคนได้ว่าพวกเขามี
สองพ่อ มรดกจะได้รับจากพ่อทั้งสอง ไม่มีมรดกใดได้รับจากบรรพบุรุษ เขาเป็นคนกลาง พ่อกำลังสอนลูกผ่านผู้นี้และให้
มรดกแก่ลูก ลูกควรมองผู้ที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกแล้วจึงอธิบาย ผู้คนจำนวนมากไปจาริกแสวงบุญ ทั้งหมดนั้นเป็นการจาริก
แสวงบุญทางกาย ในขณะที่นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยสิ่งนี้ ผู้คนล้มลุกคลุกคลานไป
เรื่อยๆในการจาริกแสวงบุญทางกาย ลูกควรมีภาพบันไดอยู่กับลูกด้วย จงทำงานรับใช้อย่างต่อเนื่องและลูกจะไม่แม้
ต้องการทานอาหาร ฯลฯ มีคำกล่าวว่า ไม่มีอาหารบำรุงใดเหมือนกับความสุข เมื่อลูกไม่มีเงินลูกก็จะรู้สึกหิวตลอดเวลา
ราวกับว่าท้องของราชาที่มั่งคั่งจะเต็มอยู่เสมอ กิจกรรมของพวกเขาสูงศักดิ์ดีมาก วิถีพูดของพวกเขานั้นก็ยิ่งชั้นหนึ่งด้วย
(first class) ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร ที่นั่นผู้คนรับประทานและดื่มด้วยความสูงศักดิ์อย่างยิ่ง พวกเขาจะไม่
รับประทานระหว่างมือ พวกเขาจะรับประทานอย่างสงบมากด้วยความสูงศักดิ์อย่างยิ่ง ลูกควรเรียนรู้ทุกคุณธรรม จงตรวจสอบ
คำสรรเสริญของผู้ที่ไม่มีตัวตน, ของเหล่าเทพ และของตนเอง เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมของบาบา
จากนั้นลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมของเหล่าเทพ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องซึมซับคุณธรรมเหล่านั้น เวลานี้ลูกกำลังซึมซับ
คุณธรรมที่สูงส่ง พวกเขาจดจำท่านว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความรัก เช่นที่พ่อได้รับการกราบ
ไหว้บูชา ลูกก็ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า นมัสเตลูกๆ ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในสองทาง พ่อเท่านั้น
ที่อธิบายสิ่งต่างๆทั้งหมดนี้ พ่ออธิบายคำสรรเสริญของลูกด้วยเช่นกัน จงทำความเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นพวกเขา
ถามหัวใจตนเองว่าลูกเป็นเหมือนพวกเขาไหม เช่นที่เรามาที่นี้อย่างปราศจากร่าง เราจึงต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง มี
การกล่าวไว้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกันว่าลูกต้องละทิ้งแม้กระทั่งไม้เท้าของลูก อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของไม้เท้าที่นี่ ที่นี่เป็น
เรื่องของการละทิ้งร่างกาย ที่เหลือทั้งหมดเป็นเรื่องของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกเพียงแค่อำนาจจดจำพ่อผู้เดียว ลูกไม่ได้
เป็นของใครนอกจากเป็นของพ่อผู้เดียว ลูกๆได้รับความรู้แล้ว ลูกรู้ว่าผู้คนติดกับอยู่ในโซ่ตรวนของกูรูอย่างไร มีกูรูหลาย
ประเภท ลูกไม่ต้องการกูรูได้อีกต่อไป และลูกก็ไม่ต้องศึกษาสิ่งได้อีก พ่อได้ให้มนตราเดียวแก่ลูกแล้ว จงจดจำพ่อผู้เดียว
อยู่เสมอ จงจดจำมรดกของลูกแล้วสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูก
มาที่นี่เพื่อทำให้ตนเองสดชื่น ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ที่นั่น(ที่ศูนย์ของลูก) ลูกเข้าใจว่า
بابากำลังนั่งอยู่ในมณูบัน เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์ ในทำนองเดียวกัน บาบาก็กำลังนั่งอยู่บน
บัลลังก์นี้ด้วย บาบามีได้ถือคัมภีร์ก็ตะไ่ในมือของท่าน และท่านก็ไม่ได้ท่องจำขึ้นใจเช่นกัน ชันยาสซีเหล่านั้น ฯลฯ ท่องจำ
ขึ้นใจ ผู้นั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านอธิบายความลับทั้งหมดให้แก่ลูกๆผ่านบรรพบุรุษ ชีพبابาเคยไปโรงเรียนหรือ
การชุมนุมทางจิตใหม่ พ่อรู้ทุกสิ่ง ผู้คนถามว่า บาบารู้เรื่องวิทยาศาสตร์ใดๆไหม บาบาสอบว่า พ่อจะทำอะไรกับวิทยาศาสตร์
นั้น ผู้คนเรียกหาพ่อให้มาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ แล้วเหตุใดพ่อถึงต้องเรียนวิทยาศาสตร์เพื่อสิ่งนั้น พวกเขา
ถามว่า ชีพبابาศึกษาคัมภีร์ต่างๆหรือไม่ โอ้! แต่มีคำกล่าวถึงท่านว่า ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ คัมภีร์เหล่านั้น
เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาว่างหอยสังข์และกงจักร ฯลฯ ไว้ในมือของวิเศษ พวกเขาไม่มีความหมาย
ของสิ่งทั้งหมดเหล่านั้นเลย โดยแท้จริงแล้ว เครื่องประดับเหล่านั้นควรให้แก่บรรพบุรุษและบรรพบุรุษ ไม่มีร่างกายใดเลยใน
อาณาจักรละเอียดอ่อน ผู้คนจำนวนมากมีนิมิตของบรรพบุรุษขณะนั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขามีนิมิตของกฤษณะด้วย นั่น
หมายความว่าพวกเขาได้รับการบอกให้ไปหาบรรพบุรุษและพวกเขาก็จะได้เป็นเหมือนกฤษณะ หรือจะไปสู่ตักของกฤษณะ
พวกเขาเพียงแค่นิมิตของเจ้าชาย หากลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกก็สามารถกลายเป็นสิ่งนั้นได้ นั่นคือเป้าหมายและ

วัตถุประสงค์ของลูก มีตัวอย่างเดียวเท่านั้นที่จะแสดงให้เห็น สิ่งนั้นเรียกว่าแบบจำลอง (โมเดล) ลูกรู้ว่าบาบามาเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงแก่ลูกและเปลี่ยนลูกจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ ก่อนอื่นลูกจะกลายเป็นเจ้าชายอย่างแน่นอน ในคัมภีร์แสดงไว้ว่ากฤษณะรับประทานเนย แต่จริงๆ แล้วนั่นคือลูกโลกแห่งอำนาจปกครองโลก ดวงจันทร์ ฯลฯ จะปรากฏให้เห็นในปากของเขาได้อย่างไร มีภาพของแมวสองตัวกำลังต่อสู้กันและมีผู้เป็นนายของโลกได้นำเนยนั้นไปขณะที่ทั้งสองต่อสู้กัน มองตนเองแล้วดูว่าลูกเป็นเช่นนั้นหรือไม่ การศึกษานี้เป็นไปเพื่อการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ สิ่งนี้จะไม่เรียกว่าประสาพาทซาลา(สถานที่ศึกษาเพื่อกลายเป็นปวงประชา) นี่คือนารายณ์ที่จะทำให้กลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา นี่คือนมหาวิทยาลัยของพระเจ้า พระเจ้ากำลังสอนลูก บาบาพูดว่า จงเขียนว่า อิศวริยา วิชาวิทยาลัยาลยา (มหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้า) เขียนคำว่า มหาวิทยาลัย(university)ไว้ในวงเล็บ อย่างไรก็ตาม ลูกลืมเขียนสิ่งนั้น ไม่ว่าลูกจะให้สิ่งพิมพ์แก่ผู้คนมากมายเพียงใด พวกเขาจะไม่เข้าใจจากสิ่งนั้น ที่นี้ลูกต้องอธิบายเป็นการส่วนตัว ลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดมาชาติแล้วชาติแล้ว ลูกทำงานรับใช้ได้ด้วยการใช้เข็มกลัด แม้ว่าบางคนจะหัวเราะเยาะลูก ประเด็นที่เกี่ยวกับสองพ่อนั้นก็ยังคงเป็นประเด็นที่ดี มีหลายคนอธิบายกับลูกๆ ของพวกเขาในลักษณะนี้ ลูกๆ ก็อธิบายให้แก่พ่อของเขาด้วยเช่นกัน ภรรยาจะพาสามีของเธอมาที่นี่ ในบางรายพวกเขาแม้กระทั่งทะเลาะกัน เวลานั้นลูกรู้ว่า ลูกทุกคนคือดวงวิญญาณเป็นลูกชาย ลูกแต่ละคนมีสิทธิ์ในมรดก ในทางโลกลูกสาวแต่งงานและไปอยู่บ้านอื่น สิ่งนั้นเรียกว่าการให้ทานกุมารี เธอถูกยกให้กับคนอื่น ลูกไม่ต้องทำสิ่งนั้นอีกต่อไป ที่นั่นในสวรรค์เช่นกัน กุมารีก็ไปยังบ้านอื่น แต่เธออยู่อย่างบริสุทธิ์ นี่คือนิกายที่ไม่บริสุทธิ์ ขณะที่ยุคทองนั้นคือชีวาลยา โลกที่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกๆ มีแสงของดาวพลูห์สอยเหนือลูก ลูกจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว แต่ลูกจะต้องประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยการทำความเพียรพยายาม ลูกต้องถามหัวใจตนเองว่า ฉันกำลังทำงานรับใช้เหมือนผู้หนึ่งผู้นี้ไหม ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกต้องการครุ ตัวลูกเองต้องกลายเป็นครุ อัจชะ ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายาม บาบาจะทำอะไรด้วยการรับเงินจากใคร ลูกสามารถไปเปิดฟิฟิธกันท์ ฯลฯ ได้ ที่นี้ทุกอาคาร ฯลฯ จะถูกทำลาย บาบาเป็นนักธุรกิจและเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยเช่นกัน ท่านปลดปล่อยลูกออกจากโซ่ตรวนแห่งความทุกข์และให้ความสุขแก่ลูก เวลานั้น พ่อพูดว่า เวลามามากมายได้ผ่านไปและขณะนี้เหลือเวลาอยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ลูกจะได้เห็นว่าจะมีความปั่นป่วนมากมายเพียงใด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ใช้ชีวิตอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และเป็นอิสระจากแรงดึงดูด อย่าได้มีการใช้จ่ายใดๆ ที่ไร้ประโยชน์ เผาแต่เพียรพยายามที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนเหล่าเทพ
2. จดจำผู้เดียวที่น่ารักที่สุด(พ่อ) เผาแต่ลดบ่วงพันธะของยุคเหล็กให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และทำให้ตนเองเบาลง อย่าเพิ่มบ่วงพันธะเหล่านั้น อยู่อย่างมีความสุขที่ลูกกำลังจะไปสู่ความสัมพันธ์ที่สูงส่งของยุคทอง

พร: ขอให้ลูกทำลายภาระใดๆ ของธรรมชาติและสันสการ์เก่าของลูก และกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

เนื่องจากเวลานี้ลูกเป็นของพ่อ จงยกมอบภาระทั้งหมดของลูกให้แก่พ่อ ถ้าแม้ภาระที่เล็กน้อยของธรรมชาติหรือสันสการ์เก่าของลูกยังหลงเหลืออยู่ สิ่งนั้นจะดึงดูดลูกลงมาจากเบื้องบน มันจะไม่ปล่อยให้ลูกมีประสบการณ์ของสภาพที่โอบยิบ ดังนั้นบัพดาดาพูดว่า: ยกมอบทุกสิ่ง ถ้าลูกเก็บทรัพย์สมบัติของราวันไว้กับลูก ลูกจะได้รับความทุกข์โศก เทวดานางฟ้าคือบางคนผู้ที่ไม่มียศรียแม้เล็กน้อยที่สุดของทรัพย์สมบัติของราวัน เฝ้าบัญชีเก่าของลูกทั้งหมด และแล้วลูกจะเรียกได้ว่าเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

คติพจน์: เผาด้วยการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดขณะที่อยู่อย่างปราศจากความกลัวและสดชื่นแจ่มใส และลูกจะไม่ขึ้นลง

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความเงิบสงบนอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

เฉลิมฉลองปีใหม่อีกครั้งเป็นปีแห่งการหลุดพ้น ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและบรรลุความสำเร็จ

วันนี้ บัพดาตากล่าวทักทายสำหรับวันปีใหม่นอกกับดวงวิญญาณที่สูงส่งที่กำลังประสบกับชีวิตใหม่ ดวงวิญญาณที่เป็นผู้สร้างยุคใหม่ ปีใหม่เป็นการเริ่มต้นสำหรับผู้คนในโลก ในขณะที่ลูกๆ กำลังจดจำยุคใหม่ในจิตใจของลูก เช่นที่ปีใหม่จะเริ่มต้นในวันพรุ่งนี้ ในทำนองเดียวกันยุคใหม่ก็กำลังจะมาถึงในวันพรุ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกมีความตระหนักรู้ใหม่ว่ายุคใหม่ของลูกกำลังจะมาถึง? วันนี้ดวงวิญญาณมนุษย์มีความสุขและมีความกระตือรือร้นชั่วครวในหัวใจของพวกเขาสำหรับปีใหม่ ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณมีความสุขอย่างถาวรสำหรับการมาถึงของยุคใหม่ ลูกรู้สึกว่ามันเป็นเพียงเรื่องของวันนี้และวันพรุ่งนี้หรือไม่? วันนี้เป็นยุคเก่า และยุคใหม่ก็อยู่ข้างหน้าลูกในวันพรุ่งนี้ ตามละครมันเป็นเรื่องของวันนี้และวันพรุ่งนี้เท่านั้น ลูกสัมผัสได้ถึงสำนึกอันอย่างชัดเจนหรือไม่? หรือลูกเพียงแค่มานั่งเพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่? ปีใหม่เตือนลูกให้นึกถึงยุคใหม่ ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกกับสิ่งที่ลูกจะกลายเป็นในวันพรุ่งนี้หรือไม่? ชุด (เครื่องแต่งกาย) ของร่างใหม่ของลูกปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกหรือไม่? ลูกจำได้ใหม่ว่าร่างใหม่ของลูกสวยงามแค่ไหนในยุคใหม่? ยุคนั้นเป็นอย่างไร? อาณาจักรนั้นเป็นอย่างไร? วัตถุประสงค์เป็นผู้ใช้ของลูกอย่างไร วัตถุประสงค์เหล่านั้นสาโทประทานอย่างไร? ลูกมีสำนึกถึงสภาพของการมีอำนาจในการปกครองอาณาจักรของลูกอย่างชัดเจนหรือไม่? ลูกเห็นใหม่ว่าโลกใหม่นั้นสวยงามเพียงใด? ลูกสามารถสัมผัสถึงสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกภายในหนึ่งวินาทีและในขณะที่ลูกกำลังสัมผัสกับสิ่งเหล่านั้นหรือไม่? ในหนึ่งวินาที เพียงแค่พาดตนเองไปสู่ยุคใหม่ ลูกรู้วิธีที่จะไปที่นั่นหรือไม่? ลูกได้รับอำนาจในการปกครองอาณาจักรนี้มาแล้วกี่ครั้ง? ลูกจำสิ่งนี้ได้ไหม? สัมผัสประสบการณ์ว่าอาณาจักรของลูกสวยงามแค่ไหน! มันน่ารักและมีลักษณะเฉพาะพิเศษที่ไม่เหมือนใครด้วย ภายในหนึ่งวินาทีเพียงแค่จดจำอาณาจักรของลูกและรูปแบบของอำนาจในการปกครองของลูกในการมีสิทธิ์ทั้งหมดในโลกที่บาบามอบให้แก่ลูก ผู้คนมอบของขวัญที่มีชีวิตจำกัดให้แก่กันสำหรับวันปีใหม่ ในขณะที่พ่อมอบของขวัญของสิทธิ์ทั้งหมดของอำนาจในการปกครองโลกให้แก่ลูก ในเวลานี้ของขวัญที่ไม่สูญสลายนี้ถูกลิขิตไว้อย่างไม่สั่นคลอนและถูกกำหนดไว้สำหรับลูกทุกคนโดยพ่อ เพื่อที่ว่าจะไม่มีการสามารถขัดขวางชะตากรรมนี้ได้ สิ่งนี้ไม่สั่นคลอนและสม่ำเสมอ ลูกได้รับของขวัญเช่นนั้นแล้วใช่หรือไม่? ดูแลของขวัญนี้ อย่างระมัดระวังมาก ไม่ควรมีใครคนใดมาปล้นของขวัญนี้ของลูกไป ลูกทุกคนมีลือสองชั้นใช่ไหม? ปัจจุบันนี้ลือเพียงชั้นเดียวไม่เพียงพอ จำเป็นต้องมีลือสองชั้น ลูกไม่จำเป็นต้องมีก๊อดเรจลือ แต่ต้องมีลือของพระเจ้า พระเจ้าได้ให้ลือเช่นนั้นแก่ลูกที่ไม่มีใครสามารถทำลายมันได้ อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ระมัดระวัง โจรก็จะมา พวกโจรฉลาดมาก พวกเขาสามารถบอกได้ว่าเมื่อใดที่ลือของลูกไม่ได้ใสอย่างถูกต้อง ดังนั้นอย่าได้ไม่ระมัดระวัง

ปีนี้ลูกแต่ละคนได้มีการวางแผนใหม่ๆ สำหรับตัวลูกเองและสำหรับงานรับใช้หรือไม่? ลูกมีการประชุม (conferences) และการเสวนา (dialogues) อยู่เสมอ แต่ลูกมีแผนการอะไรใหม่ๆ บ้างไหม? ปีนี้บัพดาตาต้องการที่จะเห็นช่อดอกไม้ของดวงวิญญาณพิเศษที่หลากหลายของจากทุกสาขาอาชีพที่แตกต่างกันทั้งในแผ่นดินนี้และในต่างแดน ลูกได้รับใช้ทุกอาชีพเป็นอย่างมาก เวลานี้จึงเตรียมเพชรพลอยจากแต่ละอาชีพ ไม่ควรมีอาชีพใดที่ถูกละทิ้ง เพราะเหตุใด? ขณะนี้เวลาใกล้เข้ามามากแล้ว ไม่ควรมีใครจากอาชีพใดที่จะมาพรั่นป่นว่าอาชีพของเขาถูกละเลย ควรมีใครบางคนจากแต่ละอาชีพที่มีคุณสมบัติพิเศษเช่นนั้นที่เขาสามารถทำงานอย่างเป็นไมโครโฟนได้ เพราะเมื่อเวลาใกล้เข้ามา ควรมีเพียงเสียงเดียวเท่านั้น “พ่อมาแล้ว” ออกมาจากดวงวิญญาณของทุกอาชีพและทุกศาสนา ในเวลานี้เท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เมล็ดจะถูกเพาะหว่านในดวงวิญญาณที่เป็นผู้ก่อตั้งของทุกศาสนาและดวงวิญญาณของทุกอาชีพ พวกเขาจะดึงพลังเช่นนั้นออกมาภายในตัวเขา ที่พวกเขาจะกลายเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาของตนเองหรืออาชีพของตนเองในเวลาของตนเอง ลูกต้องเตรียมเมล็ดทั้งหมดเพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับแผนกของตนในเวลาของตน พ่อเป็นเมล็ดและลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษเป็นลำต้น ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดปรากฏออกมาจากเมล็ดและลำต้น เวลานี้ลูกทุกคนทั้งจากแผ่นดินนี้และในต่างแดนควรรนำช่อดอกไม้เช่นนั้นมาอยู่เบื้องหน้าพ่อ นำหนึ่งตัวอย่างจากแต่ละอาชีพ คนอื่นๆ อีกมากมายจะถูกสร้างขึ้นโดยอัตโนมัติจากหนึ่งตัวอย่าง อย่างไรก็ตาม แต่ละคนควรกลายเป็นไม้ที่ทรงพลัง ให้มีการเตรียมช่อดอกไม้เมล็ด ศาสนา และอาชีพต่างๆ ไว้ ณ บัดนี้ เมื่อไม่มีใครพลาดแม้แต่คนเดียวลูกจึงจะถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่เป็นเครื่องมือในการยกระดับทุกดวงวิญญาณ ไม่ควรขาดแม้แต่กิ่งก้านสาขาเดียว จำเป็นต้องมีทุกสาขา บางคนในอาชีพต่างๆ เหล่านี้อาจไม่อยู่ในยุคใหม่ของลูก แต่ดวงวิญญาณเหล่านั้นจะกลายเป็นเครื่องมือในการ

ประดิษฐ์สิ่งต่างๆในยุคทองแดงและยุคเหล็กที่ได้รับพลังจากลูก ผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมดจะร่วมมือกันในการชักชวนของพ่อ ซึ่งเป็นธงแห่งการเปิดเผยต่อหน้าลูก ในทำนองเดียวกันผู้ที่มาจากอาชีพต่างๆจะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการชักชวนของการเปิดเผยเช่นกัน และแล้วเมื่อนั้นจึงจะเรียกว่า “การสถาปนาโลกแห่งความสุขด้วยความร่วมมือของทุกคน” พวกเขาให้ความร่วมมือกัน แต่นอกเหนือจากนั้น เวลานั้นทำให้ดวงวิญญาณพิเศษสามารถก้าวมาข้างหน้าด้วยความร่วมมือของพวกเขา ทำให้ดวงวิญญาณเหล่านั้นเป็นเครื่องมือ หวานเมล็ดของการทำให้ดวงวิญญาณเหล่านั้นเป็นเครื่องมือ ลูกเข้าใจในสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? การติดต่อกับสัมพันธกับดวงวิญญาณ IP และ VIP ในต่างประเทศจะกลับมามีความหมายมากขึ้น ไม่ใช่เรื่องยากแล้วใช่ไหม? สิ่งนี้เป็นเรื่องยากหรือง่าย? ดังนั้นเมื่อลูกมาปีใหม่อีกครั้งต่อไป บัพดาต้องการเห็นลูกนำช่อดอกไม้เช่นนั้นมาเป็นของขวัญปีใหม่อันล้ำค่า ลูกมีหนึ่งปี นี่ไม่ใช่ช่วงเวลาสั้นๆ ผู้ที่มาจากดินแดนนี้และผู้มาจากต่างแดนเช่นกันจะทำสิ่งนี้ (ฮาจิ) ลูกจะทำสิ่งนี้อย่างแน่นอน พูดซิว่า “มันประสบความสำเร็จแล้ว” ลูกเพียงแค่ต้องกลายเป็นเครื่องมือ ดับเบิลฟอเรเนอร์ พูดซิ! ดับเบิลฟอเรเนอร์ทั้งหมดจะร่วมมือกันได้ อัจชะ เรามาดูกันว่าใครจะเตรียมสิ่งนี้ก่อน – ผู้ที่มาจากแผ่นดินนี้หรือผู้ที่มาจากต่างแดน เราก็จะให้เห็นเช่นกันว่าช่อดอกไม้ที่ลูกเตรียมไว้นั้นจะใหญ่แค่ไหน สิ่งนี้โอเคไหม? พวกเขากำลังรับฟังบัพดาในทุกหนแห่ง ผู้ที่มาจากแผ่นดินนี้และผู้มาจากต่างแดนกำลังรับฟังบัพดา เวลานี้พวกเขามีความกระตือรือร้น พวกเขากำลังวางแผนอยู่ในใจของพวกเขา: เราจะทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ อัจชะ นี่คือการรับใช้โลก

ลูกจะทำอะไรเพื่อตัวลูกเอง? ลูกจะวางแผนสำหรับสิ่งนั้นด้วยใช่ไหม? หากลูกไม่วางแผนที่สูงส่งเพื่อประโยชน์ของตัวลูกเองแล้ว ก็จะเป็นไปไม่ได้ที่งานรับใช้โลกจะได้รับสะกาดนั้น เหตุนี้เอง ในขณะที่รู้ถึงความจริงและความกระตือรือร้นในหัวใจของทุกคน บัพดากล่าวว่า: ไม่ว่าลูกจะเฉลิมฉลองครบรอบ 60 ปี (ไดอะมอนจูบิลี) เฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปี (ซิลเวอร์จูบิลี) หรือเฉลิมฉลองครบรอบอื่นใดที่กำลังจะเกิดขึ้น ลูกแต่ละคนด้วยความจริงและความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกได้สัญญากับพ่อจากหัวใจของลูกว่าลูกจะกลับมาพบกับพ่ออย่างแน่นอน ลูกทุกคนเคยสัญญาในสิ่งนี้ไหม? ดับเบิลฟอเรเนอร์สัญญาในเรื่องนี้ไหม? (ทุกคนโบกมือ) อัจชะ ขอแสดงความยินดี! ลูกได้ทำสัญญาที่หวานชื่นดีมากและน่ารัก และมีพลังอย่างมาก เวลานั้นเพียงแค่ปฏิบัติตามสัญญานั้นต่อไป ในช่วงเวลาของการทำสัญญา ลูกทำสัญญาด้วยความจริงและความกระตือรือร้นอย่างมาก ลูกมีความกล้าหาญในเวลานั้นเช่นกัน แต่จะเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น? มายามา บางครั้งก็มาในรูปของหนู และบางครั้งก็มาในรูปของแมว แมวทำอะไร? “เมี้ยว เมี้ยว” แล้วลูกทำอะไร? “แม แม แม (ฉั่น ฉั่น ฉั่น)” ดังนั้นอย่าร้องเมี้ยวเหมือนแมวในลักษณะนี้ หนูทำอะไร? หนูแตะสิ่งใดก็ตามที่มันพบ เพราะมันไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร มันจึงแตะทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นมายาเช่นกันก็แตะสมบัติที่มีค่าของลูกและกินจนหมด บางครั้งสิงโตก็มา สิงโตทำอะไร? มันสร้างความหวาดกลัวให้กับผู้ที่ไม่ฉลาดกลัว มันทำให้ลูกที่ทรงพลังกลับมาท้อแท้หมดกำลังใจ อย่าปล่อยให้สิ่งนี้เกิดขึ้น! อย่าปล่อยให้สิ่งใดมา! ล้อคูกูญแจสองชั้นอยู่เสมอ ปีนี้อย่าได้ปล่อยให้ใครเข้ามา

เฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีแห่งการเป็นอิสระจากทุกสิ่ง ปีแห่งการหลุดพ้น ต่อเมื่อลูกเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีแห่งการหลุดพ้นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นของลูกได้ ลูกจะทำอะไรสำหรับสิ่งนี้? มันเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่ใช่เรื่องใหญ่ บัพดาได้ให้คำพิพากษาแก่ลูกว่า: ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและบรรลุความสำเร็จ! ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าการใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและบรรลุความสำเร็จนั้นหมายความว่าอย่างไร? ลูกเข้าใจไหม? ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและบรรลุความสำเร็จ ลูกต้องใช้อะไรในทางที่มีค่า? สิ่งใดก็ตามที่ลูกมี ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินสมบัติ เวลา ความคิด และลมหายใจที่ลูกมี ร่างกาย จิตใจ และสมบัติที่ลูกมี ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า อย่าได้สูญเสียสิ่งใด อย่าได้เก็บสิ่งของใดๆที่ล่อใจอย่างระมัดระวังในช่วงเวลาที่จำเป็น ใช้แม้กระทั่งความคิดของลูกในทางที่มีค่า! ความคิดแต่ละความคิดและทุกความคิดเป็นสมบัติของลูก เงินคือสมบัติทางกายของลูก ในทำนองเดียวกัน เวลา ลมหายใจ ความคิด เป็นสมบัติที่ละเอียดอ่อนของลูก อย่าให้มันแม้แต่ความคิดเดียวที่สูญหายไป ควรจะใช้ความคิดทั้งหมดไปในทางที่มีค่า ไม่ว่าลูกจะรับใช้ด้วยจิตใจ คำพูด หรือการกระทำ ตรวจสอบดูว่าลูกใช้ไปในทางที่มีค่าตลอดเวลาเท่าไรและลูกสะสมได้มากเท่าไร ปีนี้บัพดาให้พรพิเศษนี้: ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและประสบความสำเร็จหลายล้านเท่า! ลูกสามารถได้มาซึ่งผลในทันทีอย่างง่ายดาย ลูกเพียงแค่ต้องมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ บัพดา โบลานาท พ่อ พ่อใจกับหัวหัวใจที่ซื่อสัตย์อย่างง่ายดาย ดังนั้นจงใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า ใช้สมบัติแห่งความรู้ สมบัติแห่งพลัง และสมบัติแห่งคุณธรรมในทางที่มีค่าในทุกขณะ ลูกรู้วิธีใช้สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นในทางที่มีค่าหรือไม่? หรือลูกรู้วิธีที่จะเก็บสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดวางไว้สักพักก่อนและปกป้องดูแลสิ่งเหล่านั้นอย่างระมัดระวัง? อย่าได้นำสิ่งเหล่านั้นเก็บไว้สักพักก่อน จงใช้สิ่งเหล่านั้น! เมื่อลูกพูดว่าทุกสิ่งจะเกิดขึ้นในทันที ลูกต้องกลับมาพร้อมเสมอ ใช้ทุกสิ่งที่มีในทางที่มีค่า บัพดาไม่ต้องการสิ่งใดเลย จงสะสมไว้เพื่อตัวลูกเอง บัพดาเป็นผู้

ประธาน การใช้บางสิ่งในทางที่มีค่าหมายถึงการสะสมสิ่งนั้น เพราะว่าตามเวลาแล้ว บัพดาตากำลังดูบัญชีของการสะสมของลูก บัพดาถามมีบัญชีของการสะสมของลูกทุกคนอยู่กับท่าน บาบาเห็นอะไรในบัญชีสะสมของลูก? ลูกๆหลายคนพูดและเชื่อว่าพวกเขาได้สะสมสิ่งต่าง ๆ ไว้มากมาย ภายนอกพวกเขาบอกว่าพวกเขาได้สะสมไว้มากมาย แต่ในบัญชีของพ่อในเรื่องของการสะสมของลูกแต่ละคน ยังมีน้อยกว่าที่ลูกแต่ละคนพูดหรือเชื่อว่าจะเป็นอย่างนั้น เพราะเหตุใด? สิ่งนี้มันเกี่ยวข้องกับบทเรียนแรกของ ‘ฉัน’ และจิตสำนึกของ ‘ของฉัน’ “ฉันทำสิ่งนี้” นี่คือการรับใช้ของฉันและหน้าที่ของฉัน” ในเวลาที่จะสะสมลูกรู้สึกว่าการกำลังสะสม แต่สิ่งนี้จะถูกหักออกจากบัญชีสะสมของลูกโดยอัตโนมัติและเพิ่มเข้าไปในบัญชีของการสูญเสีย เครื่องจักรที่ละเอียดอ่อนนี้เป็นไปโดยอัตโนมัติ “บาบาทำให้สิ่งนี้เกิดขึ้น” “นี่เป็นงานรับใช้ของบาบา ไม่ใช่งานรับใช้ของฉัน” ลูกไม่ควรพูดว่า “ฉันทำสิ่งนี้” อย่าได้พูดถึงเรื่องนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า “ฉันทำสิ่งนี้ ฉันกำลังทำสิ่งนี้ ฉันกำลังทำสิ่งนี้” อย่าพูดอยู่เสมอว่า “ฉัน ฉัน” พูดว่า “บาบา บาบา” แล้วลูกจะสะสมหลายล้านเท่า ถ้าลูกพูดว่า “ฉัน” หรือมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” มันจะถูกโอนไปยังบัญชีของการสูญเสียของลูก เครื่องจักรอัตโนมัตินี้ทำงานรวดเร็วมากที่ลูกไม่แม้แต่จะตระหนักด้วยซ้ำ มีเพียงผู้ที่ละวางจากจิตสำนึกของ ‘ของฉัน’ เท่านั้นที่จะสามารถตรวจสอบสิ่งนี้ได้ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ เมื่อลูกทุกคนซึ่งเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมปรากฏออกมาในตอนเริ่มต้นสำหรับงานรับใช้ของการก่อตั้ง ลูกรู้สึกอย่างไรอยู่เสมอ? ลูกพูดคำใดอยู่เสมอ? ลูกมีจิตสำนึกใดๆของ ‘ฉัน’ หรือไม่? เป็นเพราะลูกพูดว่า “บาบา บาบา” ลูกจึงกลายเป็นทายาทของบาบาที่กลายเป็นผู้ที่เริ่มต้นงานรับใช้ นี่คือข้อพิสูจน์ของการพูดว่า “บาบา บาบา”

เวลานี้ดวงวิญญาณหายากที่มีคุณภาพมีจำนวนน้อยมากที่มาหาบาบา เพราะเหตุใด? “บาบา” ถูกปะปนเข้ากับจิตสำนึกของ “ฉัน” เหตุนี้เอง ปีนี้บัพดาจึงให้พรกับลูกด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง: สะสมให้มากเท่าที่ลูกต้องการ ทำให้มากเท่าที่ลูกต้องการ! ทำให้มากเท่าที่ลูกต้องการแต่ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ! อัจชะ

ลูกเฉลิมฉลองพิธีอะไรเมื่อเร็ว ๆ นี้? ซิลเวอร์จูบิลี ผู้ที่กำลังเฉลิมฉลองซิลเวอร์จูบิลี ยกมือขึ้น! ผู้ที่เฉลิมฉลองแล้ว ยกมือขึ้น! ลูกเฉลิมฉลองสองพิธี เป็นพิธีของผู้ที่มาจากบาร์ดและผู้มาจากต่างประเทศด้วย เป็นการดีที่จะเฉลิมฉลอง นั่นคือหมายถึงการแสดงปี(ประทับตรา)ตนเองด้วยคำมั่นสัญญาอันมั่นคง ลูกได้เฉลิมฉลองด้วยพิธีนี้ บัพดาาก็สนุกกับฉากนี้อย่างมากเช่นกัน พร้อมกับการเฉลิมฉลองแล้ว ลูกต้องประทับตาความคิดได้ก็ตามที่ลูกมีด้วยตราประทับของรัฐบาลที่ทรงอำนาจเพื่อให้มันคงอยู่ตลอดไปไม่สูญสลายและมั่นคง การเฉลิมฉลองหมายถึงการทำตามสัญญาของลูก ลูกเคยประทับตราที่แข็งแกร่งเช่นนี้หรือไม่? หรือตราประทับที่ลูกใช้จางลง? ลูกได้ประทับตราที่แข็งแกร่งหรือไม่? ลูกกุมารที่กำลังเฉลิมฉลองซิลเวอร์จูบิลีกำลังโบกมือให้อย่างดีมาก ลูกได้เฉลิมฉลองพิธีนี้ อย่างมั่นคงหรือไม่? นี่เป็นสิ่งที่ดี อย่าลืมฉากนี้ เมื่อใดก็ตามที่ความอ่อนแอใดๆเกิดขึ้นมา ให้วางภาพของพิธีนี้ไว้เบื้องหน้าลูก ภาพของแต่ละคนได้ถูกถ่ายไว้ใช้หรือไม่? ได้มอบภาพถ่ายให้กับทุกคนหรือไม่? ลูกทุกคนได้รับภาพนั้นหรือไม่? ไม่ได้ถ่ายภาพเช่นนั้นโดยไม่มีเหตุผลใดๆ พวกเขาจะถ่ายไว้เพื่อวัตถุประสงค์พิเศษ ภาพที่ถ่ายไว้เพื่อที่ว่าเมื่อเวลาแห่งความอ่อนแอมาถึง ลูกสามารถวางภาพของลูกไว้เบื้องหน้าลูกได้ อย่าเพียงแค่งีบภาพถ่ายของลูกไว้ในตู้เก็บของที่ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งจะจำภาพเหล่านั้นได้ในเวลาเช่นนั้น นี่คือของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาทั้งหมด มันเป็นวิธีการเตือนลูก อัจชะ

ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์จะทำความห้ศรรยอะไร? ดับเบิลฟอเรเนอร์ควรทำความห้ศรรยในการให้สาส์นแก่ดวงวิญญาณในลักษณะเช่นนั้นที่พวกเขาสามารถกลายเป็นไมค์ให้กับบาร์ดได้ ไมค์ของบาร์ดสร้างผลกระทบ แต่ไมค์จากต่างประเทศจะสร้างผลกระทบเป็นสองเท่า ดังนั้นลูกดับเบิลฟอเรเนอร์จึงต้องเตรียมไมค์เช่นนั้น ลูกจะทำสิ่งนี้ไหม? ให้ไมค์เหล่านั้นมาที่นี้ในปีหน้า ไม่ใช่พวกเขาจากไปหลังจากบรรยายเสร็จแล้ว ไม่เลย ให้พวกเขาอยู่อย่างมีสายสัมพันธ์ใกล้ชิด พวกเขาอาจไม่ประจำสม่ำเสมอในความรู้และโยคะ แต่พวกเขาควรยอมรับว่านี่คืองานของพระเจ้าอย่างแท้จริง แม้ว่าพวกเขาเองก็ควรจะใช้ชีวิตแบบนี้เช่นกัน แต่พวกเขาก็ไม่มีความกล้าหาญเพียงพอ นั่นก็ไม่ว่าอะไรเช่นกัน โดยการเป็นไมค์เครื่องมือให้กับผู้อื่น พวกเขาเองจะกลายเป็นสิ่งนี้อย่างแน่นอน พวกเขาจะไม่ได้เป็นนักเรียนทันที แต่โดยการได้รับพลังด้วยการรับใช้ผู้อื่น โดยการเป็นเครื่องมือ พวกเขาจะได้รับอิทธิพลและกลายเป็นสิ่งเหล่านั้น ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ได้ยินสิ่งนี้หรือไม่? เวลานี้เรามาดูกันว่าประเทศใดจะกลายเป็นเครื่องมือในเรื่องนี้ จะมีการมอบรางวัลให้กับประเทศใดก็ตามที่จะกลายเป็นเครื่องมือในเรื่องนี้

ถึงผู้ที่มีสิทธิ์ในอำนาจการปกครองโลกของยุคใหม่ ถึงดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่เปลี่ยนทุกสิ่งด้วยชีวิตใหม่ของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่กลายเป็นตัวของความสำเร็จโดยการใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า ถึงดวงวิญญาณที่ไม่สั่นคลอนและสม่ำเสมอที่ทำตามสัญญาทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำไว้อยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่รักษาความกระตือรือร้นไว้อย่างสม่ำเสมอ

และให้ความกระตือรือร้นแก่ผู้อื่นด้วยการเฉลิมฉลองของพวกเขา ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี จากบรรพตาดา สำหรับปีใหม่และการก่อตั้งยุคใหม่ พร้อมกับสิ่งนี้ ถึงลูกๆทุกคนที่ก้าวไปข้างหน้าโดยการรักษาความกล้าหาญ ถึงลูกทุกคนเช่นนั้นที่ได้รับความช่วยเหลือโดยการรักษาความกล้าหาญ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบรรพตาดา

กล่าวคำอวยพรและสวัสดีปีใหม่จากอะแนคบรรพตาดา ในวันที่ 1 มกราคม 1998 (หลัง 12.00 น.)

ถึงลูกๆ ทุกคนที่ได้สัมผัสกับชีวิตใหม่ที่พิเศษในทั่วทุกมุมของโลก สวัสดี สวัสดี สวัสดีสำหรับยุคใหม่ตลอดจนปีใหม่

สำหรับลูกบราห์มิน ทุกวันและทุกวินาทีเป็นสิ่งใหม่ ตอนนี้ขอให้กาลาปีเก่าและสวัสดีปีใหม่ ไม่ว่าความคิดใดก็ตามที่ลูกสร้างและการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำ ขอให้แต่ละความคิดและทุกการกระทำเต็มไปด้วยคำอวยพรและสวัสดี ให้ใครก็ตามที่ติดต่อกับลูกร้องเพลงอยู่เสมอ: "สวัสดี สวัสดี สวัสดี!" ใครก็ตามที่ลูกพบในปีใหม่และใครก็ตามที่ลูกอยู่ด้วยให้มอบขนมดิลคุชแห่งความสุขเสมอให้พวกเขาและร่ายรำในจิตใจของลูกด้วยความสุขตลอดเวลา ในงานรับใช้ที่ลูกทำ เติมเต็มตนเองด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขและแบ่งปันความสุขนี้กับพวกเขา สวัสดีปีใหม่และขอแสดงความยินดีกับปีใหม่ ขอแสดงความยินดีกับชีวิตใหม่ และความกระตือรือร้นใหม่ให้กับลูกๆ ในทุกทิศทาง ราตรีสวัสดิ์และอรุณสวัสดิ์ อัจชะ โอม ซานติ

พร: ขอให้ลูกมีความรักต่อพ่อบราห์มาและกลับมามีชัยชนะอย่างสม่าเสมอบนพื้นฐานของศรัทธาที่มุ่งมั่นของลูก
เมื่อลูกมีศรัทธาที่มุ่งมั่นแล้ว สิ่งซึ่งบอกของศรัทธาของลูกคือชัยชนะของลูกไม่สามารถถูกกีดขวางได้ แม้ว่าวัตถุธาตุทั้งห้าและดวงวิญญาณทั้งหมดจะต่อต้านลูก - และพวกเขาจะต่อต้านลูก - บนพื้นฐานของศรัทธาอันหนักแน่นและพลังในการยอมรับปรับตัวของลูก ลูกจะสามารถยอมรับปรับตัวเข้ากับการต่อต้านนั้นได้ ศรัทธาของลูกไม่มีทางผันผวนขึ้นลงได้ มีเพียงลูกที่ได้รับชัยชนะที่อยู่อย่างไม่สั่นคลอนเท่านั้นที่จะรักพ่อลูกอันเป็นที่รักอยู่อย่างได้รับการโอบกอดในอ้อมแขนของพ่อบราห์มาอยู่เสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะรับบุญแจ่มใสสมบัติที่มีค่าทั้งหมด จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า

***** โอม ซานติ *****

ด้วยความเจียมสงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

สัมผัสกับการละวางในทุกสถานการณ์ ทั้งในทัศนคติ สายตา และการกระทำของลูก คนนี้กำลังพูดแต่รู้สึกว่าเขาละวางและมีความรักมาก มีความรักในจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกทุกคนจะต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าและกลับไปสู่อาณาจักรสูงสุดพร้อมกับดวงวิญญาณอันดับหนึ่งบราห์มา ดังนั้นให้ใส่ใจกับความมั่นคงและสมาธิของจิตใจ และทำให้จิตใจของลูกทำงานตามคำสั่งของลูก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อจะมีความอ่อนหวานและสนุกสนานมาก พวกเขาอยู่อย่างมีความสุขและทำงานรับใช้
- คำถาม:** พร้อมกับการมีความซาบซึ้งของความรู้นี้ การตรวจสอบใดที่จำเป็นที่สุด
- คำตอบ:** พร้อมกับความซาบซึ้งของความรู้นี้ จงตรวจสอบว่าลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเพียงใดด้วยเช่นกัน ความรู้นี้เป็นสิ่งที่ย่างยากแต่เป็นในโยคะที่มายาสร้างอุปสรรค ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูด ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่มายา หนู กัดลูกอยู่ภายในอยู่เรื่อยๆ และลูกก็อยู่อย่างไม่รู้ตัวในสิ่งนั้น เฝ้าแต่ตรวจสอบชีพจรของตนเองเพื่อดูว่าลูกมีความรักที่ลึกซึ้งต่อบาบาหรือไม่ ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเท่าไร?
- เพลง** เหตุใดแดมลงเฝ้าจึงไม่เผตนเอง?

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินหนึ่งบรรทัดของเพลงแล้ว ในเมื่อพ่อได้แสดงให้เห็นความตระการตาอย่างมากมาย และลูกก็กลับมาสวยงามอย่างยิ่ง เหตุใดลูกจึงไม่ควรเป็นของพ่อเช่นนั้นผู้ที่ทำให้ลูกสวยงามจากนาเกลียด ลูกๆ เข้าใจว่า ลูกกลับมาสวยงามจากนาเกลียด ไม่ได้เป็นเรื่องของเพียงผู้เดียวที่กลายเป็นเช่นนั้น ผู้คนเหล่านั้นกล่าวถึงกฤษณะว่าเป็น ชัยม ชุนดาร์ พวกเขาสร้างรูปภาพของกฤษณะเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ในบางภาพนั้นผิวก็สีอ่อนและบางภาพก็ผิวน้ำเงินคล้ำ ผู้คนไม่เข้าใจว่านี่เป็นไปได้อย่างไร เจ้าชายกฤษณะของยุคทองไม่สามารถเป็นสีน้ำเงินคล้ำ ทุกคนพูดว่าพวกเขาอยากจะมีลูกหรือสามีเหมือนศรีกฤษณะ ดังนั้นแล้วกฤษณะจะสามารถเป็นสีน้ำเงินคล้ำได้อย่างไร ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย จะต้องเป็นเหตุผลว่าเหตุใดพวกเขาจึงทำให้กฤษณะเป็นสีน้ำเงินคล้ำ พวกเขาได้แสดงกฤษณะร้ายร้ายอยู่บนงู แต่ไม่สามารถมีสิ่งใดเช่นนั้น พวกเขาเคยได้ยินสิ่งต่างๆ เช่นนั้นจากคัมภีร์และดังนั้นพวกเขาจึงพูดถึงสิ่งเหล่านั้น ในความเป็นจริงไม่ได้มีสิ่งใดเช่นนั้น พวกเขาแสดงนารายณ์นั่งอยู่บนเตี้ยงูในรูปภาพ ไม่ได้มีเตี้ยงู งูจะมีรอยปากหรือ? เพียงแต่มองดูประเภทของรูปภาพที่พวกเขานั่งลงและสร้างขึ้น พ่ออธิบาย ไม่มีสิ่งใดในภาพเหล่านั้น เหล่านั้นทั้งหมดเป็นภาพของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ไม่ว่าจะเป็นเวลานานเพียงไรก็ตามที่ละครถูกบันทึกไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงเวลานี้ต้องซ้ำรอย เพียงแต่อธิบายแก่ลูกถึงสิ่งที่ผู้คนทำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาใช้จ่ายเงินทองมากมายอย่างยิ่ง พวกเขาเหล่านั้นได้ทำรูปภาพประเภทต่างๆ กันมากมายอย่างยิ่ง ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกจะมองดูรูปภาพทั้งหมดเหล่านั้น ลูกไม่ได้รู้สึกอะไรใจ เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้ว ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าสิ่งต่างๆ เหล่านั้นแท้จริงแล้วเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ว่าจะเป็นไรก็ตามที่เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างแน่นอน ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครตั้งแต่ก่อนหน้านั้นจะเฝ้าแต่เกิดขึ้น กำลังจะมีการทำลายล้างของศาสนานับไม่ถ้วนและสร้างของหนึ่งศาสนา มีคุณประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ในสิ่งนี้ ลูกไม่ได้สวดมนต์ภาวนา ฯลฯ ผู้คนทำทั้งหมดนั้นเพื่อที่จะได้รับผลบางอย่างจากพระเจ้า ผลคือการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นมีการอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก ที่นี้เป็นการปกครองของประชาชน ได้พูดไว้ในกิตะ: โอ ผู้คนของบาร์ต ชรราวาส และพันดาวาส พวกท่านกำลังทำอะไรอยู่? อย่างแท้จริงที่ยาดาวาสนั้นได้ประดิษฐ์ขึ้นปนาฐ พวกเขาย่ำยวงศสกุลของตัวเอง พวกเขาทั้งหมดเป็นศัตรูของกันและกัน ลูกไม่ได้รับฟังข่าวลือ ผู้ที่รับฟังข่าวนั้นก็สามารถเข้าใจอย่างมาก แต่ในวันที่ผ่านไปมีความขัดแย้งมากมายในบรรดาพวกเขา พวกเขาทั้งหมดเป็นชาวคริสเตียน แต่มีความขัดแย้งมากมายในบรรดาพวกเขา ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านผู้คนฆ่ากันและกัน ลูกกำลังศึกษาวิชาโยคะและดังนั้นโลกเก่านี้ต้องได้รับการทำความสะอาดเพื่ออาณาจักรอย่างแน่นอน และแล้วทุกสิ่งก็จะใหม่ในโลกใหม่ แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้าที่นั่นก็จะสโตประธาน มหาสมุทรจะไม่มีพลังที่จะท่วมและสร้างความเสียหาย ในปัจจุบันวัตถุธาตุทั้งห้าสร้างความเสียหายมากมายอย่างยิ่ง วัตถุธาตุทั้งหมดเหล่านั้นจะกลายเป็นผู้รับใช้ของลูกและดังนั้นจะไม่มีความทุกข์ นี่คือเกมของละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ยุคทองนั้นถูกเรียกว่าสวรรค์ ชาวคริสเตียนเองก็เคยพูดว่าเริ่มแรกนั้นเคยเป็นสวรรค์ บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย เช่นที่พวกเขาไม่รู้จักพ่อผู้ปลดปล่อยพวกเขาและท่านมาในบาร์ต พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวาแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานี้ลูกอธิบายว่ามีการฉลองวันเกิดของชีวาในบาร์ตและดังนั้นชีบบาบาต้องได้มาในบาร์ตอย่างแน่นอนและก่อตั้งสวรรค์และเวลานี้ท่านกำลังทำสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีสิ่งใดนี้จะนั่งในสติปัญญาของผู้ที่กำลังกลายเป็นปวงประชา ผู้ที่เป็นของอาณาจักรจะเข้าใจว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของชีบบาบาอย่างแท้จริง มีประชาบิดาบรรพมา

ด้วยเช่นกัน บาบาทัวทำนองเองคือผู้ปลดปล่อยและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ บราห์มาจะไม่ถูกเรียกเช่นนั้น แม้กระทั่งบราห์มาก็ได้รับการปลดปล่อยโดยผู้เดียวนั้น พ่อผู้เดียวปลดปล่อยทุกคนเพราะทั้งหมดนั้นโตโมประธาน การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นนั้นควรจะดำเนินอยู่ใน เราควรให้ความรู้ในวิธีที่เห็นว่าผู้คนนั้นสามารถเข้าใจได้อย่างเร็ว ลูกๆ นั้นตามลำดับกันไป นี่คือความรู้ ลูกต้องศึกษาสิ่งนี้ทุกวัน การไม่ศึกษาเนื่องจากความกลัวนั้นไม่ถูกต้อง และแล้วนั้นก็จะกล่าวได้ว่าเป็นปวงกรรมของลูก มองดูว่าผู้คนมากมายเพียงไรกลับมาเป็นอิสระและมาที่นี้และแล้วบ้างก็จากไปอย่างไร ในซินด์ ลูกสาวมากมายมาและแล้วเนื่องจากความปั่นป่วนพวกเขาจึงกลายเป็นศัตรู เริ่มแรกพวกเขาชอบความรู้น้อย่างมากมาย พวกเขาเคยคิดว่าลูกทั้งหมดนั้นได้รับของขวัญจากพระเจ้าแล้ว แม้กระทั่งเวลานี้ พวกเขาเข้าใจว่ามีบางพลังอยู่ที่นี้ พวกเขาไม่เข้าใจว่าเป็นพระเจ้าตัวทำนองเองที่ได้อวตารลงมา ทุกวันนี้ผู้คนมากมายมีพลังอิทธิฤทธิ์ในพวกเขา พวกเขาเอากิตะขึ้นมาและเฝ้าแต่ถ่ายทอดสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: เหล่านั้นทั้งหมดเป็นหนังสือของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นพ่อผู้ที่ทุกคนจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ตามแผนของละครสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พวกเขาแม้กระทั่งมีนิมิต ท่านทำให้ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพอใจด้วย หากบางคนไม่รับความรู้นี้ ความเลื่อมใสศรัทธาก็ยังคงดีสำหรับพวกเขาเพราะอย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองได้ พวกเขาจะไม่ลี้ภัยใดๆ จะไม่มีใครทำอะไรผิดๆ กับผู้ที่ซื่อแฉะในการร้องเพลงแสดงความเลื่อมใสศรัทธาของพระเจ้า (ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา) พวกเขานั้นในที่สุดแล้วก็เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา ทุกวันนี้ถึงแม้ว่าใครบางคนเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาเขาก็สามารถที่จะล้มละลายได้ ไม่ใช่เพราะลูกได้กลายเป็นลูกของชีพบบาที่ลูกนั้นจะไม่ล้มละลาย มีการกระทำของอดีตและดังนั้นบ้างก็ล้มละลาย บางคนล้มละลายแม้กระทั่งหลังจากที่เข้ามาสู่ความรู้ แต่ไม่มีการเชื่อมโยงใดๆ กับความรู้ เวลาที่ ลูกๆ นั้นซื่อแฉะในงานรับใช้ ลูกๆ รู้ว่าด้วยการซื่อแฉะตนเองในงานรับใช้ตามศรัทธาทุกจะได้รับผลของสิ่งนั้น เราต้องโยกย้ายทุกสิ่งไปที่นั่น เราต้องโยกย้ายทุกสิ่งรวมทั้งกระเป๋าสัมภาระของเรา บาบานั้นทำให้ตัวทำนองเองสนุกสนานอย่างมากมายในตอนเริ่มต้น เมื่อท่านได้มาจากที่นั่น ท่านได้แต่งเพลง ผู้แรกได้พบอัลล่าห์และที่สองได้พบอาณาจักร ท่านได้นิมิตของศรัทธาและสัญลักษณ์สี่มือของวิษณุและเข้าใจว่าท่านจะกลายเป็นจักรพรรดิของดาวาราก้า ท่านเคยรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่ง ฉันกำลังจะทำอะไรกับเงินทองที่สูญสลายนี้ ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความสุขนั้นด้วย บาบากำลังให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่พวกเรา แต่ลูกๆ ไม่ได้ทำความเข้าใจมากนัก พวกเขานั้นล้มลงขณะที่เคลื่อนไหว ลูกๆ ที่ดีมาก ผู้ที่เคยเชื่อบาบามาไม่เคยจดจำบาบามา ด้วยการมีการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงท่านที่ความสุขของลูกจะสูงขึ้น ไม่ว่าลูกจะอยู่อย่างซาบซึ้งกับความรู้มากนั้นมากเพียงใดก็ตามยังคงมีสำนึกที่เป็นร่างมากมายอย่างยิ่ง สภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณนั้นอยู่ที่ใด ความรู้นั้นง่ายมาก เป็นในโยคะที่มายาสรางอุปสรรค ขณะที่อยู่ที่บ้านลูกต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูด ไม่ควรจะเป็นว่ามายาหลอก มายาก็ดูเหมือนกับหนู หนูนั่นก็ก่อกวนในวิธีที่นั้นที่แม้ว่าเลือดเริ่มไหลลูกก็ไม่รู้ตัวในสิ่งนั้น ลูกๆ บางคนไม่ตระหนักถึงการสร้างความเสียหายมากเพียงไรเมื่อพวกเขากลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ ลูกควรกลับมานั่งบนบัลลังก์เหมือนกับมาบามาและبابาด้วย พ่อเป็นคือผู้ที่เอาชนะหัวใจของลูก มีอนุสรณ์ที่สมบูรณ์ในวัดดิวาลา ภายในมหารตีกำลังชี้ข้าง ในบรรดาลูกด้วยมีผู้ที่ชี้ข้าง ผู้ที่ชี้ข้าง และผู้ที่เดินเท้า ลูกแต่ละคนต้องจับชีพจรของลูกเอง เหตุใดบาบาก็ควรจะตรวจสอบเล่า ลูกควรจะตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกกำลังจดจำบาบามาและทำงานรับใช้เหมือนบาบามาหรือไม่ ฉันมีโยคะกับบาบามาใหม่ ฉันตื่นในเวลากลางคืนและจดจำบาบามาใหม่ ฉันกำลังรับใช้ผู้อื่นมากมายใหม่ ลูกควรจะเก็บชาร์ทของลูก ฉันจดจำพ่ออยู่ภายในอย่างลึกซึ้งเพียงไร บางคนคิดว่าพวกเขาจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอแต่นั้นเป็นไปไม่ได้ บางคนคิดว่าพวกเขาได้กลายเป็นลูกๆ ของบาบามาและดังนั้นก็เท่านั้นเอง! อย่างไรก็ตาม ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ หากลูกทำอะไรโดยที่ไม่การจดจำระลึกถึงบาบานั้นหมายความว่าลูกนั้นไม่ได้จดจำบาบามา ลูกควรจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอในการจดจำระลึกถึงบาบามา ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงจะสนุกสนานและสดชื่นแจ่มใสเสมอ พวกเขาอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยความสุขอย่างยิ่งและในวิธีการที่สนุกสนาน มีลูกๆ น้อยนิดมากผู้ที่มีความใส่ใจอย่างจริงจังในการรับใช้ เป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพ นี่คือพระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดและแล้วก็มีสิ่งสร้างของท่าน พวกเราดวงวิญญาณผู้ที่เป็นพี่น้องกันทั้งหมด นี่คือความเป็นพี่น้อง(brotherhood) ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงความเป็นพ่อ(Fatherhood) ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายรูปภาพของชีพบบาบามา นี่เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เราดวงวิญญาณไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เราแต่ละคนอาศัยอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก ชีพบบาบานั้นก็เป็นดวงดาวด้วย แต่จะมีการกราบไหว้บูชาดวงดาวได้อย่างไร เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำสัญลักษณ์ขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณไม่ได้ใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด พ่ออธิบายว่าก่อนอื่นใดดวงวิญญาณลงมาย่างปราศจากร่างและแล้วก็นำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณที่สโ

ประธานกลับมาใช้ชาติเกิดและเข้ามาสู่ยุคเหล็ก ผู้ที่มาจากหลังไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถใช้ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่ง นาม รูป เวลา และสถานที่ของท่านทั้งหมดนั้นเปลี่ยนไป ลูกควรให้คำบรรยาย เช่นนั้น พวกเขาคงพูดถึงการตระหนักรู้ในตนเองแต่ใครจะสามารถให้สิ่งนั้นแก่ลูก? เป็นการตระหนักรู้ในตนเองหรือในการพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด? นี่คือการรู้ใหม่ พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมดด้วยเช่นกัน ท่านนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูก กระนั้นก็มี การยกย่องท่านอย่างมากมาย! ลูกได้ยินคำยกย่องของท่านแล้ว ลูกเคยได้ยินคำแนะนำของดวงวิญญาณแล้ว และเวลานี้ เราจะให้คำแนะนำของพระเจ้า ท่านถูกเรียกว่าพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านไม่สามารถใหญ่กว่าหรือเล็กกว่าได้ พ่อ สูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหมายถึงดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณหมายถึงอาตมา พระเจ้าคือผู้ที่อาศัยอยู่เหนือทุกสิ่ง ท่านไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิดและเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด บทบาทนั้นบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็ก เช่นนั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ชื่อของท่านคือชีพาบาสเมอ ไม่ใช่รูธราบาบา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาท่านได้รับชื่อมากมาย ทุกคนจดจำท่านและพูดว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้เรา บริสุทธิ์เกิด! ดังนั้นท่านต้องมาอย่างแน่นอน ท่านมาเมื่อมีศาสนาเดียว ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปต้องมีการสร้าง ขึ้น เวลานี้เป็นยุคเหล็กและมีมนุษย์มากมายอย่างยิ่ง จะมีมนุษย์น้อยน้อยอย่างยิ่งในยุคทอง ได้มีการจดจำว่าการก่อตั้งเกิด ขึ้นผ่านบราห์มา การทำลายล้างเกิดขึ้นผ่านชางกา... ศาสดาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นสร้างขึ้นผ่านกิตะ เป็นเพียงว่าพวกเขาได้ทำความผิดพลาดในสิ่งนั้นเมื่อพวกเขาใส่ชื่อของกฤษณะลงไป พ่อพูดว่า เขา (กฤษณะ) นั้นเข้ามาสู่กลับมาใช้ชาติ เกิด พ่ออยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด ดังนั้นเวลานี้ตัดสินใจว่า: เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาที่ไม่มีตัวตนหรือเป็น ศรีกฤษณะ? ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ? เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพระเจ้า และแล้วหากพวกเขาไม่เชื่อสิ่งเหล่านี้ ลูกควรจะเข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของศาสนาของลูก ผู้ที่กำลังจะเข้าไปสู่ยุคทองจะเชื่อสิ่งเหล่านี้อย่างรวดเร็วและเริ่ม ทำความเพียรพยายาม นี่คือการหลัก มีชัยชนะสำหรับลูกในสิ่งนี้ แต่สภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณอยู่ที่ใด? ลูกกลับมา ติดกับในรูปและนามของกันและกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องเพลง: พวกเขานั้นใส่ใจต่อดวง วิญญาณสูงสุดที่อยู่ในธาตุที่อยู่เหนือทุกสิ่งหรือธาตุบราห์ม ดังนั้นเหตุใดลูกจึงควรจะหวาดกลัวสิ่งใดเล่า? ความกล้าหาญ อย่างมากมายนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการ ผู้ที่ให้คำบรรยายควรจะทำให้ความรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณนี้ด้วยความซาบซึ้งอย่างยิ่ง และ แล้วพวกเขาก็ควรอธิบายว่าใครถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน คำยกย่องของพ่อก็คือ: มหาสมุทรแห่งความรัก มหาสมุทรแห่งความรู้ ในความเป็นจริงนี้เป็นคำยกย่องของลูกๆ ด้วยเช่นกัน การโกรธเคืองกับบางคนหมายถึงการถือกฎ ไว้ในมือของลูกเอง บาบานั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง หากลูกๆ บางคนพูด “ไม่” เมื่อถูกขอร้องให้ทำบางสิ่งพวกเขาก็ไม่ สามารถกลายเป็นเช่นกฤษณะได้ ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. โยกย้ายกระเปาะและสัมภาระทั้งหมดของลูกและคงอยู่อย่างซาบซึ้งและมีความสุขมาก กลับมานั่งอยู่บนบัลลังก์ เหมือนกับมามาและบาบา อยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ลึกซึ้งจากหัวใจของลูก

2. อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากความกลัวใครบางคน ทำให้บ่วงกรรมของลูกเบาบางลงด้วยการจดจำระลึกถึง อย่า ได้กลับมาโกรธเคืองและถือกฎไว้ในมือของลูกเอง อย่าได้พูดว่า “ไม่” เมื่อถูกขอร้องให้ทำงานรับใช้ประเภทใดก็ตาม

พร: ขอให้ลูกเป็นเช่นพ่อบราห์มาและทำทุกสิ่งขณะที่รักษาสมดุลของความสูงศักดิ์และความเรียบง่าย พ่อบราห์มาอยู่อย่างธรรมดา ไม่สูงมากหรือต่ำมาก ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน ระเบียบวินัยของบราห์มาไม่ ใ้ให้เรียบง่ายหรือสูงศักดิ์มากเกินไป แต่ต้องอยู่ในระดับกลาง ปัจจุบันมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย และยังมีผู้ให้ความสะดวกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกทำงานรับใช้ใดๆ ให้ทำในระดับปานกลาง อย่า ให้ใครพูดว่าลูกมีความหุรหุราของอาณาจักรที่นี้ มากเท่าที่ลูกอยู่อย่างเรียบง่าย ให้อยู่อย่างสูงศักดิ์มากตาม นั้น: ให้มีความสมดุลของทั้งสอง

คติพจน์: แทนที่จะมองที่คนอื่น ให้มองตัวของลูกเองแล้วจำไว้ว่า ไม่ว่าฉันทำอะไร คนอื่นเห็นฉันจะทำเช่นเดียวกัน

*** โอม ขานติ ***

ด้วยความเจียมสงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเวทนานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

เวลานี้ กิจกรรมทั้งหมดของคุณเกิดขึ้นพร้อมกับสัญญาณจากความคิดที่สูงส่งของคุณ มีรูปของแสงเช่นนั้นที่ความคิดได้
ประโยชน์และเวลาที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดของคุณจะจบสิ้น เพียงความคิดที่จะเกิดขึ้นในทางปฏิบัติเท่านั้นที่ควรเกิดขึ้น
เพียงผู้ที่ต้องทำสิ่งนี้ในทางปฏิบัติเท่านั้นที่จะคิดว่าต้องทำเช่นนี้ เพียงเมื่อนั้นโลกที่มีตัวคุณนี้จะกลายเป็นอาณาเขตที่
ละเอียดอ่อน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน จงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ในยุคบรรจบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ เพื่อกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด จงให้ความใส่ใจอย่างมากเท่าที่จะเป็นไปได้ต่อการจดจำระลึกถึง และการศึกษาเล่าเรียน

คำถาม: ลูกๆคือนักธุรกิจที่ใหญ่โตมาก ดังนั้นลูกควรใส่ใจกับสิ่งใดและคิดเกี่ยวกับสิ่งใดเสมอ

คำตอบ: คิดเสมอเกี่ยวกับกำไรและขาดทุน หากลูกไม่คิดถึงสิ่งนี้ ลูกจะต้องกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ และแล้วลูกจะสูญเสียมรดกของอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิดที่พอให้แก่ลูก ดังนั้นจงทำข้อตกลงที่ดีกับพ่อ พ่อคือผู้ประทานและลูกๆ ให้ข้าวหนึ่งกำมือเช่นที่สุดามาทำและประกาศสิทธิ์ในอำนาจของการปกครองโลก

โอมซานติ ลูกๆนั่งอยู่ที่นี้ นี่คือโรงเรียน นี่ไม่ใช่การชุมนุมทางจิต ไม่ใช่หัวหน้าของอาศรมหรือชั้นยาสซีที่นั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีเรื่องของความกลัวว่าสาวมีจะไม่พอใจกับลูก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขาเชิญผู้รู้หรือชั้นยาสซีมาที่บ้านของเขา พวกเขาจะล้างเท้าและดื่มน้ำล้างเท้านั้น ผู้นี้คือพ่อ ลูกๆที่บ้านหวาดกลัวพ่อของเขาหรือ? ลูกๆรับประทานดื่มและเล่นกับพ่อของลูก ลูกๆทำสิ่งนั้นกับชั้นยาสซีหรือกูรู ฯลฯ หรือ? ที่นั่นตลอดทั้งวันลูกพูดว่า “กูรูจี กูรูจี!” ที่นี้ลูกไม่ต้องทำสิ่งนั้น ผู้เดียวนี้คือพ่อ ลูกได้รับมรดกของครูจากครู และมรดกของกูรูจากกูรู จากพ่อนั้นลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติทันทีที่เด็กถือกำเนิดเขาก็กลายเป็นทายาท ที่นี้เช่นกันลูกกลายเป็นลูกๆของพ่อเมื่อลูกตระหนักถึงท่านและแล้วลูกก็กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าลักษมีและนารายณ์นี้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์อย่างไรและจากที่ใด ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นสิ่งนั้น และลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง ผู้คนไม่ได้คิดเลยว่าผู้เดียวนี้คือใคร หรือ พวกเรากำลังกราบไหว้บูชาใคร พวกเขาไปที่วัดของชีวาและเพียงแต่เทน้ำบนชีวาลิงกัมและกลับบ้าน พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ในเวลานี้ลูกมีความรู้สึกว่าคุณจะละร่างนี้ของดินแดนแห่งความตายและไปสู่ดินแดนของความเป็นอมตะ การได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้นใหญ่โตมาก ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดเลย บาบาเองก็พูดว่า พ่อได้มีกูรู 12 คน ในเวลานี้ท่านเข้าใจว่าสิ่งนั้นเป็นการสูญเสียเวลาและในความเป็นจริงท่านเฝ้าแต่ลงมามากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน เราไม่มีความเป็นศัตรูใดต่อใคร เรามีความรักต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น เมื่อลูกเข้ามาสู่ชั้นเรียนลูกควรมีความสุขมากที่มองเห็นรูปภาพเหล่านี้ เพราะนั่นคือสิ่งที่ลูกกำลังศึกษาอยู่เพื่อกลายเป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าอาณาจักรนี้กำลังได้รับการก่อตั้งอย่างไร พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าสับสน พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก แต่ถึงกระนั้นบางคนก็กลายเป็นผู้ที่ตะลึงงันเมื่อพวกเขาได้ยินความรู้นั้น พวกเขาถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นและแล้ววิ่งหนีไป และแล้วพวกเขาก็กลายเป็นของมายา พวกเขาถูกเรียกว่าคนทรยศผู้ที่ออกจากอาณาจักรของเขาเองและไปเป็นของอาณาจักรอื่น พ่อพอใจลูกอย่างมากสำหรับให้ลูกทำความเพียรพยายาม ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนเร่ร่อนไปทั่วอย่างมาก พวกเขาให้ทานอย่างมาก ทำบุญอย่างมาก และไปในการจาริกแสวงบุญและถืออดด้วยเช่นกัน OK ดังนั้นจะเป็นอะไรหากผู้คนได้มีมัน? พวกเขาไม่ได้เข้าไปสู่สภาพที่ไต่เต้าพัฒนา ในความเป็นจริง พวกเขาแม้กระทั่งเข้าไปสู่สภาพที่ลดลงกว่าเดิม สำหรับลูกแต่ละวันคือสภาพของการไต่เต้าพัฒนา สำหรับที่เหลือทั้งหมดเป็นสภาพของการตกต่ำ กูรูก็พูดด้วยความรู้สึกกลางวันของบราห์มาและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางวันของบราห์มา มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับความสุขจากการมีความรู้ พ่อได้อธิบายความรู้ด้วยวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูกว่า ลูกเคยเป็นนายของโลกและแล้วลูกก็เฝ้าแต่ลงมา ในเวลานี้พ่อพูดว่า เพียงแต่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณพูดว่า โอ้ พ่อที่ไม่สูญสลายมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตทั้งสองนั้นรวมอยู่ในสิ่งนั้น ในเวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกไม่รู้สิ่งใดเลยในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเฝ้าแต่แสวงหา ลูกเคยร้องเพลงว่า: โอ้ พระเจ้าได้โปรดมีความเมตตา! เมื่อลูกพูดว่า “พระเจ้า” ก็ไม่ได้มีรสชาติมากนักและลูกไม่ได้คิดถึงมรดก ทันทีที่ลูกพูดว่า “ชีพบาบาที่สูงส่งเหนือสิ่งใด” ลูกจะจดจำมรดกในทันที ในเวลานี้ลูกเข้าใจว่านี่คืออาณาจักรของราวัน อาณาจักรของรามนั้นอยู่ในยุคทอง ในเวลานี้เป็นยุคเหล็ก เคยมีมนุษย์น้อยนิดอย่างยิ่งในยุคทอง มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว เคยมีความสงบและความสุขที่นั่น ที่นี้ผู้คนเฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่วเพื่อแสวงหาความสงบ พวกเขาใช้จ่ายเงินทองมากมายในการประชุม ฯลฯ ลูกสามารถเขียนถึงพวกเขาว่า: ผู้เดียวนั้นคือมหาสมุทรแห่งความสงบ มหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์(Ocean of Purity)และมหาสมุทรแห่งความมั่งคั่งรุ่งเรือง(Ocean of Prosperity)ด้วยเช่นกัน ลูกได้รับทุกสิ่งจากผู้เดียวนั้น ในเวลานี้ลูกรู้ว่าลูกเคยมั่งคั่งอย่างมากในยุค

ทอง เคยมีความสงบนั้นในโลกที่นั่น อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณมีความสงบในบ้านของเขาในอาณาเขตสูงสุด เมื่อเราอยู่ตามลำพังในโลกก็เคยมีทุกสิ่งรวมทั้งความสงบและความสุข ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมาก มองดูว่าพวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆไว้ในคัมภีร์สำหรับสวรรค์เช่นนี้! ในเวลานี้พ่อพูดว่า พ่ออธิบายแก่ลูกมากมายว่าไม่มีความจำเป็นใดสำหรับลูกที่จะถามคำถามใดๆ ฯลฯ ก่อนอื่นใจจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกร้องเรียกว่า มาและชำระผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ นั่นคือ มาและทำให้โลกเก่านี้ใหม่ อย่างไรก็ตามลูกไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย เส้นด้ายพันกันทั้งหมดและเวลานี้ต้องได้รับการแก้ปม ในความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์มากมาย พวกเขาได้ให้กษัตริย์และแสดงให้เห็นว่ากษัตริย์อาคาเซอร์ บาคาเซอร์ (ปีศาจ) ฯลฯ ด้วยกษัตริย์นั้น กษัตริย์ก้าวร้าวรุนแรงหรือ? และแล้วพวกเขาก็พูดว่ากษัตริย์เหล่านั้นผู้นี้ พวกเขาได้ทำให้กษัตริย์ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง น่าอัศจรรย์! เป็นความอัศจรรย์ของสติปัญญาของผู้ที่ได้เขียนคัมภีร์เหล่านั้น และแล้วพวกเขาก็เรียกผู้หนึ่งว่า “พระเจ้าไวลาส” ในเวลานี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่มีสิ่งอื่นใดที่จะทำ ลูกถูกทำให้หนึ่งในโยคะเพราะมีผู้คนมากมายที่ไม่จดจำบาบา พวกเขาเฝ้าแต่อยู่ในธุรกิจของตนเอง พวกเขาไม่มีเวลาว่างใดเลย อย่างไรก็ตามที่นี้ลูกต้องจดจำบาบาด้วยสติปัญญาของลูก แม้กระทั่งขณะที่ทำงานของลูก ลูกคือผู้รักของพ่อผู้เป็นที่รัก เวลานี้พ่อบอกลูกว่า ตัดขาดจากผู้คนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับพ่อผู้เดียว ขณะรับประทานและดื่มเพียงแต่ปลูกฝังนิสัยว่า “ฉันคือดวงวิญญาณ” และจดจำพ่อ พ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่งอย่างยิ่ง ลูกไม่ยอมรับสิ่งเหล่านี้ที่มีราคาไม่ก็สตาจ์(ของการจดจำระลึกถึงที่เรียบง่ายอย่างมาก) และลูกไม่จดจำพ่อ! ลูกจดจำลูกๆ ฯลฯ ของลูก แต่ลูกไม่สามารถจดจำพ่อ ในความเป็นจริงเป็นสิ่งผิดที่จะพูดว่า ทำให้บางคนน่านการฝึกจิตสำหรับฉันเป็นพิเศษ บาบาและพูดโดยตรงว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่ออธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัวในวงจรที่แล้วด้วย ในเวลานี้ท่านพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่สุดแสนหวาน ผู้ที่ได้พบพ่ออีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร 84 ชาติเกิดของลูกได้มาถึงจุดสิ้นสุดในเวลานี้ ในเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะไปบ้านอย่างแน่นอน เป็นไปเนื่องจากการชั่งแวงในกิเลสที่ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน นี่คือการจัดการของสำนักในตนเอง ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ลูกต้องเป่าหอยสังข์ เหล่านี้คือประเด็นของความรู้ นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกผู้สร้างสวรรค์ จดจำพ่อและลูกจะเข้าไปสู่สภาพไต่เต้าพัฒนา นี่คือนั่นที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ในเวลานี้ลูกเข้าใจว่าละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อมาที่นี่ทุกๆ 5000 ปี ในเวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามอย่างดีมาก เหตุใดลูกจึงไล่ตามทรัพย์สมบัติเล่า? อัจชะ แม้ลูกหามาได้ 100,000 หรือ 200,000 ต่อเดือนทั้งหมดนั้นก็ก็จะจบสิ้นลง แม้กระทั่งลูกๆ ของลูกก็จะไม่เหลือพอที่จะใช้สิ่งนั้น มีความละโมภที่ว่าลูกชาย หลานชายและเหลนของลูกจะรับประทานจากสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าพวกเขาทั้งหมดจะกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในครอบครัวเดียวกันนั้น ลูกไม่สามารถบอกพวกเขาจะกลับมาใช้ชาติเกิดที่ใด ลูกได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิด หากลูกทำความเพียรพยายามน้อย ลูกจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของปวงประชา และลูกจะก่อให้เกิดการสูญเสียอย่างมาก ดังนั้นลูกต้องคิดถึงกับกำไรและขาดทุนด้วยเช่นกัน นักธุรกิจกระทำบาปมากมาย และดังนั้นพวกเขาทำบางสิ่งไว้ต่างหากเพื่อการทำบุญอย่างแน่นอน นี่คือการกระทำของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายที่แทบจะไม่มีผู้คนใดทำ ลูกต้องทำข้อตกลงนี้โดยตรงกับพ่อ พ่อให้เพชรพลอยของความรู้แก่ลูก ท่านคือผู้ประทาน ลูกให้ข้าวหนึ่งกำมือในขณะที่พ่อให้อำนาจการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด ในการเปรียบเทียบกับสิ่งนั้น นี่คือนั่นที่กำมือ ลูกทั้งหมดคือสุดามา ลูกให้อะไรและลูกได้รับอะไร? ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในอำนาจการปกครองโลกและกลายเป็นนายของโลก สติปัญญาของลูกพูดว่าจะมีดินแดนเดียวของบาร์ตเดียเท่านั้น วัตถุประสงค์จะใหม่ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณจะสโตประธาน เมื่อลูกได้เป็นเทพในยุคทอง ลูกเคยเป็นทองที่บริสุทธิ์ และแล้วในยุคเงินก็มีอัลลอยด์ของเงินเล็กน้อยปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ และนั่นจึงถูกเรียกว่าสภาพของยุคเงิน ลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมา ในเวลานี้ลูกสูงส่งมาก มีภาพลักษณ์ของรูปที่หลากหลายด้วยเช่นกัน แต่ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น มีภาพลักษณ์มากมาย บางคนเก็บรูปภาพของพระคริสต์และบางคนเก็บรูปภาพของไสยบาบา บางคนแม้กระทั่งมีชาวอิสลามเป็นภรรยาของเขา พวกเขาไปที่นั่นและมีปาร์ตี้ที่ซึ่งพวกเขาดื่มสุรา พ่อพูดว่า มีความมึนเมาของความไม่รู้อย่างมาก ทั้งหมดยุคนี้คือความมึนเมาของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับมิตรที่ลูกคบหา มีคำกล่าวไว้ว่า: มิตรที่ดีพาลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ มิตรที่ไม่ดีคือกิเลสทั้งห้าของมายา ในเวลานี้ลูกได้พบความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริงที่ด้วยสิ่งนี้ลูกกำลังข้ามฟาก พ่อผู้เดียวนั้นที่พูดสัจจะ ลูกได้รับความเป็นมิตรของสัจจะทุกๆ วงจร และแล้วหลังจากหนึ่งวงจรลูกได้รับความเป็นมิตรที่ไม่ดีของราวัน ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าอาณาจักรจะได้รับการก่อตั้งอย่างเช่นในวงจรที่แล้วอย่างแน่นอน ลูกจะกลายเป็นนายของโลกอย่างแน่นอน เพราะการแบ่งแยกดินแดนที่เกิดขึ้นที่นี้จึงมีการต่อสู้อย่างมาก ที่นั่นก็มีเพียงศาสนาเดียว เคยมีความสงบในโลกเมื่อมีอาณาจักรเดียวของเหล่าเทพที่ไม่มีการแบ่งแยก เคยมีเพียงศาสนาเดียว ที่นั่นความไม่สงบจะมาจากไหน? นั่นก็คืออาณาจักรของพระเจ้า พระเจ้าได้ก่อตั้งอาณาจักรด้วยความรู้ทางจิต และดังนั้นจะเคยมีความสุขที่นั่นอย่างแน่นอน พ่อมีความรักต่อลูกๆ พ่อพูดว่า พ่อรู้ว่า

ลูกต้องเร่ร่อนไปทั่วมากเพียงใด ผู้คนเข้าใจว่าพระเจ้าจะมาในรูปใดรูปหนึ่งอย่างแน่นอน บางครั้งพวกเขาแสดงให้เห็นว่าท่านชั่วร้าย จะมีใครชั่วร้ายได้ไหม? มีความมืดมิดอย่างมาก ดังนั้นลูกๆ ควรบอกทุกคนในเวลานี้ว่า พ่อได้มาเพื่อให้มรดกแก่ทุกคน โลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งผ่านบราห์มา บาบาสให้ตัวอย่างของต้นบันยานเสมอ ในความเป็นจริงรากฐานของต้นบันยานกำลังได้รับการก่อตั้งอีกครั้ง จะไม่มีศาสนาอื่นใดหลงเหลืออยู่ บารัตคือดินแดนที่ไม่สูญสลายและสถานที่จาริกแสวงบุญที่ไม่สูญสลาย บารัตเป็นสถานที่เกิดของพ่อ บาบาสอธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานด้วยความรักอย่างมาก ท่านสอนลูกในรูปของครู ลูกๆ ศึกษาและไปล้าหน้าพ่อ พ่อไม่ได้ประกาศสิทธิในอาณาจักร ลูกเคยเชิญพ่อให้มาที่สวรรค์ด้วยการพูดว่า “ได้โปรดมาที่นี่” หรือ? พ่อส่งลูกไปสวรรค์ นี่คือการละเล่นที่น่าอัศจรรย์ พ่อพูดว่า อัจชะ ลูกๆ ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! พ่อจะไปและคงอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ พ่อพูดว่า ในเวลานี้มีภัยพิบัติอยู่เหนือศีรษะของลูก เหตุนี้เองลูกจึงต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดในยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดนี้ ฝ่าแค้นทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใด ลูกจะเข้าไปสู่สกุลที่สูงส่งตามนั้น พ่อพูดว่า บดเครื่องปรุงของลูกเองและความซาบซึ้งของลูกจะสูงขึ้น ลูกๆ ได้รับมรดกจากพ่อเสมอ ในทางโลกลูกชายเท่านั้นได้รับมรดก ในขณะที่ลูกสาวถูกให้ทาน (แต่งงานออกไป) ที่นี้ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับมรดก และนั่นคือมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่กับสิ่งนี้ พระเจ้ากำลังสอนลูก และดังนั้นลูกต้องไม่พลาดแม้กระทั่งวันเดียว บางคนพูดกับبابาว่า ฉันไม่มีเวลาเลย โอ้อจริงหรือ? ลูกไม่ละอายที่จะพูดว่าลูกดวงวิญญาณไม่มีเวลาที่จะศึกษากับพ่อหรือ? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับมิตรที่ลูกคบหา รักษาความเป็นมิตรกับพ่อผู้เดียวที่แท้จริง อยู่ให้ห่างไกลจากความเป็นมิตรของมายา ของกิเลสทั้งหลาย
2. ใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียนของลูก อยู่อย่างหลุดหายไปในความซาบซึ้งของลูกเอง มีคำกล่าวว่า บดเครื่องปรุงของลูกเองและลูกจะรู้สึกซาบซึ้ง และอย่าขาดการศึกษาแม้กระทั่ง 1 วัน

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จโดยการมีสมดุลระหว่างความรักกับอำนาจแห่งสัจจะ
ลูกเห็นในโลกแห่งความหลอกลวงนี้ในรูปทางปฏิบัติของผู้มีอำนาจแห่งสัจจะในพ่อบราห์มา คำพูดของผู้มีอำนาจของท่านไม่เคยให้ความรู้สึกของความหลงตนเอง คำพูดของผู้มีอำนาจของท่านมีความรักหลอมรวมอยู่ในคำพูดเหล่านั้น คำพูดของผู้มีอำนาจของท่านไม่เพียงแต่เต็มไปด้วยความรัก แต่สร้างผลกระทบเช่นกัน ดังนั้นทำตามพ่อ ความรักและอำนาจ, ความถ่อมตนและความยิ่งใหญ่: ให้คำพูดที่เป็นคู่ของคุณธรรมมองเห็นได้อย่างเท่าเทียมกัน เวลานี้ขีดเส้นใต้ความสมดุลในงานรับใช้ที่ลูกทำและลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

คติพจน์: การเปลี่ยนแปลง “ของฉัน” เป็น “ของท่าน” หมายถึงการประกาศสิทธิในโชคของลูก

***** โอม ชานติ *****

ด้วยความเงิบสงบบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

ก่อนอื่น จบสิ้นความผูกพันยึดมั่นใดๆ ก็ตามที่ลูกมีกับร่างกายของลูก และความผูกพันยึดมั่นของลูกกับความสัมพันธ์และความเป็นเจ้าของของลูกก็จะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ เพื่อที่จะเป็นเทวดานางฟ้า ก่อนอื่นให้ฝึกฝน: ร่างกายนี้มีไว้เพื่อการทำงานรับใช้ สิ่งนี้มอบให้แก่ลูกและลูกเป็นเพียงผู้ดูแลผลประโยชน์ และแล้วมองดูว่าการกลายเป็นเทวดานางฟ้าจะง่ายดายเพียงใด

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกจดจำอัลฟาและเบต้า พ่อและมรดก พรอทของความสุขของลูกจะคงอยู่สูง นี่คือการเดินทางที่ง่ายดายของเพียงหนึ่งวินาที

คำถาม: ลูกๆ ใดมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด? อะไรคือวิธีการที่จะทำให้พรอทของความสุขคงอยู่สูงอย่างสม่ำเสมอ?

คำตอบ: ลูกๆ ผู้ที่ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่าง ผู้ที่สร้างสมสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกพวกเขาอย่างดีและตั้งใจผู้อื่นให้สร้างสมสิ่งนั้นจะมีประสบการณ์ความสุขที่ไร้ขีดจำกัด เพื่อที่พรอทของความสุขของลูกจะคงอยู่สูงอย่างสม่ำเสมอ เฝ้าแต่ให้ทานเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย นำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้อื่นมากมาย มีการตระหนักรู้เสมอว่าในเวลานี้ลูกจะไปสู่จุดสูงสุดของความสุขและความสงบและลูกจะอยู่อย่างมีความสุข

โอมซานติ บัพดาตา มีความคิดว่าท่านจะทำให้ลูกเขียนลงไปในวันหนึ่งว่า ลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงใคร ไม่ได้ใช้เวลาที่จะเขียนสิ่งนี้ลงไป ลูกแต่ละคนสามารถเขียนสิ่งนี้ในวันหนึ่งและมาแสดงให้แก่บาบา (ทุกคนเขียนและแสดงสิ่งที่เขียนให้แก่บาบา แล้วบาบาเองก็เขียนด้วยเช่นกัน ไม่มีใครได้เขียนสิ่งที่บาบาเขียน) บาบาเขียนว่า: อัลฟาและเบต้า เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! อัลฟา หมายถึงบาบาและเบต้าหมายถึงอาณาจักร บาบากำลังสอนลูกและลูกกำลังได้มาซึ่งอาณาจักรของลูก ไม่มีความจำเป็นใดที่จะเขียนสิ่งใดมากไปกว่านี้ ลูกใช้เวลามากกว่าสองนาทีก่อนที่จะเขียนสิ่งนี้ การเขียนอัลฟาและเบต้าคือประเด็นของหนึ่งวินาที ชัยนาสซึ่งจดจำอัลฟาเท่านั้น ลูกจดจำอาณาจักรปกครองของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องปลูกฝังนิสัยของการจดจำระลึกถึง เมื่อสิ่งนี้นั่งอยู่ในสติปัญญาของลูก พรอทของความสุขของลูกจะคงสูง ความหมายของอัลฟาคือท่านอยู่ที่ยอดสูงสุด ไม่มีสิ่งใดสูงกวานั้น สถานที่อยู่อาศัยนั้นสูงสุดด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ความหมายของการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตในวันหนึ่ง อย่างแน่นอน สิ่งนั้นต้องมีความหมายเช่นกัน เมื่อเด็กถือกำเนิด พวกเขาเขียนว่า: เขาถือกำเนิดในช่วงโมง นาที และวินาทีนี้ เขื่อนาฟิกันนั้นเฝ้าแต่เคลื่อนไป ในการเคลื่อนขยับไปหนึ่งครั้ง ลูกสามารถพูดว่า: อัลฟาและเบต้า สิ่งนั้นไม่ได้ใช้เวลาแม้กระทั่งหนึ่งวินาที ไม่มีแม้ความจำเป็นใดที่จะพูดสิ่งนั้น ถึงอย่างไร ลูกก็จดจำสิ่งนั้น ลูกควรมีสภาพที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นสามารถเกิดขึ้นเมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้น ขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ ลูกควรจดจำพ่อและอาณาจักร เมื่อสติปัญญามองเห็น ก็เรียกว่าเป็นการหยั่งรู้ที่สูงส่ง ดวงวิญญาณมองเห็นด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่ต้องจดจำพ่อ เมื่อลูกจดจำพ่อ ลูกก็ได้จดจำอาณาจักรด้วยในเวลาเดียวกัน สิ่งนั้นใช้เวลาานเพียงไร? ที่นี้ เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง ลูกจะมีความสุขสันต์ บาบากำลังนั่งอยู่ที่นี้ในความสุขนี้เช่นกัน พ่อไม่ได้จดจำสิ่งใดของที่นี่ บาบাজดจำสิ่งต่างๆ ของที่นั่น (โลกใหม่) เป็นราวกับว่าบาบาและอาณาจักรกำลังยืนอยู่ที่ประตูของลูก พ่อพูดว่า: พ่อได้นำอาณาจักรมาเพื่อลูก เป็นเพียงว่าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงและเหตุนี้เองความสุขของลูกจึงไม่ได้คงอยู่ ขณะที่นั่งและเคลื่อนไหวไปทั่ว คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วจดจำพ่อ พ่อของลูก และมรดกของลูก สถานที่ซึ่งลูกอาศัยอยู่นั้นสูงมาก โลกไม่รู้สิ่งนี้ ผู้คนดิ้นรนอย่างมากเพื่อที่จะเข้าไปสู่การหลุดพ้น แต่ดินแดนของการหลุดพ้นอยู่ที่ใด? ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณเป็นจรวด ผู้คนเหล่านั้นไปที่ดวงจันทร์ แต่แล้ว หลังจากนั้น ก็มีเพียงอวกาศ ลูกแม้กระทั่งไปอยู่เหนืออวกาศนั้น ดวงจันทร์เป็นของโลกละ มีคำกล่าววว่า: เหนือพระอาทิตย์และพระจันทร์ แม้กระทั่งเหนือเสียง ลูกต้องละร่างของลูก ลูกมาที่นี่จากบ้านของความเงียบสงบที่แสนหวาน ไม่ได้ใช้เวลาที่จะมาและไป นั่นคือบ้านของลูก ที่นี้ ที่ใดก็ตามที่ลูกไป มันใช้เวลา เมื่อดวงวิญญาณละร่างของเขา เขาก็ไปไกลแสนไกลในวันหนึ่ง ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและเข้าไปสู่อีกร่างหนึ่ง ดังนั้น ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะไปถึงจุดที่สูงที่สุด ผู้คนต้องการความสงบ จุดที่สูงที่สุดของความสงบคือโลกที่ไม่มีตัวตนและจุดที่สูงที่สุดของความสุขคือสวรรค์ สูงสุดเหนือสิ่งใดเรียกว่าหอคอย บ้านของลูกนั้นสูงมากด้วยเช่นกัน ผู้คนของโลกไม่เคยคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขา นั่นเรียกว่าเป็นหอคอยของความสงบ ผู้คนเฝ้าแต่พูดว่าควรมีความสงบในโลก อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้น นั่นคือ ที่ใดที่มีความสงบ ลักษณะและนารายณ์คงอยู่ในหอคอยของความสุข ไม่มีความละโมภหรือสิ่งล่อใจใด ที่นั่น อาหาร เครื่องดื่ม และวิธีการพูด ฯลฯ ทั้งหมดของเขาสูงศักดิ์มากและพวกเขามีประสบการณ์ของความสุขที่สูงสุด มองดูว่าพวกเขาได้รับการสรรเสริญมากเท่าใดเป็นเพราะพวกเขาได้ทำความเพียรพยายามอย่างมาก พวกเขาไม่ใช่ผู้เดียวเท่านั้น ทั้งลูกประจำลูกสร้างขึ้น ในความเป็นจริง เพชรพลอยทั้งเก้าได้รับการจดจำ อย่างแน่นอนลูกต้องเคยทำความเพียรพยายามที่แผ่ตัวเพียงเมื่อลูกจดจำพ่อและมรดกเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย อย่างไรก็ตาม มายาไม่ปล่อยให้ลูกคงอยู่ใน

การจดจำระลึกถึง บางครั้งค้นหาหาคะและบางครั้งความโกรธนำมาซึ่งพายุมากมาย ลูกต้องจับชีพจรของตัวเอง นาราดเคยได้รับการบอกให้มองดูใบหน้าของเขาในกระจกด้วยเช่นกัน ดังนั้น ลูกไม่มีสภาพนั้นในเวลานี้ สิ่งนั้นต้องถูกสร้างขึ้นอย่างแน่นอน บาบาจะแสดงให้เห็นให้ลูกเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอยู่ภายใน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะมีสภาพเช่นนั้น ลูกต้องฝึกฝนอยู่อย่างปราศจากร่าง ในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน บาบาพูดว่า: จดจำพ่อ หากลูกไม่จดจำพ่อ จะต้องมีการลงโทษอย่างมาก และสถานภาพจะถูกลดลงด้วยเช่นกัน ประเด็นเหล่านี้ละเอียดอ่อนมาก ผู้คนเหล่านั้นเข้าไปในวิทยาศาสตร์อย่างลึกซึ้งมาก มองดูสิ่งที่พวกเขาเฝ้าแต่สร้างขึ้นมา! สันสการ์เหล่านั้นจำเป็นด้วยเช่นกันเพื่อที่พวกเขาจะสามารถไปที่นั่นและสร้างสิ่งเหล่านั้น เป็นเพียงว่าโลกนี้ต้องเปลี่ยนไป พวกเขาทั้งหมดจะไปจากที่นี่และใช้ชาติเกิดตามสันสการ์ของเวลาปัจจุบันของเขา เช่นที่ผู้ที่ต่อสู้ในกองทัพนั้นมีสันสการ์ของการบราในสติปัญญาของเขา ดังนั้น พวกเขาเหล่านั้นสันสการ์เหล่านั้นไปกับเขา พวกเขาไม่สามารถคงอยู่โดยปราศจากการต่อสู้ เจ้าหน้าที่จะให้จัดเข้าแถวอยู่เบื้องหน้าเขาเสมอ ในเวลาของการลงทะเบียนทุกคน จะมีการตรวจสอบว่าพวกเขาไม่มีความเจ็บป่วยใด และพวกเขาตรวจว่าดวงตา หู ฯลฯ ของเขาทั้งหมดนั้นทำงานอย่างดี พวกเขาต้องทำงานได้ดีจึงจะสามารถเข้ากองทัพได้ ที่นี่ เช่นกัน มีการมองเห็นว่าผู้ใดจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกต้องเพียรพยายามและได้มาซึ่งสภาพของการอยู่เหนือปวงกรรมของลูก ดวงวิญญาณมาที่นี้อย่างปราศจากร่างและต้องกลับบ้านอย่างปราศจากร่าง ไม่มีความสัมพันธ์ใดกับร่างกายที่นั่น ในเวลานี้ ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากร่าง ดวงวิญญาณมาจากที่นั่นและเข้ามาในร่างกายที่นี้ ดวงวิญญาณมากมายเฝ้าแต่มา ลูกแต่ละคนได้รับบทบาทของลูกเอง ดวงวิญญาณใหม่ที่บริสุทธิ์ได้รับความสุขในตอนเริ่มแรกอย่างแน่นอน เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับการสรรเสริญ ต้นไม้ที่ใหญ่มาก มีผู้คนที่ไม่ตั้งใจอย่างมากมาย ลูกทั้งหมดจะอยู่ในความสุขอย่างมาก ตามพละกำลังของลูกเอง ดังนั้น เวลานี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับไปสู่สภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ลูกต้องตรวจสอบพฤติกรรมของตัวเองว่า: มันทำให้ใครต้องเสียใจไหม? พ่อที่นั่นอ่อนหวานมาก ท่านคือผู้ที่รักที่สุด ดังนั้น ลูกๆ ต้องกลายเป็นเช่นเดียวกัน ลูกๆ รู้สิ่งนี้ว่าพ่ออยู่ที่นั่น ผู้คนไม่รู้ว่าการกำลังทำการก่อตั้งที่นี่ กระนั้นก็ตาม พวกเขาเฝ้าแต่จดจำท่านชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาไปที่วัดของชีวาและกราบไหว้บูชาท่านอย่างมาก พวกเขาไปสู่ยอดที่สูง ไปสู่วัดของบาดรินาถ ฯลฯ มีเมলামากมายที่เกิดขึ้น (ในนามของท่าน) เพราะท่านนั้นอ่อนหวานมาก พวกเขาร้องเพลงว่า: พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด พวกเขาจะเก็บผู้ที่ไม่มีตัวตนในสติปัญญาของเขาเท่านั้น ท่านเป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนเสมอ แล้วก็มีบราห์มา วิษณุและชางกา ซึ่งไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า ในเวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยเป็นเทพที่สี่โตประธานเช่นกัน เมื่อลูกเคยเป็นนายของโลก ไม่มีมนุษย์มากมาย จะเป็นอาณาจักรของพวกเขาเพียงในบาร์ตเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดจะจากไปสู่ดินแดนของความสงบ ลูกเฝ้าแต่สังเกตทั้งหมดนี้ สติปัญญาที่กว้างไกลมากและไม่มีความคิดจำกัดนั้นจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ ที่นั่นลูกจะไม่จำเป็นต้องไปที่ภูเขา จะไม่มีอุบัติเหตุ ฯลฯ ที่นั่น นั่นคือความมหัศจรรย์ของสวรรค์ เมื่อไม่มีความมหัศจรรย์ของสวรรค์ ก็กลายเป็นความมหัศจรรย์ของมายา ผู้คนของโลกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ในเวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อไปสู่สวรรค์ นั่นคือ หอคอยของความสุข ในขณะที่นี่คือหอคอยของความทุกข์ ดังนั้นผู้คนมากมายตายในการรบทุกวัน ดังนั้นพวกเขาต้องใช้ชาติเกิดในบางแห่งด้วยเช่นกัน มีการร้องจดจำว่า: ท่านไม่สามารถไปถึงที่สิ้นสุดของพระเจ้า พระเจ้าเป็นเพียงจุด ลูกจะไปถึงจุดสิ้นสุดสุดได้? พ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักตอนเริ่ม ตอนกลาง หรือตอนจบของสิ่งสร้างนี้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่สามารถไปถึงจุดสิ้นสุดของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พ่อกำลังสอนลูก นี่เรียกว่าเป็นการศึกษา เวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่กำลังล่วงรู้ความลับของวงจรโลก ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: พวกเราไม่รู้ หรือพวกเขาพูดว่าหลายแสนปี พ่อได้อธิบายว่าทุกสิ่งที่ลูกมองเห็นในเวลานี้จะไม่คงอยู่ที่นั่น สวรรค์คือหอคอยของความสุข ในขณะที่นี้ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ความตายจะมาในทันทีทันใดในวิธีเช่นที่ว่าทุกคนจะตายหมด การเห็นความตายไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก! นี่เรียกว่าเป็นจุดยอดสุดของความทุกข์และนั่นเรียกว่าเป็นจุดยอดสุดของความสุขแน่นอนไม่มีคำอื่นใด ในหมู่ลูกเช่นกัน มีผู้คนมากมายที่รับฟังสิ่งนี้แต่ไม่สามารถสร้างสมสิ่งนี้ คุณธรรมสามารถเกิดขึ้นเมื่อสติปัญญาของลูกกลายเป็นยุคทองเท่านั้น หากไม่มีคุณธรรมใด ลูกไม่สามารถมีประสบการณ์ของความสุข มีผู้ที่ศึกษาในระดับสูงสุดและผู้ศึกษาในระดับต่ำสุดด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างในวิธีที่พวกเขาศึกษาเล่าเรียน ไม่ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะอธิบายแก่พวกเขาเท่าใดก็ตาม พวกเขาจะไม่เคยเข้าใจ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ไม่ได้โดยปราศจากการจดจำระลึกถึง พ่อเองเป็นเช่นแม่เหล็ก ท่านคือผู้ที่มีพลังสูงสุด ท่านไม่สามารถเป็นสนิม ผู้อื่นทั้งหมดถูกปกคลุมด้วยสนิม ลูกต้องขัดสนิมนั้นและกลับมาสโตประธานอีกครั้ง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ขอย้ำให้มีความผูกพันยึดมั่นต่อใครอื่น ผู้ที่มั่งคั่งเฝ้าแต่มองเห็นสมบัติของเขาเบื้องหน้าเขาตลอดทั้งวัน ผู้ที่ยากจนไม่มีสิ่งใดแต่หากพวกเขารู้คิดพวกเขาก็สามารถสร้างสมการจดจำ ชยะจะสามารถถูกขจัดออกไปโดยปราศจากการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร? พวกเราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกได้มาที่นี้เพื่อไปสู่จุดยอดสุด ลูกรู้ว่าด้วยการทำตามคำสอนของพ่อ เราจะไปสู่จุดยอดสุดของความสุข สิ่งนี้อาศัยความพยายาม พ่อมาที่นี้ เพื่อพาลูกไปที่หอคอย ดังนั้น

ลูกต้องทำตามศรัทธา ลักษณะและนารายณ์ได้รับการจดจำว่าเป็นอันดับหนึ่ง พวกเขาจะอยู่ในหอคอยที่สูงที่สุด และผู้อื่นจะอยู่ต่ำกว่าพวกเขา เพียงโลกใหม่เท่านั้นที่เรียกว่าเป็นหอคอยแห่งความสุข ไม่มีสิ่งใดสกปรกที่นั่น ไม่มีฝุ่นหรืออากาศอย่างที่มีที่นี่ที่จะทำให้อาคารเสียหาย มีคำสรรเสริญเกี่ยวกับสวรรค์อย่างมากมาย ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ลักษณะและนารายณ์นั้นสูงส่งมากอย่างยิ่ง ทันทีที่ลูกมองเห็นพวกเขา หัวใจของลูกก็กลับมามีความสุข เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนมากมายจะเฝ้าแต่ได้ันมิต มีนิตมากมายที่ได้รับในตอนเริ่มต้น บาบาส่งให้เห็นความโอฬารตระการตาอย่างมาก ลูกเคยแสดงให้เห็นว่าสวมมงกุฎ ฯลฯ ลูกไม่สามารถพบสิ่งเหล่านั้นที่นี่ บาบาคือพ่อค้าเพชร เพชรพลอยที่เคยมีค่า 50,000 ในสมัยแรกๆ ไม่สามารถซื้อแม้กระทั่งด้วยเงินห้าล้านในวันนี้ ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อสวรรค์ มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดที่นั่น พ่อสอนลูกอย่างมาก แต่ยังคงมีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืนระหว่างลูกๆ มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างราชาและราชินีและสาวใช้และคนรับใช้ ผู้ที่ศึกษาอย่างดีและสอนผู้อื่นไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้น พวกเขาจะพูดในทันทีว่า: บาบาส่งไปสถานที่นั้นเพื่อทำงานรับใช้ มีงานรับใช้มากมายที่จะต้องทำ ลูกต้องเปลี่ยนบ้านนี้ให้เป็นวัด ไม่ว่าลูกได้รับประทานขนมปังหนึ่งชิ้นหรือไม่ เพียงแต่วิ่งไปและทำงานรับใช้ นี่คือนิสัยที่นักธุรกิจทำ เมื่อลูกค้าที่ดีมาพวกเขาก็วิ่งไป ไม่ว่าเขาจะเสร็จสิ้นการรับประทานอาหารหรือไม่ พวกเขามีความสนใจในการหาเงินทอง ที่นี้ ลูกได้รับความมั่งคั่งที่ไร้ขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้ว่ายังคงมีเวลาเล็กน้อย ก็ไม่มีการรับประกันใดเกี่ยวกับสิ่งใดเพราะลูกอาจจะจากร่างของลูกในวันพรุ่งนี้ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นแน่นอน มีคำกล่าวถึงลูกว่า: ความตายเป็นของเหยื่อและความสุขเป็นของนักล่า ไม่มีขีดจำกัดใดต่อความสุขของลูก ลูกควรมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ลูกต้องให้คุณประโยชน์ต่อผู้อื่นมากมาย ในเวลาสุดท้าย ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกอยู่อย่างปราศจากร่างลูกจะโอบยบินในทันที สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก บางคนทำงานรับใช้อย่างมาก พวกเขาขึ้นที่พิพิธภัณฑสถานตลอดทั้งวัน เขาไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน พิพิธภัณฑสถานหลายร้อยแห่งจะเปิดขึ้นมา ผู้คนหลายแสนจะมาและลูกจะไม่มีแม้กระทั่งเวลา ลูกจะมีร้านจำนวนมากที่สุดของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะซึมซับความรู้ ก่อนอื่นใดทำให้สติปัญญาของลูกเป็นยุคทอง อย่ามีความผูกพันยึดมั่นใดต่อสิ่งใดนอกจากการจดจำระลึกถึงพ่อ

2. เพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมและกลับบ้าน ผีกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่าง ตรวจสอบพฤติกรรมของลูกเพื่อมองว่าลูกไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร นั่นได้กลับมาอ่อนหวานเช่นพ่อหรือไม่

พร: ขอให้ลูกมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการซึมซับพลังของความอดทนและโดยการมีสัจจะ ผู้คนของโลกพูดว่าเป็นการยากสำหรับคนที่ซื่อสัตย์ที่จะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และพวกเขาต้องพูดโกหก ดวงวิญญาณบราห์มีนมากมายก็คิดว่าบางครั้งเพราะเขาต้องประพฤติตนเองด้วยความไม่จริงใจ อย่างไรก็ตาม ลูกได้เห็นพ่อบราห์มา ท่านต้องเผชิญกับการต่อต้านมากมายเพื่อสัจจะและความบริสุทธิ์ แต่ท่านไม่ได้หวาดกลัว สำหรับสัจจะลูกจำเป็นต้องมีพลังของความอดทน ลูกต้องอดทนทุกสิ่ง ลูกต้องก้มลง ลูกต้องยอมรับการพ่ายแพ้ แต่นั่นไม่ใช่การพ่ายแพ้ นั่นเป็นชัยชนะตลอดเวลา

คติพจน์: การเป็นสุขและทำให้ผู้อื่นเป็นสุขคือการให้พรและได้รับพร

***** โอม ขานติ *****

ด้วยความเจียมสงบที่ละเอียดอ่อน มีประสบการณ์ของสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

“ของฉันคือบาบาส่งเดียว” ทุกสิ่งอื่นของ “ฉัน” หลอมรวมอยู่ใน “ผู้เดียวของฉัน” นี้ พลังของการจดจ่อจิตใจจะสามารถทำให้ลูกมีประสบการณ์ของสภาพเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน ให้จิตใจของลูกจดจ่อที่สิ่งที่ลูกต้องการ ในลักษณะที่ลูกต้องการและเป็นเวลายาวนานเท่าที่ลูกต้องการ นี่เรียกว่าการให้จิตใจอยู่ภายใต้การควบคุม ด้วยการจดจ่อนี้ นั่นคือ ด้วยสภาพของความเจียมสงบที่แสนหวานที่มั่นคงสม่ำเสมอนี้ ลูกจะมีประสบการณ์สภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

ได้อย่างง่ายดาย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คงความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ชีวิตนักเรียนของลูกนี้ดีที่สุด ลูกมีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก
- คำถาม:** ลูกๆ ใดที่จะได้รับความรักอย่างมากมาจากทุกคน?
- คำตอบ:** ผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือ เพื่อที่จะให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ผู้ที่ให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นได้รับการบอกว่า: ท่านนั้นคือแม่ของฉัน ดังนั้น จงตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากเท่าใด ดวงวิญญาณมากเท่าใดที่ลูกให้สาส์นของพ่อ? พ่อคือผู้นำสาส์น ลูกก็ต้องให้สาส์นของพ่อด้วยเช่นกัน บอกทุกคนว่าพวกเขามีสองพ่อ และจงจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและมรดก
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรักเรากระหายต่อหยดหนึ่ง!

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกทุกๆ วันว่า: ลูกควรนั่งที่นี้ในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรเป็นเช่นที่ว่าสติปัญญาของลูกเฝ้าแต่เร่ร่อนไปข้างนอก ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก มีคำกล่าวไว้ว่า: แม้เพียงหนึ่งหยดของความรู้ก็เพียงพอ พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวานจงจดจำพ่อทางจิตแล้วลูกจะได้รับมรดกของลูก แล้วลูกจะไปสู่ดินแดนของความเป็นอมตะ สูดินแดนสุขาวดี อย่างไรก็ตามในเวลานี้ลูกต้องเอาภาระของบาปกรรมที่อยู่บนศีรษะของลูกออกไป ทุกสิ่งได้ลูกอธิบายแก่ลูกๆ อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล ในเวลานี้ผู้ที่เคยเป็นผู้ที่สูงส่งกำลังทำทาสีเย็บเบื้องล่างในเวลาสุดท้าย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนทาสีเย็บของราชาโยคะแก่ลูก หรือโยคะนั้นแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง สิ่งนั้นมีขีดจำกัดและสิ่งนี้ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือหนทางสันโดษและนี่คือหนทางครอบครัว พ่อพูดว่า: ลูกเคยเป็นนายของโลก ราชาราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น เคยมีเหล่าเทพที่บริสุทธิ์ในหนทางครอบครัวแล้วพวกเขาก็ไปสู่หนทางบาป มีภาพลักษณ์ของสิ่งนั้นเช่นกัน พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ที่สกปรกเช่นที่ว่าลูกจะละอายแม้กระทั่งมองดูภาพลักษณ์เหล่านั้น สติปัญญานั้นได้จบสิ้นไปอย่างสิ้นเชิง คำสรรเสริญที่ว่า “ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก” เป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่สามารถเป็นหยดหนึ่งของความรัก สิ่งนั้นอ้างอิงถึงความรู้นี้ ลูกตระหนักรู้จักพ่อและมาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูก พ่อให้ความรู้แก่ลูกสำหรับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ลูกรับฟังเพียงเล็กน้อยแล้วลูกจะได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส จากที่นี้ ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นนายแห่งดินแดนสุขาวดี ในเวลานี้มีอาณาจักรของราวันเหนือทั้งโลก พ่อได้มาเพื่อให้อาณาจักรของโลกแก่ลูก ลูกทั้งหมดเคยเป็นนายของโลก ถึงบัดนี้รูปทั้งหมดยังคงอยู่ อย่างไรก็ตามไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี สิ่งนั้นผิด เพียงพ่อเท่านั้นที่กล่าวได้ว่าลูกต้องตามศีลธรรมจรรยาเสมอ ทั้งโลกกลับมามีศีลธรรมจรรยาผ่านพ่อ ในเวลานี้เป็นความรู้ศีลธรรมจรรยา ในเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกันว่าผู้ที่รับฟังความรู้และตะลึงงันด้วยการรับฟังสิ่งนั้น แล้วถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ผู้อื่นแล้ววิ่งหนีไปด้วยเช่นกัน โอ้ มายา! เธอขึ้นทรงพลังอย่างยิ่งที่เธอหันพวกเขาไปจากพ่อ เหตุใดเธอจะไม่เต็มไปด้วยพลังเนื่องจากเธอได้ปกครองอาณาจักรถึงครึ่งหนึ่งของวงจร? ในเวลานี้ลูกได้รู้ว่าราวันคืออะไร ที่นี้เช่นกันลูกบางคนก็รู้จักและบางคนก็ไม่รู้จัก ลูกรู้ว่าในเวลานี้ลูกมีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดี ดังนั้นลูกจึงทำความเพียรพยายามเพื่อไปสวรรค์ ผู้คนที่กำลังตายไม่ได้ทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะไปสวรรค์ พวกเขาเพียงแต่พูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไปสวรรค์ ลูกรู้ว่อย่างแท้จริงลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสวรรค์นั้นคือลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ไม่มีใครอื่นจะเคยพูดว่าพวกเขากำลังไปสวรรค์ พวกเขาจะพูดว่า: ท่านกำลังพูดอะไร? พยายามเงียบไว้! ผู้คนพูดให้ฟังถึงเรื่องที่มีขีดจำกัดแก่ลูก ในขณะที่พ่อบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีความจำกัด ลูกๆ ควรทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก ใครก็ตามที่เพียรพยายามในวงจรที่แล้วและใครก็ตามที่ประกาศสิทธิในสถานภาพใดก็จะได้รับสิ่งนั้นอีกครั้ง ลูกได้เอาชนะมายาหลายครั้งแล้วและลูกก็เคยพ่ายแพ้เธอด้วยเช่นกัน ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วดังนั้นลูกควรมีความสุขว่าลูกกำลังไปสู่ดินแดนของความเป็นอมตะจากดินแดนของความตาย ชีวิตนักเรียนนี้ดีที่สุด ในเวลานี้ชีวิตของลูกดีที่สุด ไม่มีมนุษย์ใดรู้สิ่งนี้ พระเจ้าเองมาและสอนลูกด้วยตัวท่านเอง นี่คือนักเรียนที่ดีที่สุด เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาแล้วก็กล่าวว่า: ชื่อของผู้นี้คือสิ่งนั้นสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่เป็นครู เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและสร้างสม เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังแต่เพราะการมีสำนักที่เป็นร่างพวกเขาจึงไม่เข้าใจ ในยุคทองลูกจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกดวงวิญญาณได้รับร่างกายนั้นและลูกได้ไปถึงวัยชราในเวลานี้ ลูกได้รับนิมิตอย่างรวดเร็วว่าในเวลานี้ลูกต้องละเครื่องแต่งกายเก่าและรับเครื่องแต่งกายใหม่ ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียง (บ

ราห์มารี) เป็นไปเกี่ยวกับเวลาปัจจุบันด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกรู้ว่าลูกคือครุฑบราห์มิน (บราห์มิน) ตามละครลูกส่งเสียงของความรู้แก่ใครก็ตามที่มหาลูก แล้วในหมู่พวกเขาเช่นกันบางคนก็อ่อนแอและพวกเขาก็ทรุดโทรม ชันยาซีไม่สามารถให้ตัวอย่างนี้ พวกเขาจะไม่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ นี่คือเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เรื่องราวของความเป็นอมตะ เรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก ที่เหลือทั้งหมดนั้นหลอกลวง ในทางโลกผู้คนถ่ายทอดเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงแล้วก็เฝ้าแต่แจกจ่ายปราสาท (อาหารที่ศักดิ์สิทธิ์) มีความแตกต่างที่ใหญ่หลวงระหว่างสิ่งที่มีชีวิตจำกัดเหล่านั้นและสิ่งที่ไม่มีชีวิตจำกัดเหล่านี้ พ่อให้การกำหนดแก่ลูก ลูกจัดการกำหนดเหล่านั้นลงไป อย่างไรก็ตามหนังสือและคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดจะถูกทำลายหมดสิ้นไป ไม่มีสิ่งเก่าใดที่หลงเหลืออยู่ ผู้คนคิดว่า 40,000 ปีของยุคเหล็กยังคงหลงเหลืออยู่และเหตุนี้เองพวกเขาเฝ้าแต่สร้างอาคารที่ใหญ่โตและใช้จ่ายเงินทอง มหาสมุทรจะทิ้งสิ่งใดไว้ตามลำพังเล่า? มหาสมุทรจะกลืนทุกสิ่งด้วยคลื่นเดียว บอมเบย์ไม่ได้เคยคงอยู่ก่อนหน้านั้นและจะไม่คงอยู่ จมมองดูที่สิ่งต่างๆที่ได้ปรากฏออกมาในร้อยปีที่ก่อนหน้านั้นอุปราชเคยทองเทียวในเกรียนที่ลากด้วยม้าสี่ตัว มองดูว่าอะไรได้เกิดขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา! สวรรค์นั้นเล็กมาก ปราสาทราชวังของลูกจะอยู่ริมแม่น้ำ ในเวลานี้มีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก ลูกควรมีความสุขว่าลูกกลับมาบังคับเช่นนี้ เมื่อบางคนล้มละลายจะมีคำกล่าวว่าย่ำแย่ได้อยู่เหนือเขา ในเวลานี้ให้ลูกมีความสุขกับเคราะห์ดีที่อยู่เหนือลูก พระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก พระเจ้าจะสอนผู้ใดหรือ? ลูกรู้ว่าชีวิตนักเรียนของลูกนี้ดีที่สุดที่สุด เรากลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดาและเราจะกลายเป็นนายของโลก ที่นี้เรามาแล้วติดกับในอาณาจักรของราวัน แล้วเราจะไปสู่ดินแดนของความสุข ลูกคือบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกัน การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา จะไม่มีเพียงผู้เดียว จะมีผู้คนมากมาย ลูกได้กลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า พระเจ้ากำลังทำงานรับใช้ของการก่อตั้งสวรรค์และลูกช่วยท่านในสิ่งนั้น ผู้ที่ช่วยท่านมากกว่าจะได้รับสถานภาพที่สูงกว่า ไม่มีใครสามารถอดอยากจนตาย ที่นี้เมื่อรัฐบาลสืบสวนขอทานพวกเขาพบว่าขอทานเหล่านั้นก็มีหลายพันรูป ไม่มีใครสามารถอดตาย ที่นี้เช่นกันลูกได้เป็นของพ่อ แม้ว่าพ่ออาจจะยากจนแต่เขาก็จะไม่รับประทานสิ่งใดเช่นกัน จนกว่าลูกของเขาจะมีอาหารรับประทานเพราะลูกของเขาคือทายาท เขามีความรักต่อทายาทของเขา ที่นั้นไม่มีเรื่องของผู้ยากจนใด ที่นั้นมียาอาหารมากมาย มีความมั่งคั่งที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่นั่น มองดูวิธีการแต่งตัวของเขาซึ่งงดงามอย่างยิ่ง เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: หากลูกมีเวลา จงไปและนั่งอยู่เบื้องหน้ารูปภาพของลักษมีและนารายณ์ ลูกสามารถนั่งเบื้องหน้ารูปภาพนั้นในเวลากลางคืนด้วยเช่นกัน ไปนอนขณะที่มองดูรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ โอโฮ! บาบาทำให้เรากลายเป็นเช่นพวกเขา!! ลูกจงฝึกฝนสิ่งนี้และดูว่าลูกสนุกสนานมากเพียงใดแล้วเมื่อตื่นขึ้นในตอนเช้าจงแบ่งปันประสบการณ์ของลูกทุกคนควรมีรูปภาพของลักษมีและนารายณ์และบันได ลูกนักเรียนรู้ว่าใครกำลังสอนลูก มีรูปภาพของท่านด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษา ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แต่สถานภาพของลูกขึ้นอยู่กับการศึกษาของลูก บาบาพูดว่า: ทำความเพียรพยายามนี้ว่า: ฉันคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ฉันกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันจากบาบาไม่มีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ สิ่งนี้ง่ายดายมากสำหรับผู้เป็นแม่ ผู้ชายนั้นไปทำธุรกิจ ฯลฯ ของเขา ลูกสามารถทำงานรับใช้มากมายด้วยการใช้รูปภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้ เราจะให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมายและพวกเขาจะรักลูกอย่างมาก พวกเขาจะพูดว่า: ท่านคือแม่ของพวกเรา ลูกผู้เป็นแม่ได้กลายเป็นเครื่องมือผู้ให้คุณประโยชน์โลก ตรวจสอบตนเองเพื่อมองว่าลูกได้นำคุณประโยชน์มาให้ผู้คนมากเท่าใด ก็คนที่ได้ให้ศาสนของพ่อ พ่อคือผู้นำศาสนด้วย ไม่มีแม่ใครอื่นจะเรียกได้ว่าเป็นผู้นำศาสน พ่อกำลังให้ศาสนแก่ลูกซึ่งลูกต้องให้แก่ผู้อื่นด้วยว่า: จงจดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดและมรดก จดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ลูกคือลูกของพ่อ ผู้นำศาสน ผู้ที่ให้ศาสนแก่ทุกคน บอกทุกคนว่าพวกเขามีสองพ่อ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดให้มรดกของความสงบและความสุขแก่ลูก เราเคยอยู่ในดินแดนของความสุขและที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนของความสงบ แล้วเราเข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ในเวลานี้เราต้องกลับบ้านแล้วเราจะกลายเป็นนายของโลกที่นั่น มีเพลงด้วยว่า: บาบา เราได้รับอำนาจของการปกครองโลกจากท่าน พื้นดิน ทะเลและท้องฟ้าทั้งหมดจะอยู่ในมือของเรา ในเวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีชีวิตจำกัดของเราจากพ่อ ลูกคือนักรบที่แฝงตัว กองทัพชีพชัคติ นี่คือการจบของความรู้และลูกธนูของความรู้ ผู้คนเหล่านั้นได้ให้อาหารทางวัตถุแก่เทวทั้งหลาย มีวัดมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีรูปภาพ ฯลฯ มากมาย เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: สมบัติทั้งหมดของลูกนั้นได้หมดไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลาสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลาย ทั้งหมดจะจมลงไป ลูกได้รับนิมิตด้วยว่าลูกจะนำเพชรพลอยออกมาจากเหมืองอย่างไรเพราะเพชรเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกฝัง ราชชาติที่ยิ่งใหญ่นั้นมีคลังสมบัติอยู่ใต้ดิน สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกฝัง แล้วช่างฝีมือของลูกจะนำสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาอีกครั้ง ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะนำทองทั้งหมดนี้มาจากที่อื่นใด? ลูกมองเห็นฉากจำลองของสวรรค์ในอัสเมียร์ บาบาได้บอกลูกให้สร้างพิพิธภัณฑที่เหมือนกับสิ่งนั้น ลูกควรสร้างแบบจำลองชั้นหนึ่งของสวรรค์ ลูกรู้ว่าในเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเอง ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใด ในเวลานี้ลูกกำลังเฝ้าแต่เรียนรู้ทุกสิ่ง ไม่ใช่ว่า พ่อรู้ว่าอะไรอยู่ภายในแต่ละคน แม้กระทั่งผู้ที่มิเกลสบางคนก็เคยมาที่นี้ พวกเขาถูกลถามว่า:

เหตุใดท่านจึงได้มาที่นี่? พวกเขาจะตอบว่า: เมื่อพวกเขาไปที่นั่นที่นั่นที่สามารถหลุดพ้นจากกิเลส นั่นคือดวงวิญญาณบาปอย่างมาก พ่อจะพูดว่า: โอเค ขอให้ลูกได้รับประโยชน์! มายานี้ทรงพลังอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: ลูก ลูกต้องเอาชนะกิเลสเหล่านี้เพราะเพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก มายานี้ไม่ได้ยิ่งหย่อน ในเวลานี้ลูกเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ไม่มีใครอื่นสามารถมีความมั่งคั่งเช่นที่พวกเขามี นี่คือการมั่งคั่งที่เป็นธรรมชาติ สวรรค์ได้รับการก่อตั้งทุกๆ 5,000 ปี แล้วลูกก็วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกสามารถเขียนว่านี่คือมหาวิทยาลัยควบกับโรงพยาบาล สิ่งหนึ่งเป็นไปเพื่อพละการและอีกสิ่งหนึ่งเป็นไปเพื่อความมั่งคั่ง มาและมารับซึ่งพละการ ความมั่งคั่ง และความสุขถึง 21 ชาติเกิด นักธุรกิจก็ตั้งกระดานของเขาเองด้วยเช่นกัน พวกเขาแม้กระทั่งตั้งกระดานไว้นอกบ้านของเขา เพียงผู้ที่มีความซบซึ้งนี้เท่านั้นที่จะเขียนสิ่งเหล่านี้ อธิบายแก่ใครก็ตามที่มาว่า: ท่านได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของท่านจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แล้วท่านก็ใช้ 84 ชาติเกิดและกลับมาไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้ จงกลับมาบริสุทธิ์ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาบาก็ทำสิ่งเดียวกันนี้ด้วย ท่านคือผู้เพียรพยายามอันดับหนึ่ง ลูกบางคนเขียนว่า: “بابา พายุมา สิ่งนี้เกิดขึ้น” พ่อเขียนกลับไปว่า: พายุทั้งหมดมาหาพ่อก่อน เพียงเมื่อพ่อมีประสบการณ์ก่อนเท่านั้นแล้วพ่อจึงสามารถอธิบายแก่ลูกได้ นี่คือการกิจของมายา ในเวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกที่รักและอ่อนหวาน เวลานี้ ลูกมีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก ลูกไม่จำเป็นต้องให้ใครดูชะตาชีวิตของลูก บาบอบอกทุกสิ่งให้แก่ลูก ที่นั่นลูกมีช่วงชีวิตที่ยืนยาว กฎเกณฑ์ก็เรียกว่าเป็นโยเกศวาร์ โยเกศวาร์สอนโยคะแก่เขาดังนั้นเขาจึงกลายเป็นสิ่งนั้น ไม่มีมนุษย์หรือชั้นยาสซี ฯลฯ ที่เรียกว่าเป็นโยเกศวาร์ อิศวร (พระเจ้า) กำลังสอนโยคะแก่ลูก ดังนั้นชื่อของ “โยเกศวาร์และโยเกศวารี” จึงถูกให้ไว้ เป็นเวลานี้ที่ลูกเป็น “ญานะศวาร์และญานะศวารี” ด้วยเช่นกันแล้วลูกก็จะไปแล้วกลายเป็นราช-ราเชศวารี (เจ้าชายและเจ้าหญิง) อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียรพยายามขณะที่รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้าลูก มองดูรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ เบื้องหน้าลูก คุยกับตนเองว่า: โอ้โฮ บาบา! ท่านกำลังทำให้ฉันเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ในเวลานี้เรามีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือเรา

2. เพื่อที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูก ฝ่าแค้นสังเสียดของความรู้เช่นแมลงที่สังเสียด กลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าและช่วยพ่อเพื่อก่อตั้งสวรรค์

พร: พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ของความรักของพระเจ้าด้วยการอยู่อย่างละวางจากสำนักที่เป็นร่างและนั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัว
 ที่นั่งดอกบัวคือสัญลักษณ์ของสภาพที่สูงส่งของดวงวิญญาณบราห์มิน ดวงวิญญาณผู้ที่นั่งอยู่บนดอกบัว
 ที่นั่งดอกบัวเช่นนี้อยู่อย่างละวางจากสำนักที่เป็นร่างโดยอัตโนมัติ สำนักที่เป็นร่างไม่ได้ดึงดูดพวกเขา
 ขณะเดินเหินไปทั่ว พ่อบราห์มาตระหนักถึงรูปเทวดานางฟ้าหรือรูปเทพอย่างใดอย่างหนึ่งเสมอ ขอให้ลูก
 มีสภาพของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณอย่างเป็นธรรมชาติเช่นนี้เสมอ นี่เรียกว่าการอยู่อย่างละวางจากสำนัก
 ใดๆของร่างกายของลูก ผู้ที่อยู่อย่างละวางจากสำนักใดๆของร่างกายของพวกเขาในลักษณะนี้เป็นที่รักของ
 พระเจ้า

คติพจน์: คุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมของลูกคือ ปราภู ปราสาท -Prabhu Prasad (สิ่งที่พระเจ้าประทานให้) การ
 คิดว่าคุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมเหล่านั้นเป็นของลูกคือการมีสำนักที่เป็นร่าง)

***** โอม ขานติ *****

ด้วยความเจียมสงบที่ละเอียดอ่อนมีประสบการณ์ของสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

ถ้าลูกรักพ่อบราห์มา ก็จงกลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นพ่อบราห์มา ให้รูปเทวดานางฟ้าแห่งแสงของลูกปรากฏให้เห็นอยู่ เบื้องหน้าลูกอย่างสม่ำเสมอ นี่คือการที่ฉันต้องกลายเป็น และแล้วให้รูปของอนาคตของลูกปรากฏให้เห็นด้วยเช่นกัน ปล่อยาวรูปที่เป็นรูปปัจจุบันของลูกและนำรูปนั้นมาใช้ เวลานี้จึงมีประสบการณ์เช่นนี้ และแล้วก็จะเป็นที่เข้าใจว่าลูกนั้น

เข้ามาใกล้ความสมบูรณ์พร้อม

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพูดกับดวงวิญญาณพี่น้องเพศชายของคุณ ทำให้สายตาของคุณมั่นคงที่ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดเข้ามาในลูกได้ เมื่อลูกมองเห็นว่ามีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ในใครบางคน, จงก้าวออกไปจากบุคคลนั้น

คำถาม: ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและผู้เชื่อในพระเจ้าแม้กระทั่งหลังจากเป็นของพ่อแล้วอย่างไร?

คำตอบ: 1) ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าคือผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยของพระเจ้าและผู้เพียรพยายามที่จะคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าคือผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากวิญญาณปีศาจร้ายที่ต่อต้านระเบียบวินัยของพระเจ้า และต่อสู้ทะเลาะเบาะแว้งกันเอง 2) ลูกที่เชื่อในพระเจ้าตัดโยคะของสติปัญญาของเขาออกจากร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างรวมทั้งเพื่อนฝูงญาติมิตร, และพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ลูกที่ไม่เชื่อในพระเจ้าอยู่อย่างมีสำนักที่เป็นร่าง

โอมซานติ ก่อนอื่นใดพ่ออธิบายแก่ลูกว่า โอ ลูกๆ, สติปัญญาของคุณควรจดจำเสมอว่าชีพบาบาคือพ่อสูงสุด, ครูสูงสุด และสัตว์สูงสุดของคุณ สิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของคุณก่อนอย่างแนนอน ลูกแต่ละคนสามารถรู้ได้ว่าสิ่งนี้เข้ามาในสติปัญญาของคุณหรือไม่ หากมีการจดจำระลึกถึงในสติปัญญาของคุณ ลูกก็เป็นผู้เชื่อในพระเจ้า และหากสิ่งนั้นไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของคุณ ลูกก็เป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า สิ่งนั้นจะเข้าไปในสติปัญญาของนักเรียนทันทีที่ครูของเขามา เมื่อลูกอาศัยอยู่ที่บ้าน ลูกก็ลืมสิ่งนี้ แทบจะไม่มีใครที่เข้าใจความซาบซึ้งทางจิตว่าบาบาที่สูงที่สุดของเขาได้มาแล้ว ท่านคือครูและสัตว์ ผู้ที่พาลูกกลับบ้านด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้ปรารถนาของความสุขก็สูงขึ้น มิฉะนั้นลูกคงนั่งอยู่ในความคิดที่หลากหลายของโลกที่สกปรกของความเจ็บปวดและความทุกข์ ประการที่สอง, ผู้คนถามลูกว่านานแค่ไหนก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น บอกพวกเขาว่า ไม่ใช่เรื่องที่จะถาม ก่อนอื่นใด จงรู้จักผู้เดียวที่กำลังอธิบายสิ่งนี้แก่เรา ก่อนอื่นใด, ให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา หากลูกมีนิสัยนี้ปลูกฝังอยู่ในตัวลูก ลูกจะอธิบายแก่พวกเขา, มิฉะนั้นลูกก็ลืม พ่อบอกลูกมากมายให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถทำให้สายตาคงอยู่เช่นนั้นได้ สิ่งนี้แทบจะไม่นั่งอยู่ในสติปัญญาของคุณ ไม่มีคำแม้กระทั่งหนึ่งสตางค์ เป็นราวกับว่าสิ่งนั้นเพียงแต่ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของคุณ ไม่ใช่ว่าพ่อกำลังสาปแช่งลูก พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกว่าความรู้ที่สูงส่งมาก อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง จากความยากจนลูกกำลังกลับมามั่งคั่ง เพียงน้อยนิดเท่านั้นที่กลับมามั่งคั่ง และผู้ที่ยากจนนั้นตามลำดับกันไป ไม่มีสิ่งใดนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่เป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้นก่อนอื่นใดเมื่อลูกอธิบายแก่บางคนเริ่มแรกอธิบายแก่พวกเขาด้วยการใช้รูปภาพที่แสดงให้เห็น 32 คุณธรรมของชีพบาบา สิ่งนั้นลูกเขียนไว้บนรูปภาพด้วยเช่นกัน ว่าพ่อสูงสุดคือครูสูงสุดและสัตว์ด้วยเช่นกัน เริ่มแรกเมื่อลูกมีศรัทธาว่าผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือพ่อสูงสุด, ลูกจะไม่มีคำถามสงสัยใดๆ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำการก่อตั้งนี้ เมื่อลูกอธิบายว่าการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้น, สิ่งนั้นควรเข้าไปในสติปัญญาของเขาวามีบางคนที่กำลังอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูกอย่างแนนอน ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถพูดว่าอาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ดังนั้นก่อนอื่นใดทำให้พวกเขามีศรัทธาที่มั่นคงในพ่อ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อกำลังสอนเรา สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่การกำหนดของมนุษย์, สิ่งเหล่านี้คือการกำหนดของพระเจ้า โลกใหม่จะได้รับการก่อตั้งโดยพ่ออย่างแนนอน การทำให้เกิดการทำลายล้างโลกเก่าคืองานของพ่อด้วยเช่นกัน จนกว่าพวกเขามีศรัทธาใน พวกเขาจะเฝ้าแต่ถามว่า สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? เหตุนี้เองเริ่มแรกลูกต้องทำให้ประเด็นของศรัทธานั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา และแล้วเมื่อนั้นพวกเขาจะสามารถเข้าใจสิ่งต่างๆได้มากขึ้น มิฉะนั้นพวกเขาก็คิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการกำหนดของมนุษย์ การกำหนดของมนุษย์ทุกคนแตกต่างกัน ไม่สามารถมีการกำหนดเดียวเท่านั้นจากมนุษย์ ในเวลานี้เป็นผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การกำหนดแก่ลูก นี่เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างยิ่งที่จะทำตามศรัทธาของท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อพูดว่า กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองกำลังพูดกับพี่น้องเพศชายของคุณและแล้วจะไม่มีการต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งใดๆ เมื่อบางคนมีสำนักที่เป็นร่าง, ให้คิดว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า หากบางคนไม่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณ, เขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า หากบางคนกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ, คิดว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า สำนักที่เป็นร่างนั้นเสียหายอย่างยิ่ง หากมีการต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งแม้เพียงน้อย, ให้พิจารณาว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาไม่รู้จักพ่อเลย หากมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ, ผู้นั้นก็เป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกของพ่อจะมีวิญญาณปีศาจร้ายได้อย่างไร? พวกเขาไม่ใช่ผู้เชื่อในพระเจ้า ไม่ว่าพวกเขาจะพูดว่าพวกเขารักพ่อมากแค่ไหนก็ตาม, หากพวกเขาพูดใน

ลักษณะที่ขัดกับระเบียบวินัยของพระเจ้าพวกเขาก็ควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นของชุมชนของราวัน พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง หากลูกมองเห็นวิญญาณปีศาจร้ายในใครบางคน, หรือหากสายตาของบางคนชั่วร้าย, ลูกควรก้าวห่างออกไปจากผู้นั้น หากลูกยืนอยู่เบื้องหน้าวิญญาณปีศาจร้าย, วิญญาณปีศาจร้ายจะเข้าสิงลูก วิญญาณปีศาจร้ายต่อสู้กันเอง หากวิญญาณปีศาจร้ายเข้าสิงใครบางคน, ผู้นั้นก็กลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง เหล่าเทพเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม, ในขณะที่ผู้ที่ไม่มีความดีเหล่านั้นคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าจะไม่ประกาศสิทธิในมรดก ไม่ควรมีข้อบกพร่องแม้แต่น้อย, มิฉะนั้นจะสัมผัสกับประสบการณ์การถูกลงโทษเป็นอย่างมากและลูกจะต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ลูกควรอยู่ห่างไกลจากวิญญาณปีศาจร้าย หากลูกยืนอยู่ที่นั่นเผชิญหน้ากับวิญญาณปีศาจร้าย วิญญาณปีศาจร้ายจะมา ลูกไม่ควรจะต่อต้านวิญญาณปีศาจร้าย ลูกต้องไม่พูดกับพวกเขามากเกินไปเช่นกัน พ่อพูดว่า นี่คือโลกของวิญญาณปีศาจร้าย หากวิญญาณปีศาจร้ายไม่ได้จากลูกไป, ก็จะต้องสัมผัสกับการลงโทษและลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพได้ มีเพียงสงครามเดียว บางคนกลับมาบังคับและบางคนกลับมายากจน เคยมีโลกของผู้ที่มั่งคั่งและเวลานี้เป็นโลกของผู้ที่ยากจน มีวิญญาณปีศาจร้ายในทุกคน ลูกควรเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อขจัดวิญญาณปีศาจร้าย บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างมากมายในมูรี มีธรรมชาติทุกประเภท, อย่าได้ถามเลย! ดังนั้นในนิทรรศการ, ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ พ่อมีความน่ารักมาก ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นเทพเช่นนั้น มีการร้องเพลงว่า ไม่ได้ใช้เวลาสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ เหล่าเทพคงอยู่ในยุคทองและดังนั้นแน่นอนก่อนหน้านี้เคยเป็นยุคเหล็ก ในเวลานี้ลูกมีความรู้ของวงจรโลกในสติปัญญาของลูก, ที่นั่นเหล่าเทพจะไม่มีความรู้ ในเวลานี้ลูกกำลังกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยความรู้, และแล้วเมื่อลูกได้รับสถานภาพ, จะไม่มีความจำเป็นใดสำหรับความรู้ นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ถึง 21 ชั่วโมง ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างมาก บาบาอธิบายเสมอ ให้คิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังอธิบายแก่ลูก ชีพบาบาที่กำลังสอนเราผ่านพาหนะนี้ ท่านคือพ่อ, ครูและครูของเรา นี่คือการศึกษานี้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกมีสติปัญญาที่ตกต่ำ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับวิทยาลัยนี้เลย ดังนั้นเมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่น, ให้อธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมากด้วยการบดสิ่งนั้นเข้าไปในพวกเขา ไม่มีเรื่องของกฤษณะในสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่าไม่มีกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะ สิ่งเหล่านี้คือกิจกรรมของชีพบาบาเท่านั้น ไม่สามารถมีกิจกรรมที่สูงส่งใดแม้กระทั่งของบราห์มา วิษณุหรือชงก้า กิจกรรมที่สูงส่งคือกิจกรรมของผู้เดียวที่เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพเท่านั้น ท่านทำให้โลกกลายเป็นสวรรค์ ลูกกำลังทำตามการกำหนดที่สูงส่งของพ่อ ลูกคือผู้ช่วยของพ่อ หากไม่ได้เป็นไปสำหรับพ่อลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ ในเวลานี้ลูกกำลังกลับมามีค่าเต็มบาทจากการไม่มีค่าแค่เศษสตางค์ ในเวลานี้ลูกได้มาเพื่อรู้ทุกสิ่ง, ตามลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ดังนั้นก่อนอื่นใด, มีคำแนะนำของพ่อ กฤษณะคือเด็กเล็กๆ ในยุคทอง เคยมีอำนาจการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดของเขา, ไม่มีใครอื่นในอาณาจักรของเขา ในเวลานี้เป็นยุคเหล็กและมีศาสนามากมาย ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่นว่าเมื่อใดที่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดี๋ยวนี้ได้รับการก่อตั้ง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน, ตามลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามของลูก ดังนั้นก่อนอื่นใด, ลูกควรอธิบายคำสรรเสริญของพ่ออย่างชัดเจนมาก เรารู้ว่าอย่างแน่นอนเราได้รับการตระหนักรู้จักจากพ่อนี้ พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อแนะนำลูกทุกๆ วงจร พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ด้วยการพิจารณาว่าผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณ, ลูกจะไม่มีดวงตาที่เป็นอาชญากร เป็นดวงวิญญาณที่มีการกระทำผ่านร่างกาย นั่นคือดวงวิญญาณ, ผู้นี้คือดวงวิญญาณ ลูกต้องทำให้สิ่งนี้มั่นคง ลูกรู้ว่าลูกเคยบริสุทธิ์ 100% ในตอนเริ่มต้นแล้วลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่เรียกหา โอ้ บาบา, ได้โปรดมา! สำนึกของดวงวิญญาณต้องมั่นคงและลูกควรลิ้มความสัมพันธ์อื่นทั้งหมด นั่น, ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของบ้านที่แสนหวาน นั่นได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาท เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกตามลำดับกันไปในการจดจำท่านเช่นกัน พระเจ้ากำลังสอนลูกและดังนั้นควรมีความสุขอย่างมาก พระเจ้าคือพ่อ, ครู และสัตว์ครูของเราด้วยเช่นกัน ลูกพูดว่าลูกไม่ได้จดจำใครนอกจากท่าน พ่อพูดว่า ตัดขาดจากร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกทั้งหมดคือพี่น้อง บางคนเชื่อสิ่งนี้ในขณะที่บางคนไม่เชื่อ ดังนั้นคิดว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เราคือลูกของชีพบาบาดังนั้นเราควรบริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อ บาบา, ได้โปรดมาและทำให้เรากลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ในยุคทอง, ไม่มีเรื่องของการกลับมาบริสุทธิ์ ก่อนอื่นใด, เข้าใจว่าผู้นั้นคือชีพบาบาและโลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งผ่านท่าน หากผู้คนถามว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่, ให้บอกพวกเขาว่า ก่อนอื่นใด, ให้เข้าใจอัลฟา หากท่านไม่เข้าใจอัลฟา, สิ่งต่างๆนั้นจะเข้ามาในสติปัญญาของท่านได้อย่างไร? เราลูกของพ่อที่แท้จริงกำลังพูดสัจจะ เราไม่ใช่ลูกของมนุษย์, เราคือลูกของชีพบาบา พระเจ้าพูด พระเจ้าคือผู้เดียวผู้ซึ่งเป็นพ่อของพี่น้องทั้งหมด มนุษย์ไม่สามารถเรียกตนเองว่าพระเจ้า พระเจ้าไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อ, ครู และสัตว์ครู ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นพ่อ, ครู และสัตว์ครู ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้การหลุดพ้นแก่ใคร มนุษย์ไม่สามารถเป็นพระเจ้า บาบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์, เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์

พวกเขาที่เหลือทั้งหมดคือครูของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเข้าใจว่าผู้ที่มาที่นี่กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและมีศรัทธาว่าผู้้นั้นคือพ่อ,ครูและครูของเรา เมื่อลูกได้พัฒนาคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมดอย่างสมบูรณ์, สงครามจะเริ่มขึ้น ตามเวลาลูกเองจะเข้าใจว่าลูกกำลังไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกยังไม่ได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ในเวลานี้มีงานมากมายต้องทำ ลูกต้องให้สาส์นแก่ผู้คนมากมาย ทุกคนมีสิทธิ์ต่อการประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ สงครามจะเริ่มขึ้นอย่างรุนแรงมาก แล้วโรงพยาบาลและหมอ ฯลฯ เหล่านี้จะไม่หลงเหลืออยู่เลย พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัว ลูกดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทของ 84 ชาตเกิดของลูกผ่านร่างกายนี้ บางคนจะใช้ 70 หรือ 80 ชาตเกิด ทุกคนต้องกลับไป การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์, แนนอนลูกต้องจดจำพ่อ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกต้องกลายเป็นชาวสวรรค์ถึง 21 ชาตเกิด นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ผู้คนพูดว่าผู้้นั้นผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ โอ, จริงหรือ? แต่สวรรค์อยู่ที่ไหน? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกควรอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก: พระเจ้ากำลังสอนเราและทำให้เรากลายเป็นนายของโลก หนึ่งในนั้นคือความสุขที่ถาวร และอีกหนึ่งคือความสุขที่ชั่วครว หากลูกไม่ศึกษาหรือสอนผู้อื่นแล้วจะมีความสุขได้อย่างไร? ลูกต้องขับไล่ลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ พ่ออธิบายอย่างมาก มีความทุกข์ทรมานของกรรมอย่างมาก ตราบเท่าที่มีความทุกข์ทรมานของกรรม สิ่งนั้นก็บ่งบอกว่าลูกยังไม่ถึงสภาพที่เหนือบ่วงกรรมของลูก ในเวลานี้ลูกต้องเพียรพยายาม ไม่ควรมีพายุใดของมายาเข้ามา ลูกมีศรัทธาว่าพ่อได้เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพหลายต่อหลายครั้ง หากสิ่งนี้เข้ามาในสติปัญญาของลูกได้มากเท่านี้, นี่ก็เป็นโชคอย่างยิ่ง นี่คือโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด โรงเรียนอื่นเหล่านั้นคือโรงเรียนเล็กๆ ที่มีขีดจำกัด พ่อรู้สึกเมตตาเป็นอย่างมาก พ่อจะอธิบายแก่พวกเขาได้อย่างไร? วิญญาณปีศาจร้ายยังไม่ถูกขจัดออกไปจากบางคน แทนที่จะได้ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจ, พวกเขากลับตกลงมา ลูกสาวหลายคนมีความพร้อมที่จะนำมาซึ่งคุณประโยชน์ให้แก่ผู้คนมากมาย อ๊ะจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าทำสิ่งใดที่ขัดต่อระเบียบวินัยของพระเจ้า หากมีวิญญาณปีศาจร้ายในบางคน, หรือหากเขามีสายตาที่ชั่วร้าย, จงเคลื่อนออกไปจากบุคคลนั้น อย่าพูดคุยกับบุคคลนั้นมากเกินไป
2. เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของความสุขที่ถาวร, ใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียน ขจัดนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจออกไป สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่เลวร้ายทุกประการ บนพื้นฐานของศรัทธาและความซาบซึ้งของลูกและกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ มีโยคะและได้รับความสำเร็จที่แม้การขาดการบรรลุผลใดๆก็ให้ประสบการณ์ของการบรรลุผลแก่ลูก ศรัทธาและความซาบซึ้งของลูกทำให้ลูกมีชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่เลวร้ายทุกประการ ขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไป ข้อสอบเช่นนี้จะมาที่ลูกจะต้องกินจาปะตีแห่ง อย่างไรก็ดีตามด้วยศรัทธาและความซาบซึ้งและพลังของความสำเร็จในโยคะของลูก จาปะตีแห่งเหล่านั้นจะกลับมานุ่ม ลูกจะมีความสุขทุกข เพียงโดยการรักษาเกียรติของลูกของการเป็นตัวของตัวเองสำเร็จไว้ จะไม่มีใครสามารถทำให้ลูกทุกข์ระทมได้ ตรวจสอบสิ่งนี้ : ถ้าลูกมีอุปสรรคสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ จงใช้สิ่งเหล่านั้นอย่างสะดวกสบาย แต่ให้แน่ใจว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ได้หลอกลวงลูกในเวลาใดก็ตาม

คติพจน์: จงเป็นเครื่องมือและเล่นบทบาทของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการช่วยเหลือของความร่วมมือของทุกคน

*** โอม ชานติ ***

ด้วยสภาพด้วยความเจียมสงบที่ละเอียดอ่อน มีประสบการณ์ของสภาพเวทดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

ในการทำงานสำหรับสิ่งประดิษฐ์ใหม่ จำเป็นจะต้องมีการจดจ่อจิตใจ ไม่ว่าจะเป็นการประดิษฐ์สำหรับทางโลกหรือเป็นการประดิษฐ์ทางจิตวิญญาณ การจดจ่อจิตใจหมายถึงการทำให้ตนเองมั่นคงใน 1 ความคิดว่า ชีมชบอยู่ในความรัก

ของผู้เดียว โดยการทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในสภาพของความเจ็บสงบของคุณ สติปัญญาของคุณจะกลับมาเป็นอิสระจาก
การเรื้อร่อนอย่างง่ายดาย คุณจะสัมผัสร่างกายของคุณและโลกวัตถุและคุณจะเริ่มต้นมีประสบการณ์ของสภาพแวดล้อมไฟฟ้าที่
เป็นแสงที่เบาสบาย

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ผู้คนสร้างวิธีการมากมายเพื่อให้ประโยชน์แก่ร่างกายของพวกเขา เพียงพอเท่านั้นที่บอกวิธีการสำหรับความก้าวหน้าและสภาพที่ไต่เต้าของดวงวิญญาณแก่ลูก นี่คือการรับผิดชอบของพ่อผู้เดียวเท่านั้น

คำถาม: พอให้การกำหนดที่สูงส่งใดเพื่อที่ลูกๆ จะเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้าเสมอ?

คำตอบ: ลูกๆ เพื่อที่จะสร้างความก้าวหน้า 1. ให้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเสมอ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่สนิมบนดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไป 2. อย่าได้มีวันจดจำอดีตหรือมีความคาดหวังกับอนาคต 3. ให้ทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก แต่อย่าได้สูญเสียเวลาใดก็ตามที่ลูกมี ให้ใช้เวลาของลูกในหนทางที่มีค่าในการจดจำพ่อ 4. ให้ทำงานรับใช้ของพระเจ้าอย่างน้อยที่สุดแปดชั่วโมงและลูกจะเฝ้าแต่ก้าวหน้า

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิต นั่นคือแก่ลูกๆดวงวิญญาณ ผู้คนพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดมีความรับผิดชอบต่อดวงวิญญาณและท่านผู้เดียวเท่านั้นที่จะสามารถแสดงวิธีการสร้างก้าวหน้าและความสงบของจิตใจให้แก่ดวงวิญญาณทั้งหมดได้ แต่ละดวงวิญญาณอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก แยกออกจากทุกสิ่งอื่น โดยทั่วไปแล้วมีโรคภัยในส่วนที่เหลือของร่างกาย แต่ไม่มีที่หน้าผาก ถึงแม้ว่าลูกอาจปวดหัวก็จะเป็นความยากลำบากใดในที่บัลลังก์ของดวงวิญญาณอยู่เพราะดวงวิญญาณนั่งบนบัลลังก์ มีดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่เป็นสัลยแพทย์ที่ทำให้ดวงวิญญาณก้าวหน้าและให้ความสงบของจิตใจแก่ลูก เพียงเมื่อดวงวิญญาณก้าวหน้าไปเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะสามารถได้รับพละนามัยและความมั่งคั่ง ไม่ว่าลูกจะทำอะไรกับร่างกายของลูกมากเพียงไร จะไม่มีความก้าวหน้าใดๆ ด้วยสิ่งนั้น จะเฝ้าแต่มีความขัดแย้งอย่างใดอย่างหนึ่งในร่างกาย ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อที่จะสามารถนำมาซึ่งความก้าวหน้าของดวงวิญญาณได้ ผู้อื่นทั้งหมดในโลกจะหาวิธีการเพื่อความก้าวหน้าของร่างกาย แต่พวกเขาไม่มีความก้าวหน้าหรือสภาพที่ไต่เต้าใดสำหรับดวงวิญญาณ เพียงพอเท่านั้นที่สอนสิ่งนี้แก่ลูก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาเต็ม 16 องศาและแล้วก็ยังเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาว่างเปล่าจากองศาอย่างสมบูรณ์ ดวงวิญญาณกลับมาเต็ม 16 องศา เพียงพอเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูกว่าองศาของดวงวิญญาณลดลงไปอย่างไร พ่อพูดว่า: ลูกมีความสุขอย่างมากในยุคทอง ดวงวิญญาณเคยอยู่ในสภาพของการไต่เต้า ในชุมชนทางจิตอื่นๆ พวกเขาไม่ได้อธิบายว่าดวงวิญญาณจะสามารถก้าวหน้าไปได้อย่างไร พวกเขาอยู่ในความซาบซึ้งทางร่างกาย พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างในขณะที่พ่อกำลังทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นได้กลับมามีชีวิตต้องถูกทำให้สโตประธาน ทุกสิ่งที่เป็นไปทางจิต ในขณะที่ทุกสิ่งที่เป็นทางร่าง สัลยแพทย์ได้ปลูกถ่ายหัวใจ ซึ่งไม่มีการเชื่อมโยงใดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก พวกเขาไม่ได้มีการผ่าตัดใด ฯลฯ อัจชะ พ่ออธิบายว่าดวงวิญญาณก้าวหน้าไปเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อดวงวิญญาณกลับมาตโมประธาน พ่อผู้ให้นำมาซึ่งความก้าวหน้าสำหรับดวงวิญญาณก็ได้มา หากปราศจากท่านก็ไม่มีความก้าวหน้าใดไปสู่สภาพของการไต่เต้าได้ พ่อพูดว่า: ดวงวิญญาณตโมประธานที่สกรปรกเหล่านั้นไม่สามารถมาหาพ่อได้ เมื่อผู้คนมาหาลูก พวกเขาก็ถามลูกว่าเราจะมีความสุขหรือจะมีความก้าวหน้าได้อย่างไร อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะไปที่ใดหลังจากที่มีความก้าวหน้าหรืออะไรจะเกิดขึ้น พวกเขาเรียกหา: ได้โปรดมาและทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เถิด โปรดมาและพาเราไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตเกิด ดังนั้นท่านจะมานำดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน ร่างกายจะถูกทำลายที่นี้ อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครเลย เหล่านี้เป็นกำหนัดของพระเจ้า ที่เหลือทั้งหมดเป็นการกำหนดของมนุษย์ ด้วยการทำตามกำหนัดของพระเจ้า ลูกก็ไปถึงท้องฟ้า ลูกไปถึงดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข และแล้วตามละคร ลูกต้องลงมาด้วยเช่นกัน ไม่มีสัลยแพทย์ใดนอกจากพ่อ ผู้ที่สามารถทำให้ดวงวิญญาณก้าวหน้าไปได้ และแล้วสัลยแพทย์ก็ทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับท่านเอง บางคนนำความก้าวหน้าที่ดีมากมาให้แก่ผู้อื่น บ้างอยู่ในระดับปานกลางและบ้างนำความก้าวหน้าระดับที่สามมาให้แก่ผู้อื่น เพียงพอผู้เดียวเท่านั้นที่รับผิดชอบต่อความก้าวหน้าของดวงวิญญาณ ไม่มีผู้ใดในโลกรู้สิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อยกระดับผู้รู้เหล่านั้น ฯลฯ เมื่อใดที่ดวงวิญญาณลงมาครั้งแรก พวกเขานั้นบริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาเพื่อนำความก้าวหน้ามาสู่ทุกคน ดูว่าลูกกำลังเฝ้าแต่ก้าวหน้าตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ที่นั่นลูกจะได้รับร่างกายชั้นหนึ่ง พ่อเป็นสัลยแพทย์ที่ไม่สูญเสียเลย ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและนำมาซึ่งความก้าวหน้าสำหรับลูก และแล้วลูกจะไปยังบ้านที่แสนหวานที่สูงสุดเหนือสิ่งใดของลูก ผู้คนเหล่านั้นไปยังดวงจันทร์ เพื่อที่ลูกจะทำก้าวหน้า

ศัลยแพทย์ที่ไม่สูญเสียพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อปลดปล่อยลูกๆของโลก เมื่อลูกไปสวรรค์, ที่เหลือทั้งหมดจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ พ่อได้ทำงานที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง นี่เป็นความอัศจรรย์ของพ่อ! เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงหนทางและวิธีการของท่าน มีการให้การกำหนดแก่ดวงวิญญาณ หากดวงวิญญาณกลับมาแยกห่าง เขาก็จะไม่สามารถได้รับการกำหนด มีสภาพของการไต่เต้าด้วยการกำหนดของพระเจ้าและสภาพของการตกต่ำด้วยการกำหนดของมนุษย์ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเวลานี้เป็นสวรรค์ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะรู้ว่านี่คือสวรรค์หรือนรก พวกเขาได้สร้างความปั่นป่วนอย่างมากกับภาษา พวกเขาไม่มีความสุข ไม่มีความสุขทุกชนิดในสวรรค์ จะไม่มีแม้กระทั่งแผ่นดินไหว เวลานี้โลกกำลังจะถูกทำลายและสวรรค์จะถูกสร้างขึ้น และแล้วหลังจากครั้งวงจร แม้แต่สิ่งนั้นก็จะหายไป พวกเขาพูดว่าดวงอาทิตย์จะดับ มหาสมุทร ทองคำต่างๆถูกฝังไว้ข้างล่าง แนนอนที่สิ่งเหล่านั้นจะจมลงไปข้างล่างเมื่อเกิดแผ่นดินไหว พวกเขาจะไม่พูดได้ทะเลและน้ำสิ่งนั้นออกมา เมื่อพวกเขาชุดลงไปใต้ดิน พวกเขา ก็พบสมบัติที่มีค่าที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อยกระดับทุกคน และแล้วทุกคนก็ประณามและดูหมิ่นพ่อ พ่อแม้กระทั่งยกระดับผู้ที่ประณามพ่อ ดังนั้นแนนนอนที่ควรจะมีค่ายกย่องพ่อ ให้มองดูว่าพวกเขามีความเคารพมากเพียงไรในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆเองก็ยกย่องพ่ออย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกได้แสดงคุณธรรม 32 ประการในโปสเตอร์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมเช่นพ่อ และดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกไม่ควรจะสูญเสียเวลาของลูก พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูกและดังนั้นลูกควรศึกษาเล่าเรียนทุกวัน ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่สูญเสียและเป็นครูด้วยเช่นกัน ผู้ที่มาภายหลังกำลังจะไปลำหน้าผู้ที่มาก่อน ทั้งโลกในเวลานี้กำลังก้าวหน้าไปผ่านพ่อ เป็นพ่อที่ทำให้ศรัทธาของคุณธรรม ท่านคือผู้เดียวที่ให้แก่ทุกคน ผู้อื่นทั้งหมดนั้นรับ ราชวงศ์ที่ถูกสร้างขึ้น, ตามลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ให้มองดูว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นน่ารักและอ่อนหวานเพียงไร! เวลานี้ลูกทั้งหมดกำลังทำความก้าวหน้าผ่านพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด คนอื่นๆ ทั้งหมดต้องลงบันไดมา นี่เป็นความอัศจรรย์ของพ่อ! ลูกอาจจะรับประทาน ดื่มน้ำและทำสิ่งใดอื่นก็ตามที่ลูกทำ เพียงแต่ร้องสรรเสริญพ่อ ไม่ใช่ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาแล้วลูกจะไม่สามารถรับประทานได้ ลูกมีเวลาว่างมากมายในเวลากลางคืน อย่างน้อยที่สุดลูกมีแปดชั่วโมง พ่อพูดว่า: อย่างน้อยที่สุดให้ทำงานรับใช้เป็นเวลาอย่างน้อยแปดชั่วโมงเพื่อรัฐบาลนี้ แสดงวิธีการให้แก่ใครก็ตามที่มาที่นี่สำหรับความก้าวหน้าของดวงวิญญาณ “การหลุดพ้นในชีวิต” หมายถึงการเป็นนายของโลกและ “การหลุดพ้น” หมายถึงการเป็นนายของบราห์มันด์ เป็นเรื่องง่ายที่จะอธิบายสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของบางคน พวกเขาจะทำความเพียรพยายามใดเล่า? พ่ออธิบาย: สนิมที่ดวงวิญญาณไม่สามารถถูกขจัดทิ้งไปโดยที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ถึงแม้ว่าลูกอาจจะให้ความรู้ตลอดทั้งวัน ลูกดวงวิญญาณก็ไม่สามารถก้าวหน้าไปโดยที่ไม่มีการจดจำระลึกถึง พ่ออธิบายแก่ลูกๆทุกวันด้วยความรักอย่างมาก แต่ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าลูกกำลังก้าวหน้าไปหรือไม่ ไม่ใช่เพียงลูกๆที่นี้ได้ยินสิ่งนี้ แต่ลูกๆในทุกศูนย์ได้ยินสิ่งนี้ เครื่องเล่นเทปนี้ถูกเก็บเอาไว้ที่นี้ ซึ่งจะบันทึกเสียงในตัวมันเองและไปเพื่องานรับใช้ เครื่องเล่นเทปทำงานรับใช้อย่างมาก ลูกๆเข้าใจว่าพวกเขากำลังรับฟังมูรลีของชีพบบา เมื่อพวกเขาได้ยินมูรลีนั่นผ่านลูก มูรลิก็กลายเป็นสิ่งที่เส้นทางอ้อมและแล้วพวกเขาก็มาที่นี้เพื่อรับฟังมูรลีโดยตรง บาบาส่งมูรลีผ่านปากของบราห์มา นั่นคือท่านให้หน้าที่พิชิตของความรู้ผ่านปาก ในเวลานี้โลกได้อยู่อย่างตโมประธาน และดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีน้ำฝนแห่งความรู้ในโลก มีน้ำฝนมากมาย แต่ไม่มีใครกลับมารับรู้ได้ด้วยน้ำนั้น ทั้งหมดนี้เป็นประเด็นของความรู้ พ่อพูดว่า: เวลานี้จึงดีขึ้น! พ่อกำลังพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ มีความก้าวหน้าสำหรับดวงวิญญาณในสิ่งนี้ ที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งที่เปื้อนวัตถุ เพียงลูกเท่านั้นที่รับฟังสิ่งที่เปื้อนทางจิต เพียงลูกเท่านั้นที่กลายเป็นมหาเศรษฐีและเป็นผู้ที่มีโชค พ่อคือเจ้าแห่งคนจน เพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่ได้ยินสิ่งนี้ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ให้ความรู้แก่ผู้ที่มิสติปัญญาเป็นหินและผู้ที่ไม่ปราศจากคุณธรรม สิ่งต่างๆเช่นนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง นั่นเป็นช่วงเวลาที่ไม่มิสติดำกัฏ เวลานี้เป็นโรงค้าประเวณีที่ไม่มีขีดจำกัด นี่เป็นสิ่งที่ตโมประธานอย่างสมบูรณ์ ไม่มีเนื้อที่ว่างสำหรับสิ่งนั้นอีกต่อไป โลกที่ไม่บริสุทธิ์เวลานี้ต้องเปลี่ยนแปลง มีอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันในบาร์ต เมื่อมีศาสนา นับไม่ถ้วนก็มีความไม่สงบ สงครามเฝ้าแต่เกิดขึ้นตลอดเวลา เวลานี้สงครามกำลังจะเกิดขึ้นด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ สงครามที่รุนแรงอย่างยิ่งจะเกิดขึ้นและแล้วก็จะจบสิ้นลงเพราะอาณาจักรจะถูกสร้างขึ้น และลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ในเวลานี้ไม่มีใครสามารถพูดได้ เมื่อสภาพนั้นมาถึง การศึกษาเล่าเรียนจะจบสิ้นลง และแล้วลูกจะถูกโยกย้ายไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ กองฟางนี้จะติดไฟและการทำลายล้างจะเกิดขึ้นในทันที สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ ทุกคนจะตายโดยไม่จำเป็น แม่น้ำเลือดจะไหลนอง และแล้วแม่น้ำของน้ำนมและเนยก็จะไหลริน หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ระทมก็จะมีเสียงร้องของชัยชนะ ที่เหลือทั้งหมดจะตายขณะที่กำลังหลับไหลในความไม่รู้ การก่อตั้งเกิดขึ้นอย่างมีศิลปะ จะมีอุปสรรคและการทำลายด้วยเช่นกัน ประตูละครกำลังจะเปิดขึ้นโดยผู้เป็นแม่ มีผู้ชายมากมายด้วยเช่นกัน แต่เป็นเพราะผู้หญิงให้กำเนิด พวกเขาจึงได้รับผลรางวัลที่ยิ่งใหญ่กว่าผู้ชาย ทุกคนจะไปสู่สวรรค์

ตามลำดับกันไป บ้างยังสามารถที่จะถือกำเนิดเป็นชายสองครั้งติดต่อกัน สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นตามบัญชีที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เมื่อมีความก้าวหน้าของดวงวิญญาณก็มีความแตกต่างอย่างมาก บ้างกลับมาสูงส่งอย่างยิ่งและบ้างก็กลับมาตกต่ำอย่างที่สุด มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างราชาและปวงประชา พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน: เวลานี้ให้ทำความเพียรพยายาม ให้กลับมาบริสุทธิ์ด้วยโยคะและแล้วคุณธรรมก็จะสามารถเกิดขึ้นได้ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ดวงวิญญาณรักดวงวิญญาณสูงส่ง นี่คือการรักทางจิตที่ซึ่งดวงวิญญาณทำก้าวหน้า ดวงวิญญาณตกลงไปด้วยความรักทางร่าง เมื่อบางคนไม่ได้มีสิ่งนั้นอยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขา ก็กลายเป็นผู้ที่วิ่งหนีไป ไฟบูชายัญ (ยักยะ) ต้องได้รับการดูแล ไฟบูชายัญ (ยักยะ) ได้รับการรับใช้โดยทุกสตาบ์ของผู้เป็นแม่ ที่นี้ เป็นคนจนและแล้วกลับมามั่งคั่ง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีโชคของการแต่งงาน ลูกทั้งหมดมีความรู้สึกนี้ ผู้ที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำจำเป็นต้องมีความรู้สึกที่ดีอย่างยิ่ง เฝ้าแต่จดจำชีพบาบาและทำงานรับใช้และจะมีความก้าวหน้าอย่างมาก ลูกควรจะมีแม่กระทั่งอุทิศร่างกายของลูกให้กับงานรับใช้ของชีพบาบา การมีความซาบซึ้งนั้นตลอดทั้งวันไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ลูกต้องตรวจสอบว่าลูกได้ทำความก้าวหน้าไปมากเพียงไร บาบาพูดว่า: อย่าได้จดจำอดีตและอย่าได้มีความคาดหวังใดต่ออนาคต ลูกต้องทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของลูก ไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ลูกมี ให้จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาบาแม่กระทั่งอธิบายแก่ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะว่า: ลูกต้องอธิบายแก่สามีของลูกด้วยความรักและความถ่อมตนอย่างมาก หากเขาทุบตีลูก, ลูกต้องประพรมเขาด้วยดอกไม้ ลูกต้องการกลยุทธที่ดีเพื่อปกป้องตนเอง ดวงตาของลูกจำเป็นต้องเยือกเย็นอย่างยิ่ง ดวงตาต้องไม่มีวันสั้นไหว มีตัวอย่างขององค์ใดในสิ่งนี้ เขาไม่สั่นคลอนอย่างแท้จริง ลูกทั้งหมดคือมหาวิระ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต ลูกต้องไม่จดจำสิ่งนั้น ให้อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ อยู่อย่างมั่นคงกับละคร พ่อเองพูดว่า: พ่อถูกผูกไว้ด้วยบ่วงพันธะของละครด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดอื่นต่อสิ่งนั้น มีการเขียนถึงกฤษณะว่า เขาฆ่าปีศาจด้วยกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นเรื่องเล่า พ่อไม่สามารถกระทำสิ่งก้าวร้าวรุนแรงใดๆได้ พ่อเป็นเป็นครุด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องที่ทำจะฆ่าใคร สิ่งต่างๆเหล่านั้นอ้างอิงถึงเวลาปัจจุบัน ในด้านหนึ่งมีมนุษย์มากมายและอีกด้านหนึ่งก็มีลูก ผู้ที่ต้องการจะมาก็จะเฝ้าแต่มา พวกเขาจะเฝ้าแต่ได้รับสถานภาพเช่นที่พวกเขาได้ทำในวงจรที่แล้ว ไม่มีเรื่องของอกิณิหารในสิ่งนี้ พ่อเต็มไปด้วยความเมตตา ท่านคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ดังนั้น ท่านจะเป็นเหตุของความทุกข์ได้อย่างไร? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำงานรับใช้อย่างน้อยที่สุดแปดชั่วโมงสำหรับรัฐบาลของพระเจ้าและใช้เวลาของลูกในหนทางที่มีคุณค่า กลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมเช่นพ่อ

2. อย่าได้จดจำอดีต ให้อดีตเป็นอดีตและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ อยู่อย่างไม่สั่นคลอนกับละคร

พร: พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนแปลงความคิด คำพูด และการกระทำที่ไร้ประโยชน์ ให้กลายเป็นมีพลัง และด้วยเหตุนี้กลายเป็นหงส์ที่สูงส่งศักดิ์สิทธิ์
หงส์ที่สูงส่งศักดิ์สิทธิ์หมายถึงผู้ที่เปลี่ยนแปลงความคิด คำพูดและการกระทำที่ไร้ประโยชน์ให้มีพลัง นี่เป็นเพราะว่าความไร้ประโยชน์เป็นเหมือนกับก้อนหินและก้อนหินก็ไม่มีคุณค่าใดเลย เพชรพลอยมีคุณค่า หงส์ที่สูงส่งจะตระหนักรู้จักทันที่ว่าบางสิ่งมีประโยชน์หรือไม่ ในขณะที่ทำอะไร เพียงแต่ให้การตระหนักรู้นี้ปรากฏออกมาว่า “เราคือดวงวิญญาณราชาโยคีที่เต็มไปด้วยความรู้ผู้มีพลังในการปกครองและพลังการควบคุมและไม่มีสิ่งใดที่สามารถเปล่าประโยชน์ได้ การตระหนักรู้นี้จะทำให้ลูกกลายเป็นหงส์ที่สูงส่งศักดิ์สิทธิ์

คติพจน์: ผู้ที่พิจารณาตัวเขาเองว่าเป็นแขกในบ้านของร่างกายนี้สามารถอยู่อย่างเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความเจ็บสบที่ละเอียดอ่อน มีประสบการณ์ของสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

ในวันที่มีรำลึกถึง มีการหยุดการจราจรทั้งหมด และมีการหยุดเพื่ออยู่ในความสงบ 3 นาที กิจกรรมทั้งหมดหยุด ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าลูกทำบางสิ่งหรือพูดคุย จงฝึกฝนการหยุดการจราจรของความคิดเป็นครั้งคราว หยุดความคิดในจิตใจของลูกแม้เพียง 1 นาทีเพียง 1 นาที และไม่ว่างานอะไรที่ลูกอาจกำลังทำด้วยร่างกายของลูก หยุดสิ่งนั้นและทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในรูปของเทวดานางฟ้าของลูก

หลักเลียงสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือสิ่งที่เป็ด้านลบและกลับมามีค่าที่จะได้รับรางวัล

วันนี้ บัพดาตากำลังมองเห็นดวงวิญญาณของท่านที่มีค่าต่อความรักของพระเจ้า ความรักของพระเจ้าคือซึ่งข้าแห่งความปิติสุขที่ลูกแกว่งไกวอย่างมีความสุขตลอดเวลา ความรักของพระเจ้าบสิ้นความทุกข์โศกของหลายชาติเกิดในหนึ่งวินาที ความรักของพระเจ้าเต็มไปด้วยพลังทั้งหมดและทำให้ดวงวิญญาณที่อ่อนแอมีพลัง ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีค่าต่อความรักของพระเจ้านั้นมีน้อยมาก บัพดาตามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นดวงวิญญาณที่มีค่าที่สูงส่งเช่นนั้น เช่นที่พ่อมีความสุข ลูกๆก็มีความสุขเช่นกัน แต่ลูกตามลำดับกันไป บัพดาตาให้พรลูกแต่ละคนจากหัวใจของท่าน ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายที่แกว่งไกวอยู่ในซึ่งข้าแห่งความรักของพระเจ้าอยู่เสมอ อย่าได้ปล่อยใจให้ทำของจิตใจของลูกออกจากซึ่งข้าแห่งความรักนี้ เพราะจากดวงวิญญาณทั้งโลก ลูกคือดวงวิญญาณอันเป็นที่รักของดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นบัพดาตาจึงให้พรนี้แก่ลูกๆจงอยู่อย่างซึ่มซบอยู่ในความรักนี้จากพระเจ้าอยู่เสมอ ไม่มีสถานการณ์ใดซึ่งเป็นอันตรายหรือความผ่นผวนของมายาสามารถมาถึงดวงวิญญาณที่ซึ่มซบอยู่ในความรักนี้ได้ เมื่อลูกวางเท้าบนพื้น มายาก็จะมาเล่นเกมที่หลากหลายเช่นกัน เธอจะใช้รูปแบบที่แตกต่างกันมากมายและดึงดูดลูก อย่างไรก็ตาม มายาไม่สามารถแม้แต่จะเงยหน้าขึ้นมองดวงวิญญาณที่มีพลังทั้งหมดและผู้ที่อยู่ซึ่มซบอยู่ในความรักนี้ ดวงตาที่สามของลูก ดวงตาด้วยรูปของไฟอันร้อนแรงของลูก ทำให้มายาไร้พลัง ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายได้รับดวงตาที่สามจากบัพดาตาทันทีที่ลูกถือกำเนิดมา อย่างไรก็ตามผู้เป็นพ่อเห็นว่าตาที่สามของลูกบางครั้งจะเหนื่อยล้ามากเมื่อพวกเขาลำบาก ตรากตรำอย่างมากต่อความเพียรพยายาม และเนื่องจากความเหนื่อยล้าดวงตาจึงปิดลง สายตาของมายาก็มองเห็นการณ์ไกลด้วยเช่นกัน เธอเห็นลูกจากระยะไกล เวลานี้แม้แต่มายาก็เข้าใจว่าอาณาจักรของเธอกำลังจะไป ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัวต่อมายา บนพื้นฐานของพลังทั้งหมด จงอำลาต่อมายาด้วยความสุขเป็นอย่างยิ่ง อย่าได้ให้โอกาสเธอมา อำลาเธอ! มายาก็เหนื่อยล้าเช่นกันในขณะที่ต่อสู้รบรากับลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลาย ลูกปลุกเรียกมายาด้วยความอ่อนแอของลูก เธอกลับมาเหนื่อยล้า แต่ลูกปลุกเรียกเธอ และดังนั้นเธอก็เลยใช้โอกาสของเธอด้วยเช่นกัน เวลานี้เธอกลับมาไม่มีพลังแล้ว ลูกทุกคนจะพูดอะไรจากประสบการณ์?มายามีพลังในลักษณะเดียวกับที่เธอเคยมีมาก่อนหรือไม่? เธอมีพลังหรือลูกมีพลังมากกว่า?เธอพยายามที่จะมาเพราะลูกปลุกเรียกเธอ ทำไมเธอจะไม่ใช้โอกาสนั้นล่ะ? ทำไมลูกถึงกลับมาอ่อนแอ?พ่อก็คำถามกับลูก: ลูกคือผู้ทรงพลังอำนาจหรือไม่? ลูกทุกคนเป็นผู้ทรงพลังอำนาจหรือไม่? ลูกเป็นผู้ทรงพลังอำนาจในบางครั้งหรือตลอดเวลา?ลูกเป็นอะไร?ลูกมีพลังตลอดเวลาหรือไม่?บาบาควรบอกมายาว่า"ไปได้แล้ว"หรือไม่?เวลานี้ลูกต้องไม่เชื่อเชียวเธอ แม้ว่าตอนนี้พ่อจะบอกให้มายาจบสิ้นลงแล้วก็ตาม แต่มายาก็ตอบกลับมว่า แต่พวกเขากำลังปลุกเรียกฉันอยู่!แล้วพ่อจะทำอะไรได้?หากความอ่อนแอประเภทใดเกิดขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นความคิด คำพูด ในการติดต่อ หรือความสัมพันธ์ ลูกก็เข้าใจได้ว่าลูกได้ปลุกเรียกมายา เธอได้รับกระแสดิจของการปลุกเรียกของลูกอย่างรวดเร็ว

ลูกกำลังเฉลิมฉลองเทศกาลที่ยิ่งใหญ่นี้ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามลูกกำลังเฉลิมฉลองเทศกาลนี้เพื่อที่ลูกจะได้มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ปีนี้ลูกเฉลิมฉลองเทศกาลมากมายใช่ไหม?(กลุ่มนี้มีการเฉลิมฉลองพิธีอันทรงเกียรติของบราเธอร์ที่เป็นเพชรพลอยดั้งเดิมในงานรับใช้ของพระเจ้าและฉลองซิลเวอร์จูบิลีของครู) ลูกกำลังเฉลิมฉลองเทศกาลกับทุกกลุ่ม ดังนั้นพ่อจึงรู้สึกว่าการเฉลิมฉลองเทศกาลในปีนี้หมายถึงการอำลามายา ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกเพียงแค่นั่งพร้อมๆกับมีผ้าคลุมหน้าสีทอง การสวมผ้าคลุมหน้าสีทองหมายถึงการกลายเป็นยุคทอง ฉากนี้ดูสวยงามมาก แต่ลูกต้องมีผ้าคลุมหน้าสีทองของสภาพยุคทองอยู่เสมอ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่พื้นที่ที่ลูกถอดผ้าคลุมหน้าออกและการเฉลิมฉลองจบสิ้นลงแล้วลูกจะกลับไปเป็นเหมือนอย่างที่เคยเป็น ฟังก์ชันนี้จะทำให้ลูกมีความกระตือรือร้น ดังนั้นผู้ที่เฉลิมฉลองเทศกาลนี้หรือผู้ที่มาเพื่อเฉลิมฉลองยกมือขึ้น!บัพดาตามีความยินดี เฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่! อย่างไรก็ตามการเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็นสิ่งนั้นและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นเช่นเดียวกันด้วย ในช่วงเวลาของการเฉลิมฉลองเทศกาล ให้ขีดเส้นใต้กับตนเองด้วยความจริงที่ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่รักษาความกระตือรือร้นในการจดจำระลึกถึงและในการทำงานรับใช้อยู่เสมอ บัพดาตาก็คือบราห์มินเป็นอย่างมากเช่นกัน บัพดาตาปรารถนาที่จะเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีแห่งการอำลามายา ดังนั้นลูกจะเฉลิมฉลองเทศกาลเช่นนี้ใช่ไหม?เทศกาลที่ลูกจะเฉลิมฉลองในวันพรุ่งนี้ก็จะเฉลิมฉลองกันในลักษณะนี้ใช่ไหม?ลูกจะเฉลิมฉลองซิลเวอร์จูบิลีใช่หรือไม่?ไม่ว่าจะเป็นเทศกาลไกลเด้นจูบิลีหรือซิลเวอร์จูบิลีมันก็ยังคงเป็นเทศกาล อย่าคิดว่า

ลูกเป็นเพียงผู้ที่เฉลิมฉลองซิลเวอร์จูบิลี่เท่านั้นที่ประการแรกมันเป็นของผู้ที่โกลเด้นจูบิลี่ผู้ที่กลายเป็นสิ่งนี้ และต่อมาที่ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้อาจได้คิดในลักษณะนี้ ผู้ที่ยังไม่ได้เฉลิมฉลองใดๆไม่ควรคิดว่าบัพตาดากำลังบอกเพียงผู้ที่กำลังเฉลิมฉลองเทศกาลเท่านั้น บัพตาดากำลังบอกทุกคน ลูกได้เฉลิมฉลองเทศกาลของชีวิตบราห์มินใช่หรือไม่? ลูกทุกคนกลายเป็นบราห์มินแล้ว หรือลูกยังคงกำลังจะกลายเป็นบราห์มิน? ลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้แล้ว ดังนั้นการเป็นดวงวิญญาณที่เฉลิมฉลองเทศกาลของชีวิตบราห์มินหมายถึงการรักษาความกระตือรือร้นไว้อยู่เสมอและทำให้เกิดความกระตือรือร้นในผู้อื่น นี่คือการชีพของบราห์มิน บราห์มิน(พราหมณ์)เหล่านั้นเพียงแต่เล่าเรื่องราวจากปากของพวกเขา ในขณะที่เมื่อลูกบราห์มินพูด ลูกพูดเพื่อสร้างความกระตือรือร้นให้แก่ผู้อื่น ไม่ว่าใครจะเป็นดวงวิญญาณประเภทใด แม้กระทั่งดวงวิญญาณจะต่อต้านขัดขวางลูกก็ตาม - เพราะบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกจะต้องชำระสะสางที่นี่ - หน้าที่ของบราห์มินคือการพูดถึงสิ่งต่างๆที่มีความกระตือรือร้นและถ่ายทอดเรื่องราวที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น พวกเขาอาจจะเฝ้าแต่ร้องไห้อยู่รำไป แต่ลูกควรทำให้พวกเขารายรำด้วยความกระตือรือร้น เมื่อผู้คนมีความกระตือรือร้นในหัวใจจะเกิดอะไรขึ้น? เท้าของพวกเขาจะเริ่มรายรำ เมื่อลูกมีการดำเนินงานเหล่านี้ ลูกจะทำอะไรในเวลาสุดท้าย? ลูกทุกคนจะรายรำใช่ไหม? นั่นเป็นการรายรำด้วยเท้า ดวงวิญญาณบราห์มินไม่สามารถอยู่ได้หากปราศจากความกระตือรือร้นและให้ความกระตือรือร้น มีและจะมีสถานการณ์ที่จะจบสิ้นความกระตือรือร้นของลูก แต่ความปรารถนาอันบริสุทธิ์ของบัพตาดาที่มีต่อลูกๆในปีนี้เป็นคือให้พวกเขาปล่อยใจให้ดีตกายเป็นอดีต ไม่ว่าดวงวิญญาณทั้งหลายที่เข้ามามีการติดต่อและมีความสัมพันธ์กับลูกจะเป็นเช่นไร พวกเขาแม้กระทั่งอาจจะมีความเป็นลบหรือต่อต้านขัดขวางลูกจนถึงตอนนี้ พวกเขาอาจทำให้ชีวิตบราห์มินของลูกผันผวนขึ้นๆลงๆ แต่ปีนี้ลูกต้องจบสิ้นการรับรู้ในด้านลบหรือที่ไร้ประโยชน์ของผู้อื่น ให้ความรักแก่พวกเขา ให้พลังแก่พวกเขา หากลูกไม่สามารถให้ความรักหรือให้พลังแก่พวกเขาได้ ดังนั้นในขณะที่มองเห็นพวกเขา รับฟังพวกเขา และเข้ามามีการติดต่อกับพวกเขา จงหลีกเลี่ยงการปล่อยใจให้หัวใจของลูกดูดซับสิ่งที่เป็นลบหรือไร้ประโยชน์ อย่าปล่อยใจให้จิตใจหรือสติปัญญาของลูกซึมซับสิ่งเหล่านั้น หลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านั้น นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในตัวพวกเขา เปลี่ยนสิ่งใดก็ตามที่เป็นลบหรือไร้ประโยชน์และหลอมรวมสิ่งนั้นในหัวใจของลูก ผู้ที่หลีกเลี่ยงทั้งสองประเด็นนี้จะได้รับรางวัลที่ดีที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุดจากบัพตาดาและจากครอบครัวบราห์มิน ดวงวิญญาณอื่นได้รับรางวัลจากดวงวิญญาณ พวกเขาได้รับรางวัลใช่ไหม? นี่คือการรางวัลจากพระเจ้า! หลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านั้นและประกาศสิทธิ์ที่จะรับรางวัลนี้ ลูกมีความกล้าหาญที่จะทำสิ่งนี้หรือไม่? อัจชะ

พันดาฟที่เฉลิมฉลองพิธีนี้มีความกล้าหาญนี้หรือไม่? ลูกจะประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัลหรือไม่? ลูกทั้งหมดยกมือขึ้นแต่ลูกต้องขีดเส้นใต้วันที่ของวันนี้ด้วย วันนี้เป็นวันที่เท่าไร? วันที่ 14 ในวันที่ 14 ของแต่ละเดือน ให้ตรวจสอบตนเอง! อัจชะ บรรดาผู้ที่อยู่ในซิลเวอร์จูบิลี่ที่คิดว่าจะประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัล ยกมือขึ้น! อย่ายกมือเพียงเพราะเห็นคนอื่นยกมือ หรืออย่ายกมืออื่นเนื่องจากความละอายหรือด้วยความลำบากใจ บัพตาดากำลังให้โอกาสกับลูกทุกคน หากลูกบางคนไม่มีความกล้าก็อย่าได้ยกมือ! มันไม่เป็นไร! บัพตาดาจะให้สาขาแก่ลูกมากยิ่งขึ้น มีดวงวิญญาณใดบ้างที่รู้สึกลัวพวกเขาต้องการความกล้ามากกว่านี้อีกเล็กน้อยหรือไม่? ที่นี้มีใครคนไหนของซิลเวอร์จูบิลี่ที่เป็นเช่นนั้นหรือไม่? โอเคลูกอาจไม่ยกมือขึ้นที่นั่นเพราะลูกเขินอาย แต่ลูกสามารถนำไปเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรได้และให้สิ่งนี้เมื่อลูกเฉลิมฉลองฟังก์ชั่นของลูก หากลูกรู้สึกว่าคุณจำเป็นต้องมีความกล้าหาญเพิ่มขึ้น ลูกก็สามารถมีการตีพิมพ์พิเศษสำหรับสิ่งนี้ ผู้ที่อ่อนแอในการศึกษาเล่าเรียนจะอย่างไร? พวกเขามีการตีพิมพ์พิเศษ อัจชะ ชวามฐันยกมือขึ้น! ผู้ที่มาจากมฐัน ยืนขึ้น! ผู้ที่มาจากมฐันได้รับโอกาสที่ดีมาก อัจชะ ผู้ที่มาจากมฐันจะประกาศสิทธิ์โดยรางวัลนี้หรือไม่? ลูกทุกคนยกมือแล้วหรือยัง? ลูกไม่จำเป็นต้องมีการตีพิมพ์! ลูกมีความกล้าหาญมาก อัจชะ บัพตาดาจะนำสิ่งนี้ลงในบัญชีด้วย ขอแสดงความยินดีกับผู้ที่มาจากมฐัน!

ดังนั้นปีนี้จะไปสำหรับการอำลาและสำหรับการแสดงความยินดี ปีนี้ลูกทุกคนที่มีความคิดพิเศษที่จะนำสิ่งนี้ไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติจะได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากบัพตาดา เพียงแค่อยู่อย่างมุ่งมั่น! ละครจะทดสอบลูกเป็นครั้งคราว แต่ถ้าลูกอยู่อย่างมุ่งมั่นในความคิดของลูก หากเท้าของจิตใจของลูกไม่สั่นคลอนแต่อยู่อย่างมั่นคง ลูกก็สามารถสัมผัสกับความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากบัพตาดา ลูกเพียงแต่ต้องการพลังที่จะรับสิ่งนี้: หนึ่งศรัทธาและหนึ่งการคำนึง ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นลูกจะต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ให้เท้าของจิตใจของลูกมั่นคงมาก สถานการณ์ต่างๆจะเกิดขึ้น แต่ลูกจะได้สัมผัสประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้นว่ามันเป็นเหมือนเมฆที่อยู่เบื้องหลังลูกขณะที่ลูกอยู่ในเครื่องบินที่บินอยู่เหนือเมฆเหล่านั้น เมฆกลายเป็นฉากแห่งความสนุกสนานบันเทิง ไม่ว่าจะมีความมืดของสถานการณ์ต่างๆมากมายเพียงใดที่ลูกไม่สามารถมองเห็นวิธีแก้ไขในเวลานั้นได้ ลูกก็ควรที่จะยังมีศรัทธาที่มุ่งมั่นว่าเมฆที่มานั้นจะหายไปใกนภายหลัง เมฆเหล่านั้นจะสลายไปอย่างแน่นอน

เมฆเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ตลอดเวลา จงทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่โอบยบในลักษณะนี้ ไม่ว่าเมฆดำจะหนาแค่ไหน มันก็จะสลายไป แล้วด้วยพลังแห่งความมุ่งมั่น ลูกจะประสบความสำเร็จ อย่าได้หวาดกลัวและคิดว่า “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร?” ทกอย่างจะดี บัพดาดาว่ายิ่งเวลาใกล้เข้ามามากเท่าไร สถานการณ์ใหม่ๆของเมฆดำของชั้นสการและบัณชีกรรมจะเกิดขึ้นมากเท่านั้น ทุกอย่างจะต้องมีการชำระสะสางที่นี้ ลูกหลายคนถามว่า: ทำไมสถานการณ์เหล่านี้จึงเพิ่มขึ้นในแต่ละวัน? ลูกที่ไม่ได้ผ่านดินแดนธรรมราชจะต้องชำระบัณชีกรรมทั้งหมดของพวกเขา ซึ่งรวมถึงบัณชีกรรมของธรรมชาติและชั้นสการของพวกเขาด้วย ที่นี้ในช่วงเวลาสุดท้ายของยุคบรรจบพบกัน พวกเขาจะไม่ไปยังดินแดนธรรมราช ‘ปีศาจแห่งความตาย’จะไม่ปรากฏขึ้นเบื้องหน้าพวกเขา สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็น ‘ปีศาจแห่งความตาย’ซึ่งจะต้องจบสิ้นที่นี้ ดังนั้นโรคภัยไข้เจ็บจึงเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงสิ่งทั้งหมดนี้ที่จะต้องจบสิ้นที่นี้ อย่าคิดว่า มันดูไม่เหมือนกับว่าเวลากำลังจะสิ้นสุดลง และความคิดที่ไร้ประโยชน์ของลูกกำลังเพิ่มมากขึ้น ในความเป็นจริงพวกเขาทั้งหมดได้รับการปลดปล่อยเพื่อที่จะชำระสะสาง หน้าทีของพวกเขาคือการมา และหน้าทีของลูกคือการเปลี่ยนพวกเขาด้วยสภาพที่โอบยบของลูกและด้วยสภาวะของลูก(กระแสดิจของพลัง) อย่าได้หวาดกลัว ลูกหลายคนมีความพิเศษของการไม่แสดงความกลัวออกมาภายนอก แต่ภายในจิตใจของพวกเขากลับหวาดกลัว ภายนอกพวกเขาจะบอกว่าไม่มีสิ่งใดผิดปกติ ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นตลอดเวลา แต่ภายในพวกเขาจะได้รับผลกระทบจากสิ่งนั้น ดังนั้นบัพดาดาจึงบอกลูกล่วงหน้าว่าสิ่งต่างๆจะมาเพื่อทำให้ลูกกลัว แต่ลูกต้องไม่หวาดกลัว อย่าได้ทิ้งอาวุธของลูก เมื่อลูกมีความกลัว ลูกจะทำการที่ลูกถืออยู่ในมือหล่นลง ดังนั้นเมื่อจิตใจของลูกหวาดกลัว อาวุธและพลังของลูกก็จะลดน้อยลง สิ่งเหล่านั้นจะหลอมรวมกัน ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัว ลูกได้ตระหนักรู้ถึงสิ่งนี้ล่วงหน้าแล้ว เวลานี้จึงกลายเป็นตริกาลดาชิ กลับมาปราศจากความกลัว ลูกบราห์มินทั้งหลายไม่จำเป็นต้องไม่เกรงกลัวในการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ลูกต้องไม่เกรงกลัวต่อมายา ลูกต้องมีความรักและความถ่อมตนในความสัมพันธ์ของลูก ไม่ว่าผู้อื่นจะเป็นเช่นไร เพียงแค่ให้ความรักจากหัวใจของลูก ให้ความปรารถนาดีและมีเมตตาต่อพวกเขา จงถ่อมตนทำให้พวกเขาอยู่ข้างหน้าลูกและทำให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า สิ่งนี้เรียกว่าการทำให้สิ่งที่เป็เหตุในเชิงลบกลายเป็นการแก้ไขในเชิงบวก “เพราะอย่างนี้ เพราะอย่างนั้น เพราะอื่นๆ ฯลฯ” เวลานี้ทำให้สาเหตุหรือปัญหาเป็นการแก้ไขในเชิงบวก

บางครั้งบัพดาดาพบว่าสิ่งหนึ่งที่น่าขบขัน ลูกรู้หรือไม่ว่าสิ่งนั้นคืออะไร? ลูกรู้หรือไม่? ในด้านหนึ่งลูกยื่นคำท้าทายด้วยการพูดว่าลูกจะเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุ และลูกแม้กระทั่งจะเปลี่ยนแปลงวัตถุธาตุ ลูกพูดสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ลูกจะเปลี่ยนวัตถุธาตุใช่หรือไม่? ผู้ที่ยื่นคำท้าทายเช่นนี้สามารถเปลี่ยนแปลงวัตถุธาตุได้ อย่างไรก็ตามเมื่อสถานการณ์เกิดขึ้นในการติดต่อหรือในความสัมพันธ์ของลูก ลูกไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ มันเป็นเรื่องที่น่าขบขันใช่ไหม? ลูกยื่นคำท้าทายที่จะเปลี่ยนวัตถุธาตุ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีความจริง แต่ลูกไม่สามารถเปลี่ยนดวงวิญญาณบราห์มินได้หรือไม่? แล้วลูกคิดอย่างไร? ที่สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ ที่สิ่งนี้ไม่มีวันเกิดขึ้น ที่มันเป็นไปไม่ได้ ที่พวกเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แล้วลูกจะเปลี่ยนวัตถุธาตุได้อย่างไร? เปลี่ยนแปลงตนเองแล้วจึงเปลี่ยนแปลงผู้อื่น! แม้ว่าบุคคลนั้นจะผิด แต่ถ้าคนนั้นผิด 100% ลูกได้ทำสัญญาอะไรไว้? ลูกสัญญาอะไรกับพ่อ? ที่ลูกจะเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง! ลูกได้สัญญาในเรื่องนี้ไหม? หรือว่าลูกลืมไปแล้ว? ลูกทุกคนกำลังพูดว่า “ใช่” ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไรแม้ว่าลูกจะต้องได้รับการช่วยเหลือในการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ อย่าได้ให้ประกาศนียบัตรแก่บุคคลนั้นว่ามันเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขาที่จะเปลี่ยนแปลง ใครเป็นผู้ให้อำนาจกับลูกในการออกใบประกาศนียบัตรนี้? มันไม่ถูกต้องที่จะคิดว่าบางสิ่งจะไม่มีความเกิดขึ้น ใครทำให้ลูกเป็นผู้พิพากษา? ลูกจะนั่งบนเก้าอี้ผู้พิพากษาได้อย่างไร? บางครั้งลูกแม้กระทั่งกลายเป็นนักกฎหมายหรือทนายความและอ้างกฎหมายและกฎระเบียบมากมายและลูกก็ถกเถียงและพูดว่า “มันไม่ใช่อย่างนั้น มันเป็นอย่างนี้ มันไม่ใช่อย่างนั้น” อย่าได้เป็นนักกฎหมายหรือทนายความหรือผู้พิพากษา บัพดาดาไม่ได้ให้อำนาจนั้นแก่ลูก รับความร่วมมือจากผู้ที่เป็นเครื่องมือ ดวงวิญญาณเครื่องมือทำทุกสิ่งตามคำแนะนำของบัพดาดาเช่นกัน พวกเขาไม่ได้ใช้การกำหนดของจิตใจของตนเอง

ปีนี้จบสิ้นสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ นั่นคือเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งในจิตใจของลูก หลีกเลียงสิ่งเช่นนั้น บอกซีเนียร์เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ แล้วความรับผิดชอบของลูกจะจบสิ้นลง หากลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างได้ มันเป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องปล่อยสิ่งนั้นให้ไปถึงซีเนียร์ อย่าได้นำกฎหมายมาไว้ในมือของลูกเอง และแล้วเมื่อนั้นลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การได้รับรางวัล บัพดาดา กำลังเตือนลูกให้มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอและเพิ่มความกระตือรือร้นของผู้อื่น เมื่อลูกมีความกระตือรือร้นลูกจะสามารถจับมือผู้อื่นได้ นั่นคือจิตใจของลูกจะให้มือแห่งความรักแก่ผู้อื่นและร่าเริงและมีความสุข ไม่ใช่มือทางร่างกายของลูก แต่เป็นมือแห่งความร่วมมือด้วยความรักในจิตใจของลูก นี่คือนสิ่งที่เรียกว่าการวางมือของลูกไว้ในมือของผู้อื่น ความรักไม่สามารถบรรลุอะไรได้หรือไม่? และนี่คือความรักของพระเจ้า! นี่คือความรักของพระเจ้า! ความรักนี้

ไม่สามารถบรรลุอะไรได้หรือ? คำว่า "เป็นไปได้ไม่ได้" ไม่มีอยู่ในพจนานุกรมบราห์มิน ผู้ที่มีความกระตือรือร้นไม่เคยสิ้นหวังหรือท้อแท้กับสถานการณ์ใดๆ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณผู้โชคดีและน่ารักทั้งหลายที่กว้างไกลอยู่ในซึ่งช้าแห่งความสุขแห่งความรักของพระเจ้า ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เป็นตัวของการแก้ไขปัญหาด้วยการมีความคิดที่มุ่งมั่น ถึงดวงวิญญาณนักแสดงเอก(ฮีโร่)ที่มีค่าควรแก่การได้รับรางวัลของพระเจ้า ถึงดวงวิญญาณที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบรรพดาและผู้ที่ให้การตอบแทนสำหรับการหล่อเลี้ยงที่พวกเขาได้รับจากบรรพดา ด้วยความรัก ระลึกถึง มากมายหลายล้านเท่า และมากกว่านั้นหลายพันล้านเท่า และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษและให้สายตาของชีวิตที่สูงส่งของลูกด้วยประกายของความสูงส่งแห่งความบริสุทธิ์ของลูก
คุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินคือความสูงส่งแห่งความบริสุทธิ์ จากใบหน้าและพฤติกรรมของสมาชิกในราชวงศ์(ราชินิกุล) ลูกสามารถบอกได้ว่าพวกเขามาจากราชวงศ์ ในทำนองเดียวกัน ชีวิตบราห์มินของลูกรับรู้ได้จากประกายแห่งความบริสุทธิ์ของลูก ประกายแห่งความบริสุทธิ์ปรากฏให้เห็นบนใบหน้าและในพฤติกรรมของลูกเมื่อไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์แม้แต่ในความคิดของลูก ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงคำปฏิญาณว่าจะถือพรหมจรรย์เท่านั้น เพราะจะต้องไม่มีกิเลสใดๆ นั่นคืออิทธิพลของความไม่บริสุทธิ์ใดๆ และแล้วลูกจะกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณบราห์มินที่เต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษ

คติพจน์: ผู้ที่มีนิมิตของตนเองย่อมมีความสุขอยู่เสมอและมีสิทธิที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความเจียบสงบนอันละเอียดอ่อน สัมผัสประสบการณ์กับสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

เช่นเดียวกับในทางกายภาพลูกเปลี่ยนเสื้อผ้าของลูก ในทำนองเดียวกัน ละทิ้งสำนึกใดๆเกี่ยวกับรูปที่มีตัวตนของลูกและกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน สวมชุดเทวดานางฟ้าของลูกในหนึ่งวินาที ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลานาน และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสอบผ่านในช่วงเวลาสุดท้ายไปได้

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ จำเป็นอย่างยิ่งที่ลูกจะต้องจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้คือวิชาหลัก เมื่อลูกมีพลังโยคะลูกก็สามารถกลายเป็นผู้สามารถทำงานรับใช้และมีคุณธรรม
- คำถาม:** โยคะที่ลูกๆ ศึกษาเล่าเรียนนั้นพิเศษสุดอย่างไร?
- คำตอบ:** จนกระทั่งทุกวันนี้ โยคะทั้งหมดที่ผู้คนเคยศึกษาและสอนกันและกันนั้นเป็นโยคะที่เชื่อมโยงมนุษย์กับมนุษย์ อย่างไรก็ตาม เวลานี้เรากำลังมีโยคะกับผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เมื่อดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน นั่นเป็นสิ่งที่พิเศษสุด ผู้คนในโลกจดจำพระเจ้า แต่พวกเขาทำสิ่งนั้นโดยไม่มีคำแนะนำของท่าน การจดจำใครก็ตามโดยที่ไม่รู้หน้าที่การงานของเขาคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกที่มีความรู้จะมีการจดจำระลึกถึงในขณะที่มีคำแนะนำของท่าน

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ก่อนอื่นใดลูกๆ นั้นได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว เมื่อทารกกำเนิดมา เริ่มแรกเขาได้รับคำแนะนำของพ่อแม่ของเขา ลูกเองเช่นกันก็ได้รับคำแนะนำของพ่อ ผู้สร้าง ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกๆ รู้ว่าเพียงพ่อเท่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นลูกต้องบอกเกี่ยวกับคำสรรเสริญของท่านแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกร้องสรรเสริญ ขอการระต่อชีวา การพูดว่า “ขอการระต่อบราห์มา” และ “ขอการระต่อวิษณุ” ดูเหมือนจะไม่ลูกต้อง การพูดว่า “ขอการระต่อชีวา” ดูเหมือนเป็นสิ่งถูกต้อง ดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่ลูกต้องที่จะพูดว่า ขอการระต่อเทพบราห์มา ขอการระต่อเทพวิษณุ พวกเขาต้องถูกเรียกว่าเป็นเทพ พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด เมื่อมีใครบางคนมา ก่อนอื่นลูกต้องบอกคำสรรเสริญของพ่อแก่เขาอย่างแนนอน ท่านคือพ่อสูงสุด ลูกๆ บางคนลืมนิสัยที่จะถ่ายทอดคำสรรเสริญของพ่อ ก่อนอื่นใดจงอธิบายว่าท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุด และเป็นสัตบุรุษด้วยเช่นกัน ต้องจดจำทั้งสามรูปนี้ ในความเป็นจริงลูกต้องจดจำชีพบาผู้เดียวในสามรูปแบบนี้ ลูกต้องทำให้สิ่งนี้แนคง ลูกรู้ถึงคำสรรเสริญของพ่อและเหตุนี้เองลูกจึงสรรเสริญท่าน พวกเขาพูดว่า พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดอยู่ในก่อนกรวดก่อนหิน พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าท่านอยู่ในรูปที่เป็นมนุษย์ อย่างไรก็ตามพ่อไม่สามารถอยู่ในร่างที่เป็นมนุษย์ได้อย่างสม่ำเสมอ พ่อเพียงแต่ยืมร่างนั้นมาใช้ พ่อเองพูดว่าพ่อรับการคำจุนของร่างผู้นี้ ดังนั้นทำให้สิ่งแรกแนคงว่า พ่อคือสัจจะ พ่อผู้เดียวบอกเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงแก่ลูกเพียงพ่อที่แท้จริงเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้เป็นนารายณ์ ในยุคทองเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกเข้าใจว่าพวกเขากลายเป็นสิ่งนั้นได้อย่างไร ใครทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น มีการบอกเล่าเรื่องราวเมื่อไรและมีการสอนราชาโยคะเมื่อไร โยคะประเภทอื่นๆ ทั้งหมดเป็นของมนุษย์กับมนุษย์ พวกเขาไม่ได้มีโยคะประเภทใดซึ่งมนุษย์จะมีโยคะกับผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนหรือรู้ถึงคำแนะนำของท่าน ทุกวันนี้ ถึงแม้ว่าผู้คนจะมีโยคะกับชีวาและพวกเขาก็กราบไหว้บูชาท่านด้วยเช่นกัน ไม่มีใครเลยรู้จักท่าน พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่าพระชาติบราห์มาจะอยู่ในโลกที่มีตัวตนอย่างแนนอน พวกเขาไม่มีความสับสน พวกเขาคิดว่าพระชาติบราห์มาควรจะอยู่ในยุคทองก่อน หากพระชาติบราห์มาคงอยู่ในยุคทองแล้วเหตุใดพวกเขาจึงได้แสดงให้เห็นบราห์มาอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน? พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ผู้ที่มีตัวตนนี้อยู่ในปางพันชะของกรรมในขณะที่ผู้ที่ละเอียดอ่อนนั้นอยู่ในสภาพที่เหนือปางกรรม ไม่มีใครมีความรู้นี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก เมื่อพ่อมาและให้ความรู้แก่ลูกแล้วลูกก็สามารถให้ความรู้แก่ผู้อื่นได้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะทำให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น ลูกเพียงแต่ต้องอธิบายอัลฟา ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของทุกดวงวิญญาณ ไม่ได้เป็นสิ่งที่ยากที่จะให้คำแนะนำของท่านแก่ใครก็ตาม เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก อย่างไรก็ตามหากลูกไม่มีศรัทธาในหรือการฝึกฝน ลูกก็ไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ หากลูกไม่ให้ความรู้แก่ใครก็ตาม นั่นก็หมายความว่าตัวลูกเองไม่ได้มีความรู้เลย หากไม่มีความรู้นี้ และแล้วนั่นก็เป็นความเลื่อมใสศรัทธา ซึ่งมีสำนึกที่เป็นร่าง เพียงผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะมีความรู้ ฉันทัดดวงวิญญาณ และพ่อของฉันทัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือพ่อ ครู และสัตบุรุษด้วย มีพระชาติบราห์มาด้วยเช่นกัน พ่อได้บอกลูกเกี่ยวกับหน้าที่การงานของพระชาติบราห์มาและของตัวพ่อเองด้วยเช่นกัน ผู้คนได้ปะปนชีวากับชางก้าและกล่าวว่าทั้งสองเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาพูดว่าการทำลายล้างได้เกิดขึ้นเมื่อชางก้าเปิดตาของเขา การทำลายล้างจะเกิดขึ้นด้วยระเบิดและภัยพิบัติทางธรรมชาติ พวกเขาพูดว่า ชีวา ชางก้า มหาเทพ! รูปภาพเหล่านั้นไม่ลูกต้อง ภาพเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้นที่นั่น พระชาติบราห์มาเช่นกันเป็นผู้ที่มีร่างกาย ท่านมีลูกมากมาย ดังนั้นรูปภาพทั้งหมดเหล่านั้นเป็นไปเพื่อการกราบไหว้บูชา พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า ผู้นี้(บราห์มา)นั้นมีตัวตน(แวก)

และผู้นั้นละเอียดอ่อน(อะแคว) เมื่อท่านกลับมาอะแคว ท่านจึงกลายเป็นเทวดานางฟ้า มีทั้งสองสถานที่อย่างแน่นอน นั่นคือ โลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายแล้วว่าประชาบิดาบรรพบุรุษที่เป็นมนุษย์และแล้วกลายเป็นเทวดา และพ่อได้แสดงให้เห็นอาณาจักรด้วยเช่นกัน เขาจะปกครองที่นั่นจะเป็นสิ่งที่ยากที่จะอธิบายเกี่ยวกับอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนโดยไม่มีรูปภาพ ในความเป็นจริง ภาพสี่แขนของวิษณุไม่ได้มีอยู่อย่างแท้จริง นั่นเป็นภาพของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายว่าเป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และกลับไปยังดินแดนของพวกเขา ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนและกลับมาที่มีตัวตนที่นี้ อย่างไรก็ตามไม่มีการบอกเล่าเรื่องราวที่สำคัญในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่ออธิบายความลับของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนแก่ลูก ดังนั้นมีโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และแล้วโลกที่มีตัวตน ดังนั้นก่อนอื่นจึงให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาร้องเรียกหาบาบา “โอพระเจ้า! โอ พระภู่!” แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน มีการพูดเสมอว่า “ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา” ไม่เคยมีการพูดว่า “เทพชีวา” มีการเรียกว่า “เทพบรรพบุรุษ” เพียงชีวาเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีการพูดว่า “เทพชีวา” แต่มีการพูดว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา” ไม่สามารถกล่าวว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านต้องทำงานของการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้น ท่านควรจะทำสิ่งนั้นด้วยการเข้าไปในก้อนกรวดและก้อนหินหรือ? สิ่งนั้นลูกเรียกว่าเป็นความมืดสนิท สิ่งนี้เช่นกันถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อมาและอธิบายเมื่อไม่มีความถูกต้องตามศีลธรรมจนถึงที่สุด การประณามของผู้ใด? ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่ทอบทสวดแล้วก็ถ่ายทอดความหมายของบทสวดนั้นลูกๆ ควรจะไปหาพวกเขาและมองดูพวกเขาทำสิ่งนั้น ลูกควรจะบอกพวกเขาว่า เราจะอธิบายความหมายของสิ่งนี้ให้แก่ท่าน และแล้วให้ความรู้แก่พวกเขาโดยทันที พวกเขาจะไม่ตระหนักว่าลูกเป็น BKs ถึงแม้ว่าลูกจะแต่งชุดขาว ลูกก็ไม่ได้มีตราประทับอยู่บนลูก ลูกสามารถไปและรับฟังพวกเขาที่ใดก็ตามและขอให้พวกเขาบอกความหมายของสิ่งที่พวกเขาพูดแก่ลูก และแล้วดูว่าพวกเขาบอกลูกอะไรแก่ลูก รูปภาพเหล่านี้ทั้งหมดเป็นไปเพื่อความเข้าใจรายละเอียด มีความรู้มากมาย แม้ว่าลูกจะทำให้มหาสมุทรเป็นน้ำหมึก ความรู้ก็ไม่วันสิ้นสุด และแล้วลูกก็จะบอกเกี่ยวกับความรู้ที่ใช้เวลาเพียงหนึ่งวินาทีด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแค่อ่านคำแนะนำของพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวกันนั้นคือผู้สร้างสวรรค์ พวกเราทั้งหมด ลูกๆของท่านคือพี่น้อง ดังนั้นเราเช่นกันควรมีอาณาจักรของสวรรค์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถได้รับสิ่งนั้น พ่อมาในบาร์ดเท่านั้นและเป็นชาวบาร์ดเท่านั้นที่กลายเป็นชาวสวรรค์ ผู้อื่นมาในภายหลัง นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากแต่พวกเขาไม่เข้าใจ บาบาประหลาดใจ วันหนึ่งแม้กระทั่งนักเดินร่า ฯลฯ ก็จะมาและรับฟัง ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะกลายเป็นผู้ที่ฉลาด ใครก็ตามสามารถไปและรับใช้พวกเขาเช่นกัน มีลูกมากมายที่เขินอายเช่นกัน พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าอย่างมาก บาบาพูดว่า ลูกต้องอธิบายแก่โสเภณีด้วยเช่นกัน พวกเขาคือผู้ที่ทำให้ชื่อเสียงของบาร์ดตกต่ำ สิ่งหลักที่ต้องการที่นี่คือพลังโยคะ ทุกคนไม่บริสุทธิ์โดยสิ้นเชิงและดังนั้นการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พลังของการจดจำระลึกถึงนั้นขาดหายไปเล็กน้อยในปัจจุบัน บางคนก็มีความรู้แต่พวกเขาขาดการจดจำระลึกถึง นี่คือวิชาที่ยาก เมื่อลูกสอบผ่านในสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถยกระดับผู้ที่ปราศจากคุณธรรมได้ ผู้เป็นแม่ที่มีประสบการณ์ที่ดีสามารถไปและอธิบายแก่พวกเขา กุมาริไม่ได้มีประสบการณ์นั้น แม่สามารถอธิบายแก่พวกเขาได้ พ่อพูดว่าจงกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลก โลกเองจะกลายเป็นชีวาลายา ยุคทองลูกเรียกว่าชีวาลายา มีความสุขมากมายเหลือล้นที่นั่น ลูกสามารถบอกพวกเขาด้วยเช่นกันว่า พ่อพูดว่า เวลานี้ทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดาบที่จะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เช่นนั้นกลับมาบริสุทธิ์จะต้องมีความคมมาก บางที่ยังคงมีเวลาสำหรับสิ่งนี้ การอธิบายของลูกนั้นตามลำดับกันไป บาบาว่าผู้ที่อาศัยอยู่ที่ศูนย์ทั้งหมดนั้นไม่ใช่ว่าจะเป็นเหมือนกัน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในบรรดาผู้ที่ไปทำงานรับใช้ ดังนั้นก่อนอื่นใดเมื่อลูกอธิบายให้แก่ใครก็ตาม ประการแรกจงให้คำแนะนำพ่อแก่พวกเขา ยกย่องสรรเสริญพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถมีคุณธรรมเหล่านี้ทั้งหมด พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกมีคุณธรรม พ่อเองสร้างยุคทอง เวลานี้คือยุคบรรจบพบกันเมื่อลูกกลับมาสูงส่งที่สุด พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกดวงวิญญาณ จงอธิบายว่าแต่ละร่างกายเป็นของดวงวิญญาณ ไม่ว่าใครจะเข้าใจมากแค่ไหนก็ตาม สิ่งนั้นก็จะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของเขา ใบหน้าของผู้ที่อารมณ์เสียนั้นก็เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง เมื่อลูกนั่งที่นี้ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ใบหน้าของลูกก็จะดี สิ่งนี้ต้องได้รับการฝึกฝนด้วยเช่นกัน ผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขาไม่สามารถที่จะก้าวกระโดดเช่นนี้ได้มากนัก เพราะพวกเขามีธุรกิจทางโลกของพวกเขาที่ต้องทำ เพียงเมื่อพวกเขาฝึกฝนสิ่งนี้อย่างเต็มที่ขณะที่กำลังเดิน,นั่งและเคลื่อนไหวไปมาเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถกลับมามั่นคงได้ เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ มากเท่าที่ลูกดวงวิญญาณอยู่ในโยคะ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์มากตามนั้น ในยุคทองลูกเคยสโตประธาน และดังนั้นลูกเคยมีความสุขอย่างมาก เวลานี้ลูกเองกำลังหัวเราะและสนุกสนานในยุคนั้นบรรจบพบกัน ดังนั้นเวลานี้ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ลูกต้องการอะไรอีก? ลูกต้องอุทิศตนเองต่อพ่อ แทบจะไม่มีผู้ที่มีมั่งคั่งใดปรากฏตัวเลย

เพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นได้รับสิ่งนี้ ละครถูกสร้างขึ้นในลักษณะนี้ จะค่อยๆมีการขยายตัวออกไปเรื่อยๆ กำมือเดียวจากหลายพันล้านกลายเป็นลูกปัดของสร้อยประคำแห่งชัยชนะ อย่างไรก็ตามก็ต้องมีการสร้างปวงประชาขึ้นมาตามลำดับกันไป ดังนั้นผู้คนมากมายจะถูกสร้างขึ้นมา จะมีทุกประเภท ผู้ที่มั่งคั่งและยากจน ทั้งอาณาจักรกำลังมีการสร้างขึ้นมา ที่เหลือทั้งหมดจะกลับไปยังส่วนของตนเอง ดังนั้นพ่ออธิบายว่า ลูกๆ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อาหารและเครื่องดื่มของลูกต้องดีด้วยเช่นกัน ลูกไม่ควรถูกต้องการรับประทานอาหารบางอย่างเป็นพิเศษ ความปรารถนาเหล่านั้นเกิดขึ้นที่นี่ บาบาได้เห็น astral มากมายของผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ พวกเขาอยู่ที่นั่นอย่างมีความสุขมาก ที่นี่พ่ออธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านั้นทั้งหมด หลิงโสมและผู้ที่ปราศจากคุณธรรมจะมาและกลายเป็นผู้ที่ฉลาดแม้กระทั่งยิ่งกว่าลูก พวกเขาจะร้องเพลงขึ้นหนึ่งเช่นนั้นที่ปรอทของความสุขของลูกจะขึ้นสูง เพียงเมื่อลูกอธิบายแก่ผู้ที่ตกต่ำเป็นอย่างมากและทำให้พวกเขาสูงส่งเท่านั้นที่ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ พวกเขาจะพูดว่า ลูกทำให้หลิงโสมสูงส่งอย่างมากด้วยเช่นกัน พวกเขาเองนั้นจะพูดว่า เราเคยเป็นศูทร เวลานี้เราได้กลายเป็นบราห์มิน และแล้วเราก็จะกลายเป็นเทพและแล้วเป็นนักรบ บาบาสามารถเข้าใจเกี่ยวกับทุกคนว่าพวกเขาจะสามารถก้าวหน้าไปได้หรือไม่ ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายสามารถไปล้ำหน้าพวกเขา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเห็นทุกสิ่ง ลูกสามารถเห็นสิ่งนั้นได้แม้กระทั่งเวลานี้ ลูกใหม่มีความกระตือรือร้นอย่างมากเพื่องานรับใช้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ให้ความรู้แก่โสมและผู้ที่ปราศจากคุณธรรมและยกระดับผู้ที่ตกต่ำลงมา เพียงเมื่อลูกยกระดับพวกเขาเท่านั้นที่ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ

2. เพื่อที่จะทำให้สายตาของลูกบริสุทธิ์ ผีฝนขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา “นั่นคือดวงวิญญาณ ฉันกำลังพูดกับดวงวิญญาณ” อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจและมีประสบการณ์กับความพอใจ และทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์กับสิ่งนั้นโดยการอยู่อย่างตระหนักถึงรูปที่เป็นนิรันดร์ของลูก อยู่อย่างตระหนักถึงรูปที่เป็นนิรันดร์และดั้งเดิมของลูก เมื่อลูกมีความมั่นคงในการตระหนักรู้นั้น ตัวลูกเองจะอยู่อย่างพอใจ และลูกจะสามารถให้ประสบการณ์พิเศษของความพอใจแก่ผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน สาเหตุของความไม่พอใจคือการขาดการบรรลุบางประการ คติพจน์ของลูกคือ: ฉันได้รับสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว การเป็นของพ่อหมายถึงการประกาศสิทธิในมรดก ดวงวิญญาณผู้ที่มีสิทธิ์เช่นนั้นจะเต็มอยู่เสมอและเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ

คติพจน์: คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ให้มีความเท่ากันในความเข้าใจของลูก ความปรารถนาของลูก และการกระทำของลูก

*** โอม ขานติ ***

ด้วยความเจิบสงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

เพื่อที่จะรับใช้ผ่านรูปของการให้พร ก่อนอื่น ให้มีความคิดที่บริสุทธิ์ในตัวของคุณ ตลอดทั้งวัน จงเคลื่อนไปในคลื่นของมหาสมุทรแห่งความคิดที่บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง และเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ จงไปสู่กันมหาสมุทรแห่งความคิดที่บริสุทธิ์นั้น และกลายเป็นตัวของคุณสงบเจิบ สภาพของความสงบเจิบที่ลึกล้ำของลูกจะเปลี่ยนบรรยากาศ และลูกจะสัมผัสว่าตัวของคุณเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ที่นี้ ลูกอยู่ในการเนรเทศ ลูกไม่ควรมีความสนใจในการรับประทานอาหารใดๆ หรือการสวมใส่เสื้อผ้าใดๆ จงใส่ใจกับการศึกษาเล่าเรียนและอุปนิสัยของลูกอย่างเต็มที่

คำถาม: วิธีใดที่จะอยู่อย่างเต็มไปด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้อยู่เสมอ

คำตอบ: การให้ทาน ยิ่งลูกให้ทานเพชรพลอยแก่ผู้อื่นมากเท่าไร ลูกก็จะอยู่อย่างเต็มเปี่ยมมากเท่านั้น ผู้ที่รู้จักคือผู้ที่ฟังและซึมซับเพชรพลอยเหล่านั้น และแล้วให้ทานเพชรพลอยเหล่านั้นแก่ผู้อื่น หากมีรูรั่วในอาคารของสติปัญญาของลูก เพชรพลอยเหล่านั้นจะไหลออกไป และลูกก็จะไม่สามารถซึมซับได้ ดังนั้น ดังนั้น จงศึกษาเล่าเรียนอย่างมีระเบียบวินัย อยู่ให้ไกลจากกิเลสทั้งห้า จงกลายเป็นรูปและบาซัน

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายให้แก่ลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิตพูดผ่านอวัยวะของร่างกาย และลูกๆ ทางจิตรับฟังผ่านอวัยวะของร่างกาย นี่คือบางสิ่งใหม่ ไม่มีมนุษย์คนไหนในโลกที่สามารถพูดเช่นนี้ได้ ลูกๆ เช่นกันอธิบายสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เช่นเดียวกับที่ครูสอน ทะเบียนของนักเรียนจะแสดงให้เห็นทุกสิ่ง จากทะเบียนของพวกเขาลูกสามารถบอกได้เกี่ยวกับพฤติกรรม และการเรียนของพวกเขา สิ่งหลักคือการศึกษาและอุปนิสัย นี่คือการศึกษามหาพระเจ้าที่ไม่มีใครจะสามารถสอนได้ ความรู้นี้เป็นของผู้สร้าง และตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างของวงจรโลก ไม่มีมนุษย์คนไหนในโลกนี้ที่รู้อะไร แม้แต่ฤๅษีและมุนีที่เก่าแก่โบราณผู้ทรงอำนาจที่ได้มีการศึกษาเป็นอย่างดีเคยพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พ่อเองได้มาและให้คำแนะนำของตัวพ่อเอง มีการจดจำกันว่านี่คือปาหนาม ป่าจะติดไฟอย่างแน่นอน สวนดอกไม้ไม่เคยติดไฟ เพราะสวนเขียวชอุ่ม ป่าทั้งผืนแห้งแล้ง สวนที่เขียวชอุ่มจะไม่ติดไฟ ป่าที่แห้งแล้งจะติดไฟได้อย่างรวดเร็ว นี่คือน้ำที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่เคยลูกไหม้ และสวนก็เคยถูกสร้างขึ้นมาจากดินเช่นกัน สวนของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นอย่างแผ่วๆ ลูกรู้ว่าเราจะกลายเป็นเทพที่มีกลิ่นหอม ดอกไม้ของสวน ที่ลูกเรียกว่าสวรรค์ เวลาที่สวรรค์กำลังถูกสร้างขึ้นมา เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่ไม่ว่าลูกจะอธิบายให้แก่ผู้คนมากมายเพียงใด สิ่งนั้นก็ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครเลย สิ่งนั้นจะไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ไม่ได้เป็นของศาสนานี้ พวกเขาจับฟังด้วยหูข้างหนึ่งแล้วผ่านไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง มีผู้คนจำนวนเพียงเล็กน้อยในบาร์ตในยุคทองและยุคเงิน และแล้วก็มี การขยายตัวอย่างมากในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ที่นั่นพวกเขามีลูกหนึ่งคนหรือสองคน ในขณะที่ที่นี่ พวกเขามีลูกสี่หรือห้าคน ดังนั้นจะมีการเติบโตอย่างแน่นอน เวลาที่ชาวบาร์ตถูกเรียกว่าชาวอินดู ในความเป็นจริงแล้วพวกเขาเป็นของศาสนาเทพ ศาสนาอื่นไม่มีศาสนาใดลิ้มรสชาติของพวกเขา ชาวบาร์ตลิ้มสิ่งนี้ไปแล้ว ดูลิ มีมนุษย์มากมายเหลือเกินในเวลานี้ ไม่ใช่ว่าพวกเขาทุกคนจะมาที่นี่และรับความรู้ ลูกแต่ละคนเข้าใจชาติเกิดของตนเอง ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มจะเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่ที่สุดอย่างแน่นอน ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกมีความเลื่อมใสศรัทธามากมายเพียงใด หากลูกมีความเลื่อมใสศรัทธาเล็กน้อย ลูกก็จะรับความรู้ที่น้อยและอธิบายให้แก่ผู้คนจำนวนน้อย หากลูกทำการกราบไหว้บูชามากมาย ลูกก็จะรับความรู้มากและอธิบายความรู้ให้แก่ผู้คนจำนวนมาก หากลูกไม่ได้รับความรู้มาก ลูกก็ไม่สามารถอธิบายได้มากเช่นกัน ดังนั้น ลูกจึงได้รับผลน้อย มีปัญหาลูกคำนวณว่าชาวอิสลามจะใช้กี่ชาติเกิด และชาวพุทธจะใช้กี่ชาติเกิด และส่งผลนั้นมาให้พ่อ พระพุทธเจ้าก็เป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเช่นกัน ในศาสนาพุทธไม่มีใครมาก่อนพระพุทธเจ้า ดวงวิญญาณพระพุทธเจ้าเข้ามาในบางคนและก่อตั้งศาสนาพุทธ และแล้วการขยายตัวจึงเกิดขึ้นจากผู้นั้น เขาก็เป็นพ่อของปวงประชา(ประชาบิดา) ด้วย การขยายตัวมากมายเกิดขึ้นจากผู้เดียว ลูกต้องเป็นราชาในโลกใหม่ ที่นี้ ลูกอยู่ในการเนรเทศ ลูกต้องไม่มีความสนใจในสิ่งใด “นั่นต้องการใส่เสื้อผ้าใดๆ” นั่นเป็นสำนึกที่เป็นร่างด้วย สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับนั่นดีแล้ว โลกนี้จะคงอยู่เพียงระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น หากลูกสวมใส่เสื้อผ้าใดๆ ที่นี้ สิ่งนั้นก็จะถูกทำให้ลดน้อยลงไปที่นั่น ลูกต้องละทิ้งความสนใจนั้น เมื่อลูกสร้างความก้าวหน้าต่อไป ลูกก็จะมีมิติอย่างต่อเนื่องโดยอัตโนมัติ ลูกเองก็จะพูดว่า ผู้นี้กำลังทำงานรับใช้มากมาย เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ เขาจะประกาศสิทธิ์ในอันดับที่สูงอย่างแน่นอน และแล้วลูกก็จะทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนตัวลูกเองอยู่เรื่อยๆ ในแต่ละวัน สวนนี้ก็จะเจริญเติบโต อย่างไรก็ตาม มีเหล่าเทพจำนวนมากในยุคทองและยุคเงิน พวกเขาทุกคนกำลังนั่งอยู่ที่นี้ในรูปที่แผ่วๆ และพวกเขาจะได้รับการเปิดเผยในภายหลัง เวลาที่ ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่แผ่วๆ ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในดินแดนแห่งความตาย และจะได้รับสถานภาพในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกเคยเห็นการศึกษาเช่นนั้นไหม น่าอัศจรรย์ว่า ลูกศึกษาเล่าเรียนในโลกเก่าและจะได้รับสถานภาพในโลกใหม่อย่างไร ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือผู้เดียวที่ให้แรงบันดาลใจในการก่อตั้งดินแดนแห่งความเป็นอมตะและทำลายล้างดินแดนแห่งความตาย

ยุคบรรจบพบกันอันเป็นสิริมงคลที่สุดของลูกนี้สั้นเหลือเกิน ยุคนี้คือยุคที่พ่อมาสอนลูก การศึกษาของลูกเริ่มต้นทันทีที่พ่อมา เหตุนี้เองพ่อพูดว่า จงเขียนว่า วันเกิดของข้าเป็นวันเกิดของกิตะด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่รู้จักผู้เดียวนั้น พวกเขาอ้างถึงชื่อศรียุทธนะ เวลานี้ อย่างน้อยบางคนควรเข้าใจความผิดพลาดนี้! บุคคลสำคัญจำนวนมากมาชมพิพิธภณณ์นี้ ไม่ใช่ว่าพวกเขารู้จักพ่อ ไม่เลย! เหตุนี้เอง บาบาสจึงพูดว่า ขอให้พวกเขารอกแบบฟอร์ม เพื่อให้ลูกสามารถบอกได้ว่าพวกเขาได้เรียนรู้สิ่งใดหรือไม่ มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะทำสิ่งอื่นใดเมื่อมาที่นี่ ที่นี้ไม่ได้เป็นเหมือนกับที่พวกเขาไปหานักปราชญ์ นักบวช และดวงวิญญาณยิ่งใหญ่ ผู้นี้มีรูปที่ธรรมดาเช่นกัน เครื่องแต่งกายของเขาเหมือนเดิมไม่มีความเปลี่ยนแปลง เหตุนี้เองจึงไม่มีใครสามารถที่จะเข้าใจ พวกเขาเข้าใจว่า ผู้นี้เคยเป็นพ่อค้าเพชร เริ่มแรก ท่านเป็นพ่อค้าเพชรพลอยที่สูญสลาย และเวลานี้ท่านเป็นพ่อค้าเพชรพลอยที่ไม่สูญสลาย ลูกกำลังทำข้อตกลงกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่เป็นนักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ นักมายากล และพ่อค้าเพชร ดังนั้น ลูกแต่ละคนจึงควรพิจารณาว่าตนเองเป็นรูปและบาซัน เรามีเพชรพลอยแห่งความรู้ที่มีค่า นับแสนอยู่ภายใน ด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจด้วย มีลูกที่ดีที่รู้จักบางคนผู้ที่ซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้ หากบางคนไม่สามารถซึมซับสิ่งเหล่านี้ได้ เขาก็ไร้ประโยชน์ จงพิจารณาว่าผู้นั้นมีช่องโหว่ในอารมณ์ที่ทำให้ทุกสิ่งรั่วไหลออกไป พ่อพูดว่า พ่อให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก หากลูกให้ท่านอยู่เรื่อยๆ ลูกก็จะอยู่อย่างเต็มเปี่ยม มิฉะนั้นแล้ว ลูกก็จะไม่มีสิ่งใดเลย ลูกจะว่างเปล่า ลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน และลูกไม่ได้เคลื่อนไหวไปด้วยระเบียบวินัย วิชาต่างๆที่นั่นนั้นดีมาก ลูกต้องออกจากกิเลสทั้งห้าอย่างสิ้นเชิง พ่ออธิบายแล้วว่า การเฉลิมฉลองรักษากันนั้นพูดถึงเวลานี้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจว่าเหตุใดจึงมีการผูกมัดก็ พวกเขามิบริสุทธ์อยู่เรื่อยๆ และแม้กระนั้นพวกเขาก็ยังคงผูกมัดก็ ก่อนหน้านั้น พราหมณ์เคยผูกมัดก็ เวลานี้ น้องสาวผูกมัดก็ให้กับพี่ชาย เพื่อแลกกับของขวัญ(โดยทั่วไปคือเงิน) ที่นั่นไม่มีเรื่องของความบริสุทธิ์ พวกเขาลักลอบที่เป็นแพ้น้อยอย่างมาก ดิวาลีและดาเซร่า ฯลฯ ทั้งหมดคือเทศกาลแห่งยุคบรรจบพบกัน การกระทำที่พ่อเคยทำนั้นดำเนินไปในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พ่อบอกเรื่องราวของกิตะที่แท้จริงให้แก่ลูก และทำให้ลูกไปเป็นลักษมีและนารายณ์ เวลานี้ลูกกำลังจะเข้าไปสู่กลุ่มแรก หลังจากฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงแล้ว ลูกก็เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ เวลานี้ลูกต้องปลุกทั้งโลก ลูกต้องการพลังโยคะเป็นอย่างมาก ด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่ลูกสามารถก่อตั้งสวรรค์ในทุกวจร การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยพลังโยคะ และการทำลายล้างเกิดขึ้นด้วยพลังวัตถุ มีเพียงแค่สองคำ นั่นคืออัลฟาและเบต้า ลูกจะกลายเป็นนายของโลกดด้วยพลังโยคะ ความรู้ของลูกแผ่ตัวอย่างสิ้นเชิง ลูกเคยสาโตประธาน และเวลานี้ กลับมาตาโมประธาน ลูกต้องกลับมาสาโตประธานอีกครั้ง ทุกสิ่งจะกลับมาเก่าจากใหม่อย่างแน่นอน ในโลกใหม่จะไม่มียะไร ไม่มีสิ่งใดในโลกเก่า มันเป็นเหมือนกล่องที่ว่างเปล่า ก่อนหน้านั้นบาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้บาร์ตเป็นนรก มีความแตกต่างระหว่างกลางวันและกลางคืน พวกเขาสร้างหุ่นจำลองของราวันขึ้นมาและก็เผาสั่งเหล่านั้นแต่พวกเขาที่ไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่า ผู้คนเหล่านั้นกำลังทำอะไรกัน เมื่อวานนี้ลูกก็เคยไม่รู้เช่นกัน ขณะที่ปัจจุบันลูกมีความรู้นี้ เมื่อวานนี้ลูกอยู่ในนรก และวันนี้ลูกกำลังจะไปสวรรค์อย่างแท้จริง มันไม่ได้เหมือนกับผู้คนในโลกพูดว่า ผู้นั้นผู้นี้กลายเป็นชาวสวรรค์ หากลูกไปสวรรค์ในเวลานี้ก็จะไม่มีนรกอีกต่อไป ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ นี่คือการของหนึ่งวินาทีเท่านั้น จงจดจำพ่อและบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย จงเฝ้าแต่บอกสิ่งนี้กับทุกคน บอกพวกเขาว่า คุณเคยเป็นเหมือนพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์)และแล้วหลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิด คุณก็กลายเป็นเช่นนี้ (ตโมประธาน) จากสาโตประธานคุณได้กลายเป็นผู้ที่ตโมประธาน และคุณต้องกลับมาสาโตประธานอีกครั้ง ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย แต่ดวงวิญญาณจะต้องกลับมาสาโตประธานจากตโมประธานอีกครั้งอย่างแน่นอน บาบาสอธิบายให้แก่ลูกๆ ในวิธีต่างๆมากมายต่อไป แบตเตอร์รี่ของพ่อไม่เคยกลับมาเก่า บาบาสพูดเพียงว่า จงพิจารณาว่าตนเองเป็นจุด ดวงวิญญาณพวกเขาพูดว่า ดวงวิญญาณของผู้นี้จากไปแล้ว ดังนั้น ดวงวิญญาณจะทิ้งร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่งตามสันสการ์ของเขา เวลานี้ดวงวิญญาณจะต้องกลับบ้าน นี่ก็อยู่ในละครด้วย วงจรโลกซ้ารอยอย่างต่อเนื่อง เวลานี้ ในเวลาสุดท้าย พวกเขาคำนวณจำนวนประชากรและพูดว่า มีผู้คนจำนวนมากเท่านี้ในโลก เหตุใดพวกเขาจึงไม่พูดว่า “มีดวงวิญญาณจำนวนมากเท่านี้” พ่อพูดว่า ลูกลืมพ่อไปแล้วจริงๆ และแล้วพ่อก็ต้องมาและให้ประโยชน์แก่ทุกคน และเหตุนี้เอง พวกเขาจึงเรียกหาพ่อ ลูกลืมพ่อแต่พ่อไม่ลืมลูก พ่อมาเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ผู้นี้คือเกามุก(ปากของวัวตัวเมีย) ไม่มีเรื่องของวัวตัวผู้ ฯลฯ นี่คือการพาหนะที่โชคดี บาบาสพูดกับลูกๆว่า “ชีพบบากำลังตกแต่งลูก” จงจดจำสิ่งนี้ไว้อย่างมั่นคง การจดจำชีพบบานนั้นมีคุณประโยชน์มากมาย บาบากำลังสอนลูกๆผ่านผู้นี้(บราห์มา) แต่ลูกต้องไม่จดจำผู้นี้ เพียงชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นคือสัตกูร ลูกต้องอุทิศตนเองให้แก่ท่าน ผู้นี้ยังอุทิศตนเองให้แก่ท่านด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกกำลังจะไปยังโลกดอกไม้แห่งยุคทอง ดังนั้นเหตุใดลูกจึงผูกพันยึดมั่นอยู่กับหนาม ลูกได้ศึกษาคัมภีร์ของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาและทำการกราบไหว้บูชามาถึง 63 ชาติเกิด เริ่มแรกลูกกราบไหว้บูชาชีพบบา เหตุนี้เองลูกจึงสร้างวัดให้แก่โสมนาถ เคยมีวัดอยู่ในพระราชวังของราชาทุกองค์ มีเพชรพลอยและอัญมณีมากมายเหลือเกิน ต่อ

มาวัดเหล่านั้นก็ถูกโจมตี พวกเขาสอนเอาทองคำ ฯลฯ จำนวนมากมายไปจากวัด ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกที่มั่งคั่งเช่นนั้น พวกเขาคอยมั่งคั่งและเป็นนายของโลก แต่ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของพวกเขาถูกก่อตั้งขึ้นมานานเพียงใด พ่อพูดว่า 5000 ปีแล้ว พวกเขาปกครองเป็นเวลา 2500 ปี และในช่วง 2500 ปีที่เหลือ ลัทธิและนิกายทั้งหมดก็เติบโตขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ลูกควรมีความสุขอย่างมากที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก ลูกได้รับความมั่งคั่งมากมาย พวกเขาวาดภาพของเหล่าเทพที่ปรากฏขึ้นมาจากมหาสมุทรพร้อมกับถือถาดที่เต็มไปด้วยเพชรพลอย เวลาที่ลูกกำลังได้รับถาดของเพชรพลอยแห่งความรู้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ บางคนเติมถาดของตนได้ดีมากในขณะที่ทุกสิ่งไหลออกจากถาดของบางคน ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและสอนผู้อื่นจะมั่งคั่งมากอย่างแน่นอน อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้ง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีเท่านั้นจะได้รับทุนการศึกษา นี่คือนักการศึกษาของพระเจ้าที่ไม่สูญสลาย ในขณะที่ทุนอื่นๆนั้นสูญสลาย บันไดนี้มีหัตถกรรมมาก นี่คือเรื่องราวของ 84 ชาตเกิด พ่อพูดว่า จงทำภาพบันไดที่โปร่งแสง (translight) ที่มีขนาดใหญ่เช่นนั้นที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนจากกระยะไกล ผู้ที่มองเห็นภาพนี้จะรู้สึกแปลกใจและชื่อของลูกก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณอย่างต่อเนื่อง เวลาที่ผู้มาแะเวียนจะกลับมาอีกในเวลาสุดท้าย พวกเขามาวนเวียนมาสองถึงสี่ครั้ง และแล้วถ้าหากอยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาก็จะอยู่ มีเปลวไฟเดียวเท่านั้น พวกเขาจะไปที่ไหนได้ ลูกจะต้องกลับมาอ่อนหวานมาก เมื่อลูกอยู่ในโยคะเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาอ่อนหวาน ลูกจะถูกดึงจากการมีโยคะเท่านั้น จนกว่าสนิมของพวกเขาจะถูกขจัดออกไปไม่เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีใครดึงออกไป จงบอกความลับของบันไดนี้แก่ทุกดวงวิญญาณ ทุกคนจะค่อยๆมารับรู้ตามลำดับกันไป นี่คือนักประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะชำระต่อไป ลูกควรจดจำผู้เดียวที่อธิบายสิ่งนี้ พวกเขารวมพ่อว่าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน แต่มาคือผู้ที่อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันที่นั่น ที่นี้ ลูกมีพ่อ เพราะท่านสามารถมาที่นี่ได้ใน 1 วินาที ลูกควรเข้าใจว่าบาบาที่อยู่ในผู้นี้เสมอ ท่านคือคารัน คาราวินฮาร์ ท่านทำทุกสิ่งและเป็นแรงบันดาลใจให้มีการกระทำทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ท่านให้คำสั่งแก่ลูกๆ และท่านเองก็ยิ่งแสดงการกระทำอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน จงตัดสินใจว่า ท่านสามารถทำอะไรได้และท่านไม่สามารถทำอะไรได้ในขณะที่ท่านกำลังนั่งอยู่ในร่างนี้ บาบาไม่ได้รับประทาน ท่านเพียงแคร์บกลิ่นหอม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นรูปและบาซัน และเก็บรักษาอาภรณ์ของสติปัญญาของลูกให้เต็มไปด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย อยู่เสมอ อย่าปล่อยให้มีความรู้ในอาภรณ์ของสติปัญญาของลูก จงซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้ และให้ท่านเพชรพลอยเหล่านั้นแก่ผู้อื่น

2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในทุนการศึกษานี้ จงศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก คงอยู่ในการเนรเทศอย่างสิ้นเชิง อย่ามีความสนใจประเภทใด กลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม และทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกัน

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จโดยไม่กลัวที่จะเห็นเมฆหมอกของสถานการณ์ที่เลวร้าย แต่โดยการข้ามสิ่งเหล่านี้ไปในหนึ่งวินาที

ลูกบางคนฉลาดมากในการสร้างเรื่องราวเหมือนกับนักวิชาการที่ได้เถียงกันเกี่ยวกับคัมภีร์ พวกเขาสังสร้างเรื่องราวต่างๆ เช่นนั้น ที่แม้แต่พ่อก็รู้สึกขบขันเมื่อเขาได้ยินพวกเขา แต่คนอื่นๆ จะประทับใจกับพวกเขา สถานการณ์ที่ไร้ประโยชน์มากมายต่างๆ ทั้งหมดเหล่านั้นสร้างมวลเอกสารของทะเบียนที่ไร้ประโยชน์ ดังนั้นจงบินให้สูงเหนือสิ่งเหล่านั้น มีความไร้เดียงสา มองมาที่พ่อไม่ใช่ที่สถานการณ์ สถานการณ์เหล่านั้นเป็นเหมือนเมฆหมอก - ข้ามมันไปในหนึ่งวินาทีและกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

คติพจน์: การมีเครื่องหมายคำถามในสถานการณ์ใดๆ หมายถึงการเริ่มต้นบัญชีของความไร้ประโยชน์

***** โอม ขานติ *****

ด้วยความเงิบสงบบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมที่เป็นแสงที่เบาสบาย

เวลานี้ ขอให้มีความรู้สึกบริสุทธิ์ในจิตใจของลูกไปถึงดวงวิญญาณอื่นๆ มากมาย เปิดเผยพลังแห่งความเงิบ ลูกบราห์มิน

แต่ละคนมีพลังแห่งความเจียบนี้ เพียงปล่อยให้พลังนี้ปรากฏออกมาในจิตใจของคุณและผ่านร่างกายของคุณ เพ่งความสนใจความคิดในจิตใจของคุณในหนึ่งวินาที และแล้วคุณสามารถกระจายกระแสคลื่นของพลังแห่งความเจียบไปสู่ชั้นบรรยากาศได้

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงเฝ้าแต่จดจำบาปด้วยความรัก ทำตามศรัทธาเสมอและใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียนและทุกคนจะให้ความนับถือแก่ลูก
- คำถาม:** ลูกใดที่สามารถมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ 1. ในการบรรลุถึงสิ่งนี้ เมื่อลูกกำลังพูดและอธิบายแก่บางคน จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณกำลังพูดกับดวงวิญญาณพี่น้องของลูก ด้วยการทำให้สายตาของความเป็นพี่น้องนั้นคง ลูกจะเฝ้าแต่กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ 2. เพียงผู้ที่มีความซาบซึ้งของการเป็นนักเรียนของพระเจ้าเท่านั้นที่จะมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส
- เพลง:** ผู้ใดได้มาที่ประตูจิตใจของฉันทันพร้อมกับกระดิ่งข้อเท้า?...

โอมซานติ พ่อหนึ่งทีนและอธิบายแก่ลูก ไม่มีในองค์กรอื่นใดที่พวกเขาพูดเช่นนี้ว่าพ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ของท่าน ลูกรู้ว่าพ่อของลูกทั้งหมดคือผู้เดียวอย่างแท้จริง ทั้งหมดคือพี่น้อง ลูกได้รับมรดกจากพ่อหนึ่งอย่างแน่นอน ลูกสามารถอธิบายวงจรอย่างชัดเจนมาก นี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันในเวลาหนึ่งที่ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อลูกเข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตที่เหลือทั้งหมดจะเข้าไปสู่การหลุดพ้น ท่านผู้เดียวเรียกว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง มีมนุษย์มากมายในอาณาจักรของราวัน ในอาณาจักรของรามมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว นั่นเรียกว่า “อารยะ” และ “ไม่อารยะ” ผู้ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงนั้นเรียกว่า “อารยัน” และผู้ที่ไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงเรียกว่า “ไม่เป็นอารยัน” ไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนี้หรือผู้ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงได้กลายเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างไร? อารยะไม่ใช่ศาสนา เทพทั้งหลายเหล่านั้นที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงแล้ว หลังจากได้ใช้ 84 ชาตเกิด พวกเขาก็กลับมาเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง ผู้ที่เคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาสูงสุดแล้วก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายความหมายของ “ฮัมโซ” แก่ลูก เป็นสิ่งที่ดีมากที่สุดที่จะอธิบายภาพของบันได ไม่ใช่ดวงวิญญาณทั้งหลายคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ ไม่เลย นี่คือการละเล่นที่หลากหลาย ลูกรู้ว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้แล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้ ลูกเคยเป็นเทพและลูกก็กลายเป็มนักรบ ฯลฯ อย่างแน่นอนลูกนั้นก็ลงบันไดมา นี่ก็คือบัญชีของผู้ใช้ 84 ชาตเกิด พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้ชาติเกิดของลูกเอง พ่อบอกลูกเกี่ยวกับชาติเกิดเหล่านั้น นี่คือวงจรและเราเองคือผู้ที่กลายเป็นเทพ นักรบ ฯลฯ ภายในวงจร 21 ชาตเกิดนั้นเป็นที่รู้จักกันอย่างดียิ่ง ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาหันตโมประธาน เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับความรู้ทั้งหมดในเวลานี้ อย่างไรก็ตาม แทบจะไม่มีใครที่จะเข้าใจ จึงได้มีคำกล่าวว่า: เพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านเท่านั้นที่จะมาและรับความรู้และเป็นของศาสนาเทพ ลูกไม่ควรประหลาดใจในสิ่งนี้ เป็นสิ่งง่ายดายที่จะอธิบายรูปภาพของวงจร นั่นคือยุคทองในขณะที่ที่นี้คือยุคเหล็ก มีผู้คนน้อยนิดในยุคทอง ต้นไม้สั้นเล็กในตอนเริ่มแรกแล้วก็มีการเติบโตขึ้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับต้นไม้ พวกเขาแทบจะไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับบราห์มา บอกพวกเขาว่า บราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มานั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน พวกเขาถือลูกบุญธรรม บราห์มินเหล่านั้นคือสิ่งสร้างทางร่าง ในขณะที่ลูกบราห์มินคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก นี่คือการต่างแดนของราวัน พ่อต้องมาและก่อตั้งอาณาจักรของราม ดังนั้นท่านก็จะเข้ามาในบางคน ดูซิว่าผู้ที่กำลังยืนอยู่ที่ยอดสุดของต้นไม้ ในเวลานี้ต้นไม้ได้ไปถึงสภาพที่เสื่อมโทรมหรือผุพังอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า: พ่อได้เข้ามาในผู้หนึ่งในตอนสิ้นสุดของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของ 84 ชาตเกิดของผู้ที่ท่านกำลังทำทปาเซีย เราจะไม่เรียกผู้นี้ว่าพระเจ้า ผู้คนของโลกได้พูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน เหตุนี้เองพวกเขาได้กลายเป็นเช่นก้อนกรวดก้อนหิน ทุกสิ่งของเหล่าเทพนั้นพิเศษสุด ในเวลานี้ลูกกำลังศึกษาและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้น นี่เป็นการศึกษาที่สูงส่งอย่างยิ่ง เหล่าเทพเรียกว่าเป็นเทวาและเทวี(god and goddess)ด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขานั้นบริสุทธิ์ และศาสนานั้นได้รับการก่อตั้งโดยพระเจ้าเอง ดังนั้นอย่างแน่นอนพวกเขาควรจะเป็นเทวาและเทวี(god and goddess) อย่างไรก็ตาม ทั้งสองเรียกได้ว่าเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี การเรียกศรัทธามีและศรัทธารายณ์ว่าเทวาและเทวินั้นคือศรัทธาที่มงาย เพราะมีพระเจ้าเดียว (one God) เท่านั้น ลูกทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างชีวาและชางก้าและแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเป็นสองชีวิต เนื่องจากสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าลูกแม้กระทั่งโยนเทพทิ้งไป ลูกนั้นมัวจรรทั้งหมดในสติปัญญาของลูก แต่ผู้ที่เป็นมหาระตีเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนมาก มีผู้คนมากมายที่รับฟังสิ่งนี้ แต่ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของ

เขา ดังนั้นพวกเขาจะกลายเป็นสิ่งใด? พวกเขาจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ที่มีค่าไม่กี่สตางค์ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้ยินมิต แต่ลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น เวลาจะมาถึงจุดสิ้นสุดและดังนั้นลูกจะสามารถทำอะไรได้เล่า? เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่เตือนลูกให้อยู่อย่างระมัดระวัง อย่างไรก็ตาม เป็นไปไม่ได้ที่ทุกคนจะกลับมาสูงส่ง ภาชนะของเขาไม่สะอาด สติปัญญาของเขาเต็มไปด้วยขยะ ลูกจำเป็นต้องทำความเพียรพยายามที่ดีมากในสิ่งนี้ ลูกควรฝึกฝนการอธิบายรูปภาพอย่างมาก มิฉะนั้นลูกจะต้องเสียใจภายหลังในเวลาสุดท้าย ลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับอาหารนี้ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ต้องอธิบายแก่ทุกคน ไม่มีเรื่องของการกลัว เมื่อลูกมีนิทรรศการและพิพิธภัณฑ์ในสถานที่ใหญ่โต ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ บาบาบอกลูกให้ขอความคิดเห็นของทุกคน คาร์ตีพิมพ์ความคิดเห็นเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำงานรับใช้อย่างมาก ลูกต้องตรวจสอบว่าผู้คนเหล่านั้นเข้าใจว่านั่นคือโลกใหม่และนี่คือโลกเก่าหรือไม่ ใครก็ตามควรจะเข้าใจสิ่งนี้ แต่เพราะพวกเขาได้ทำให้ระยะเวลาของวงจรรยาวนานขึ้น ผู้คนก็เลยสับสน ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ผู้ที่คงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณนั้นสามารถมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส ไม่มีสิ่งใดจะเกิดขึ้นเพียงด้วยการให้คำบรรยาย เมื่อลูกให้คำบรรยายลูกต้องเข้าใจว่า: นั่น ดวงวิญญาณ กำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณพี่น้องของฉัน การที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณนั้นต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ลูกล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อเองมาและอธิบายแก่ลูก มีการจดจำว่าดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลาที่ยาวนานเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ผู้ที่เป็นมหาระตีสั่งฝึกฝนด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างมาก เพียงเมื่อนั้นที่พวกเขาจะสามารถคิดว่าตนเองเต็มไปด้วยพลัง ผู้ที่ไม่คิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณจะสามารถสร้างสิ่งใดได้? เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับเพิ่มเติมพลัง ไม่สามารถกล่าวได้ว่าพลังของความรู้ มีคำพูดว่า: พลังของโยคะ เป็นไปด้วยพลังของโยคะเท่านั้นที่ลูกกลายเป็นนายของโลก ในเวลานี้ลูกต้องทำให้ผู้อื่นมากมายเป็นเช่นเดียวกับตนเอง จนกว่าลูกทำให้ผู้อื่นมากมายเป็นเช่นเดียวกับตนเอง การทำลายล้างไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ถึงแม้ว่าสงครามใหญ่อาจจะเริ่มขึ้นก็ตาม แต่แล้วสงครามนั้นจะจบลงในเวลาต่อมา ผู้คนมากมายมีระเบิดในเวลานี้ แต่สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่จะถูกเก็บไว้ โลกเก่าต้องถูกทำลายอย่างแน่นอนและศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปต้องได้รับการก่อตั้งอย่างแน่นอน หลังจากเวลาอันสั้น ผู้คนจะพูดว่า: นี่คือการสงครามที่ยิ่งใหญ่เดียวกันนั้นอย่างแท้จริง มีพระเจ้าอยู่อย่างแน่นอน เมื่อผู้คนมากมายมาหาลูก ทุกคนจะเริ่มยอมรับลูกและพูดด้วยเช่นกันว่า: ผู้คนเหล่านี้กำลังขยายตัวอย่างเร็ว พวกเขามีอำนาจ(might)อย่างมาก มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงตามนั้นลูกจะได้รับการเติมเต็มด้วยพลัง ลูกให้แสงแก่ผู้อื่นด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อของลูก ดาด้า(บราห์มา) นี้พูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกเหล่านี้ทำงานรับใช้ที่ดีมากยิ่งกว่าที่ฉันทำ ในเวลานี้ยังคงมีเวลา ไม่มีใครสามารถคงอยู่ในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาเองรู้ดีกว่าพวกเขายังขาดโยคะและเหตุนี้เองจึงยังยิงลูกธนูไม่ตรงเป้า พระเจ้าเติมเต็มกุมารี่ด้วยลูกธนูของความรู้ ลูกคือประชาธิปไตยบราห์มา กุมารและกุมารี่ ผู้นี้คือบราห์มาและลูกคือลูกบุญธรรม มีเพียงผู้สร้างเดียวและที่เหลือทั้งหมดกำลังศึกษา บราห์มาก็รวมอยู่ในผู้ที่กำลังศึกษาด้วย ดังนั้นแล้วนี่คือสิ่งสร้าง? ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกกำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ในบางกรณีทั้งสองล้อ (สามิ ภรรยา) ไม่สามารถทำตามหนทางนี้ เป็นราวกับว่าพวกเขากำลังยืนอยู่บนทราย บาบาไม่ได้เอ่ยชื่อใดๆ อย่างไรก็ตาม ลูกควรเข้าใจว่าบาบา กำลังบอกสัจจะ ลูกเช่นกันสามารถรู้ถึงธรรมชาติของผู้ที่ลูกทำงานด้วย ลูกเข้าใจว่าลูกเองเคยเป็นมงกุฎบนศีรษะและเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่น เริ่มแรกพวกเขาไม่ได้พร้อมที่จะเชื่อลูก แล้วพวกเขาก็จะเริ่มเข้าใจทีละน้อย จำเป็นต้องมีปัญญามากมายสำหรับสิ่งนี้ สติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือสัจจะ ผู้มีชีวิต เป็นตัวของความปิติ ในเวลานี้ลูกได้รับการทำให้กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ตราบใจที่พ่อยังไม่มา เวลานั้นจะไม่มีใครสามารถมีสำนักเป็นดวงวิญญาณได้ ในเวลานี้พ่อพูดว่า: ขอให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะได้รับพลังจากพ่อ ศาสนานี้มีพลังมาก: ศาสนานี้ปกครองทั่วทั้งโลก นี่คือการเล็กน้อยหรือ? ลูกได้รับพลังด้วยการมีโยคะกับพ่อ นี่คือการสิ่งใหม่ที่ลูกต้องอธิบายอย่างชัดเจนมาก ท่านผู้เดียวคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหลาย ท่านผู้เดียวคือผู้สร้างโลกใหม่ ลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขาถึงอาชีพของชีวา ท่านมาและทำอะไร? พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะและวันเกิดของชีวด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ใครนั้นยิ่งใหญ่กว่ากัน? ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ท่านเคยทำอะไรที่ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา? กฤษณะเคยทำอะไร? มีการเขียนไว้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดาและทำการก่อตั้ง มีความคิดเห็นที่ต่างกันมากมาย มีศรัทธาเดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลับมาสูงส่ง ลูกจะกลับมาสูงส่งได้อย่างไรด้วยการทำตามการกำหนดของมนุษย์? เหล่านี้คือการกำหนดของพระเจ้าที่ลูกได้รับเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เหล่าเทพไม่ได้ให้การกำหนด พวกเขาเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพและก็เท่านั้นเอง ที่นั่นพวกเขาไม่ได้รับกฐ ฯลฯ ที่นั่นมนุษย์รับการกำหนดจากกฐ ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาอย่างมีศิลป์วิธีว่า: ลูกคือราชาโยคี หรือโยคีไม่สามารถสอนราชาโยคะ พวกเขาเป็นของหนทางสันโดษ เพียงผู้ที่เป็นของหนทางครอบครัวเท่านั้นที่ไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกต้องไม่อยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด นี่คือการที่ลูก

กำหนดไว้แล้วที่เฝ้าแต่ซ้ารอย งานรับใช้ของลูกดำเนินไปอย่างที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว ละครดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ลูกทำสิ่งนั้นเช่นเดียวกับที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกสามารถเข้าใจจากพฤติกรรมของผู้ที่เพียรพยายาม เหตุนี้เองที่นิทรรศการ มีการแต่งตั้งผู้เป็นโกดสำหรับกลุ่มผู้เข้าขมนิทรรศการ เพื่อที่โกดนั้นสามารถอธิบายอย่างดีมาก พ่อที่กำลังสอนลูกนั้นรู้อย่างดีมาก ท่านทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างยิ่ง ลูกควรมีความซาบซึ้งว่าพวกเราเป็นลูกของใคร! พระเจ้ากำลังสอนพวกเรา! หากบางคนไม่สามารถศึกษาพวกเขาที่วิ่งหนีไป พระเจ้าก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่า: ผู้นี้ไม่ใช่ลูกของนั้น ลูกได้เห็นว่าคุณบางคนของพระเจ้าเคยศึกษา แล้วก็ได้วิ่งหนีไปอย่างไร? แล้วหลังจากที่เข้าใจบางสิ่ง พวกเขาจะเริ่มที่จะศึกษาอีกครั้ง หากต่อมาพวกเขาคงอยู่ในโยคะอย่างดีมาก พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาได้สูญเสียเวลาอย่างมากมาอย่างแท้จริงด้วยการจากโรงเรียนนี้ไป อย่างแน่นอนพวกเขาจะประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อในเวลานี้ ด้วยการเฝ้าแต่จดจำพ่อและพูดว่า “บาบา บาบา!” ลูกควรจะขนลุก บาบากำลังดลใจเราให้ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่ง เรานั้นมีโชคอย่างยิ่ง! เราควรมีการจดจำระลึกถึงบาบาซ้ำแล้วซ้ำเล่า และเฝ้าแต่ทำการกำหนดด้วยเช่นกัน แล้วก็จะสามารถมีความก้าวหน้าอย่างมาก แล้วทุกคนก็จะให้ความนับถืออย่างมากแก่บุคคลเช่นนี้ บาบาสอนว่า: ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนจะก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่มีสำนึกของร่างกายนั้นไม่สามารถสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ใบหน้าของลูกควรเป็นขั้นหนึ่ง มีคำกล่าวว่า: ถ้ามผู้ที่พระเจ้ากำลังสอนพวกเขาเกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส ลูกควรใส่ใจอย่างมากต่อการศึกษาและทำตามศรัทธาด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งโลกก็กลับมาบริสุทธิด้วยพลังของโยคะของลูก ลูกทำให้โลกบริสุทธิด้วยพลังโยคะ เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์! ลูกต้องยกภูเขาด้วยนิ้วของลูก(เป็นอนุสรณ์ของภูเขาโกวันทันทที่ลูกยกด้วยนิ้วของความร่วมมือของทุกคน) นั่นคือสัญลักษณ์ของผู้ที่ทำให้โลกที่สกปรกนั้นบริสุทธิ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่สติปัญญาของลูกจะสร้างสมความรู้ที่แท้จริง ลูกต้องทำให้ภาชนะของสติปัญญาของลูกสะอาดและบริสุทธิ เอาสิ่งที่ไม่ไร้ประโยชน์ออกจากสติปัญญาของลูก

2. จงใส่ใจอย่างเต็มที่กับการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและศึกษาเล่าเรียนและมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส คงความซาบซึ้งเสมอของการเป็นลูกของพระเจ้าและเป็นท่านเองที่กำลังสอนลูกอยู่

พร: ขอให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธา และขอให้ลูกอยู่อย่างไว้กังวล และไปถึงจุดหมายปลายทางของความสมบูรณ์พร้อมของลูกด้วยรากฐานของศรัทธา
ศรัทธาคือรากฐานของความสมบูรณ์พร้อมในชีวิตบารมีนิ และถ้ารากฐานนี้แข็งแรงแล้วจะมีการรับประกันว่าลูกสามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของความสมบูรณ์พร้อมของลูกในเวลาที่เราเร็วอย่างง่ายดาย ผู้ที่มีศรัทธาที่ถูกต้องแม่นยำ อยู่อย่างไว้กังวลอย่างสม่ำเสมอ ศรัทธาที่ถูกต้องแม่นยำคือรู้จักรูปของสำนึกเป็นดวงวิญญาณของลูก ยอมรับและเคลื่อนไปตามนั้น และรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่ท่านเป็น รูปของท่านและวิธีที่ท่านเล่นบทบาทของท่าน ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาเช่นนี้มีชัยชนะ

คติพจน์: ผู้ที่ให้ท่านเวลาของพวกเขาความสุขและความปรารถนาสำหรับการบรรลุผลของพวกเขาแก่ทุกคนคือผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่

***** โอม ขานติ *****

ด้วยความเจิบสงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมที่เป็นแสงและเบาสบาย

ในตอนเริ่มต้นลูกเคยฝึกฝนว่า: ลูกกำลังก้าวไป แต่สภาพของลูกเป็นเช่นว่าผู้อื่นจะรู้สึกว่าการก้าวผ่านพวกเขาไป พวกเขาไม่สามารถเห็นร่างกายของลูก ด้วยการฝึกฝนนี้ ลูกได้สอบผ่านข้อสอบทุกประเภท บัดนี้เวลาที่มาถึงจะเลวร้ายมาก จงเพิ่มการฝึกฝนการอยู่อย่างเป็นแสงที่เบาสบาย เมื่อผู้อื่นเห็นรูปของแสงของลูกอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือความปลอดภัยของลูก เมื่อพวกเขาเข้ามา ให้พวกเขาเห็นแต่ป้อมปราการแห่งแสงเท่านั้น

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานสำหรับการอ่านในชั้นเรียนตอนเช้าในวันแห่งการจดจำระลึกถึงปีศาจ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมีความหวังชิ้นหนึ่งในหัวใจของท่าน เพื่อให้ลูกๆ มีความสุขอย่างสม่ำเสมอ พ่อต้องการให้ลูกๆ ของท่านกลับมาเป็นนายแห่งสวรรค์

โอม ซานติ ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้ากำลังนั่งเป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าเราและถ่ายทอดเพลงแห่งความรู้ให้แก่เราและกำลังทำให้เราเรียนรู้การร้ายรำของความรู้ ด้วยการร้ายรำของความรู้นี้ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขและสดชื่นแจ่มใสเช่นเหล่าเทพเสมอ พระเจ้าเท่านั้นได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่มีขีดจำกัดและผู้สร้างของโลก ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าบาบาได้นำของขวัญแห่งสวรรค์มาให้แก่เราแล้ว ท่านเท่านั้นคือผู้สร้าง ท่านกำลังสอนราชาโยคะให้แก่เราเพื่อให้เราเป็นนายแห่งสวรรค์ ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและอำนาจการปกครองโลก พ่อคือนายของโลกที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นท่านจะสร้างโลกที่ใหญ่โตที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน สำหรับลูกๆ ทั้งโลกคือบ้านของลูก นั่นคือ เป็นสถานที่ที่จะเล่นบทบาทยของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและสร้างโลกที่ไม่มีขีดจำกัดหรือบ้าน และนั่นคือสวรรค์ ดังนั้น ลูกๆ ควรให้คำขอบคุณมากมายแก่พ่อเช่นนี้ พ่อ ผู้สร้างโลก กำลังอธิบายโดยตรงแก่เรา: ฉันได้มาเพื่อให้ลูกเป็นนายของโลก และดังนั้นธรรมชาติของลูกต้องเป็นขั้นหนึ่งอย่างมาก พฤติกรรมของลูกควรเป็นเช่นว่าทุกคนพูดว่า: ผู้นี้เป็นเช่นเทพ เหล่าเทพเป็นที่รู้จักดีอย่างมาก มีคำกล่าวว่า: ธรรมชาติของผู้นี้เป็นเหมือนกับธรรมชาติของเทพอย่างมาก เรามีธรรมชาติที่อ่อนหวานมากและเต็มไปด้วยความสงบ ดังนั้นพ่อเช่นกันมีความพอใจที่ได้เห็นลูกเช่นนี้ บาบามาเพื่อให้เราเป็นนายแห่งสวรรค์ และดังนั้นลูกต้องกลายเป็นผู้ช่วยที่ดีมากของท่าน ลูกต้องไม่ว่างเว้นตนเองอยู่ในงานรับใช้ด้วยตัวของลูกเองและไม่พูดว่า "ฉันเหนื่อย" หรือ "ฉันไม่มีเวลา" มีคุณประโยชน์ในการทำทุกสิ่งทันท่วงที ชีพบาบาให้รางวัลสำหรับการรับใช้ที่ยกย่องลูก เมื่อบาบาเห็นกิจกรรมที่สูงส่งของลูกๆ ท่านอุทิศตนเองให้แก่พวกเขา

ลูกๆ หายใจได้ที่สูงส่งมากด้วยการศึกษานี้ ลูกกลายเป็นอภิมหาเศรษฐี บาบากำลังทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก พ่อซึ่งนำหนักของลูกเทียบกับสมบัติอันไม่มีที่สิ้นสุดที่จะอยู่กับลูกไปเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีการเอ่ยถึงความทุกข์ใดเลยที่นั่น จะไม่มีแม้ความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น ลูกจะไม่เวียนกลับมาตาย ที่นั่นผู้คนกลัวความตายอย่างมาก พวกเขาแม้ร้องไห้ ลูกมีความสุขที่จะได้สลัดทิ้งร่างกายเก่าเหล่านั้น และกลายเป็นเจ้าชายในโลกใหม่ ลูกเพียงแต่ต้องตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากโลกเก่านี้ และยังคงลึกร่างกายนี้ต่อไป ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นอิสระ เพียงจดจำพ่อผู้เดียว และอย่าจดจำใครอื่นอีก เหมือนกับว่าในขณะที่ลูกมีชีวิตอยู่ลูกต้องใช้ชีวิตราวกับว่าลูกตายไปแล้ว ลูกได้ตายไปจากโลกนี้แล้ว กล่าวกันว่า: เมื่อลูกตาย โลกก็ตายสำหรับลูก ผ้าแต่ขั้วโลจิสานึกของร่างกายออกไป นั่งในสันโดษ และฝึกฝน: บาบา ขณะนี้นั่งกำลังเข้ามาสู่ตักของท่าน สลัดทิ้งร่างกายของลูกในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว สิ่งนี้เรียกว่าความสันโดษ

ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ รู้ว่าใครกำลังสอนการศึกษาที่สูงส่งอย่างยิ่งแก่ลูก เพชรที่มีชีวิตกำลังนั่งอยู่ในคอนเทนเนอร์ที่มีชีวิตนี้ ท่านเท่านั้นคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นตัวของปิตุส พ่อที่แท้จริงกำลังให้ศรัทธาที่แท้จริงแก่ลูก เวลานั้นลูกเป็นของพ่อและดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว ลูกต้องอยู่อย่างหนึ่งใจและศึกษา เพียงจดจำพ่อผู้เดียว มองดูที่เข็มกลัดนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและลูกจะจดจำบาบาและมรดก ราวกับว่าด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกให้ทานของความสงบแก่ทั้งโลก ลูกแต่ละคนต้องสร้างปวงประชาของลูกเองและทายาทของลูกเองด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่พลาดมูรลีใด ๆ บาบอธิบายแก่ลูกด้วยความรักอย่างมาก: ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความเมตตาต่อตนเอง อย่าได้ไม่เชื่อฟังในทางใด

ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมดึงดูดลูกเข้าไปหาพวกเขา บางคนเป็นเช่นไรก็ตาม เขาพยายามที่จะดึง ไฟส่องทางนั้นไปตามนั้น เมื่อมองเห็นลูกๆ ที่มีกลิ่นหอมและเต็มไปด้วยคุณธรรม ดวงตาของบาบาจะชุ่มชื้นด้วยความรักและความสุข เมื่อมีความยากลำบากใดๆ บาบาก็ให้ไฟส่องทางแก่ลูก

บาบาอธิบายว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่มีความอยากความปรารถนาใดๆ ในโลกเก่านี้ เวลานั้นลูกต้องเพียงแต่มีความปรารถนาที่สูงส่งเดียวเท่านั้น: ขณะนี้เรากำลังไปสู่ดินแดนของความสุข เราต้องไม่หยุดที่ใดอื่น หรือมองดูสิ่งใดอื่น เรา

เพียงต้องเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้า เฝ้าแต่มองในทิศทางเดียว และเพียงเมื่อนั้นที่สภาพของลูกจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนและมั่นคง เวลานี้โลกนี้ต้องจบสิ้นอย่างแน่นอนเพราะขณะนี้โลกอยู่ในสภาพที่ร้ายแรงมาก ในเวลานี้ วัตถุประสงค์ของธรรมชาติก็มีความโกรธอย่างมาก และเหตุนี้เอง เธอจึงกำลังทำลายทุกสิ่ง ลูกรู้ว่าวัตถุประสงค์เหล่านี้จะแสดงความโกรธของพวกเขาอย่างรุนแรง พวกเขาจะทำให้ทั้งโลกจมลง อาการทั้งหมดจะพังทลายลงด้วยแผ่นดินไหว ความตายจะมาในหลาย ๆ ทาง แผนของละครนี้ได้ถูกสร้างขึ้นแล้ว ไม่สามารถตำหนิใครได้เลย การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น และดังนั้นลูกต้อง เอาโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งนั้น ลูกได้ประกันทุกสิ่งของลูกแล้ว และดังนั้นลูกไม่มีความวิตกกังวลรูปแบบใดๆ ทุกสิ่งของลูกกำลังถูกใช้ไปอย่างมีค่า

เวลานี้ลูก จะพูดว่า: ว้า สัทกูรู! ว้า! ท่านได้แสดงหนทางให้แก่เราแล้ว ว้า โชค! ว้า !ว้า ละคร! ว้า! สิ่งนี้ปรากฏออกมาจากหัวใจของลูก: “ขอบคุณบาบาที่รับข้า 2 กำมือและให้ 100 เท่าเป็นการตอบแทนในอนาคต อย่างไรก็ตามลูกๆ จำเป็นจะต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลไม่มีขีดจำกัดสำหรับสิ่งนี้ ลูกๆ เฝ้าแต่ได้รับทรัพย์สินที่มีค่ามากมายของความมั่งคั่งของความรู้และดังนั้นควรที่จะมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ใช่หรือไม่ มากเท่าที่หัวใจของลูกสะอาด ลูกจะทำให้ผู้อื่นสะอาดด้วยเช่นกัน เป็นเพียงด้วยสภาพของโยคะที่หัวใจของลูกกลับมาสะอาด ลูกๆ ต้องมีความสนใจที่จะกลายเป็นโยคีและทำให้ผู้อื่นเป็นโยคี ถ้าลูกมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของลูก ถ้ามีสำนึกที่เป็นร่าง แล้วลูกสามารถเข้าใจว่าสภาพของลูกอ่อนแอมาก เพียงลูกๆ ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะกลายเป็นเพชรที่แท้จริง ดังนั้นมากเท่าที่เป็นไปได้ ฝึกฝนการกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อ คำว่า “บาบา” อ่อนหวานมากที่สุด บาบาให้ลูกๆ นั่งอยู่บนเปลือกตาของท่านด้วยความรักอันมากมาย และท่านจะพาลูกกลับบ้านไปกับท่าน ลูกๆ ต้องกลับมาหลุดหายไป (ถูกบด) อย่างสมบูรณ์ในความซาบซึ้งของการจดจำระลึกถึงพ่อเช่นนี้ ขณะจดจำพ่อ จงกลายเป็นเทวาแห่งความเยือกเย็นและความสุข เช่นที่พ่อมีความเมตตาต่อผู้ที่ปรารถนาท่าน ลูกก็ต้องทำตามพ่อ กลายเป็นผู้ประทานความสุข พ่อมีความปรารถนา ชั้น 1 ในหัวใจของท่านที่จะทำให้ลูกๆ เป็นสุขอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่ลูกๆ กลับมามีค่าและกลายเป็นนายแห่งสวรรค์

เวลานี้ลูกๆ ก็เข้าใจความลับของละคร พ่อกำลังบอกลูกถึงข่าวทั้งหมดของโลกที่ไม่มีตัวตน ที่ละเอียดอ่อนและโลกวัตถุ ลูกดวงวิญญาณพูดว่า: “ขณะนี้เรากำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่โลกใหม่ เราจะกลับมา มีค่าควรแก่การไปสวรรค์อย่างแน่นอน เราจะให้คุณประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น” อัจชะ พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆ ผู้อ่อนหวานที่สุด พ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขและดังนั้นลูกๆ ก็ต้องให้ความสุขแก่ทุกคน กลายเป็นมือขวาของพ่อ พ่อรักเพียงลูกๆ เช่นนี้เท่านั้น มือขวาถูกใช้เพื่อทำงานที่เป็นสิริมงคลเสมอ ดังนั้นพ่อพูดว่า: จงกลายเป็นผู้ที่ถูกต้อง (righteous) ในทุกสิ่ง จดจำพ่อผู้เดียวและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก จบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อโลกเก่านี้ เป็นสุสาน ถ้าลูกตายขณะคิดถึงธุรกิจของลูกหรือลูกๆ ของลูก ลูกจะทำลายตัวเอง โดยการจดจำชีพบาบา ลูกก็จะกลับมาเต็มเปี่ยมอย่างมาก โดยการมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกทำลายตนเอง โดยการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะรุ่งเรือง ลูกต้องไม่มีความละโมภสำหรับทรัพย์สินสมบัติมากเกินไป ด้วยการวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกลืมชีพบาบา บาบาบอกว่ามากเพียงไรที่ลูกอุทิศทุกสิ่งให้แก่พ่อและทำตามศรัทธาของท่าน ในตอนเริ่มต้นพ่อได้สาธิตแสดงสิ่งนี้โดยการกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ท่านได้อุทิศทุกสิ่งที่ท่านมีและท่านกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ท่านมีความคิดที่จะเพียงใช้ทุกสิ่งสำหรับงานของพระเจ้าเท่านั้น ลูกต้องไม่หวาดกลัวอุปสรรคใดๆ เลย มากเท่าที่จะเป็นไปได้ลูกต้องใช้ทุกสิ่งของลูกอย่างมีค่าสำหรับทำงานรับใช้ อุทิศทุกสิ่งให้แก่พระเจ้าและมีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนาน และเวลานี้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตต่อลูกๆ ทางจิต

ลูกทั้งหมดกำลังก้าวหน้าอยู่ใช่หรือไม่ ลูกกำลังมีประสบการณ์ของสิ่งซึ่งบอกทั้งสองนี้หรือไม่: การอยู่อย่างซึมซับอยู่ในความรักอย่างสม่ำเสมอและเป็นผู้ทำลายอุปสรรค แทนการกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค ลูกไม่ได้ลงมาจากสภาพของลูกเมื่อลูกเห็นอุปสรรคใดๆ ใช่หรือไม่ รูปแบบของพายุ (toofan) ที่แตกต่างกันทั้งหมดที่มาสร้างความปั่นป่วนในสติปัญญาของลูกหรือไม่ เมื่อลูกได้รับของขวัญ (tofa) จากใครบางคน สิ่งนั้นไม่ได้สร้างความปั่นป่วนในสติปัญญาของลูก แต่สิ่งนั้นสร้างความกระตือรือร้น ในทำนองเดียวกันพายุที่มาเพิ่มความกระตือรือร้นของลูกหรือพายุเหล่านั้นเพิ่มความปั่นป่วนให้แก่ลูก ถ้าลูกพิจารณาพายุว่าเป็นพายุ ก็จะมี ความปั่นป่วน แต่ถ้าลูกพิจารณาสิ่งนั้นและมีประสบการณ์ว่าสิ่งนั้นเป็นของขวัญ ความกระตือรือร้นและความกล้าหาญจะเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย นี่คือสิ่งซึ่งบอกของการไต่เต้าพัฒนา แทนการอยู่อย่างหวาดกลัวถ้าลูกเข้าไปสู่ความลึก ลูกจะได้รับเพชรพลอยใหม่มากมายของประสบการณ์จากมหาสมุทรของข้อสอบ

เพราะว่าเพชรพลอยหลอมรวมอยู่ในความปั่นป่วน เมื่อลูกลมองดูพวกเขาที่พื้นผิวด้วยสายตาและสติปัญญาที่มองออกไปภายนอก ลูกเห็นและมีประสบการณ์สิ่งนั้นว่าเป็นความปั่นป่วน แต่โดยการมองดูสิ่งเดียวกันด้วยสายตาและสติปัญญาของการสำรวจตนลูกสามารถได้รับรูปแบบมากมายของเพชรพลอยของความรู้หรือประเด็นต่างๆของความรู้

ถ้าขณะมองเห็นหรือได้ยินสิ่งใด ลูกประหลาดใจและแล้ว นั่นเช่นกันก็ไม่ใช้สภาพสุดท้าย “มันไม่ควรเกิดขึ้นเช่นนั้น” ถ้าหลังจากมีความรู้ของละคร ลูกมีความคิดเช่นนั้นและแล้วนั้นลูกเรียกว่า ร่องรอยของความปั่นป่วนเล็กน้อยด้วยเช่นกัน ถ้าแม้ขณะนั้นลูกมีคำถามของ “ทำไม อะไร” ฯลฯ นั้นหมายความว่ามีความปั่นป่วน เช่นที่มีความจำเป็นสำหรับอุปสรรคที่จะมา ดังนั้นเช่นนั้นมีความจำเป็นที่จะอยู่ในสภาพของการเป็นผู้ทำลายอุปสรรค นี่คือวิธีที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส “ไม่มีอะไรใหม่” คือสภาพสุดท้าย ถ้าใครบางคนกำลังทำงานหรือกำลังเล่นบทบาทที่สร้างความปั่นป่วน นั่นก็เป็นเพียงเหมือนกับมหาสมุทรที่อยู่ในความปั่นป่วนซึ่งปรากฏให้เห็นบนพื้นผิวเท่านั้น สิ่งนี้หมายความว่าอาจมีความปั่นป่วนในอวัยวะประสาทสัมผัส แต่สภาพภายในของลูกควรเป็น “ไม่มีอะไรใหม่” ผู้ที่มั่นคง สม่่าเสมอ และอยู่ในสันโดษนั่นคือ ผู้ที่รู้ความลึกช้า ของผู้สร้างและสิ่งสร้างและมีสภาพไตรภาคาริ มั่นคงในสภาพที่สะดวกสบายอย่างสงบใช้หรือไม่ หรือความปั่นป่วนของประสาทสัมผัสทำให้สภาพภายในของลูกขึ้นลงหรือไม่ เมื่อมหาสมุทรทางกายภาพสามารถแสดงทั้ง 2 รูป ลูกผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ยิ่งใหญ่จะไม่สามารถแสดงรูปทั้งสองได้ด้วยเช่นกันหรือ วัตถุธาตุได้ลอกเลียนแบบมนุษย์ ลูกคือมนุษย์ที่สูงส่งมากที่สุดได้ในมนุษย์ทั้งหมด ถ้าวัตถุธาตุสามารถแสดงคุณสมบัติพิเศษของพวกเขาได้ ลูก มนุษย์ที่สูงส่งมากที่สุดจะไม่สามารถแสดงสิ่งนี้ด้วยเช่นกันได้หรือ

ขณะนี้เวลากำลังเข้ามาสู่จุดสูงสุด ลูกสามารถมองเห็นขีดสุดในทุกประเด็น สิ่งขึ้นอกของเวลาสุดท้ายคือขีดสุด เช่นที่วัตถุธาตุกำลังมาสู่รูปที่เป็นขีดสุดของพวกเขา และ จุดจบของพวกเขา ดังนั้นเช่นนั้น ข้อสอบและอุปสรรคที่มหาดวงวิญญาณทั้งหลายผู้ที่จักกลับมาเพียบพร้อม ก็มาในรูปที่เป็นขีดสุดของพวกเขาด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกไม่ควรประหลาดใจที่บางสิ่งที่ไม่ได้เคยคงอยู่มาก่อนได้กลายเป็นเช่นนั้นแล้วในขณะนี้ ไม่ควรมีความประหลาดใจใดๆเกี่ยวกับสิ่งนั้น เพียงเมื่อสิ่งที่น่าประหลาดใจมาหาลูกในรูปของคำถามในข้อสอบสุดท้ายลูกจะสามารถสอบผ่านหรือสอบตก สถานการณ์เช่นนี้จะมาที่จะตั้งคำถามในสติปัญญาของลูกแม้ขัดต่อความปรารถนาของลูกก็ตาม นี่คือข้อสอบและเป็นข้อสอบของเพียง 1 วินาที คำถาม “ทำไม” จะทำให้ลูกยืนอยู่ในทิวแถวของการอยู่เป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล ดังนั้นขอให้มีการฝึกฝนที่สม่่าเสมอของการอยู่ในสภาพที่มั่นคง อย่าเริ่มดูแลที่หนึ่งของปัญหา แต่ขณะที่นั่งอยู่บนที่นั่งของลูก จงเผชิญกับปัญหาต่างๆ จนกระทั่งเวลานี้ ปัญหาที่ยืดอนลูกถึงที่นั่งของลูก เมื่ออุปสรรคต่างๆมา ลูกมีโยคะพิเศษและบัดดี สิ่งนี้พิสูจน์ว่าศัตรูของลูกมาเตือนลูกถึงอาวุธของลูก และพิสูจน์ว่าลูกไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงที่เป็นธรรมชาติและมั่นคง ลูกเป็นโยคีที่สม่่าเสมอหรือโยคีผู้ที่ยังคงมีประสบการณ์ในความแตกต่าง สมญาของลูกคือ “โยคีที่สม่่าเสมอ” ใช้หรือไม่ ไม่ควรที่จะมีศัตรูหรือปัญหาใดมาต่อต้านลูก การกลายเป็นหนามจากไม้กางเขนนั้นก็ไม่ใช้สภาพสุดท้ายด้วยเช่นกัน แทนการเป็นไม้กางเขนที่กลายเป็นหนาม จงเผาหนามในไฟของโยคะจากระยะที่ห่างไกล นี่ไม่ใช่สภาพสุดท้ายเมื่อลูกต้องขจัดหนามที่ได้ที่มแทงลูก จบสั้นหนามด้วยสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูก นี่คือสภาพสุดท้าย ขณะรักษาเป้าหมายเช่นนั้นไว้ เคลื่อนสภาพของลูกให้ขึ้นไปข้างบนสู่สภาพของการไต่เต้าพัฒนา ลูกได้ไปถึงสภาพของการมีประสบการณ์ของสิ่งใหญ่ให้กลายเป็นบางสิ่งเล็ก ตามลำดับกันไป ตามความสามารถของลูก เวลานั้นลูกต้องไปถึงจุดหมายปลายทางที่แม้ร่องรอยที่เล็กน้อยที่สุดและลูกหลานของมันได้จบสิ้นไปแล้ว

ลูกทั้งหมดกำลังเคลื่อนไปด้วยความจริงจัง ความกระตือรือร้นอย่างสม่่าเสมอ และในความร่วมมือกับทุกคนใช้หรือไม่ ลูกได้สร้างหุมนุ่มและโอบล้อมทุกสิ่งเพื่อที่จะจบสิ้นโลกยุคเหล็ก เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นและร่ำลาต่อมายา ลูกได้โอบล้อมสิ่งนี้อย่างแข็งแกร่งหรือลูกบางคนอ่อนแอในระหว่างกลางและกลับมาเหน็ดเหนื่อย หรือลูกหยุดในขณะที่เคลื่อนไป ลูกไม่ได้กำหนดตัวเองตายตัวในส่วนหนึ่งของการไม่เคลื่อนไปข้างหน้า ไม่เคลื่อนไปข้างหลัง แต่อยู่อย่างที่คุณเป็นอยู่ ใช้หรือไม่ ลูกไม่ได้หยุดที่ใดและคิดว่าลูกจะเคลื่อนไปเมื่อเวลามาผลักดันลูกใช้หรือไม่ ลูกไม่ได้กลับมาขึ้นขณะรอคอยสิ่งคำจุนบางอย่างจากใครบางคนใช้หรือไม่ ดังนั้นลูกจะเรียกผู้ที่มีสภาพเช่นนี้ว่าอะไร ลูกไม่ได้คิดว่าเป็นสภาพขององคต ผู้ที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนใช้หรือไม่ ถ้าลูกมาหยุดยืนอยู่กับที่ในลักษณะนี้ และแล้วผู้ที่ได้มาสุดท้ายก็จะไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว เมื่อไหร่ก็ตามที่หิมะตกบนภูเขาและถนนถูกปิดกั้น ลูกไม่สามารถเดินทางต่อไปได้ และดังนั้นลูกจึงต้องพยายามละลาย หรือ เคลื่อนย้ายหิมะ ที่นั่นเช่นกันถ้าลูกตกลงมาเหมือนหิมะ สิ่งนี้แสดงว่าลูกขาดไฟของโยคะ เต็มไฟของโยคะให้เข้มข้นขึ้น และเส้นทางจะชัดเจน เก็บประเด็นของความกล้าหาญและความกระตือรือร้นที่ลูกได้รับไว้ในสติปัญญาของลูก

แล้วเส้นทางจะชัดเจน ดังนั้นกลายเป็นองคตในความเร็วของความเพียรพยายามในปัจจุบันของลูก อย่าได้กลายเป็นองคตในการอยู่อย่างพ่ายแพ้ต่อมายา แต่กลายเป็นองคตในการมีชัยชนะ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณผู้ที่รับการหล่อเลี้ยงจากพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ถึงดวงวิญญาณผู้ที่หล่อเลี้ยงโลก ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งของสกุลวิษณุ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งมากที่สุด ผู้ที่เปลี่ยนแปลงวัตถุธาตุ ถึงดวงวิญญาณที่ได้รับการเปิดเผยต่อโลกอย่างเป็นภาพลักษณ์ผู้ที่ให้นิมิต ถึงดวงวิญญาณโยคี รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากบัพผดาด

พร: : ขอให้ลูกเป็นตัวอย่างเช่นพ่อบราห์มา และมีประสบการณ์ความใกล้ชิดกับความสมบูรณ์พร้อมขณะที่เฝ้าแต่ไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้

พ่อบราห์มา ไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ แต่ท่านจะฟังข่าวและอยู่ในสันโดษ ท่านจะเข้าใจสาระของข่าวที่มีความยาว 1 ชั่วโมงใน 5 นาที และท่านจะทำให้ลูกมีความสุข และแล้วให้ประสบการณ์ของสภาพของการสำรวจตนของท่าน และการอยู่ในสันโดษ ทำตามพ่อในลักษณะเดียวกัน พ่อบราห์มาไม่เคยพูดว่าท่านยุ่งมาก เพราะท่านเป็นตัวอย่างสำหรับลูกๆ ในทำนองเดียวกัน ตามเวลา ขณะนี้มีความจำเป็นสำหรับการฝึกฝนนี้ เมื่อลูกมีความรักสำหรับสิ่งนี้ในหัวใจของลูก ลูกจะค้นพบเวลาและกลายเป็นตัวอย่างสำหรับผู้อื่นมากมาย

คติพจน์: :การมีประสบการณ์คาร์มาและโยคะในทุกการกระทำ คือคาร์มาโยคะ

*** โอม ขานติ ***

ด้วยความเจิบสงบที่ละเอียดอ่อน มีประสบการณ์ของสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

รักษาเป้าหมายของการกลับมาทัดเทียมกับพ่ออย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นเช่นที่พ่อเป็นแสง ในทำนองเดียวกันกลายเป็นแสงที่เบาสบาย เมื่อลูกมองดูผู้อื่น ลูกจะอ่อนแอ ดังนั้นมองดูพ่อและทำตามพ่อ วิธีการที่สูงส่งสำหรับสภาพที่โอบยิบเป็นเพียงคำพูดเดียว: "ทุกสิ่งเป็นของท่าน" เปลี่ยนคำว่า "ของฉัน" (mera) และทำให้สิ่งนั้นเป็น "ของท่าน" (Tera) และแล้วลูกจะเป็นของท่าน ดวงวิญญาณของลูกเป็นแสง และเมื่อทุกสิ่งเป็น "ของท่าน" ลูกก็จะเบาสบาย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่อย่างมีความสุขและให้ความสุขแก่ผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ นี่คือการมีความสุขเมตตาต่อทุกคน การชี้หนทางให้แก่ใครก็ตาม คือบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
- คำถาม:** ใครสามารถอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและอะไรคือวิธีการที่จะอยู่อย่างมีความสุข
- คำตอบ:** เพียงผู้ที่ฉลาดมากในความรู้เท่านั้นและผู้ที่รู้วิธีที่จะจดจำละครในรูปของเรื่องราวสามารถอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอจงเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาของพ่อ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและไตร่ตรองทุกสิ่งทีพ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดี ด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ลูกจะกลับมามีความสุข

โอม ซานติ พ่อทางจิตกำลังสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆ ทางจิต ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเพียงผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อของเราและท่านให้คำสอนแก่เราด้วยเช่นกัน เป็นหน้าที่ของครูที่จะให้คำสอนและหน้าที่ของครูที่จะชี้จุดหมายปลายทางแก่ลูก ลูกๆ ได้เข้าใจจุดหมายปลายทางของลูก การจารึกแสดวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตนั้นง่ายดายนมาก วงจรของ 84 ชาติเกิดเฝ้าแต่หมุนไปลูกควรจดจำด้วยเช่นกันว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดของเรากำลังสิ้นสุดลงในเวลานี้และเราต้องกลับบ้าน อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณบาปไม่สามารถไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ ผู้ที่ทำสิ่งนี้จะได้รับผลรางวัล พวกเขาคือผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขและทำให้ผู้อื่นมีความสุขด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีเมตตาต่อผู้อื่นเพื่อที่จะชี้หนทางแก่พวกเขา ลูกๆ รู้ว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุด บางคนจดจำสิ่งนี้ในขณะที่บางคนลืมสิ่งนั้น หากลูกจดจำมากปรอทของความทุกข์ของลูกจะคงขึ้นสูง หากลูกจดจำพ่อในรูปของครูและครูด้วยเช่นกันปรอทของความทุกข์ของลูกจะคงอยู่สูง อย่างไรก็ตามขณะที่ก้าวไปมีความสับสนบางอย่าง เช่นที่ลูกต้องขึ้นและลงภูเขาต่งนั้นสภาพของลูกๆ ก็เป็นเช่นนั้นเดียวกัน บางคนได้ขึ้นไปสูงมากและแล้วพวกเขาก็ตกลงมา ดังนั้นพวกเขาก็ตกลงมามากยิ่งกว่าที่พวกเขาเคยเป็นมาก่อนแล้ว ทุกสิ่งที่พวกเขาหาได้มาก็สูญเสียไป ไม่ว่ามากเท่าใดก็ตามที่พวกเขาได้ให้ทานหรือบุญมากเท่าใดที่พวกเขาได้กระทำ หากพวกเขาเริ่มที่จะกระทำบาปขณะที่ทำบุญ บุญทั้งหมดก็จะบั่นลง บุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการจดจำพ่อ เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ หากลูกเฝ้าแต่ทำความผิดพลาดครั้งแล้วครั้งเล่าด้วยการถูกแต่งแต้มสีจางจากมิตรที่ลูกคบ ลูกจะตกลงมามากยิ่งกว่าที่ลูกเคยเป็นมาก่อน และแล้วจะไม่มีสิ่งใดลูกสะสมในบัญชีนั้น นั่นจะเป็นความสูญเสีย เมื่อลูกทำบางสิ่งที่เป็นบาปความสูญเสียก็เกิดขึ้น บาปมากมายลูกสะสมในบัญชีของลูก บัญชีต้องได้รับการดูแล พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกมีบัญชีบุญและแล้วด้วยการกระทำบาป สิ่งนั้นกลายเป็นบัญชีของบาปถึง 100 เท่า ลูกทำให้เกิดการขาดทุนต่อไป บาปบางประการนั้นใหญ่โตมากและบางประการก็เบากว่า ตัณหาราคะรุนแรงมาก ความโกรธคืออันดับสองและความละโมภนั้นน้อยกว่า ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกได้สะสมมา สิ่งนั้นก็ถูกลดลงมากที่สุดด้วยตัณหาราคะ แทนที่จะทำไรก็ตามที่การขาดทุน ผู้ที่ประณามสัตว์ภูนั้นไม่สามารถได้รับสถานภาพ บางคนเป็นของพ่อและแล้วก็จากท่านไป อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนั้น? โดยปกติ พวกเขาเจ็บปวดด้วยตัณหาราคะ นั่นคือศัตรูที่รุนแรงมาก พวกเขาสร้างทุนจำลองของสิ่งนั้นและเผาสิ่งนั้น พวกเขาไม่ได้สร้างทุนจำลองของความโกรธหรือความละโมภ พวกเขาต้องได้มาซึ่งชัยชนะอย่างสมบูรณ์เหนือตัณหาราคะเพราะเพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะโลก ลูกเรียกหา: มาและทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวันนั้นบริสุทธิ์ พวกเขาทั้งหมดร้องเพลงว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เดียวที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์รามผู้ที่เป็นของสีดำได้โปรดมา! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าพ่อจะมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่อย่างแน่นอน แต่เพราะพวกเขาได้ทำให้ระยะเวลานั้นยาวขึ้น ในเวลานี้มีความมืดมิดอย่างที่สุด มีความรู้และความไม่รู้อย่างยิ่ง ความเลื่อมใสศรัทธาคือความไม่รู้เพราะพวกเขาไม่รู้จักผู้เดียวที่พวกเขากราบไหว้บูชา ดังนั้นพวกเขาจะบรรลุถึงท่านได้อย่างไร? เหตุนี้เองการให้ทานและทำบุญ ฯลฯ ของพวกเขานั้นไร้ผล บางทีพวกเขาได้รับความสุขชั่วคราเล็กน้อยเช่นมุลกา แต่มีเช่นนั้นก็ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ในเวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป ในเวลานี้ลูกต้องมองเห็นว่าลูกจดจำท่านมากเท่าใดเพื่อที่สิ่งเก่าจะจบสิ้นและสิ่งใหม่จะสะสมบางคนไม่ได้สะสมสิ่งใด ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับ การจดจำระลึกถึง บาปของลูกจะสามารถถูกลบออกไปหรือตัดออกไปโดยปราศจากการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร? มีบาปมากมายชาติแล้วชาติเล่าบาปของหลายชาติเกิดของลูกจะไม่ถูกตัดทิ้งด้วยการบอกบาปถึงเรื่องราวชีวิตของชาตินี้ของลูก บาปของชาตินี้กลับมาเบาขึ้นเล็กน้อยแต่ลูกต้องทำความเพียรพยายาม

อย่างมาก เพียงด้วยโยคะเท่านั้นที่บัญญัติกรรมทั้งหมดของหลายชาติเกิดจะถูกชำระสะสาง ลูกควรคิดว่าลูกมีโยคะมากเท่าใด มันจะสามารถถือกำเนิดในตอนเริ่มต้นของยุคทองหรือไม่? เพียงผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างมากเท่านั้นที่จะถือกำเนิดในตอนเริ่มต้นของยุคทอง พวกเขาไม่สามารถอยู่อย่างช้อนเร้น ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่ยุคทอง ผู้อื่นจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำในเวลาสุดท้าย หากพวกเขาในตอนเริ่มต้นพวกเขาจะเป็นคนรับใช้ นี่คือบางสิ่งที่ธรรมดาสามัญที่ต้องเป็นที่เข้าใจ เหตุนี้เองลูกต้องจดจำพออย่างมากมาย ลูกรู้ว่าเราได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นนายของโลกในโลกใหม่ ผู้ที่จดจำบาบานั้นจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างแน่นอน หากลูกต้องการกลายเป็นราชาลูกต้องสร้างปวงประชาของลูกด้วยเช่นกัน จะเป็นที่เข้าใจได้อย่างไรว่าลูกจะกลายเป็นราชาได้ด้วยวิธีอื่นใด? ผู้ที่เปิดศูนย์และทำงานรับใช้นั้นหารายได้ด้วยเช่นกันพวกเขาได้รับคุณประโยชน์อย่างมากมาย พวกเขาได้รับผลรางวัลเช่นกัน บางคนแม้กระทั่งเปิด 3-4 ศูนย์ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาทำพวกเขาได้รับส่วนแบ่งอย่างแน่นอนของสิ่งนั้น ภาระของความทุกข์ของมายากำลังถูกยกขึ้นในเวลานี้ด้วยลูกพร้อมกันทั้งหมดและทุกคนให้ไหล่กับพ่อ ดังนั้นทุกคนได้รับผลรางวัล ผู้ที่ทำความเพียรพยายามและชี้หนทางแก่ผู้คนมากมายจะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น พวกเขาจะมีความสุขอย่างมาก หัวใจของลูกรู้ว่าลูกได้ชี้หนทางแก่ผู้คนมากเท่าใดและลูกได้ยกระดับผู้คนมากเท่าใด นี่คือเวลาที่จะทำทุกสิ่ง ลูกทั้งหมดได้รับอาหารและเครื่องดื่ม บางคนไม่ได้ทำงานใดเลย มองดูว่ามาทำงานรับใช้มากเท่าใด! เธอให้คุณประโยชน์ผู้คนมากมายจากการทำงานรับใช้ งานรับใช้มากมายนั้นจำเป็นที่นี้ด้วยเช่นกัน มึงงานรับใช้ในโยคะเช่นกัน ลูกได้รับการกำหนดที่ลึกลับเช่นนั้น ในเวลานี้เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปประเด็นต่างๆมากมายจะปรากฏออกมา แต่ละวันที่ผ่านไปจะเฝ้าแต่มีความก้าวหน้า ประเด็นใหม่จะปรากฏออกมา ผู้ที่อยู่อย่างซ่องแหวะในงานรับใช้จะสามารถจับประเด็นเหล่านั้นอย่างรวดเร็ว ไม่มีสิ่งใดจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ไม่ทำงานรับใช้ พวกเขาจะสามารถเข้าใจรูปของจุดได้อย่างไร? ลูกสามารถถามใครๆว่า: ดวงวิญญาณนั้นใหญ่โตเพียงไร? บอกเราว่าดวงวิญญาณอยู่ในดินแดนใดและระยะเวลาใด! ไม่มีใครจะสามารถบอกลูก ผู้คนถามถึงนาม รูป ดินแดน และเวลาของดวงวิญญาณสูงสุด หากลูกถามสิ่งนี้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ พวกเขาพวกเขาจะอยู่อย่างสับสน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ดวงวิญญาณเป็นเช่นจุดที่จุดแสงเล็กและบทบาทที่ใหญ่โตเช่นนั้นถูกบันทึกไว้ในนั้น ที่นั่นเช่นกันมีผู้คนมากมายที่ไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเพียงแต่ละทิ้งกิเลสและนั่นก็คือความมหัศจรรย์เช่นกัน! ศาสนาของชั้นยาสซีนั้นแยกไป ความรู้นี้เป็นไปสำหรับลูก พ่ออธิบายว่า: ลูกเคยบริสุทธิ์แล้วลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เพียงลูกเท่านั้นที่วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดไม่มีใครในโลกรู้สิ่งเหล่านี้ ความรู้นี้แยกจากความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้ทำให้ลูกไต่ขึ้นไปและความเลื่อมใสศรัทธาทำให้ลูกไต่ลงมา ดังนั้นมีความแตกต่างระหว่างกลางวันและกลางคืน ไม่ว่ามากเท่าใดก็ตามที่ผู้คนคิดว่าตนมีอำนาจของพระเวทย์และคัมภีร์ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ในเวลานี้ลูกรู้จักสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน ในหมู่ลูกเช่นกันสิ่งเหล่านั้นต่างลำดับกันไป เป็นเพราะลูกลิ้มถึงความสุขของลูกหายไป มิฉะนั้นลูกจะมีความสุขอย่างมาก ลูกกำลังได้รับมรดกนี้จากบาบา บาบาประทานนิมิตแก่ลูก อย่างไรก็ตาม หากลูกได้นิมิตแต่ลูกไม่ทำตามศรัทธาอะไรคือคุณประโยชน์ในสิ่งนั้น? ผู้คนจดจำพ่อเมื่อพวกเขาอยู่ในความทุกข์ พวกเขาเรียกหาพ่อว่า ผู้ปลดปล่อย! โอ้ รม! โอ้ พระผู้! แต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือใคร ไม่มีใครในหนทางของเลื่อมใสศรัทธาพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่เลย! หากพวกเขาเคยพูดสิ่งนี้ สิ่งนี้จะดำเนินไปตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินไป มีความเลื่อมใสศรัทธามากมายในขณะที่ความรู้เป็นไปเกี่ยวกับผู้เดียว ผู้คนคิดว่าพวกเขาจะพบพระเจ้าด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาไม่รู้ว่าจะอย่างไรหรือเมื่อใด ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นหรือใครทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด พวกเขาจะเฝ้าแต่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีก 40000 ปีหรือ? ในด้านหนึ่งผู้คนกำลังทำความเลื่อมใสศรัทธาและในอีกด้านหนึ่งลูกกำลังได้รับความรู้ ลูกต้องทบทวนศีรษะของลูกอย่างมากกับมนุษย์ ลูกจัดนิทรรศการมากมาย แต่ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านเท่านั้นที่ปรากฏออกมา ลูกทำให้ผู้คนมากเท่าใดกลายเป็นเช่นเดียวกับตนเองและนำมาที่นี้? ลูกไม่สามารถคิดคำนวณในเวลานี้ว่ามีบราห์มินที่แท้จริงมากเท่าใด มีลูกไม่จริงมากมายด้วยเช่นกัน พรหมณ์บอกเรื่องราวของศาสนาในขณะที่บาบาบอกเรื่องราวของกิตะแก่ลูก ลูกถ่ายทอดสิ่งนั้นเช่นกัน เช่นที่บาบาพูดสิ่งนั้นดังนั้นลูกก็ทำเช่นเดียวกัน เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง ทุกคนมีคัมภีร์ ในความเป็นจริง คัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพียงกิตะเดียวเท่านั้นคือตำราของความรู้ทางศาสนา กิตะคือแม่และพ่อ พ่อตัวท่านเองมาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนแล้วผู้คนก็ประณามพ่อเช่นนั้น วันเกิดของชีพาบานั้นมีค่าเช่นเพชร พระเจ้าตัวท่านเองผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งอื่นใดคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ จะมีคำสรรเสริญใครอื่นได้อย่างไร? ผู้คนสรรเสริญเหล่าเทพ แต่เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ การสร้างและการทำลายล้างของเรากำลังเกิดขึ้น มีผู้คนมากมายที่ไม่สามารถอธิบายสิ่งใด ดังนั้นพวกเขาทำงานทางร่าง ในกองทหารมีผู้คนที่ทำงานทั้งหมด มีคำกล่าวว้: ผู้ที่ใ้การศึกษาจะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา เรียนรู้จากสิ่งที่มาและบาบาทำ ลูกสามารถเข้าใจด้วยเช่นกันว่าใครคือลูกผู้เป็นที่รัก

พิเศษ หากลูกถามบาบา บาบาจะให้ชื่อแก่ลูกและพูดว่า: ทำตามผู้หนึ่งผู้นี้ ผู้ที่ไม่มีค่าควรแก่การทำงานรับใช้จะสอนอะไรแก่ผู้อื่น? พวกเขาจะสูญเสียเวลามากยิ่งขึ้น บาบาอธิบายว่า: หากลูกต้องการสร้างความก้าวหน้าลูกสามารถทำสิ่งนั้นที่นี้ มีรูปภาพที่นี้ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ลูกได้เข้าใจสิ่งนี้และดังนั้นในเวลานี้อธิบายสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง! ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ เมื่อวานนี้ ลูกเคยกราบไหว้บูชาพวกเขา วันนี้ลูกไม่ได้ทำเพราะลูกได้รับความรู้แล้ว ผู้คนมากมายจะมาและรับความรู้ เมื่อลูกเปิดศูนย์มากขึ้นผู้คนมากมายจะมาและเข้าใจสิ่งนี้ พรอทของความสุขของเขาจะสูงขึ้นทันทีที่พวกเขาได้ยินสิ่งนั้น ลูกต้องเปลี่ยนจากนายธรรมดาให้เป็นนารายณ์ มีเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงด้วยเช่นกัน ผู้คนเฝ้าแต่ตกลงมาด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่รู้ว่าคุณคืออะไร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูกอย่างถูกต้องแม่นยำ บาบาพูดว่า: เมื่อวานนี้พ่อให้อาณาจักรแก่ลูก ดังนั้นอาณาจักรนั้นไปอยู่ที่ใด? ลูกเองรู่ว่านี่คือการละเล่น พ่อผู้เดียวเท่านั้นบอกความลับของการละเล่นแก่ลูก เราพูดว่า: บาบา ท่านถูกผูกไว้ด้วยละคร และดังนั้นท่านต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนสรรเสริญพระเจ้าอย่างใหญ่หลวง ลูกๆ พูดว่า: บาบา เราเรียกท่านดังนั้นท่านต้องมาเพื่อรับใช้เรา นั่นคือเพื่อให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ทุกๆ วงจรท่านทำให้เรากลายเป็นเทพแล้วก็จากไป สิ่งนี้เป็นเช่นเรื่องเล่า นี่คือเรื่องเล่าสำหรับผู้ที่ฉลาด ลูกควรอยู่อย่างมีความสุข บาบากลายเป็นผู้รับใช้ด้วยเช่นกันตามละคร พ่อพูดว่า: ทำตามการกำหนดของพ่อ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างลูกจะได้รับร่างใหม่ในโลกใหม่ ไตรตรองสิ่งต่างๆ ที่พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจว่าลูกได้มาที่นี้เพื่อกลายเป็นสิ่งนี้ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพระเจ้าเป็นมนุษย์หรือพวกเขาพูดว่าท่านไม่มีตัวตน ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ลูกนำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของลูก บาบากำลังเล่นบทบาทเช่นกัน เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีเท่านั้นที่จะมีศรัทธาว่าอย่างแน่นอนพวกเขาจะกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำ ลูกต้องเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ เมื่อลูกสอบตกลูกกลายเป็นรามและสีดาโดยอัตโนมัติ พระเจ้ากำลังสอนลูกและดังนั้นลูกควรศึกษาอย่างดีมาก อย่างไรก็ตามมีการต่อต้านจากมายาอย่างมากด้วยเช่นกัน มายานำมาซึ่งพายุ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตรตรองมหาสมุทรของความรู้และมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีความเมตตาเพื่อชี้หนทางให้แก่ผู้อื่น อย่าได้รับการแต่งแต้มสีสรรจากมิตรที่ลูกคบแล้วจึงทำการกระทำที่เป็นบาป
2. เพื่อที่จะยกภาระของความทุกข์ของมายาออกไป ลูกทั้งหมดต้องให้ไหล่ของลูกแก่พ่อ เปิดศูนย์และกลายเป็นเครื่องมือเพื่อให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย

พร: ขอให้ลูกเข้าใจคุณค่าของคำพูดของลูก และประหยัคำพูดและด้วยเหตุนี้เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ มีคำกล่าวถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ว่า “สัท วาชัน มหาราช”(อะไรก็ตามที่ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่พูดก็เป็นความจริง) ดังนั้นให้คำพูดของลูกเป็นถ้อยคำสอน คำพูดที่สามารถทำให้ทุกคนมีการบรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ขออย่าได้มีคำใดที่พูดโดยบราห์มินสาปแช่งผู้ใด เพียงพูดคำพูดที่มีกลยุทธ์มีประโยชน์ เข้าใจคุณค่าของคำพูด พูดคำพูดที่บริสุทธิ์ที่ให้ความสุข อย่าพูดสิ่งใดแบบเล่นๆไม่จริงจัง ประหยัคำพูดและลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: เมื่อมีมือของศรีมัทอยู่ใกล้ลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะเดินจับมือกันต่อไปตลอดทั้งวงจร

***** โอม ขานติ *****

ด้วยความเงิบสงบนอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

เครื่องจักรใหญ่ทำงานด้วยการเชื่อมต่อไฟฟ้า ลูกทั้งหมดก็ทำทุกการกระทำบนพื้นฐานของการเชื่อมต่อและอยู่อย่างเป็นแสงที่เบาสบาย เมื่อลูกมีสภาพที่เป็นแสงและเบาสบาย คำว่า “งานหนัก” และ”ยาก” ก็จบสิ้น เมื่อลูกจบสิ้นสำนึกของ “ฉัน”ไปแล้ว และมีการตระหนักรู้ของการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และทำงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกจะกลายเป็นแสงที่เบาสบาย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน งานของลูกๆ ของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์คือการให้ประโยชน์แก่ทุกคน เดือนทุกคนให้จดจำพ่อและให้ท่านความรู้แก่พวกเขา
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่บาบาเรียกว่ามหาระตี อะไรคือสิ่งซื่อบอกของพวกเขา
- คำตอบ:** ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและสอนผู้อื่น ผู้ที่มีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือพวกเขาอยู่เสมอ, ผู้ที่ใส่ใจต่อความก้าวหน้าของตนเองอยู่เสมอพร้อมกับความก้าวหน้าของผู้อื่น, ผู้ที่ให้กระดุกของพวกเขานในการรับใช้ยกย่อง และผู้ที่เป็นผู้ช่วยในงานของบาบาคือมหาระตี บาบาพูดถึงลูกมหาระตีเช่นนั้นว่า ลูกๆ เหล่านี้เป็นลูกที่มีค่าของพ่อ

โอมซานติ ทุกวันนี้, ลูกๆ กำลังทำการเตรียมการสำหรับชีพขันธ์ การ์ด ฯลฯ กำลังถูกจัดพิมพ์ขึ้นมา พ่อได้อธิบายหลายต่อหลายครั้งแล้ว ทุกสิ่งส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับกิตะ ด้วยการศึกษาที่เขียนโดยมนุษย์, ลูกจะเฝ้าแต่ลงมาเรื่อยๆ ถึงครั้งวงจร เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นกลางวันและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นกลางคืน เวลานั้นบาบา กำลังให้หัวข้อแก่ลูกซึ่งลูกต้องไตร่ตรอง ลูกสามารถเขียนว่า ฟันธงหญิงชายมาและทำความเข้าใจ! คัมภีร์กิตะเดียวคือคัมภีร์ของความรู้ ในขณะที่ที่เหลือทั้งหมดเป็นคัมภีร์ของความเลื่อมใสศรัทธา มีเพียงคัมภีร์เดียวของความรู้ซึ่งพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ตรีมูรติชีวายุคในยุคนั้นพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด หรือลูกจะเขียนว่า ท่านได้ถ่ายทอดผ่านบราห์มาซึ่งมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ด้วยกิตะของความรู้ลูกได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิด และแล้วกิตะของความเลื่อมใสศรัทธา ที่พูดโดยมนุษย์ก็ดำเนินต่อเนื่องมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด พ่อสอนราชาโยคะและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก จึงไม่มีความจำเป็นที่จะรับฟังสิ่งนั้นอีกครั้ง ด้วยกิตะของความรู้จึงกลายเป็นกลางวัน เพียงพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่พูดสิ่งนี้ และด้วยสิ่งนี้จึงมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และการหลุดพ้นในชีวิตถึง 21 ชาติเกิด นั่นคือลูกได้รับความบริสุทธิ์ ความสุข และความสงบ 100% ในอำนาจการปกครองของเหล่าเทพในยุคทองที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน มีสภาพของการขึ้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีสภาพของการตกลงมาด้วยกิตะที่เขียนขึ้นโดยมนุษย์ ลูกต้องไตร่ตรองอย่างดีมากถึงความแตกต่างระหว่างกิตะของความเลื่อมใสศรัทธาและกิตะของความรู้ นี่คือนิสัยที่ผู้คนไม่รู้ ลูกเขียนว่า ตรีมูรติ ชีวายุคนี้ คือศรัทธาที่ทศกัณฐ์คิดด้วยเช่นกัน และขันธ์ของการหลุดพ้นของทุกคนด้วยเช่นกัน ลูกสามารถบอกพวกเขาด้วยเช่นกันว่า ชีพขันธ์นี้ความสงบมาสู่ทั้งโลก คำพูดหลักมีความสำคัญมากและทุกสิ่งขึ้นอยู่กับคำนี้ ลูกสามารถบอกทุกคนว่ามนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นแก่มนุษย์ได้ พระเจ้ามาเพื่อประทานการหลุดพ้นในยุคนั้นพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและสิ่งนี้กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ เหล่านี้คือสองหรือสามประเด็นหลัก แน่นอนว่ามีความแตกต่างระหว่างกิตะของชีวาและกิตะของภุชณะ ด้วยการรับฟังกิตะจากตรีมูรติพระเจ้าชีวาในยุคนั้นพบกันจึงมีการหลุดพ้น เมื่อใครบางคนไตร่ตรองประเด็นเช่นนั้นก็จะมีความกระทบกับผู้อื่น มนุษย์ไม่มีวันให้การหลุดพ้นแก่มนุษย์ได้ เพียงตรีมูรติ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้ที่เป็นครูและสัจจครูด้วย ที่ประทานการหลุดพ้นแก่ทุกคนในยุคนั้นพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ขอให้มีการเขียนบนการ์ดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เขียนบนการ์ดว่า การเชื่อเชิญของพระเจ้าเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ยุคเหล็กที่ไม่บริสุทธิ์เช่นเปลือกหอยให้กลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์เช่นเพชรในยุคนั้น เมื่อลูกเขียนเช่นนั้น ผู้คนจะเข้าใจด้วยความสุขว่าชีพขันธ์ของพ่อ ผู้ประทานการหลุดพ้นที่มีการเฉลิมฉลอง การเขียนนั้นควรจะเป็นคำพูดที่ชัดเจนมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนศึกษาคัมภีร์มากมายและเพียรพยายามอย่างหนัก ที่นี้ ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากพ่อในหนึ่งวินาที เมื่อลูกเป็นของพ่อและรับความรู้จากพ่อ ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอน ประการแรกลูกจะไปสู่การหลุดพ้นก่อน และหลังจากนั้นไม่ว่าลูกจะทำความเพียรพยายามมากแค่ไหนลูกก็จะไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตตามนั้น ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอน แต่ไม่ว่าลูกจะมาในตอนต้นหรือตอนสุดท้ายก็ตาม ประการแรกลูกไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตก่อนแล้วหลังจากนั้นลูกจึงมีบ่วงพันธะในชีวิต หากลูกซึมซับประเด็นหลักเช่นนั้น ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากมาย หากลูกรู้จักพ่อ ให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่นด้วย เมื่อลูกไม่ได้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นนั้นก็หมายความว่าลูกไม่มีความรู้ใดๆ ลูกให้การอธิบาย แต่สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา ลูกเป็นลูกของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์และดังนั้นลูกต้องให้คุณประโยชน์ มิฉะนั้นพ่อก็จะคิดว่าลูกก็ได้แต่พูดเกี่ยวกับสิ่งนั้นที่ลูกเป็นลูกของชีพบาบา แต่ลูกไม่ได้นำคุณประโยชน์มาให้แก่ใครเลย ไม่ว่าพวกเขาจะมั่งคั่งหรือยากจน ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน อย่างไรก็ตาม คนนั้นจะรับความรู้

ก่อน เพราะพวกเขามีเวลา เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วเช่นนั้นในละคร หากผู้ที่มั่งคั่งนั้นจะมาในเวลานี้ ผู้อื่นมากมายก็จะตามเข้ามา หากค่ายกย่องเช่นนั้นจะปรากฏขึ้นในเวลานี้ ผู้คนมากมายจะมาที่นี่ ของลูกคือสถานภาพของพระเจ้า ลูกให้คุณประโยชน์กับตนเองและผู้อื่นด้วย ผู้ที่ไม่ได้ให้คุณประโยชน์กับตนเองก็ไม่สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ พ่อเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ พ่อเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกเป็นผู้ช่วยของพ่อด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่านั่นเป็นลางบอกเหตุของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีลางประเภทเดียวเท่านั้นสำหรับหนทางของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีลางดีของดาวพลูทอสอยู่เหนือผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและสอนผู้อื่น บุคคลเช่นนั้นเรียกว่าเป็นมหาเถรดี ลามหัวใจของลูกเองว่า นั่นเป็นมหาเถรดีหรือไม่ นั่นกำลังทำงานรับใช้เหมือนผู้อื่นหรือไม่ กองทัพเท่าไม่มีวันให้ความรู้แก่ใคร หากลูกไม่ได้ให้ประโยชน์ผู้ใด เหตุใดลูกจึงเรียกตนเองว่าเป็นลูกของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์? พ่อจะให้แรงบันดาลใจแก่ลูกเพื่อเพียรพยายาม ลูกควรจะให้กระดุกของลูกในการทำงานรับใช้ยักยอะนี้ อย่างไรก็ตามเพียงแต่รับประทาน ดื่มน้ำและนอนนั้นเป็นการทำงานรับใช้หรือไม่? บุคคลเช่นนั้นจะกลายเป็นสาวใช้และคนใช้ของปวงประชา พ่อพูดว่า จงเพียรพยายามและกลายเป็นนารายณ์จนาายธรรมา พ่อมีความพอใจที่ได้เห็นลูกที่เชื่อฟังและมีค่า เมื่อพ่อทางโลกเห็นว่าลูกของเขากำลังได้รับสถานภาพที่ดีมาก เขาก็มีความพอใจอย่างมาก พ่อเหนือโลกก็พูดสิ่งเดียวกันด้วย พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกเป็นนายของโลก เวลานั้นลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นเช่นกัน จะมีประโยชน์อะไรกับการเพียงแค่อวดตนเอง? บอกทุกคนว่า จดจำชีพบาบา ในเวลาอาหารเตือนกันและกันให้จดจำพ่อและทุกคนจะพูดว่าผู้ที่มีความรักต่อชีพบาบาอย่างมาก สิ่งนี้ง่ายดายใช่หรือไม่ มีการสูญเสียอะไรในสิ่งนี้หรือไม่ เมื่อลูกได้ปลุกฝังนิสัยนี้ ลูกจะเฝ้าแต่จดจำบาบาแม้กระทั่งตอนที่ลูกได้รับประทาน ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแนบแน่น เวลานั้นทุกคนเรียกหาโอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ได้โปรดมา! ดังนั้นแนบแน่นที่พวกเขาไม่บริสุทธิ์ แม้กระทั่งสังฆาจารย์ก็จดจำข้าเพราะท่านเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจแล้วพระเจ้าก็มา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับบัญชีนี้ พ่ออธิบายว่า ไม่มีใครสามารถพบพ่อได้ด้วยไฟบูชายัญ, ทาปาเซีย, การให้ทาน ฯลฯ ก็ตะรวมอยู่ในสิ่งนั้นเช่นกัน ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยการอ่านคัมภีร์เหล่านั้น กิตะ, พระเวทย์, อปนิษัตทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อกำลังสอนราชาโยคะที่ง่ายดายและความรู้แก่ลูกๆซึ่งท่านจะทำให้ลูกสามารถได้มาซึ่งอาณาจักร นี่เรียกว่าราชาโยคะ ไม่มีเรื่องของหนังสือทางศาสนาในสิ่งนี้ ครูเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกศึกษาเล่าเรียนและทำให้ลูกสามารถได้มาซึ่งสถานะภาพและดังนั้นลูกควรทำตามท่าน จงบอกทุกคนว่า จดจำชีพบาบา ท่านคือพ่อของพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมด ด้วยการจดจำชีพบาบาบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เฝ้าแต่เตือนกันและกันและสร้างความก้าวหน้า ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกจะให้ประโยชน์แก่ตนเองมากขึ้นตามนั้น ลูกก็จะทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เตรียมอาหารขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและอาหารนั้นจะเต็มไปด้วยพลัง เหตุนี้เองจึงมีค่ายกย่องบราห์มาโยเจ็นของลูกอย่างมากมาย เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นออฟเฟอร์ไบด์ พวกเขาก็เฝ้าแต่พราวดชื่อของราม พวกเขาทำทานในนามของราม ลูกควรที่จะมีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูกแล้วแล้วแล้ว ความรู้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน พ่อมีความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลาง และตอนจบของทั้งสิ่งสร้าง พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด เมื่อลูกจดจำท่าน, ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ดังนั้นเหตุใดลูกจึงจดจำคนอื่นเล่า พ่อพูดว่า เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ดังนั้นลูกต้องสละละทิ้งคนอื่น ๆ นี่คือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน หากลูกไม่สามารถจดจำแล้วจงผูกเงื่อน ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อความก้าวหน้าของลูกเองอย่างแนบแน่นและเพื่อบรรลุถึงสถานภาพที่สูง ชีพบาบาบาปเป็นครูของเราผู้ที่ทำให้เรากลายเป็นครู ลูกทุกคนเป็นผู้นำทาง(ไกด์) หน้าที่ของผู้นำทางคือชี้หนทาง ลูกไม่มีความรู้ในตัวเองมาก่อน ทุกคนพูดว่า ก่อนหน้านั้น, การศึกษาเล่าเรียนมีค่าเพียงไม่กี่สตางค์เท่านั้น แนบแน่นที่จะเป็นเช่นนั้น ตามละคร, ลูกเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนเช่นที่ลูกเคยทำในวงจที่แล้ว และลูกจะทำเช่นเดียวกันหลังจากหนึ่งวงจ ในเวลาสุดท้าย, ลูกจะได้นิมิตของทุกสิ่ง ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะได้นิมิต บาบาได้รับนิมิตอย่างรวดเร็วมาก ผู้หนึ่งผู้หนึ่งจะกลายเป็นราชาและนี่จะกลายเป็นเครื่องแต่งกายของเขา ในตอนเริ่มต้นลูกได้รับนิมิตมากมายและในเวลาสุดท้ายลูกจะได้นิมิตมากมายเช่นกัน และแล้วลูกจะจดจำ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เตือนกันและกันให้จดจำพ่อในเวลาอาหาร รับประทานอาหารในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง มีความรักที่แท้จริงต่อ

ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น

2. ให้กระดุกของลูกในการรับใช้ยกยะ ให้กลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลที่ไม่สูญสลายจากพระเจ้า และอยู่อย่างหัวใจเป็นสุข ในยุคบรรจบพบกันลูกได้รับการบรรลุผลโดยตรงจากพระเจ้า เมื่อเปรียบกับเวลาปัจจุบัน อนาคตไม่มีอะไรเลย ดังนั้นเพลงของลูกคือฉันได้รับในสิ่งที่ฉันต้องการได้รับแล้ว เพลงของเวลาปัจจุบันคือ ไม่มีสิ่งใดขาดไปในคลังสมบัติของบราห์มิน การบรรลุผลเหล่านี้ไม่สูญสลาย อยู่อย่างเต็มเปี่ยมไปด้วยการบรรลุผลเหล่านี้ และความพิเศษของความสุขจะปรากฏให้เห็นอย่างสม่ำเสมอในกิจกรรมของลูกและบนใบหน้าของลูก ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้น ผู้ที่มีการบรรลุผลทั้งหมดจะไม่สามารถปล่อยวางความสุขของเขาไป

คติพจน์: เมื่อลูกมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า จะไม่มีอุปสรรคใดสามารถหยุดยั้งลูกได้

*** โอม ซานติ ***

จดหมายในความทรงจำระลึกถึงโก๊ปและโกปีทั้งหมด เขียนโดยมาเตซวารี (1961)

ความรักที่ลึกซึ้งและความทรงจำระลึกถึงโก๊ปและโกปีทั้งหมด

ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว ที่นำพาชีวิตให้เป็นเหมือนดอกบัว ลูกจะเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความสำเร็จใช้หรือไม่ โก๊ปผู้เป็นที่รักกำลังซ่อนแหวะอยู่ในความพยายามที่จะยกระดับงานรับใช้อย่างดีมาก นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ในที่สุดทุกคนก็จะได้รับคำแนะนำของพ่อที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาสูงสุดของเราอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าเพียงหนึ่งกำมือจากหลายๆล้านเท่านั้นที่จะสามารถได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งนี้ อย่างไรก็ตามดอกไม้เช่นนั้นจะปรากฏขึ้นมาอย่างแน่นอนใช้หรือไม่ อัจชะ จงเฝ้าแต่เพิ่มงานรับใช้ต่อไปด้วยความเร็วอย่างมาก สมบัติที่มีค่าของความรู้ที่ไม่สูญสลายมีความพิเศษสุด และไม่มีที่สิ้นสุด และลูกทุกคนจะได้รับจากพ่ออยู่เรื่อยๆ เมื่อใครบางคนได้มาซึ่งสิ่งนี้ เขาจะกลับมาเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดชาติแล้วชาติเล่า สิ่งนี้ก็เป็นเช่นนั้น บอกฉันที โก๊ปและโกปีที่รัก สิ่งนี้ลูกต้องแล้วใช้ไหม?

ลูกโก๊ปและโกปีทั้งหมดจะเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าพร้อมกับประสบการณ์ของชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ดูโก๊ปและโกปีผู้เป็นที่รัก เมื่อสกุลบราห์มินเติบโตขึ้นก็จะมีคุณประโยชน์สำหรับทุกคน และแล้วลูกบราห์มินจะกลายเป็นเทพอย่างแน่นอน บางคนเคลื่อนไปในชีวิตครอบครัวของพวกเขา และเคลื่อนไปอย่างเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสกุลบราห์มิน นั่นคือ ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว พวกเขาจะดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ ทั้งสามีและภรรยาเป็นลูกของพ่อผู้เดียวและพวกเขาก็รักษาคุณธรรมที่บริสุทธิ์เช่นนั้นไว้ อย่างไรก็ตามทุกคนต้องทำตามการกำหนดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้เรียกว่าการทำตามศรัทธา ผู้ที่มีการสร้างสมคุณธรรมและความรู้เช่นนั้นกล่าวได้ว่าเป็นสมาชิกของสกุลบราห์มิน ในเมื่อเวลานี้นานได้กลายเป็นพ่อ ครู และซัทกูรูของเรา และเป็นดรามาราชด้วยเช่นกัน แล้วเหตุใดเราไม่กลายเป็นลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงของท่านและประกาศสิทธิในความบริสุทธิ์อย่างเต็มที่ ซึ่งเราจะสามารถได้รับสิทธิ์อย่างเต็มที่ของความสงบและความสุขในอนาคตเล่า

บอกฉัน โก๊ปและโกปีที่รัก ลูกเข้าใจความลับนี้อย่างง่ายดายใช้ไหม? ลูกไม่หวาดกลัวการตายในขณะที่มีชีวิตใช้ไหม? ลูกแต่ละคนโปรดรับจดหมายนี้เป็นการส่วนตัวด้วยชื่อของลูก และอ่านหรือฟังโดยพิจารณาว่าเป็นจดหมายถึงลูก เพราะสำหรับแต่ละคนควรได้รับความรักของแม่เป็นการส่วนตัวด้วยชื่อของลูก ความรักที่ลึกซึ้งที่ไม่มีวันจบสิ้นของแม่นั้นเป็นชื่อของโก๊ปและโกปีแต่ละคน อัจชะ การอยู่อย่างซ่อนแหวะในความเพียรพยายามของการสร้างโชคที่สูงของลูกด้วยความเร็วเป็นอย่างมาก คือการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก ในเมื่อเวลานี้อันเป็นที่รู้ว่าคุณพ่อสูงสุดเองได้มาเพื่อให้มรดกสูงสุดแก่ลูกแน่นอน ลูกต้องรับเอาไว้ อัจชะ เวลานี้ฉันกำลังจะจากไป โอม ซานติ

ด้วยความเงิบสงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

เมื่อใครก็ตามเข้ามาติดต่อกับลูก ให้เขารู้สึกว่าลูกมีความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณและไม่ใช่ของโลกนี้ ด้วยการตระหนักถึงลูกในการเป็นบรรพบุรุษ จงให้การหล่อเลี้ยงทุกดวงวิญญาณด้วยพลังความเงิบสงบ หน้าทีของลูกคือให้

ทานความสงบแก้ดวงวิญญานผู้ที่อยู่ในบรรยากาศของความไม่สงบ และเติมเต็มพวกเขาด้วยความกล้าหาญโดยการให้ความสงบและความอดทนแก่พวกเขา สำหรับสิ่งนี้ ท่านรับใช้พิเศษด้วยทัศนคติของคุณ และพลังของจิตใจของคุณ เป็น
ประการแห่งแสงและให้แสงของความสงบแก่ทุกคน

เพื่อที่จะรับใช้ผู้อื่นด้วยกระแสแห่งแสงและอำนาจ (สะภาซ)

จงเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นและมีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด

วันนี้เป็นวันพิเศษวันแห่งความรัก ตั้งแต่เวลาอมฤต ลูกๆ จากทั่วทุกทิศได้มอบความรักจากหัวใจของพวกเขาให้แก่บัพดาตา พวงมาลัยไข่มุกแห่งความรักของลูกๆ ทุกคนสวมอยู่รอบคอของบัพดาตาอย่างต่อเนื่อง ในวันนี้ด้านหนึ่งมีพวงมาลัยไข่มุกแห่งความรัก และอีกด้านหนึ่งมีพวงมาลัยของการพร่ำบ่นที่แสนหวานด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามปีนี้บาบาเห็นว่าการพร่ำบ่นนั้นแตกต่างออกไป ก่อนหน้านี้มีการพร่ำบ่นว่า “ท่านควรพาพวกเราไปกับท่าน” “เราไม่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากรูปสละคาราบา” ปีนี้การพร่ำบ่นส่วนใหญ่มาจากผู้ที่ต้องการกลับมาทักทายกับพ่อและไปหาบาบา ส่วนใหญ่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นที่จะกลับมาทักทายเป็นอย่างดี ความปรารถนาที่จะกลับมาทักทายนั้นลึกซึ้งมาก “ให้ฉันกลับมาทักทายกับท่านและมาหาท่าน” นี่เป็นความคิดที่ลูกหลายคนมีในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขา บัพดาตาพูดกับลูกๆ ด้วยเช่นกันว่า ขอให้ลูกกลับมาทักทาย! ขอให้ลูกกลับมาเพียบพร้อม! ขอให้ลูกสมบูรณ์พร้อม! วิธีที่จะเป็นสิ่งที่ตลอดเวลานั้นง่ายมาก วิธีที่ง่ายที่สุดคือการอยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรักอย่างสม่ำเสมอ เช่นที่ลูกหลอมรวมอยู่ในความรักในวันนี้ ลูกได้จดจำสิ่งอื่นใดหรือไม่? ลูกจดจำใครนอกจากบัพดาตาหรือไม่? ในขณะที่นั่งและเดินลูกอยู่อย่างหลอมรวมในความรัก ลูกจดจำอะไรในขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ? กิจกรรมที่สูงส่งของบราห์มาบาบาและภาพลักษณ์ของท่าน ภาพลักษณ์ของท่านอยู่เบื้องหน้าลูกและกิจกรรมที่สูงส่งของท่านอยู่ในสำนึกของลูก วันนี้ลูกทุกคนได้สัมผัสประสบการณ์ของความรักนี้เป็นพิเศษหรือไม่? ลูกพบว่ามันเป็นสิ่งที่ยากไหม? เป็นสิ่งที่ง่ายใช่ไหม? ความรักคือพลังเช่นนั้นที่ทำให้ลูกลืมทุกสิ่งทุกอย่าง ลูกไม่แม้กระทั่งจะจดจำร่างกายของลูกหรือโลกทางร่างกาย ความรักทำให้ลูกเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ที่ใดมีความรักที่นั่นไม่มีความลำบากตรากตรำ ความรักทำให้ลูกได้สัมผัสกับมือของบัพดาตาที่อยู่เหนือลูกได้อย่างง่ายดายและสม่ำเสมอ ความรักกลายเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องและทำให้ลูกเอาชนะมายา ไม่ว่าภูเขาแห่งปัญหาก็ใหญ่โตเพียงใด ความรักทำให้ภูเขานั้นเบาเหมือนกับน้ำ ดังนั้นลูกรู้หรือไม่ว่าจะคงอยู่อย่างหลอมรวมในความรักนั้นอย่างไร? ลูกได้สัมผัสประสบการณ์กับสิ่งนี้โดยการอยู่อย่างหลอมรวมในความรักในวันนี้ใช่หรือไม่? ลูกจดจำสิ่งอื่นใดหรือไม่? ลูกไม่ได้จดจำใช่ไหม? ไม่มีสิ่งใดนอกจาก “บาบา! บาบา! และ “บาบา” ลูกอยู่อย่างซึมซับในความรักของผู้เดียว ดังนั้นบัพดาตาพูดว่า: ไม่ต้องเพียรพยายามอื่นใดนอกจากการอยู่อย่างหลอมรวมในมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกรู้วิธีที่จะหลอมรวมหรือไม่? บางครั้งลูกก็หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก แต่พวกเขาก็อยู่อย่างหลอมรวมในช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้นแล้วก็ออกมาอีกครั้ง ช่วงหนึ่งพวกเขาพูดว่า “บาบา! บาบาที่แสนหวาน! บาบาผู้น่ารัก” และในช่วงเวลาต่อมาทันทีที่พวกเขาออกจากมหาสมุทร พวกเขาก็กลับมาหมกมุ่นในเรื่องอื่นๆ สิ่งนี้เป็นเหมือนกับใครบางคนจุ่มลงไปในมหาสมุทร พวกเขาหลอมรวมในความรัก จุ่มลงไปใต้น้ำแล้วก็ออกมา จงอยู่อย่างหลอมรวม! พลังแห่งความรักทำให้ลูกเป็นอิสระจากทุกสิ่งทุกอย่างได้อย่างง่ายดาย

ประสบการณ์ของความรักในตอนเริ่มต้นของชีวิตบราห์มินของลูกทำให้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ความรักนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ลูกจำประสบการณ์ในช่วงเริ่มต้นของการเกิดในปัจจุบันของลูกได้หรือไม่? ลูกได้รับความรู้และได้รับการสอนโยคะ แต่มันคือความรักที่ดึงดูดลูกและทำให้ลูกเป็นของพ่อ หากลูกรักษาล้างล้างของความรักไว้เสมอ ลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำตลอดไป อย่างไรก็ตามลูกกำลังเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีแห่งอิสรภาพ ดังนั้นจงกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ วิธีสำหรับสิ่งนี้คือการอยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในความรัก ลูกทุกคนมีประสบการณ์ของความรักใช่หรือไม่? หรือลูกไม่มีประสบการณ์นี้? หากลูกคนไหนถามว่า: “ใครรักบัพดาตามากที่สุด?” ลูกแต่ละคนจะยกมือแล้วพูดว่า “ฉันรัก” (ทุกคนยกมือ) ยกมือที่เจียวยาวของลูกขึ้น ไม่ใช่มือที่เสียดัง บัพดาตากำลังบอกลูกทุกคนในวันนี้: ใช้พลังของความรักกับทุกงานอย่างสม่ำเสมอ! เป็นสิ่งที่ง่ายใช่ไหม? ลูกมีโยคะเพื่อลืมหายของลูก ลืมโลกทางร่างกาย และเพื่อจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา เมื่อลูกอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องของความรัก มายาก็ไม่สามารถเข้ามาอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องของความรักได้ เมื่อลูกออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรัก มายาจะเห็นลูกและทำให้ลูกเป็นของเธอ ดังนั้นอย่าได้ออกมาจากมหาสมุทร แต่อยู่อย่างหลอมรวมอยู่เสมอ คนที่มีความรักต่อกันย่อมไม่ลืมคนที่ตนรัก ไม่ว่าเขาจะทำงานอะไรก็ตาม คนนั้นก็จะทำทุกงานในขณะที่อยู่อย่างหลุดลอยไปในความรัก ดังนั้นเช่นที่ลูกอยู่

อย่างหลุดหายไปในการรักในวันนี้ ลูกจะไม่สามารถอยู่อย่างซึ่มซบอยู่ในความรักได้อย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกันหรือ? ความรักทำให้ลูกหัดเทียมได้อย่างง่ายดาย เพราะการเป็นเหมือนคนที่ลูกรักนั้นไม่ใช่เรื่องยากเลย

ลูกมีความรักต่อพ่อบราห์มาในหัวใจ พ่อบราห์มามีความรักอย่างลึกซึ้งต่อลูกๆ ด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ลูกแต่ละคนปรากฏตัวออกมาอย่างสม่ำเสมอ และให้กระแสนของแสงพิเศษ (สะกาศ) แก่พวกเขาเพื่อทำให้พวกเขาหัดเทียม ในชีวิตในอดีตของท่าน ท่านรู้ถึงคุณค่าของเพชรพลอยแต่ละชนิด ท่านจะใช้เพชรพลอยชิ้นใดชิ้นหนึ่งเป็นเครื่องประดับขึ้นพิเศษ ในทำนองเดียวกัน แม้กระทั่งในตอนนั้น ท่านจะพิจารณาการใช้เพชรพลอยชิ้นใดชิ้นหนึ่งโดยเฉพาะด้วยความพิเศษสำหรับงานพิเศษของพวกเขา ท่านร้องเพลงอยู่เสมอว่า “ว้าว! ว้าว!” สำหรับความพิเศษของแต่ละเพชรพลอย ว้าวเพชรพลอยอันล้ำค่าของมัน ลูกๆ หลายคนสงสัยว่าพ่อบราห์มาทำอะไรในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาถามว่า: เรากำลังทำงานรับใช้อยู่ที่นี้ แต่พ่อบราห์มาทำอะไรในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน?” อย่างไรก็ตามพ่อกล่าวว่า เช่นที่พ่ออยู่กับลูกในรูปแบบที่เป็นสละสลวยเสมอ ในทำนองเดียวกัน เวลานี้ท่านอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านอยู่กับลูกๆ ที่นั่นด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้อยู่เพียงลำพัง พ่อไม่สนุกสนานเพลิดเพลินเลยหากไม่มีลูกๆ เช่นที่ลูกๆ ไม่สามารถที่จะคิดสิ่งใดได้หากปราศจากพ่อ ในทำนองเดียวกัน พ่อก็ไม่สามารถที่จะคิดสิ่งใดได้หากไม่มีลูกเช่นกัน ท่านไม่อยู่ที่นั่นเพียงลำพัง ท่านอยู่กับลูก มีลูกเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถสัมผัสประสบการณ์กับการเป็นมิตรของท่านในรูปแบบที่มีตัวตน เวลานี้ในรูปแบบที่ละเอียดอ่อน ท่านเต็มเต็มความรับผิดชอบในการเป็นมิตรกับลูกทุกคนอย่างสม่ำเสมอในเวลาใดก็ตามที่พวกเขาต้องการและเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ ในรูปภาพ ฤกษ์จะได้ถูกแสดงพร้อมกับโกปีทุกคน นั่นคืออนุสรณ์ของเวลานี้ เวลานี้ด้วยรูปที่เป็นอะแควของท่าน ท่านเต็มเต็มความรับผิดชอบของการเป็นมิตรกับลูกทุกคนไม่ว่าจะเป็นเวลาใดของกลางวันหรือกลางคืนก็ตาม แม้ว่าจะเป็นเวลาตีสองหรือตีสองครึ่งก็ตาม ในรูปแบบที่เป็นสละสลวยท่านจะไปเยี่ยมศูนย์ต่างๆ ในบางครั้งเท่านั้น อย่างไรก็ตามเวลานี้ท่านไปในรูปแบบที่เป็นอะแควเพื่อที่จะเยี่ยมผู้ครองเรือนที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พ่อยังต้องทำอะไรอีกไหม? ท่านต้องทำให้ลูกหัดเทียมและพาลูกกลับบ้านพร้อมกับท่าน นี่คือนี่ที่ท่านต้องทำ มีสิ่งใดที่ท่านต้องทำอีกไหม? ดังนั้น ท่านจึงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับการทำสิ่งนี้

ดังนั้นวันนี้บรรดาจึงให้พรแก่ลูกเป็นพิเศษในการกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ยุคบรรจบกันนี้เป็นยุคของการกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ นี่คือนี่สำหรับการได้สัมผัสกับความสนุกสนานเพลิดเพลิน หากยังมีความลำบากตรากตรำก็ไม่สามารถมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินได้ นี่คือนี่ที่ดวงวิญญาณมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินกับการเฉลิมฉลองกับดวงวิญญาณสูงสุด เป็นยุคสำหรับการได้สัมผัสกับความรักของดวงวิญญาณสูงสุด เป็นยุคแห่งการเฉลิมฉลองการพบปะ ดังนั้นจงมีความคิดที่มุ่งมั่นว่าลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำตั้งแต่วันนี้ ลูกจะกลับมาเป็นอิสระใช่ไหม? อย่างไรก็ตามมันไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกยกมือขึ้นที่นี้ แต่เมื่อลูกกลับไปถึงบ้าน ลูกจะถามว่า: “ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? บรรดาผู้มีไฟล์ที่สมบูรณ์ของความคิดที่มุ่งมั่นของลูกแต่ละคน บางครั้งบรรดาดีดูไฟล์ของลูกๆ ลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นชั่วแล้วชั่วเล่าใช่ไหม? จากช่วงเวลาที่ลูกถือกำเนิดจนถึงตอนนี้ ก็ครั้งที่ลูกมีความคิดว่า “ฉันจะทำสิ่งนี้” หรือ “ฉันจะทำสิ่งนั้น”? อย่างไรก็ตามลูกยังไม่ปฏิบัติตามความคิดนั้น ลูกมีการสนทนากับใจถึงใจที่ดีมาก และลูกก็ทำให้บรรดาพอใจด้วย เช่นที่ลูกสร้างความประทับใจให้กับนักเรียน ลูกก็สร้างความประทับใจให้กับบรรดาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผลกระทบของความคิดที่มุ่งมั่นนั้นคงอยู่เพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น มันไม่ได้คงอยู่ตลอดเวลา ไฟล์ของบรรดาเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ เมื่อใดก็ตามที่มีการดำเนินงาน จดหมายของคำสัญญาที่เพิ่มขึ้นในไฟล์ของบรรดา เหตุนี้เองบรรดาจึงไม่ทำให้ลูกเขียนสิ่งใดเลย

แม้กระทั่งวันนี้ลูกทุกคนมีความคิด แต่มันจะคงอยู่ได้นานแค่ไหน? พ่อเห็นว่าจดหมายอยู่ในไฟล์นานเท่าใด เมื่อลูกกลับมาหัดเทียมกับพ่อ ไฟล์จะจบสิ้นลงและทุกสิ่งจะเป็นครั้งสุดท้าย (final) ในปัจจุบันมีไฟล์มากมาย ดังนั้นเพียงแค่อยู้อย่างซึ่มซบในการรัก อย่าได้ออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกมีความรักที่ลึกซึ้งต่อพ่อบราห์มาในหัวใจของลูก และดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องยากเลยที่จะทำตามผู้ที่ลูกรัก สำหรับความรักลูกพูดว่า ที่ใดมีความรัก บุคคลนั้นแม้กระทั่งสละชีวิตของตนเอง บรรดาไม่ได้ขอให้ลูกสละชีวิตของลูก แทนที่จะเป็นเช่นนั้น จงสละโลกเก่า! กำหนดวันสุดท้ายสำหรับสิ่งนี้ ลูกกำหนดวันที่สำหรับการดำเนินงานอื่นๆ เช่น “วันที่ 20 , วันที่ 24 แล้วลูกจะกำหนดวันสำหรับสิ่งนี้เมื่อใด? (บรรดาควรกำหนดวันสำหรับสิ่งนี้) บรรดาไม่เคยพูดว่า: “เมื่อไหร่” ท่านพูดว่า: “ตอนนี้” บรรดาเคยเลื่อนอะไรออกไปในเวลาอื่นหรือไม่? ท่านมักจะพูดเสมอว่า: เดียวนี้! ไม่ว่าลูกต้องการที่จะทำอะไร จงทำตอนนี้ เดียวนี้! อย่างไรก็ตามบรรดาคือผู้ทรงพลังอำนาจ และเพราะท่านคือผู้ทรงพลังอำนาจ ท่านจะพูดว่า “เดี๋ยวนี้!” อย่างไรก็ตามลูกๆ คุณเคยกับนิสัยที่ชอบทำ

อะไรบางอย่างในบางครั้งเท่านั้น เหตุนี้เองบัปเตดาจึงถามลูกๆว่า: ลูกจะกำหนดวันที่สำหรับสิ่งนี้เมื่อใด? ลูกบอกว่าลูกจะ
ทำสิ่งนี้ในบางเวลา และพ่อจึงถามด้วยเช่นกันว่า “เมื่อไร”

ขณะนี้ตามเวลา ทุกคนต้องมีทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามบัปเตดารู้สึกว่าเวลาไม่ควรเป็นครูของ
ลูก ในเมื่อพ่อเป็นครูของลูก การกลายเป็นบางสิ่งตามเวลาหมายถึงการทำให้เวลาเป็นครูของลูก คะแนนของลูกจะลดลง
ในสิ่งนี้ แม้กระทั่งเวลานี้ลูกบางคนพูดว่า: เวลาจะสอนเรา เวลาจะเปลี่ยนแปลงเรา ดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกจะ
เปลี่ยนตามเวลา แต่ลูกต้องไม่รอเวลา อย่าทำให้เวลาเป็นครูของลูก ลูกเป็นครูโลกที่เป็นนายของครูของโลก ลูกเป็นผู้
สร้าง เวลาเป็นสิ่งที่สร้าง ดังนั้น โอ้ดวงวิญญาณผู้สร้าง อย่าได้ทำให้สิ่งสร้างเป็นครูของลูก! พ่อบราห์มาไม่ได้ทำให้เวลา
เป็นครูของท่าน ท่านมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนสุดท้าย ลูกได้เห็นแล้วว่าท่านใช้ร่างกาย จิตใจ
และสมบัติของท่านอย่างไรตั้งแต่ตอนเริ่มต้น และไม่มีคามผูกพันยึดมั่นแม้แต่เล็กน้อย สำหรับร่างกาย คำพูดที่ปรากฏออก
มาตามธรรมชาติของร่างกายของท่านคือ “นี่คือพาหนะของบาบา” ท่านไม่เคยคิดว่า “นี่คือร่างกายของฉัน” ไม่เลย! “นี่คือ
พาหนะของบาบา ฉันกำลังป้อนอาหารให้พาหนะของบาบา” ไม่ใช่ “ฉันกำลังรับประทาน” ท่านมีการวางแผนที่ไม่มีขีด
จำกัดในร่างกายของท่าน ถึงอย่างไรก็ตามจิตใจของท่านก็อยู่ในมานานมาพออยู่แล้ว ท่านใช้เงินของท่าน แต่ไม่เคยคิดหรือแม้
กระทั่งพูดว่า “เงินของฉันถูกใช้ไป” ท่านไม่เคยกล่าวว่าเงินของท่านถูกใช้ไปหรือว่าท่านใช้ทรัพย์สินสมบัติของท่าน ท่านพูด
ว่า “นี่คือบันดาราของบาบา มันคือบันดาราของโบลานาทบาบา” ท่านไม่เคยพิจารณาว่าเงินของท่านเป็นเงินของท่านเอง
หรือใช้สิ่งใดๆที่มีค่าแม้กระทั่งหนึ่งรูปีเพื่อตัวท่านเอง ท่านมีความรับผิดชอบต่อกุมาริและผู้เป็นแม่ ท่านยกทุกสิ่งให้กับ
กุมาริและผู้เป็นแม่และไม่มีจิตสำนึกของ “ของฉัน” แม้แต่เล็กน้อย ท่านไม่เคยใช้เวลาหรือลมหายใจใดๆเพื่อตัวท่านเองเลย
แต่ยังคงรักษาทัศนคติของการวางแผนอันไม่มีขีดจำกัดแม้กระทั่งในเรื่องนั้น แม้ว่าท่านจะมีทุกสิ่ง - แม้แต่ธรรมชาติก็เป็น
ผู้รับใช้ของท่าน - ท่านไม่เคยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมเพื่อตัวท่านเอง ท่านยังคงใช้ชีวิตปกติธรรมดาอยู่เสมอ
ท่านไม่เคยใช้สิ่งใดพิเศษเพื่อตัวท่านเองเลย จนกระทั่งเวลาสุดท้าย แม้แต่เสื้อผ้าของท่านก็เป็นแบบเดียวกัน ท่านไม่เคย
เปลี่ยนรูปแบบการแต่งกายของท่าน ท่านมีอาคารที่สร้างไว้เพื่อลูกๆ แต่ท่านไม่ได้ใช้เอง แม้ว่าลูกๆจะขอร้องท่านก็ตาม
ท่านก็ได้ยินสิ่งนี้แต่ท่านก็ยังคงอยู่เหนือ ในขณะที่เห็นความรักของลูกๆอยู่เสมอ แต่คำพูดที่ปรากฏออกมาตลอดเวลาคือ
ทุกสิ่งเป็นไปสำหรับลูกๆ ดังนั้นสิ่งนี้จึงเรียกว่ามีทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในชีวิตในทางปฏิบัติ ในเวลา
สุดท้ายแม้ว่าลูกจะอยู่เบื้องหน้าท่าน และท่านกำลังจับมือพวกเขา แต่ท่านมีความผูกพันยึดมั่นใดๆหรือไม่? ท่านมีทัศนคติ
ของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด แม้ว่าลูกๆที่รัก และลูกๆผู้เป็นที่รักพิเศษจะอยู่เบื้องหน้าท่าน ท่านมีการวางแผนอย่างไม่มี
ขีดจำกัด ลูกได้เห็นข้อพิสูจน์ของทัศนคติของการไปอยู่เหนือและการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัดในหนึ่งวินาที ท่านมีเพียง
แต่ความใส่ใจเดียนั้นคือ การทำงานรับใช้ งานรับใช้ และงานรับใช้ ท่านอยู่อย่างละวางและอยู่เหนือสิ่งอื่นๆทั้งหมด สิ่งนี้
เป็นที่รู้กันดีว่าการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด ขณะนี้ตามเวลา ให้ทัศนคติของการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัดปรากฏออกมา
หากลูกไม่มีทัศนคติของการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัดแล้วลูกจะไม่สามารถทำงานรับใช้ของการให้สภากาที่มีพลังได้
ดังนั้นทำตามพ่อ! วางประเด็นของผู้ไม่มีตัวตนไว้สักครู่ก่อน ในรูปที่มีตัวตนลูกมีพ่อบราห์มา แม้ว่าท่านจะมีสิ่งอำนวยความสะดวก
ทั้งหมดสำหรับการบรรลุผลทางกายภาพทั้งหมด แต่ท่านก็มีความรับผิดชอบต่อลูกๆทุกคน และท่านต้อง
เผชิญกับสถานการณ์และปัญหาที่เลวร้ายทั้งหมด ท่านก็สามารถผ่านสิ่งนั้นไปได้ ท่านประกาศสิทธิ์ในประกาศนียบัตรของ
การสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เหตุผลหลักสำหรับสิ่งนี้คือท่านรักษาทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด ในเวลานี้มีค
ความผูกพันยึดมั่นอันละเอียดอ่อนของโชทอง มีความผูกพันยึดมั่นที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อนมากมาย ลูกหลายคนไม่
สามารถเข้าใจได้เมื่อพวกเขามีความผูกพันยึดมั่น พวกเขาไม่ตระหนักรู้เมื่อบางสิ่งบางอย่างคือความผูกพันยึดมั่น พวกเขา
คิดว่า “ถึงอย่างไรสิ่งนี้ก็จะเกิดขึ้นอยู่แล้ว” สิ่งนี้จะดำเนินต่อไปตลอดเวลา” พวกเขาไม่รู้สึกรู้ว่าพวกเขาต้องกลับมาเป็น
อิสระจากสิ่งนี้ “อย่างไรก็ตามสิ่งนี้จะดำเนินต่อไปตลอดเวลา” ความผูกพันมากมายหลายประเภทไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็น
ผู้ที่มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้และลูกก็คิดเช่นกันว่า: “ฉันต้องการที่จะกลายเป็นสิ่งนี้”
อย่างไรก็ตาม ความปรารถนาที่จะเป็นสิ่งนี้ไม่สอดคล้องกับการกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแท้จริง ความปรารถนามีมากขึ้น แต่การ
ปฏิบัติจริงนั้นน้อยลง “ฉันต้องทำเช่นนั้นอย่างแน่นอน”: ทัศนคติของการวางแผนนี้ยังไม่ปรากฏออกมา มันจะปรากฏออก
มาเป็นครั้งคราว และมันก็จะหลอมรวมกันอีกครั้ง ยิ่งไข่มุนีก็จะเกิดขึ้นทันเวลาอยู่ดี แต่ลูกจะไม่สามารถสอบผ่านด้วย
เกียรตินิยม ลูกจะสอบผ่านแต่ไม่ได้ด้วยเกียรตินิยม ความเร็วของเวลานั้นเป็นไปอย่างรวดเร็วมากและความเร็วของความ
พยายามนั้นช้า ลูกกำลังเพียรพยายามอย่างมาก แต่ลูกกลับถูกผูกมัดด้วยความผูกพันยึดมั่นอันละเอียดอ่อน

เมื่อบัปเตดาได้ยินเพลงของลูกๆ “เราต้องการโบยบินไปหาท่าน” ท่านก็ต้องการทำให้ลูกโบยบินเช่นกัน แต่ท่านก็สงสัย

ว่าความผูกพันยึดมั่นของลูกจะปล่อยให้ลูกโอบรับได้หรือไม่ หรือว่าลูกจะไม่อยู่ทั้งที่นี้และที่นั่น ขณะนี้ตามเวลา จงกลับมาเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น กลายเป็นผู้วางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรจะมีการวางเฉยในจิตใจของลูก การวางเฉยที่เกิดขึ้นอันเป็นผลมาจากโปรแกรมเป็นเพียงระยะเวลาชั่วคราวเท่านั้น ตรวจสอบความผูกพันยึดมั่นที่ละเอียดอ่อนของลูก ประเด็นที่หยาบเวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้ว ลูกบางคนเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นในรูปที่หยาบ แต่ความผูกพันยึดมั่นที่ละเอียดอ่อนนั้นมันละเอียดอ่อนมาก มากจนถึงขนาดที่พวกเขาไม่สามารถรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ได้ด้วยตนเอง จงตรวจสอบ ตรวจสอบอย่างลึกซึ้งมากในกระຈของความสัมพันธ์พร้อม ตรวจสอบความผูกพันยึดมั่นของลูก ให้ของขวัญนี้แก่พ่อบราห์มาในวันแห่งการทรงจำระลึกถึงท่าน ลูกมีความรักต่อท่าน แล้วคนเราจะทำอะไรที่มาจากความรัก? ลูกจะให้ของขวัญ ดังนั้นให้ของขวัญนี้! ปล่อยวางสิ่งที่ลูกยึดไว้บนชายฝั่งและกลับมาเป็นอิสระ บัพดาตามีความสุขที่ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้น และลูกมีความคิดที่ดีมากสำหรับความก้าวหน้าของตนเองด้วย เวลานี้เติมเต็มความคิดเหล่านั้น อัจชะ

วันนี้มีชุมนุมของครูพิเศษ การเฉลิมฉลองนี้เกิดขึ้นเพื่อเป็นการตอบแทนงานรับใช้ของลูก บัพดาตามีความสุขที่ลูกๆได้รับผลของงานรับใช้ ที่ลูกเฉลิมฉลองและรับประทานผลของการรับใช้ ลูกประสบความสำเร็จในงานรับใช้ตามลำดับกันไป และจะประสบความสำเร็จต่อไป อัจชะ

ถึงลูกที่รักที่หลอมรวมอยู่ในความรักในทุกหนแห่งในดินแดนนี้และในต่างแดน ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดอย่างยิ่งที่หลอมรวมอยู่ในความรักต่อพ่อ มหาสมุทรแห่งความรักอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ปลูกฝังคุณสมบัติพิเศษของพ่อบราห์มาในชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขา ถึงผู้ที่เป็นอิสระจากความพยายามและสัมผัสกับความสุขความพอใจและโอบรับด้วยความรักของพระเจ้า ถึงผู้ที่นำความคิดที่จะกลับมาทดเทียมกับพ่อมาปฏิบัติ ถึงลูกที่หลอมรวมอยู่ในหัวใจของบาบา ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ ในวันพิเศษวันนี้ โปรดน้อมรับความรักและความทรงจำระลึกถึงหลายล้านเท่าจากพ่อบราห์มา บัพดาอาศัยอยู่ในหัวใจของลูกๆเสมอ แม้ว่าท่านจะอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านก็อยู่ในหัวใจของลูกๆเช่นกัน ดังนั้นถึงลูกที่หลอมรวมพ่ออยู่ในหัวใจของพวกเขา บัพดาตามอบไข่มุกเต็มถาด แห่งความรักและการจดจำระลึกถึง และนมัสเตของบัพดา

พร: : ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้รู้แจ้งที่ทำให้เมล็ดของแต่ละความคิดมีพลังอยู่เสมอ พร้อมกับการรับฟังความรู้และการพูดความรู้จึงกลายเป็นตัวของความรู้ด้วย ตัวของความรู้หมายถึงการเป็นผู้ที่ทุกความคิด คำพูด และการกระทำมีพลังและทุกสิ่งที่สูญเสียไปอย่างไร้ประโยชน์ได้จบสิ้นลง ที่ใดมีพลัง ก็ไม่มีอะไรที่จะสูญเสียไปอย่างไร้ประโยชน์ เช่นที่แสงสว่างและความมืดไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้ ความรู้คือแสงสว่างและความสูญเสียก็คือความมืด ดังนั้น ดวงวิญญาณที่รู้แจ้งจึงหมายถึงผู้ที่มีทุกเมล็ดแห่งความคิดมีพลัง คำพูดการกระทำและความสัมพันธ์ของผู้ที่มีความคิดที่มีพลังจะกลับมาทรงพลังได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: เพื่อที่จะเข้าสู่สกุลสุริยะวงศ์ จงเป็นโยคี ไม่ใช่คนกรบ

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความเจียบสงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

ในขณะที่มีความรับผิดชอบสองเท่า จงคงอยู่อย่างเบาสบายเป็นสองเท่า ด้วยการเป็นแสงและเบาสบาย ลูกจะไม่เหนื่อยล้ากับความรับผิดชอบทางโลกของลูกเพราะลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ผู้ดูแลผลประโยชน์จะเหนื่อยล้าได้อย่างไร? หากลูกคิดว่าเป็นบ้านหรือครอบครัวของลูกมันก็จะกลายเป็นภาระ ไม่มีอะไรเป็นของลูกแล้วจะเป็นภาระได้อย่างไร? ลูกละวางและมีความรักอย่างสมบูรณ์ เป็นลูกและเป็นนาย

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันสมาธิสากลโลก และลูกบราห์มินทุกคนจะนั่งในโยคะร่วมกันตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. โดยเฉพาะอย่างยิ่งจงมั่นคงอยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อนที่เป็นเทวดานางฟ้าของตน เป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย ท่องท้าวไปรอบโลกกับบัพดาและทำงานรับใช้ของการให้สากกับทุกคน

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร อย่าได้กระทำบาปได้ด้วยอวัยวะของร่างกายของคุณ เฝ้าแต่ทำตามคำสั่งของพ่อเสมอ
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่จะเปลี่ยนหินเป็นศิลานักปราชญ์ (philosopher's stone)? ความเจ็บป่วยใดเป็นอุปสรรคในสิ่งนี้?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะเปลี่ยนจากหินเป็นศิลานักปราชญ์ ลูกต้องมีความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์เต็มที และสำนึกที่เป็นร่างของลูกต้องถูกตัดออกไป สำนึกที่เป็นร่างนี้คือโรคภัยที่ร้ายแรงที่สุด ลูกไม่สามารถกลายเป็นศิลานักปราชญ์ได้จนกว่าลูกจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงผู้ที่กลายเป็นศิลานักปราชญ์เท่านั้นที่จะกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ เพียงด้วยการทำงานรับใช้ของลูกเท่านั้นที่สติปัญญาของลูกจะทำให้เป็นทอง สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาล้ำเรียน

โอมชานติ พ่อทางจิตเตือนลูกๆทางจิตว่า ลูกๆพิจารณาว่าตนเองเป็นของยุคบรรจบพบกัน ลูกไม่สามารถพิจารณาว่าตนเองเป็นของยุคทองได้ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่พิจารณาว่าตนเองเป็นของยุคบรรจบพบกัน ผู้อื่นทั้งหมดอาจพิจารณาว่าตนเองเป็นของยุคเหล็ก มีความแตกต่างมากมายระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก ระหว่างชาวนรกและชาวสวรรค์ ลูกไม่ใช่ทั้งชาวสวรรค์และชาวนรก ลูกคือผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุด เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้จักยุคบรรจบพบกันนี้ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ถึงแม้ว่าลูกจะรู้สิ่งนี้ แต่ลูกก็ลืม เวลาที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้คนได้อย่างไร? พวกเขาติดกับในโซ่ตรวนของราวัน อาณาจักรของรามไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ พวกเขาเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของราวันซึ่งพิสูจน์ได้ว่านี่คืออาณาจักรของราวัน ลูกเข้าใจตามลำดับกันไปว่า อาณาจักรของรามคืออะไร และอาณาจักรของราวันคืออะไร พ่อมาในยุคบรรจบพบกัน และดังนั้นยุคทองและนรกถูกเปรียบเทียบกันและกันในเวลานี้ ผู้ที่อาศัยอยู่ในยุคเหล็กถูกเรียกว่าเป็นชาวนรก และผู้ที่อาศัยอยู่ในยุคทองถูกเรียกว่าเป็นชาวสวรรค์ ผู้ที่เป็นชาวสวรรค์ถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ และผู้ที่เป็นชาวนรกถูกเรียกว่าผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งของลูกนั้นพิเศษสุด ดังนั้นเวลาที่ลูกรู้จักยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกคือบราห์มิน รูปภาพของวงศ์สกุลนั้นดีมาก ลูกสามารถอธิบายด้วยการใช้รูปภาพนั้น ลูกควรแสดงให้เห็นความแตกต่างเพื่อให้ผู้คนจะสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาคือชาวนรกที่ไม่บริสุทธิ์และยากจนข้นแค้น ลูกควรเขียนว่า เวลาที่คือโลกเก่ายุคเหล็ก สวรรค์หรือยุคทองคือโลกใหม่ ท่านคือชาวนรกหรือชาวสวรรค์? ท่านคือเทพหรือปีศาจ? ไม่มีใครในพวกเขาที่จะพูดว่าพวกเขาคือชาวสวรรค์ บางคนคิดว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ โอ้ แต่นี่คือนรก! สวรรค์หรือยุคทองอยู่ที่ไหน? นี่คือนาฬิกาจักรของราวัน และเหตุนี้เองผู้คนจึงเฝ้าหุ่นจำลองของราวัน ผู้คนเหล่านั้นมีคำตอบมากมาย มีการโต้เถียงมากมายเกี่ยวกับประเด็นที่พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกถามอย่างชัดเจนมากกว่า นี่คือนโลกใหม่หรือโลกเก่า? ลูกต้องแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนเช่นนั้น จำเป็นต้องมีสมมติฐานที่ดีมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกควรเขียนอย่างมีกลยุทธ์เพื่อให้ผู้คนจะถามตนเองว่า ฉันเป็นชาวสวรรค์หรือชาวนรก? นี่คือนโลกเก่าหรือโลกใหม่? นี่คือนาฬิกาจักรของรามหรืออาณาจักรของราวัน? เราคือผู้อาศัยของโลกเก่ายุคเหล็กหรือโลกใหม่? ลูกควรเขียนสิ่งนี้ในภาษาฮินดี และแล้วแปลไปเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาการุณี ขอให้ผู้คนถามตนเองว่า ฉันคือผู้อาศัยของที่ไหน? เมื่อมีคนตาย ผู้คนพูดว่า เขาจากไปสวรรค์แล้ว แต่สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เวลาที่คือยุคเหล็ก ดังนั้น แนนอนการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่จะอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ยุคทองถูกเรียกว่าสวรรค์ ดังนั้น ใครๆสามารถไปที่นั่นในเวลานี้ได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการไตร่ตรอง ความแตกต่างควรแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมาก จงเขียนว่า “พระเจ้าพูดว่า ลูกแต่ละคนควรถามตนเอง ฉันคือผู้อาศัยของอาณาจักรยุคทองของราม หรือผู้อาศัยของอาณาจักรยุคเหล็กของราวัน?” ลูกบราห์มินคือผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกัน แต่ไม่มีใครรู้จักลูก ลูกแตกต่างจากผู้อื่นอย่างสิ้นเชิง ลูกรู้จักยุคทองและยุคเหล็กอย่างถูกต้องแม่นยำ เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถถามว่า ท่านคือผู้ที่เลวทรามต่ำช้ามีกิเลสหรือผู้ที่สูงส่งปราศจากกิเลส? ลูกสามารถเขียนหนังสือเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้ ลูกต้องเขียนสิ่งใหม่ๆที่ผู้คนสามารถเข้าใจว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อพวกเขาเห็นสิ่งที่ลูกได้เขียน พวกเขาเองจะเข้ามาข้างในและถามลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้น ทุกคนจะเรียกยุคนี้ว่ายุคเหล็ก ไม่มีใครสามารถเรียกยุคนี้ว่าอาณาจักรของเทพยุคทองได้ นี่คือนรกหรือสวรรค์? เขียนบทความสั้นหนึ่งเช่นนั้นที่ผู้คนสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาคือผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่อาศัยอยู่ในยุคเหล็กและที่พวกเขาไม่ได้มีคุณธรรมที่สูงส่งใดๆเลย ไม่สามารถมีใครในยุคทองมาอยู่ในยุคเหล็กได้ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในลักษณะนี้และเขียนสิ่งเหล่านี้ ใครก็ตามที่เป็นผู้ริเริ่มคือ

อรุณ ชื่อของอรุณถูกกล่าวถึงในกิตะ บาบาพูดว่า ทุกสิ่งในกิตะเป็นเหมือนเกล็ดหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างเกล็ดและน้ำตาล น้ำตาลหวานและเกล็ดเค็ม ด้วยการเขียนในกิตะว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” พวกเขาทำให้กิตะมีความเค็ม ผู้คนติดกันอย่างมากในปลักนั้น ผู้ที่นำเสนอสารไม่รู้ความลับของความรู้ พระเจ้าพูดความรู้นี้แก่ลูกเท่านั้น ไม่มีใครอื่นที่รู้อะไร ความรู้นั้นง่ายดายอย่างมาก แต่บางคนลืมนำพระเจ้ากำลังสอนพวกเขา พวกเขาแม้กระทั่งลืมครู ตรงกันข้ามนักเรียนไม่เคยลืมครูของเขา พวกเขาพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า บาบา ฉันลืมนั่น บาบาพูดว่า มายานี้ไม่ยิ่งหย่อน ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและกระทำบาปมากมาย ไม่มีแม้แต่วันเดียวที่ลูกไม่ได้กระทำความบาปใดๆ บาปหลักที่ลูกทำคือ ลูกลืมนำคำสั่งของพ่อ พ่อสั่งลูกว่า มานมานะบาป! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่เชื่อฟังคำสั่งนี้ และดังนั้นลูกจะกระทำความบาปอย่างแน่นอน มีการทำความบาปมากมาย คำสั่งของพ่อนั้นง่ายมากและยากมาก ไม่ว่าลูกจะพยายามมากมายแค่ไหน ลูกก็ยังคงลืม เพราะมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร บางคนไม่สามารถนั่งในการจดจ่าระลึกถึงได้อย่างถูกต้องแม้ยามแม้กระทั่ง 5 นาที หากลูกคงอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงตลอดทั้งวัน ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก พ่อได้อธิบายว่า สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกศึกษาการศึกษาทางโลกอย่างดีมาก ลูกมีการฝึกฝนอย่างมากของการศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ลูกไม่มีการฝึกฝนของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจ่าระลึกถึงเลย การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อนั้นเป็นสิ่งใหม่ จิตสำนึกก็พูดว่า เราควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างดีมาก ลูกใช้เวลาเล็กน้อยในการรับประทานขนมปังหนึ่งแผ่น แต่นั่นก็อยู่ในการจดจ่าระลึกถึงบาปด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกคงอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงมากเท่าใด ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น มีลูกมากมายที่มีเงินเพียงพอสำหรับพวกเขาที่สามารถเลี้ยงชีพได้ด้วยดอกเบียร์ เพียงแต่เฝ้าจดจ่าระลึกถึงพ่อและรับประทานขนมปังหนึ่งแผ่น เท่านั้นเอง! อย่างไรก็ตาม มายาไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจ่าระลึกถึง ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะได้เพียรพยายามในวงจรก่อนหน้านี้มากมายแค่ไหน ลูกจะทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกันในเวลานี้ สิ่งนี้ใช้เวลา เป็นไปไม่ได้สำหรับบางคนที่จะวิ่งแข่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วและไปถึงที่นั่น ที่นั่นลูกมีสองพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ท่านเข้ามาในผู้ใดและพูดกับลูก ดังนั้นลูกควรทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อให้ศรัทธาที่แก่ลูก ลืมร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกมาที่นี้อย่างบริสุทธิ์ และแล้วในขณะที่ใช้ 84 ชาตเกิด ลูกดวงวิญญาณก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกต้องทำตามศรัทธาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วเมื่อมันพอจะรับประกันว่าบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไป และที่ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ และแล้วลูกจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์ที่นั่น ผู้ที่เป็นของสกุลนี้จะรับฟังลูกและเริ่มคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะพูดว่า สิ่งที่คุณพูดนั้นถูกต้อง หากลูกต้องการกลับมาบริสุทธิ์ อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร กลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก พายุจะมาสู่จิตใจของลูก ลูกกำลังประกาศสิทธิในอำนาจการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าลูกจะบอกสัจจะหรือไม่ก็ตาม พ่อเองพูดว่า ความคิดที่เป็นบาปมากมายของมายาจะเข้ามา แต่ลูกต้องไม่กระทำการที่เป็นบาปใดๆ ผ่านอวัยวะของร่างกาย ลูกต้องไม่กระทำความบาปใดผ่านอวัยวะทางร่าง ดังนั้น ลูกควรเขียนสิ่งที่แตกต่างกันเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก ศรัทธาใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม ในขณะที่ชีวาไม่ได้กลับมาใช้ชาตเกิด ผู้นั้นคือเทพ เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด และผู้เดียวนี้คือพ่อ ลูกได้เห็นแล้วว่าพวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตอย่างยิ่งของพันดาสอย่างไร สิ่งนี้บ่งบอกว่า พวกเขามีสติปัญญาที่ใหญ่ กว้างไกล และไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น พวกเขามีสติปัญญาที่ใหญ่ แต่แล้วผู้คนเหล่านั้นกลับแสดงภาพพวกเขาด้วยร่างกายที่ใหญ่ ไม่มีใครอื่นสามารถมีสติปัญญาที่กว้างไกลไม่มีขีดจำกัดเช่นลูกได้ ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้า ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างรูปภาพที่ใหญ่โตเช่นนั้น และสูญเสียเงินทองของพวกเขา พวกเขาได้สร้างคัมภีร์ พระเวทย์ และอุปนิษัทมากมาย และทำให้เกิดค่าใช้จ่ายมากมาย พ่อพูดว่า ลูกได้สูญเสียเงินทองมากมาย ในเวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังพรวน ลูกรู้สึกว้าบบาให้สมบัติมากมายแก่ลูก ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา บางคนศึกษาการศึกษาทางโลกและกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ และแล้วหารายได้อย่างมากมาย เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ความรู้คือแหล่งของรายได้ การศึกษาของพระเจ้านี้เป็นแหล่งของรายได้ด้วยเช่นกัน ที่ลูกได้รับอำนาจการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดผ่านการศึกษา นี้ไม่มีความรู้ในภควัทหรือรามายณะ ฯลฯ ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใด ฯลฯ พ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ทั้งนี้และอธิบายแก่ลูก นี่คือการศึกษานิวอย่างสิ้นเชิงและใครกำลังสอนลูก? พระเจ้า! ท่านกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกไปเป็นนายของโลกใหม่ ลักษณะและนารายณ์ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงผ่านการศึกษา มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างราชาและปวงประชา หากโชคของใครบางคนเปิด เรือของเขาก็จะสามารถข้ามฟากไปได้ นักเรียนสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขากำลังศึกษาหรือไม่ และแล้วพวกเขาสามารถสอนผู้อื่นได้หรือไม่ ลูกควรใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียน เนื่องจากการมีสติปัญญาที่เป็นหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มิปัญญาที่เป็นทอง เพียงผู้ที่อยู่ในงานรับใช้เท่านั้นที่จะสามารถทำให้สติปัญญาของเขาเป็นทองได้ ลูกสามารถอธิบายความรู้แก่ใครบางคนด้วยการใช้แบบจำลอง(เพิ่มกลัดติดหน้าอก)ได้ด้วยเช่นกัน ประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ นี่เป็นเรื่องของเมื่อวานเท่านั้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่าง

บางสิ่งที่เป็นเวลา 5000 ปีและบางสิ่งที่เป็นเวลานับแสนปี เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เพราะเป็น
ราวกับว่าพวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างสิ้นเชิง เข้มกัลดัดหน้าอกนี้เป็นเหมือนกิตะสำหรับลูก สิ่งนี้รวมการศึกษา
ทั้งหมดไว้ ผู้คนจดจำเพียงกิตะในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น ด้วยกิตะที่ลูกได้ยินจากพ่อ ลูกได้รับการ
หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกคือผู้ที่เริ่มศึกษากิตะในตอนเริ่มต้น ลูกคือผู้ที่เริ่มการก
ราบไหวบูชา ในเวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามและปลดปล่อยผู้คนที่น่าสงสารจากโซ่ตรวนของหนทางแห่งความ
เลื่อมใสศรัทธา ฝ่าแต่อธิบายแก่บางคนหรือคนอื่นอย่างต่อเนื่อง และหนึ่งหรือสองคนก็จะปรากฏออกมาจากพวกเขา
หากมีห้าหรือหกคนมาด้วยกัน ลูกควรพยายามให้เขากรอกแบบฟอร์มเป็นรายบุคคลและอธิบายแก่พวกเขาเป็นรายบุคคล
มิฉะนั้น หากแม้แต่คนเดียวในกลุ่มพวกเขาไม่ดี เขาก็จะทำให้ผู้อื่นเสียหาย ลูกต้องให้พวกเขาแต่ละคนกรอกแบบฟอร์ม
แยกกันอย่างแน่นอน พวกเขาไม่ควรแม้กระทั่งสามารถมองเห็นแบบฟอร์มของกันและกันได้ และแล้วพวกเขาก็จะเข้าใจ
ลูกจำเป็นต้องมีกลยุทธ์เหล่านี้ทั้งหมด เพราะเมื่อนั้นลูกจะสามารถกลับมาประสบความสำเร็จได้ พ่อเป็นนักธุรกิจด้วยเช่น
กัน ผู้ที่ฉลาดนั้นจะทำธุรกิจได้ดี พ่อนำมาซึ่งผลกำไรมากมาย หากกลุ่มหนึ่งมาในเวลาเดียวกัน บอกพวกเขาให้กรอกแบบ
ฟอร์มเป็นรายบุคคล หากพวกเขาทั้งหมดมีจิตใจที่ฝึกฝนทางด้านศาสนา ขอให้พวกเขานั่งด้วยกันและถามพวกเขาว่า ท่าน
เคยศึกษากิตะหรือไม่? ท่านเชื่อในเหล่าเทพหรือไม่? บาบาได้พูดว่า ลูกควรให้ความรู้แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น ผู้
เลื่อมใสศรัทธาของพ่อและผู้เลื่อมใสศรัทธาของเหล่าเทพจะเข้าใจอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนหินให้เป็นศิลา นักปราชญ์ไม่
เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! สำนักที่เป็นร่างคือโรคภัยที่สกปรกที่สุดและร้ายแรงที่สุด เป็นสิ่งที่ยากที่จะเปลี่ยนแปลง
ตนเองจนกว่าสำนักที่เป็นร่างของลูกจะถูกตัดขาดไป สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องมีความซาบซึ้งอย่างเต็มที่ของการกลายเป็น
นารายณ์ เรามาที่นี้อย่างปราศจากร่าง และเวลานี้เราต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง มีอะไรที่นี้หรือ? พ่อพูดว่า จดจำพ่อ
สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกสามารถบอกได้จากพฤติกรรมของพวกเขาว่า คนไหนจะ
กลายเป็นผู้ช่วยที่ดีเช่นที่พวกเขาเคยเป็นในวงจรที่แล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก จงระมัดระวังว่าลูกจะไม่กระทำการที่เป็นบาปใดๆด้วย
อวัยวะของร่างกายของลูก เพื่อที่จะทำให้ตนเองเป็นดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน

2. เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากความเจ็บป่วยที่รุนแรงของสำนักที่เป็นร่าง คงความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์
ฝึกฝน: ฉันมาอย่างปราศจากร่าง และเวลานี้ ฉันต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง

พร: พรขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้ที่มีทั้งโยคะและเป็นผู้ที่ได้ดำเนินการนำโยคะ และมีความพิเศษของการ
ทดลองกับโยคะด้วยเช่นกัน

บัปาดาเห็นว่าลูก ๆ มีความฉลาดทั้งในการมีโยคะและในการนำฝึกโยคะ ดังนั้นในขณะที่ลูกมีความ
ฉลาดในการมีโยคะและนำฝึกโยคะในทำนองเดียวกันจงกลับมาฉลาดในการทดลองกับโยคะและทำให้ผู้
อื่นทดลอง ขณะนี้มีความจำเป็นสำหรับชีวิตของการทดลองกับโยคะ ก่อนอื่นให้ตรวจสอบว่า ฉันทดลอง
กับการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารของฉันได้มากแค่ไหน? นี่เป็นเพราะชั้นสสารที่สูงส่งเป็นรากฐานของการ
สร้างโลกที่สูงส่ง หากรากฐานแข็งแกร่งและแล้วสิ่งอื่นๆทั้งหมดจะแข็งแกร่งโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากบรรยากาศใดๆ หรือได้รับการแต่งแต้มสีสันจาก
มิตรใดๆ

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความเงิบสงบนละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเวทนานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

ลูกจะกลายเป็นผู้ที่กว้างไกลในการกว้างไกลของความสุขเสมอ ผู้ซึ่งจัดอุปสรรคของทุกคน และทำให้ความยากลำบากของ
ทุกคนง่ายดาย เมื่อลูกมีความมุ่งมั่นในความคิดของลูก และสภาพของลูกคือเป็นแสงและเบาสบาย “ไม่มีอะไรเป็นของฉัน

ทุกสิ่งเป็นของพ่อ” เมื่อลูกเก็บภาระไว้กับลูก อุปสรรคทุกประเภทก็มา ถ้าไม่มีอะไรเป็นของฉัน และแล้วฉันก็เป็นอิสระ
จากอุปสรรค

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานเช่นที่บาบาคือภูเขาแห่งความอ่อนหวาน ดังนั้นลูกๆ ต้องจดจำพ่อที่อ่อนหวานและมรดกและกลับมาอ่อนหวานที่สุดด้วยเช่นกัน

คำถาม: ด้วยวิธีใดที่ลูกทำให้ตนเองปลอดภัยและทำให้ทุกสิ่งที่ลูกมีปลอดภัยด้วย?

คำตอบ: ลูกพูดว่า บาบา นั้นให้ทุกสิ่งที่ฉันมีรวมทั้งร่างกายที่มีค่าเช่นเศษฟางนี้แก่ท่านและฉันจะได้รับทุกสิ่งจากท่านในอนาคต (ยุคทอง) ดังนั้นสิ่งนี้จึงเป็นราวกับว่าลูกกลับมาปลอดภัย ลูกเก็บทุกสิ่งไว้ในเซฟของบาบา นี่คือการที่ปลอดภัยของชีพบาบา ลูกอยู่ในเซฟของบาบาและกลับมาเป็นอมตะ ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตายด้วยเช่นกัน ลูกเป็นของชีพบาบาและดังนั้นลูกกลับมาปลอดภัย อย่างไรก็ตามลูกยังต้องทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง

โอมซานติ พ่อถามลูกๆ ลูกได้เห็นใบหน้าที่เป็นสิริมงคลที่สูงส่งที่สุดของอนาคตของลูกหรือไม่? ลูกได้เห็นเครื่องแต่งกายที่เป็นสิริมงคลที่สูงส่งที่สุดของลูกหรือไม่? ลูกเข้าใจไหมว่าในอนาคตลูกจะไปสู่ราชวงศ์ใหม่ของโลกในสมัยยุคทองของลักษมีและนารายณ์ นั่นคือลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด? เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียนก็อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาก็จะกลายเป็นผู้หนึ่ง—ผู้หนึ่ง ลูกเช่นกันก็รู้ว่าลูกจะไปสู่ราชวงศ์ของวิษณุ รูปที่เป็นคู่ของวิษณุคือลักษมีและนารายณ์ สติปัญญาของลูกในเวลานี้เป็นทางจิต สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้คงหม่นอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ที่นี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริง ชีพบาบาพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูก ท่าน “อ่อนหวานที่สุด” ลูกมีการจดจำว่าพ่อที่อ่อนหวานที่สุดกับความรักอย่างมาก เพราะพ่อพูดว่า ลูกๆ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดและด้วยการซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ลูกจะกลายเป็นอภิมหาเศรษฐีสำหรับอนาคตของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ราวกับว่าพ่อกำลังให้พรเหล่านี้แก่ลูก เจ้าสาวที่สุดแสนหวานและลูกๆ ที่มีค่าที่สุดแสนหวานได้รับพรเหล่านี้แล้ว พ่อมีความพอใจที่ได้เห็นลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกๆ รู้ว่าลูกทั้งหมดกำลังเล่นบทบาทของลูกเองในละครนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังเล่นบทบาทของท่านของการอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ที่แสนหวานของพ่อที่แสนหวานสามารถที่จะมองเห็นพ่อที่สูงสุดแสนหวานเป็นการส่วนตัวดวงวิญญาณมองเห็นกันและกันด้วยอวัยวะของร่างกายของเขา ดังนั้นลูกคือลูกที่แสนหวาน พ่อรู้ว่าท่านนั้นมาเพื่อให้ลูกๆ นั้นอ่อนหวานอย่างมาก ลักษมีและนารายณ์นี้อ่อนหวานที่สุด อาณาจักรของพวกเขาก็อ่อนหวานด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริง แม้กระทั่งปวงประชาของพวกเขาก็มีความอ่อนหวาน เมื่อลูกไปที่วัดลูกก็พบพวกเขา(รูปบูชา)ที่มีความอ่อนหวานอย่างมาก ลูกรู้สึกวาทันทีที่วัดเปิด เราจะได้เหลือบมองเห็นเหล่าเทพที่แสนหวาน ผู้ที่ได้เหลือบมองเห็นเหล่าเทพเหล่านั้นก็เข้าใจว่าเหล่าเทพเคยเป็นนายของสวรรค์ที่แสนหวาน ดังนั้นผู้คนมากมายจึงไปที่วัดของชีวา เพราะท่านอ่อนหวานที่สุด ผู้คนยกย่องว่าชีพบาบาอ่อนหวานอย่างที่สุด ลูกๆ เช่นกันต้องกลับมาอ่อนหวานที่สุด พ่อ “อ่อนหวานที่สุด” กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ท่านนั้นแผ่ตัว ไม่มีใครอื่นสามารถอ่อนหวานเท่ากับท่าน สิ่งนี้ราวกับว่าพ่อเป็นภูเขาแห่งความอ่อนหวาน เพียงพ่อที่อ่อนหวานเท่านั้นที่เข้ามาในโลกที่ขมขื่นนี้และทำให้โลกนี้อ่อนหวาน ลูกๆ รู้ว่าบาบาที่อ่อนหวานที่สุดกำลังทำให้ลูกอ่อนหวานที่สุด ท่านกำลังทำให้พวกเราเป็นเช่นเดียวกับตัวท่านอย่างแท้จริง ไม่ว่าใครจะเป็นเช่นไรเขาก็จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวเขา ดังนั้นเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่อ่อนหวานเช่นนั้นลูกต้องจดจำพ่อที่แสนหวานและมรดกที่แสนหวาน บาบาบอกลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกๆ ให้พิจารณาว่าตนเองปราศจากร่างและจดจำพ่อ และพ่อสัญญาว่าด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ความทุกข์ทรมานทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกจะกลับมามีพลานามัยดีเสมอและมีความมั่งคั่งเสมอ ลูกจะกลับมาอ่อนหวานที่สุด เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาอ่อนหวาน ลูกจะได้รับร่างกายที่อ่อนหวานด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งว่าลูกเป็นลูกๆ ของพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของบาบา บาบาที่อ่อนหวานที่สุดกำลังทำให้เราอ่อนหวานอย่างมาก พ่อผู้เป็นที่รักที่สุดพูดว่า เพชรพลอยควรจะถูกเอามาจากปากของลูกเสมอ ไม่ควรจะมีก้อนหินที่ขมขื่นใดๆ ออกมาจากปากของลูก ยิ่งลูกกลับมาอ่อนหวานมากเท่าไรลูกจะประกาศชื่อเสียงของพ่อได้มากเท่านั้น เมื่อลูกทำตามพ่อ คนอื่นก็จะทำตามลูก บาบาเป็นครูของลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นครูจะให้คำสอนแก่ลูกๆ อย่างแน่นอน ลูกๆ ทุกวันรักษาจารีตของการจดจำระลึกถึงของลูกไว้ เช่นที่นักธุรกิจมองดูบัญชีของพวกเขาทุกคืน ดังนั้นลูกเป็นนักธุรกิจที่ทำธุรกิจใหญ่โตเช่นนั้นกับพ่อ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อมากเท่านั้น ลูกจะกลับมาสัปดาห์ละครั้ง ตรวจสอบตนเองทุกวัน เช่นที่นาราดลูกบอกให้มองดูใบหน้าของเขาในกระจกเพื่อดูว่า

เขามีค่าควรที่จะแต่งงานกับลักขมีหรือไม่ ดังนั้นลูกเช่นกันต้องดูว่าลูกมีค่าที่จะกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขาหรือไม่ ไม่นั่นก็ตรวจสอบดูว่าลูกมีข้อบกพร่องอะไร เพราะลูกต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อม พ่อมาเพื่อให้ลูกสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นลูกต้องตรวจสอบตนเองอย่างซื่อสัตย์เพื่อดูว่าลูกมีความอ่อนแออะไรบ้าง เนื่องจากลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ พ่อเฝ้าแต่แสดงให้เห็นถึงวิธีที่ลูกสามารถใช้ขั้วโล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นออกไป พ่อที่นั่งและมองดูลูกทุกดวงวิญญาณ เมื่อท่านเห็นความอ่อนแอของบางคน ท่านก็ให้กระแสดแก่พวกเขาเพื่อที่อุปสรรคของเขาส่งถูกขจัดออกไป ยิ่งลูกช่วยเหลือพ่อและเฝ้าแต่สรรเสริญพ่อมากเท่าไร วิญญาณปีศาจร้ายก็จะจากลูกไปมากเท่านั้น และลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก ดังนั้นตรวจสอบตนเองอย่างเต็มที่ว่าตลอดทั้งวัน นั้นเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครผ่านความคิด คำพูด หรือการกระทำหรือไม่? ลูกต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและตรวจสอบพฤติกรรมของลูกเอง ลูกสามารถที่จะเห็นพฤติกรรมของผู้อื่นด้วยเช่นกัน แต่ก่อนอื่นลูกต้องมองดูตนเอง เมื่อลูกมองดูผู้อื่นลูกก็จะลืมที่จะมองดูตนเอง ลูกแต่ละคนต้องรับผิดชอบตัวเอง การรับผิดชอบอื่นหมายถึงการรับผิดชอบตัวเอง ลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ของชีพบาบา ชีพบาบาเองมาทำงานรับใช้ ลูกๆ บราห์มินมีคุณค่าอย่างมากและกำลังนั่งในที่ปลอดภัยในธนาคารของชีพบาบา ลูกกลับมาเป็นอมตะด้วยการอยู่ในเซฟของบาบา ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตาย เวลานั้นลูกเป็นของชีพบาบา ลูกกลับมาอยู่อย่างปลอดภัย อย่างไรก็ตามลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ไม่ว่าผู้คนในโลกนี้จะมีทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งมากมายเพียงใด ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย จะไม่มีสิ่งใดนั้นหลงเหลืออยู่เลย เวลานั้นลูกๆ ไม่มีสิ่งใด ลูกไม่มีแม้กระทั่งร่างกายของลูกเอง ลูกต้องให้สิ่งเหล่านั้นแก่พ่อด้วย สิ่งนี้เป็นราวกับว่าผู้ที่ไม่มีสิ่งใดมีทุกสิ่ง ลูกทำข้อตกลงกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับโลกใหม่ในอนาคต ลูกพูดว่า บาบา ฉันกำลังให้ทุกสิ่งทั้งฉันมีแก่ท่านรวมทั้งร่างกายนี้ที่มีค่าเช่นเศษฟาง และฉันจะรับทุกสิ่งจากท่านที่นั่น ดังนั้นราวกับว่าลูกได้กลับมาอยู่อย่างปลอดภัยราวกับว่าทุกสิ่งนั้นปลอดภัยในเซฟของบาบา ลูกๆ ควรมีความสุขอยู่ภายในอย่างมากเพราะว่าเวลานี้มีเวลาเหลือน้อยมาก และแล้วลูกก็จะไปสู่อาณาจักรของลูกเอง หากมีใครถามลูก บอกพวกเขา ว่าว! เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุกที่ไม่มีใครจำกัดของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังจะกลับมาอย่างมั่งคั่งและพละการดีเสมอ ความปรารถนาทั้งหมดของเรานั้นได้รับการเติมเต็ม พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานั้นกลับมาฉันนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกอธิบายด้วยพลังโยคะแม้เพียงเล็กน้อยให้กับใครบางคนในไม่ช้าลูกจะยังถูกเขา ผู้ที่ถูกยิงด้วยลูกธนูนั้นจะกลับมาหมดสติไปโดยสิ้นเชิง ก่อนอื่นพวกเขาจะกลับมาสิ้นสติและแล้วพวกเขาจะเป็นของบาบา พวกเขาจดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมากและดังนั้นพ่อก็รู้สึกถึงแรงดึงดูดนั้นด้วยเช่นกัน บางคนไม่จดจำท่านเลย บาบารู้สึกเมตตา ถึงกระนั้นก็ตามท่านจะพูดว่า ลูกๆ ขอให้ลูกก้าวหน้า! ได้ประกาศสิทธิ์ในอันดับหน้าๆ ยิ่งลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่าไร ลูกจะเข้ามาใกล้มากขึ้นเท่านั้น และลูกจะได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว ไม่เพียงแต่พ่อผู้เดียวเท่านั้น แต่พร้อมกับพ่อ ลูกต้องจดจำบ้านที่แสนหวานด้วยเช่นกัน ไม่เพียงแต่บ้านที่แสนหวานเท่านั้น แต่ลูกยังต้องการทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าและทรัพย์สินทั้งหมดด้วยเช่นกัน และดังนั้นลูกต้องจดจำดินแดนแห่งสวรรค์ที่แสนหวาน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกๆ ต้องอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองมากเท่าที่เป็นไปได้ อย่าได้พูดมากเกินไป อยู่ในความเงียบสงบ พ่อให้คำสอนแก่ลูกๆ ลูกที่แสนหวานอย่าได้กระจายความไม่สงบ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก คงอยู่ในความสงบอย่างมาก อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง พูดด้วยความอ่อนหวานมาก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ใดแก่ใคร อย่าได้กลับมาโกรธ หากมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธลูกจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ พ่อที่นั่นอ่อนหวานมาก และดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่า อย่าได้ปล่อยให้สติปัญญาของลูกสะดุด อย่าได้กลับมาสนใจสิ่งภายนอก ให้อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง พ่อที่มีความบริสุทธิ์และน่ารักอย่างมาก พ่อกำลังทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์เหมือนกับพ่อ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไรลูกจะกลับมาน่ารักยิ่งขึ้นมากเท่านั้น เหล่าเทพนั้นเคยน่ารักมากแม้กระทั่งเวลานี้ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาสัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของพวกเขาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกต้องกลับมาน่ารักเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกต้องไม่จดจำผู้ที่มียาร่างกายหรือวัตถุใดๆ ในเวลาสุดท้าย จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ที่ขณะที่กำลังนั่งในการจดจำระลึกถึง น้ำตาของความรักก็ไหลออกมาอยู่เรื่อยๆ บาบา โอ้บาบาที่แสนหวาน ฉันได้รับทุกสิ่งจากท่านแล้ว บาบาท่านกำลังทำให้ฉันน่ารักอย่างมาก ดวงวิญญาณกลับมาน่ารัก เช่นที่พ่อที่นั่นบริสุทธิ์และน่ารักอย่างที่สุด ดังนั้นลูกเช่นกันต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วย จดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก บาบา ไม่มีใครนอกจากท่านเท่านั้นที่ควรจะมาอยู่เบื้องหน้าของฉัน ไม่มีใครที่น่ารักเท่ากับพ่อ ลูกแต่ละคนได้กลายเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักนั้น ดังนั้นลูกต้องจดจำผู้เป็นที่รักนั้นเป็นอย่างมาก บาบาได้บอกลูกแล้วว่า คู่รักและผู้ที่เป็นที่รักทางร่างกายไม่ได้อยู่ด้วยกัน พวกเขาเห็นกันและกันเพียงครั้งเดียว ก็เท่านั้นเอง! พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและเร็วของลูกจะเข้ามาฝากไป เรามีความรักมากมายต่อพ่อที่แสนหวาน ผู้ที่ทำให้เรานั้นกลายเป็นเช่นเพชร จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ลูกควรจะมีขนลุก ขจัดข้อบกพร่องใดก็ตามที่ลูกมีและกลายเป็นเพชรที่บริสุทธิ์ หากมีมลทินแม้เพียงนิดคุณค่าของลูก

จะลดลง ต้องทำให้ตนเองกลายเป็นเพชรที่มีคุณค่า การจดจำระลึกถึงพ่อควรจะรู้ลึกถึงความรัก ลูกไม่ควรจะลืมพ่อ แต่การจดจำระลึกถึงในความเป็นจริงแล้วควรจะรู้ลึกถึงความรักด้วยเช่นกัน เมื่อลูกพูดว่า “บาบา บาบา” ลูกควรจะรู้ลึกถึงความเยือกเย็นภายในตัวลูก ลูกได้รับมรดกอย่างมหาศาลเช่นนั้นจากพ่อ เวลานี้ ลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพของลูก ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายาม ผู้ที่เพียรพยายามมากกว่าจะได้รับผลรางวัลที่ยิ่งใหญ่กว่า นี่เป็นกฎ การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้น ไม่ว่าลูกเรียกว่าอาณาจักรเทพหรือสวนดอกไม้ก็ตาม ดอกไม้ในสวนก็ตามลำดับกันไป บางสวนให้ผลที่ดีมากในขณะที่สวนอื่นๆ ให้ผลที่น้อยกว่า เป็นเช่นเดียวกันกับที่นี่ ลูกกำลังจะกลับมาอ่อนหวานและมีกลิ่นหอมเหมือนอย่างที่คุณเคยเป็นในวงจรที่แล้วตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีดอกไม้ที่หลากหลาย ลูกๆ มีศรัทธาว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีประสบการณ์ของความสุขมากมายในการกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นพ่อนั่งที่นี้และมองดูลูกๆ สายตาของผู้เป็นนายนั้นจับจ้องอยู่ที่บ้าน ท่านมองดูว่าลูกแต่ละคนมีคุณธรรมใดและข้อบกพร่องใด ลูกๆ รู้ในสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองบาบาพูดว่า ลูกเองนั้นควรที่จะเขียนถึงความอ่อนแอของลูก ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อมแต่ใช่ ลูกยังต้องกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกได้กลายเป็นสิ่งนั้นทุกวงจร พ่ออธิบายว่า ความอ่อนแอหลักคือสำนึกที่เป็นร่าง สำนึกที่เป็นร่างสร้างปัญหาให้แก่ลูกเป็นอย่างมาก มันไม่ปล่อยให้สภาพของลูกก้าวหน้า ลูกต้องลิ้มร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องสลัดร่างเก่านั้นและกลับบ้าน ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี้ก่อนลูกไปด้วยเช่นกัน ลูกต้องไปและดังนั้นลูกต้องไม่มีมลทินใดๆ ในลูก ลูกกำลังจะกลายเป็นเพชร ลูกรู้ว่าลูกมีมลทินใด มีรอยมลทินในเพชรที่เป็นวัตถุเหล่านั้นด้วย แต่รอยมลทินเหล่านั้นไม่สามารถขจัดออกไปได้เพราะสิ่งเหล่านั้นไม่มีชีวิต รอยมลทินเหล่านั้นต้องถูกตัดออกไป ลูกเป็นเพชรที่มีชีวิต ดังนั้นลูกต้องขจัดมลทินใดก็ตามที่ลูกมีโดยสิ้นเชิงและกลับมาไรมลทินในเวลาสุดท้าย หากลูกไม่ขจัดรอยมลทินคุณค่าของลูกจะลดน้อยลง เพราะลูกนั้นมีชีวิตลูกสามารถขจัดรอยมลทินเหล่านั้นได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและเติมไปด้วยความสงบมากเท่าที่จะเป็นไปได้และอย่าได้พูดมากเกินไป อย่าได้กระจายความไม่สงบ พูดด้วยความอ่อนหวานอย่างมาก อย่าได้เป็นเหตุแห่งความทุกข์แก่ผู้ใด อย่าได้กลับมาโกรธ อย่าได้กลับมาสนใจสิ่งภายนอกและด้วยเหตุนี้จึงทำให้สติปัญญาของลูกสะอาด

2. เพื่อที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมตรวจสอบตนเองอย่างซื่อสัตย์เพื่อดูว่าลูกมีความอ่อนแอใดในตัวลูก จงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและตรวจสอบพฤติกรรมของลูกเอง สร้างวิธีที่จะขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายออกไป

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิริมงคลที่สุดและสูงส่งที่สุดและกลับมามีชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆ ที่มาจากธรรมชาติ
ดวงวิญญาณบราห์มินเป็นดวงวิญญาณที่มีสิริมงคลที่สุดและสูงส่งที่สุด และธรรมชาติเป็นผู้รับใช้ของดวงวิญญาณที่มีสิริมงคลและสูงส่ง ธรรมชาติไม่สามารถมีอิทธิพลต่อดวงวิญญาณที่สูงส่งมีสิริมงคลได้ ดังนั้นตรวจสอบว่า ความปั่นป่วนของธรรมชาติใดๆ ดึงดูดลูกหรือไม่? ธรรมชาติมีอิทธิพลกับลูกด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หรือไม่? สิ่งอำนวยความสะดวกจะมาหาดวงวิญญาณโยคีและดวงวิญญาณผู้ที่ทดลองและทำความพยายามทางจิตโดยอัตโนมัติ สิ่งอำนวยความสะดวกไม่ได้เป็นพื้นฐานสำหรับความพยายามทางจิตของพวกเขา แต่เป็นความพยายามทางจิตของพวกเขาที่ทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเครื่องคำจูนของพวกเขา

คติพจน์: ความหมายของความรู้คือการมีประสบการณ์และทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความเงียบบงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

คิดเสมอว่าตัวเองเป็นแสงและเบาสบายและทำงานรับใช้อย่างต่อเนื่อง มากเท่าที่ลูกมีความเบาสบายในงานรับใช้ที่ลูกทำ ลูกก็จะโยยบินและทำให้ผู้อื่นโยยบินได้ง่ายขึ้นตามนั้น การเป็นแสงและเบาสบายในขณะที่กำลังทำงานรับใช้ การอยู่ใน

ความทรงจำระลึกถึงขณะกำลังทำงานรับใช้เป็นพื้นฐานของความสำเร็จ ไม่ว่าจะมีความเสี่ยงหรือบรรยากาศท่ามกลางความกดดันเพียงใด จงใช้พลังแห่งความเจียมและจบสิ้นความไร้ประโยชน์ทั้งหมดโดยมุ่งคงอยู่ในสภาพของชีวิตที่ดีที่สุด ด้วยสภาพที่สูงส่งนี้ คุณจะสามารมีประสบการณ์กับการพักผ่อนตลอดเวลา

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงฝึกฝนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและความคิดที่เป็นกิเลสจะบินจากไป ลูกจะสามารถมีการจดจำระลึกถึงพ่อและดวงวิญญาณจะกลับมาสโตประธาน

คำถาม: หนทางใดที่ผู้คนในโลกไม่รู้เลย?

คำตอบ: ไม่มีใครรู้หนทางที่จะพบพ่อหรือวิธีที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาเพียงเฝ้าแต่พูดว่า “สันติภาพ สันติภาพ!” พวกเขาเฝ้าแต่จัดการประชุม พวกเขาไม่รู้วามือใดหรืออย่างไรที่เคยมีสันติภาพในโลก ลูกสามารถถามพวกเขาว่า: ท่านเคยมีประสบการณ์ของสันติภาพในโลกหรือไม่? จะสามารถมีสันติภาพได้อย่างไร? สันติภาพในโลกกำลังได้รับการก่อตั้งผ่านพ่อ จงมาและเข้าใจสิ่งนี้

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกทางจิต ก่อนอื่นใดทำให้สายตาของลูกของการเป็นดวงวิญญาณมั่นคง เรามองเห็นกันและกันเป็นพี่น้อง ในทำนองเดียวกันพ่อพูดว่า: พ่อมองเห็นลูกเป็น ลูกๆ มองเห็นลูกๆ เป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังและพูดผ่านอวัยวะทางร่างกายของร่างกาย บัลลังก์ของดวงวิญญาณคือหน้าผาก พ่อมองดูลูกดวงวิญญาณทั้งหลาย พี่น้องนี้กำลังมองดูพี่น้องทั้งหลายของลูกก็จะต้องมองเห็นพี่น้องทั้งหลายของลูกด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดลูกต้องทำให้สายตานั้นมั่นคงและแล้วความคิดที่เป็นอาชญากรรมก็จะสิ้นสุดลงและนิรันดร์นี้จะได้รับการปลุกฝัง เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและเป็นดวงวิญญาณที่ทำการเคลื่อนไหว เมื่อสายตานั้นกลับมามั่นคง ความคิดอื่นๆ ทั้งหมดจะบินจากไป นี่คือวิชาอันดับหนึ่ง คุณธรรมที่สูงส่งจะเฝ้าแต่ได้รับการสร้างสมผ่านสิ่งนี้โดยอัตโนมัติด้วยเช่นกัน เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างอวัยวะทางร่างกายของลูกเป็นเหตุของความชุกช่นร้ายกาจ จงทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะพัฒนาพลังกำลังขึ้นมา เพียงด้วยพลังของพ่อผู้ทรงอำนาจเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลับมาสโตประธานถึงอย่างไรพ่อก็สโตประธาน ดังนั้นเป็นเพียงเมื่อสายตานั้นได้รับการทำให้มั่นคงก่อนอื่นใดเท่านั้นที่จะสามารถเป็นที่เข้าใจว่าลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีความแตกต่างเช่นกลางวันและกลางคืนระหว่างการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและการมีสำนึกที่เป็นร่าง ในเวลานี้เราดวงวิญญาณทั้งหลายต้องกลับบ้าน เพียงด้วยการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่เราจะกลับมาริสุทธิและสโตประธาน ด้วยการที่ลูกฝึกฝนสิ่งนี้ ความคิดที่มีกิเลสก็จะสิ้นสุดลง ผู้คนพูดถึงดวงดาวของโลก เรา ดวงวิญญาณคือดวงดาวที่แท้จริงและเราได้รับร่างกายของเราเพื่อทำการกระทำ ในเวลานี้เราได้กลับมาตโมประธานและเราต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้ง พ่อต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุด จะไม่เคยมีการกล่าวว่าคุณเข้ามาในร่างของพระคริสต์ เขา(พระคริสต์)มาในระยะเวลาที่โรโซประธาน เป็นไปไม่ได้ว่าพระเจ้าจะเข้ามาในร่างกายของพระคริสต์หรือพระพุทธเจ้า ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและท่านเข้ามาสู่โลกเก่าเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ เพื่อที่จะเปลี่ยนโลกที่ดโมประธานและทำให้โลกนั้นสโตประธาน อย่างแน่นอนท่านจะมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ท่านไม่สามารถมาในเวลาอื่นใด ท่านต้องมาและก่อตั้งโลกใหม่ ท่านเรียกว่าเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ตามละครมีชื่อ “ยุคแห่งการบรรจบพบกัน” คุณลักษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อหรือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คำสรรเสริญของเขานั้นแยกออกไปอย่างสิ้นเชิง บาบาเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกว่า: ก่อนอื่นใดอธิบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์แก่ใครบางคน เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ก็มีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียว เคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เคยมีอาณาจักรเดียวที่ไม่มีการแบ่งแยก เป็นงานของพ่อผู้เดียวที่จะก่อตั้งสวรรค์ สิ่งนั้นกระจางชัดด้วยเช่นกันว่าท่านทำสิ่งนั้นอย่างไร เป็นเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาและอธิบายว่า: จงละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อธิบายเกี่ยวกับรูปภาพของลักษมีและนารายณ์อย่างสมบูรณ์ มีภาพลักษณ์ของชีพบบาด้วยเช่นกัน ได้มีการทำรูปภาพที่ดีมากแสดงถึงคำสรรเสริญของท่าน นี่คือการเรื่องราวที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ไม่ได้เรียกว่าเป็นเรื่องราวของเราแต่และคุณลักษณะ นี่เป็นเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง ซึ่งทำให้ลูกกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา เริ่มแรกท่านก็เป็นเด็กเล็ก ๆ เด็กเล็ก ๆ ไม่สามารถเรียกว่าเป็นนาย มีคำกล่าวว่า: “นาร์(ชาย) นารายณ์ และนารี(หญิง) ลักษมี” ลูกๆ เพียงแต่ต้องอธิบายรูปภาพนี้ ชันยาสซีไม่สามารถก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป สังคราจารย์มาในระยะเวลาที่โรโซประธานเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะ พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา มีตรีมูรติที่ยอดสุดด้วย บราห์มากำลังนั่งอยู่ในโยคะ ประเด็นของชางก้านั้นแยกออกไปอย่างสิ้นเชิง ไม่สามารถมีการใช้ว้าวเป็นพาหนะขับชี พ่อต้องมาที่นี่เพื่ออธิบาย การทำลายล้างนั้นเกิดขึ้นที่นี่ด้วยเช่นกัน ผู้คนพูดว่าควรมีสันติภาพในโลก เป็นไปเมื่อสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นที่สิ่งนี้จะ

เข้ามาในสติปัญญาของพวกเขา ลูกสามารถอธิบายอย่างดีมากด้วยการใช้รูปภาพ ลูกต้องอธิบายแก่ผู้ที่กราบไหว้บูชาชีวิตและเหล่าเทพ พวกเขาจะยอมรับสิ่งนี้ในทันที อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้จะไม่นั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่เชื่อในธรรมชาติหรือวิทยาศาสตร์ สิ่งนี้จะไม่เข้ามาอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นด้วยเช่นกัน ผู้ที่ได้เคยแปรเปลี่ยนไปแล้วนั้นจะปรากฏตัวอีกครั้ง ลูกไม่ควรวิตกกังวลเกี่ยวกับพวกเขาเหล่านั้น ผู้คนของศาสนาเทพและผู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากนั้นจะมั่นคงอย่างมากในศาสนาของเขาเอง ดังนั้นจงอธิบายให้แก่ผู้กราบไหว้บูชาเหล่าเทพ บุคคลสำคัญจะไม่มาที่นี่เลย ตัวอย่างเช่นมีเบอร์ล่าผู้ที่ได้สร้างวัดมากมาย เขาไม่มีแม้กระทั่งเวลาที่จะรับฟังความรู้ ตลอดทั้งวันสติปัญญาของเขาเฝ้าแต่ติดกับอยู่ในธุรกิจ เขาได้รับเงินทองมากมาย และดังนั้นเขาคิดว่าเขาได้รับความมั่งคั่งนั้นเนื่องจากการสร้างวัดและเป็นพรจากเหล่าเทพ เมื่อผู้คนมาหาลูก แสดงให้พวกเขาเห็นภาพของลักษมีและนารายณ์ บอกพวกเขาว่า: ท่านต้องการให้มีสันติภาพในโลก เคยมีอาณาจักรของความสงบในโลกนั้น(ของลักษมีและนารายณ์) จากเวลานั้นถึงเวลานั้นเคยมีความสงบอย่างมากในอาณาจักรของสุริยวงศ์ และแล้วก็ลดลงสององศา ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับรูปภาพนี้ ในเวลานี้พวกท่านต้องการให้มีสันติภาพในโลก แล้วท่านจะไปทำที่ใด? ท่านไม่รู้จักบ้านเลย เราดวงวิญญาณคือตัวของความสงบ เราอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในโลกนี้ นั่นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตนในขณะที่นั้นนั่นเรียกว่าโลก(ที่ซึ่งมีผู้คนที่มีชีวิตอาศัยอยู่) จะมีสันติภาพในโลก ในโลกใหม่ ผู้เป็นนายของโลกคือผู้ที่นั่งอยู่ที่นี้ ผู้ที่ยากจนจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ดีมาก บางคนพูดว่า: หนทางนี้ดีมาก พวกเราเฝ้าแต่ค้นหาหนทางนี้ พวกเราจะไม่หาหนทางที่เราไม่รู้หนทาง? ไม่มีใครรู้หนทางที่จะพบพ่อหรือวิธีที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต พวกเราเฝ้าแต่พูดว่า “สันติภาพ สันติภาพ” แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดหรืออย่างไรที่เคยมีสันติภาพ พวกเราเฝ้าแต่จัดการประชุมมากมาย ลูกควรถามพวกเขาว่า: ท่านเคยมีประสบการณ์ของสันติภาพในโลกหรือไม่? หรือมีสันติภาพในโลกอย่างไร? เหตุใดพวกท่านทั้งหลายมีความสับสน พวกท่านเฝ้าแต่จัดการประชุมแต่ไม่ได้รับคำตอบจากที่ใด ความสงบในโลกกำลังได้รับการก่อตั้งในเวลานี้โดยพ่อ พวกท่านพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีสวรรค์และเคยมีความสงบ หากเคยมีความไม่สงบที่นั่นเช่นกัน แล้วพวกท่านจะพบความสงบที่ใด? ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ดีมาก ในเวลานี้พวกเขาไม่ได้ใช้เวลาแก่ลูกมากที่จะได้พูดเพราะเวลาของเขาสำหรับการรับฟังลูกยังไม่ถึง พวกเขาจำเป็นต้องมีโชคด้วยเช่นกันที่จะสามารถฟัง เพียงลูกเท่านั้นที่มีโชคหลายล้านเท่าที่ได้ประกาศสิทธิในการรับฟังพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกสิ่งใดๆแก่ลูก พ่อบอกลูกเท่านั้นนี่คืออาณาจักรของราวัน ดังนั้นจะสามารถมีสันติภาพที่นี่ได้อย่างไร? ในอาณาจักรของราวันทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! โลกที่บริสุทธิ์เคยเป็นโลกของลักษมีและนารายณ์มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน มีสุริยวงศ์และจันทรวงศ์แล้วก็มีราชวงศ์ของราวัน ในเวลานี้เป็นยุคเหล็กขุ่นมัวของราวัน แม้กระทั่งบุคคลสำคัญก็เฝ้าแต่คำรามใส่กัน พวกเขามีความหึงหวงใโสอย่างมากว่า: ฉันคือผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ดังนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพของลักษมีและนารายณ์ บอกพวกเขาว่า: เพียงในเวลาของอาณาจักรของเขาเท่านั้นที่เคยมีสันติภาพในโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น สันติภาพในโลกสามารถคงอยู่ที่นั่นเท่านั้น ดังนั้นนี่คือภาพหลัก เมื่อลูกอธิบายด้วยการใช้รูปภาพมากมาย ความคิดของผู้คนก็หันเหไปในทิศทางอื่น พวกเขาแม้กระทั่งลืมนึกถึงสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาได้เข้าใจ เหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: พ่อคร่ำเมกเกินไปทำให้น้ำซุบเสียว เมื่อมีรูปภาพมากมายและลูกมีแบบจำลองหรือบทสนทนาที่น่าขบขัน สติปัญญาของเขาก็ลืมนึกถึงหลัก มีเพียงน้อยนิดเท่านั้นที่สามารถเข้าใจว่าพ่อกำลังทำการก่อตั้ง 84 ชาติเกิดนั้นเป็นของผู้หนึ่ง แนนอนที่แสดงให้เห็นผู้เดียวเท่านั้น จะแสดงให้เห็นลูกทั้งหมดได้อย่างไร? แม้ในคัมภีร์ก็มีเพียงชื่อของอรชุนผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเอ่ยถึง ในโรงเรียนผู้เป็นครูจะไม่สอนเพียงผู้เดียว นี่คือนักเรียนเช่นกัน ในกิตะพวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นรูปของโรงเรียน กฤษณะคือเด็กเล็ก ๆ จะพูดกิตะได้อย่างไร? นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แม้กระทั่งเข็มนกกัดติดหน้าอกเหล่านี้ของลูกก็สามารถทำงานมากมาย เข็มกลัดเหล่านี้คือสิ่งที่ดีที่สุด ก่อนอื่นใดลูกควรนำผู้คนมาเบื้องหน้ารูปภาพของชีบบาแล้วต่อมาก็เบื้องหน้ารูปภาพของลักษมีและนารายณ์ บอกพวกเขาว่า: พวกท่านร้องขอสันติภาพ(ความสงบ)แต่สิ่งนั้นได้รับการก่อตั้งโดยพ่อเท่านั้นในทุกวงจร ในเวลานี้ท่านรู้จักวงจรนี้ ก่อนหน้านั้นท่านมีสติปัญญาที่ตกต่ำเช่นกัน ในเวลานี้พ่อกำลังทำให้พวกท่านกลายเป็นผู้มีสติปัญญาที่สะอาด ลูกควรเขียนว่า: ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสามารถประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ผู้ใด พวกเขาไม่สามารถทำให้เกิดความสงบในโลก เพียงพ่อเท่านั้นทำทุกสิ่ง เป็นท่านที่ทุกคนจดจำ นี่คือนิสภาพหลัก ลูกไม่ควรก้าวห่างจากพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ หากพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ในกรณีนั้นเวลาที่ได้สูญเสียไปเปล่า หากลูกมองเห็นว่าสิ่งนั้นไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของเขา ลูกก็ควรจะจากสิ่งนั้นไป ผู้คนที่สามารถอธิบายอย่างดีมากนั้นเป็นที่ต้องการ หากพวกเขาเป็นผู้เป็นแม่ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีมาก เพราะผู้คนจะไม่โกรธกับผู้เป็นแม่เหล่านั้น ทุกคนรู้จักผู้ที่ฉลาดในการอธิบาย มีโมฮินี, มโนฮาร์, กิตะ ... มีลูกที่ดีมาก ดังนั้นก่อนอื่นใดทำให้สิ่งนั้นมั่นคงมากด้วยรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ บอกพวกเขาว่า: ให้เข้าใจสิ่งเหล่านี้ให้ดี

มาก เพราะเพียงเท่านั้นเองที่ท่านจะสามารถไปสู่โลกของความสงบ แล้วท่านจะได้รับทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนจะเข้าไปสู่การหลุดพ้นแล้วลงมาต่างลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของเขา ลูกต้องอธิบายด้วยความโอฬารตระการตานั่น นี่คือรูปภาพอันดับหนึ่ง พวกเขาเองเคยเป็นนายของโลกของความสงบ สิ่งเหล่านี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่รู้จัก แม้ว่าพวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ดีและพวกเขาสยบลงแทบเท้าแต่พวกเขาก็ไม่รู้จักพอ มายานี้ไม่ได้ปล่อยพวกเขา พ่อคือผู้ที่ทำให้ลูกสูงส่งอย่างยิ่ง ดังนั้นลูกควรจดจำท่านอย่างมาก เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไป ลูกจะกลับมาสโตประธานด้วยเช่นกัน ด้วยการมาที่นี้ลูกควรชนลูกด้วยความสุขว่า: นี่คือนั่นที่กำลังจะกลายเป็นเมื่อนั้นเข้ามาข้างในที่นี้และฉันมองเห็นลัทธิและนารายณ์นั้นกลับมามีความสุขอย่างยิ่ง โอ้อโฮ! บาบากำลังทำให้ฉันเป็นเช่นนั้น! ว้าว บาบ! ว้าว! ในครอบครัวหากพ่อของบางคนมีตำแหน่งสูง ลูกๆก็มีความสุขมากกว่าพ่อของเขาที่ปรึกษา ลูกควรมีความสุขมากกว่าพ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืมนะ เธอต่อต้านลูกอย่างมาก ลูกควรอยู่อย่างมีความสุขมากและควรสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! มองเห็นกันและกันเป็นพี่น้องเพศชายและลูกจะมองเห็นภรรยาของลูกในรูปของดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน แล้วจึงจะไม่มีดวงตาที่เป็นอาชญากร พายุในจิตใจจะมาเมื่อลูกไม่มองดูผู้อื่นด้วยสายตาของความเป็นพี่น้อง สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก การฝึกฝนที่ดีมากนั้นเป็นที่ต้องการ ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมนั้นจะได้รับในเวลาสุดท้าย เพียงลูกที่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่สามารถนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อ แม้กระทั่งผู้ที่มาภายหลังก็สามารถควบไปข้างหน้าได้ พวกเขาสามารถไปได้รวดเร็ว ลูกเคยได้ฟังประวัติศาสตร์ของตอนเริ่มต้นแล้วและพวกเขาทั้งหมดทั้งบ้านและครอบครัวของเขายังไง พวกเขาวิ่งหนีไปในช่วงกลางคืน แล้วบาบาก็ต้องหลอเลี้ยบลูกๆมากมาย นี่เรียกว่าเป็นบัทตี (เตาอบ) แล้วพวกเขาก็ออกมาจากบัทตีต่างลำดับกันไป เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ว่าบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ที่น่าอัศจรรย์ พระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก ท่านนั้นธรรมดามากยิ่ง! ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างมากทุกวันและท่านพูด: นมัสเต (ขอคารวะ) แก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกกลับมาสูงส่งมากยิ่งขึ้นกว่าพ่อ ลูกคือผู้ที่กลายเป็นนายที่มีมงกุฎสองชั้นของโลกจากผู้ที่ยลละลาย ดังนั้นพ่อมาด้วยความกระตือรือร้นอย่างมาก ท่านต้องเคยมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน วันนี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรจากพ่อผู้เป็นราม แล้วลูกจะสูญเสียอาณาจักรให้แก่ราวัน นี่คือการละเล่น อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ดวงดาวที่โชคดี รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้ดวงวิญญาณสโตประธาน จงรับพลังจากพ่อผู้เดียว ผู้ทรงอำนาจ จงทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เผาแต่ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอว่า: เราดวงวิญญาณคือพี่น้อง

2. อธิบายแก่ทุกคนในรายละเอียดถึงรูปภาพของพ่อและเป้าหมาย (ลัทธิและนารายณ์) และอย่าได้สูญเสียเวลาในสิ่งอื่น

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้และเปิดเผยความรู้ที่แท้จริงนี้หลังจากที่พิจารณาผืนดิน ชีพจรและเวลา ความรู้ใหม่ของพ่อคือความรู้ที่แท้จริงและโลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งด้วยความรู้ใหม่นี้ อำนาจและความซาบซึ้งของสิ่งนี้ การปรากฏออกมาในรูปของลูก อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่า ท่านที่ผู้คนมา ลูกทำให้พวกเขาสับสน ด้วยการให้ความรู้แก่พวกเขา ก่อนอื่นพิจารณาผืนดิน ชีพจร และ เวลา และแล้วให้ความรู้แก่พวกเขา นี่คือนั่นซึ่งบอกของการอยู่อย่างเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ของลูก พิจารณาความปรารถนาของแต่ละดวงวิญญาณ จัปชีพจรของแต่ละคน เตรียมผืนดิน และขอให้มีความปลั่งภายในของความไม่ฉลาดกลัวแห่งสัจจะอย่างแน่นอน และแล้วลูกจะสามารถเปิดเผยความรู้ที่แท้จริงนี้

คติพจน์: การพูด “ของนั้น” หมายถึงการทำให้สิ่งเล็กใหญ่โต และการพูด “ของท่าน” หมายถึงการทำให้ภูเขากลายเป็นก้อนสำลี

***** โอม ขานติ *****

ด้วยความเจียบสงบที่ละเอียดอ่อน มีประสบการณ์ ของสภาพเทวดานางฟ้า ที่เป็นแสงที่เบาสบาย

มีความจำเป็นที่จะเติมเต็มความรับผิดชอบของลูก แต่มากเท่าที่ลูกมีความรับผิดชอบ จงเป็นแสงที่เบาสบายมากตามนั้น

ขณะที่เต็มเต็มความรับผิดชอบของลูก ละวางจากภาระของความรับผิดชอบใดๆ นี่เรียกว่าอยู่อย่างเป็นที่รักของพ่อ อย่าได้หวาดกลัวโดยคิดว่า “ฉันจะสามารถทำอะไรได้ เพราะฉันมีความรับผิดชอบมากมาย ฉันควรทำสิ่งนี้หรือไม่ สิ่งนี้ยากมาก” การรู้สึกเช่นนี้หมายถึงการมีภาระ การเป็นแสงที่เบาสบายหมายถึงเป็นอิสระจากความรู้สึกนี้ด้วย อย่าได้มีภาระใดๆจากความปั่นป่วนบางอย่าง หรืองานที่เป็นความรับผิดชอบใดๆ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะประหลาดใจที่ลูกได้พบพ่อที่แสนหวานเช่นนั้นที่ไม่มีความปรารถนาใด และท่านเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่เพียงใด ท่านไม่มีความปรารถนาแม้แต่น้อยที่จะได้รับสิ่งใด
- คำถาม:** พ่อเล่นบทบาทอะไรที่น่าอัศจรรย์? พ่อผู้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน 100% มาสู่โลกนี้ด้วยความปรารถนาใด?
- คำตอบ:** บทบาทที่น่าอัศจรรย์ของบาบาคือการสอนพวกเรา ท่านมาที่นี่ก็เพื่อทำงานรับใช้ ท่านหล่อเลี้ยงพวกเรา ท่านให้ความรักและความเอ็นดูแก่พวกเราและพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำสิ่งนี้ ท่านให้ความรู้แก่พวกเรา แต่ท่านไม่ได้รับสิ่งใด พ่อที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน 100% มีความปรารถนาที่จะไปและชี้หนทางให้กับลูกๆ ของท่าน ให้ชาวของตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลกแก่พวกเขา ความปรารถนาของพ่อเป็นไปสำหรับลูกๆ ที่จะกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรม

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้พบกับพ่อทางจิตผู้ที่ไม่รับสิ่งใดแล้ว ท่านไม่ได้รับประทานหรือดื่มสิ่งใด ดังนั้นท่านจึงไม่มีความหวังหรือความปรารถนาใด แน่แน่นอนมนุษย์มีความปรารถนาอย่างใดอย่างหนึ่ง พวกเขาต้องการที่จะมั่งคั่งหรือกลายเป็นเช่นนั้นเช่นนั้น ผู้เดียวนั้นไม่มีความปรารถนาใด ท่านคือ อะไบค์ด้า (อยู่เหนือผลกระทบของประสพการณ์) ลูกเคยได้ยินมาแล้วว่ามีนักปราชญ์ที่เคยพูดว่าเขาไม่ได้รับประทานหรือดื่มสิ่งใด ราวกันว่าเขากำลังลอกเลียนแบบ ในทั้งโลก เพียงพ่อผู้เดียวที่ไม่ได้รับสิ่งใดหรือทำสิ่งใด ดังนั้นลูกๆ ควรคิดเกี่ยวกับว่าลูกเป็นลูกของใคร พ่อเข้ามาในผู้นี้ได้อย่างไร? ท่านเองไม่มีความปรารถนาใด ท่านนั้นแผ่ตัว เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ถึงประวัติชีวิตทั้งหมดของท่าน ในบรรดาลูก เช่นกันมีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างเต็มที่ สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในหัวใจของลูกที่ลูกได้พบพ่อผู้ที่ไม่รับประทาน ดื่ม หรือรับสิ่งใด ท่านไม่มีความปรารถนาใด ไม่สามารถมีใครที่เป็นเช่นนั้น เพียงพระเจ้าที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ทุกคนจดจำท่าน ท่านซึ่งเป็นพ่อของลูกคืออะไบค์ด้า ครูคืออะไบค์ด้า และสัจกูรคืออะไบค์ด้า ท่านไม่ได้รับสิ่งใด ท่านจะทำอะไรกับสิ่งนั้นหลังจากที่ท่านรับไปจากลูก? ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่แสนมหัศจรรย์ ท่านไม่มีความปรารถนาแม้แต่น้อยเพื่อตนเอง ไม่มีมนุษย์คนไหนที่เป็นเช่นนั้น มนุษย์ต้องการทุกสิ่ง อาหารและเสื้อผ้า ฯลฯ พ่อไม่ต้องการสิ่งใด ลูกเรียกหาพ่อให้มาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ พ่อไม่มีตัวตน พ่อไม่ได้รับสิ่งใด พ่อไม่มีแม้กระทั่งรูป (ร่างกาย) ของพ่อเอง พ่อเพียงแต่เข้ามาในผู้นี้ นั่นคือดวงวิญญาณในผู้นี้ที่รับประทานและดื่ม ดวงวิญญาณของพ่อไม่มีความปรารถนาใด พ่อมาที่นี่เพียงเพื่องานรับใช้ ลูกต้องคิดเกี่ยวกับการแสดงนี้ว่ามีความมหัศจรรย์เพียงใด พ่อผู้เดียวเป็นที่รักของทุกคน ท่านไม่มีความปรารถนาใด ท่านเพียงแต่มาและสอนและหล่อเลี้ยงพวกเรา ท่านให้ความรักและความเอ็นดูแก่พวกเรา ลูกๆ ที่แสนหวาน จงทำสิ่งนี้! ท่านให้ความรู้แก่ลูก แต่ท่านไม่ได้รับสิ่งใด เพียงพ่อเท่านั้นคือคาร์นคารา วันฮา หากลูกจะให้บางสิ่งแก่ชีพบาบา ท่านจะทำอะไรกับสิ่งนั้น? ท่านจะรับโถและรับประทานหรือ? ชีพบาบาไม่มีแม้กระทั่งร่างกาย ดังนั้นท่านจะรับสิ่งใดได้อย่างไร? และมองดูซิว่าท่านทำงานรับใช้มากมายแค่ไหน! ท่านให้การกำหนดทั้งหมดที่ดีมากแก่ลูกและทำให้ลูกสวยงาม ลูกๆ ควรจะอัศจรรย์ใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ ถึงอย่างไรพ่อก็เป็นผู้ประทาน ผู้ประทานนั้นยิ่งใหญ่มาก ท่านไม่มีความปรารถนาใด แม้ว่าบราห์มาจะมีความโลภว่าท่านจะต้องดูแลลูกๆ มากมายและเลี้ยงดูพวกเขาด้วยเงินใดก็ตามที่เข้ามาเป็นไปเพื่อชีพบาบาเท่านั้น พ่อ(บราห์มา)ส่งเวทย์ทุกสิ่ง พ่อ(บราห์มา)ทำตามศรัทธาของพ่อ(ชีวา)และใช้ทุกสิ่งที่มีไปบนทางที่มีค่าและสร้างโชคของพ่อ ในขณะที่พ่อ(ชีวา)นั้นไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน 100% ท่านเพียงแต่มีความโลภที่จะไปและชี้หนทางแก่ทุกคน พ่อควรที่จะไปและให้ข่าวสารของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ พ่อสอนลูกในรูปของครู พ่อไม่ได้รับค่าเล่าเรียนใดจากลูก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกรับ ลูกรับสิ่งนั้นไปในนามของชีพบาบา การตอบแทนก็ได้รับที่นั่น บาบามีความปรารถนาที่จะกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดาหรือไม่? พ่อสอนลูกตามละคร ไม่ใช่ว่าท่านมีความปรารถนาที่จะนั่งบนบัลลังก์ที่สูงที่สุด ไม่เลย ทุกสิ่งนั้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนและคุณธรรมที่สูงส่งของลูก และแล้วลูกต้องสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อเห็นว่าไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่มีการกระทำโดยผู้นี้ ตามละคร สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว ท่านมองเห็นสิ่งนั้นอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ท่านบอกลูกๆ ด้วยเช่นกันว่า จงเห็นดูทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง มองดูตนเองและดูว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนหรือไม่ ฉันทกำลังทำตามศรัทธาหรือไม่? ฉันทกำลังทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวฉันหรือไม่? พ่อพูดด้วยการยืมปากของผู้อื่นมาใช้ ดวงวิญญาณมีชีวิต ชาศพไม่สามารถพูดได้ แน่แน่นอนที่ท่านจะเข้ามาใน

ร่างกายที่มีชีวิต พ่อไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเลย ท่านไม่มีความปรารถนาใดๆ พ่อทางร่างจะรู้สึกว่ามีลูกๆ ของเขาโตขึ้น ลูกๆ ก็จะต้องดูแลเขา ผู้เดียวนั้นไม่ได้มีความปรารถนาใด ท่านรู้วาทะบทของท่านในละครเป็นเช่นไร พ่อมาก็เพื่อสอนลูก สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเช่นกัน ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับละครเลย ลูกๆ มีศรัทธาว่าพ่อกำลังสอนลูก บรรพชนกำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน แนนอนที่ท่านศึกษาเล่าเรียนได้ดีที่สุด ท่านเป็นผู้ช่วยที่ดีมากของชีพบบาด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้มีทรัพย์สินสมบัติใดๆ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่ให้ทรัพย์สินสมบัติและได้รับทรัพย์สินมัตินั้นด้วยเช่นกัน ลูกให้สองกำมือและได้รับสิ่งนั้นในอนาคต บ้างก็ไม่มีสิ่งใดและดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ให้สิ่งใด กระนั้นก็ตาม หากบางคนศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี เขาก็จะได้รับสถานภาพที่ดีในอนาคต มีจำนวนน้อยมากที่จดจำว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ หากพวกเขาจดจำสิ่งนี้ นั่นก็เป็น “มานมานะภาพ” ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม มีลูกๆ มากมายที่สูญเสียเวลาของพวกเขาไปกับเรื่องราวทางโลก พวกเขาลืมทุกสิ่ง สิ่งที่เขาที่กำลังสอน ท่านสอนอย่างไร และสถานภาพที่พวกเขาต้องประกาศสิทธิ์นั้นสูงเพียงไร พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันเองและสูญเสียเวลาของพวกเขา ผู้ที่จะสอบผ่านการสอบระดับสูงจะไม่มีวันสูญเสียเวลาของเขา พวกเขาจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและทำตามศรัทธา ลูกต้องทำตามศรัทธา พ่อพูดว่า ลูกไม่เชื่อฟังพ่อให้ศรัทธาแก่ลูกให้จดจำพ่อและลูกก็ลืม สิ่งนี้จึงเรียกว่าความอ่อนแอ มายาจับกุมลูก กัดลูกและนั่งบนหัวของลูก นี่เป็นสนามรบ มายาได้รับชัยชนะเหนือลูกๆ ที่ดีมากแล้วชื่อเสียงของใครที่ลูกประณาม? ของชีพบบา ได้มีการจดจำว่าผู้ที่ประณามชื่อเสียงของสัทกูรูไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ผู้ที่พ่ายแพ้ต่อมายาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้อย่างไร? ลูกควรใช้สติปัญญาของลูกเพื่อประโยชน์ของตัวเองและดูว่าลูกสามารถทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะได้รับมรดกของลูกจากบาบาอย่างไร จงเป็นคนดีมากเหมือนนมหาระตีและชี้หนทางให้กับทุกคน บาบาได้แสดงให้เห็นวิธีที่ดีมากเพื่องานรับใช้แก่ลูก พ่อพูดว่า ลูกเคยเรียกหาพ่อและเวลานี้พ่อบอกลูกว่า จงจดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ มีรูปภาพของโลกที่บริสุทธิ์ นี่เป็นสิ่งหลัก ที่นี้ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ สิ่งนี้ไม่ใช่ว่าหากลูกต้องการศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นหมอลูกจะต้องจดจำหมอ หรือหากลูกต้องการที่จะกลายเป็นนักกฎหมายลูกจะต้องจดจำนักกฎหมาย พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวนั้น พ่อคือผู้เดียวที่จะเติมเต็มทุกความปรารถนาของลูก เพียงแต่จดจำพ่อ ไม่ว่ามายาจะรบกวนลูกมากมายเพียงใดก็ตาม ยังคงมีการบรรจบระหว่างลูก ไม่ใช่ว่าลูกจะได้รับชัยชนะเหนือเธอในทันที จนถึงตอนนี้ ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่ได้รับชัยชนะเหนือมายา ด้วยการได้รับชัยชนะ ลูกก็จะกลายเป็นนายของโลก ผู้คนร้องเพลงว่า ฉันเป็นทาส ฉันเป็นทาสของท่าน ที่นี้ ลูกต้องทำให้มายาเป็นทาสของลูก ที่นั่น มายาจะไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูก ทุกวันนี้ โลกมีความสกปรกอย่างมาก พวกเขาเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน บาบามีความอ่อนหวานอย่างมากและท่านก็ไม่มีมีความปรารถนาใดเพื่อตัวท่านเอง ลูกไม่ได้จดจำพ่อเช่นนั้น! บางคนแม้กระทั่งพูดว่า ฉันมีความเชื่อถือนในชีพบบา ไม่ใช่ในบรรพชนบาบา อย่างไรก็ตามท่านทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกัน ลูกไม่สามารถทำการต่อรองโดยที่ไม่มีสื่อกลางได้ ผู้นี้คือพาหนะของบาบาและชื่อของท่านคือ "พาหนะที่โชคดี" (บัคกีราช) ลูกรู้ว่าอันดับหนึ่ง ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือผู้นี้ ในชั้นเรียนหัวหน้าจะได้รับความเคารพ เขาได้รับความนับถือ ผู้นี้คือลูกผู้เป็นที่รักอันดับหนึ่งที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพาน ที่นั่น ราชาทันทีต้องให้ความนับถือต่อผู้นี้ (ศรีนารายณ์) เมื่อลูกเข้าใจสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะมีความรู้สึกที่จะให้ความนับถือต่อท่าน เมื่อลูกเรียนรู้ที่จะให้ความนับถือต่อท่านที่นั่นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถให้ความนับถือต่อท่านที่นั่น มิเช่นนั้นแล้ว ลูกจะได้รับอะไร? ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งจดจำชีพบบา พ่อพูดว่า เรือของลูกจะข้ามฟากด้วยการจดจำระลึกถึง พ่อให้อาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกๆ ควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างมาก ลูกควรมีความรักอย่างมากต่อพ่ออยู่ภายใน ดูซิว่าผู้นี้รักพ่ออย่างมากเพียงใด เมื่อลูกมีความรักเท่านั้นที่ภาษาของลูกจะกลายเป็นทองคำ ผู้ที่ภาษาของเขาเป็นทองคำจะมีพฤติกรรมขั้นหนึ่ง ตามละคร อาณาจักรต้องมีการก่อตั้งขึ้นมา จำเป็นต้องมีทุกประเภทสำหรับสิ่งนั้น พ่ออธิบาย ลูกๆ ไม่ควรมีความโกรธ ลูกควรจะเข้าใจว่าหากลูกไม่ทำงานรับใช้ นั่นก็หมายความว่าลูกกำลังสูญเสียเวลาของลูก หากใครบางคนไม่ทำงานรับใช้เพื่อยกยะของชีพบบา เขาจะได้รับอะไร? เพียงผู้ที่มีค่าต้องงานรับใช้เท่านั้นจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกควรจะมีควมใส่ใจในการจะนำคุณประโยชน์มาให้แก่ตนเอง หากไม่ทำสิ่งนี้ ลูกจะทำลายสถานภาพของลูก เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ครูของพวกเขาจะให้พอใจกับพวกเขา เพราะครูเข้าใจว่านักเรียนจะประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของเขา และเขาจะได้รับรางวัลเพราะพวกเขา พ่อและครู ฯลฯ ทั้งหมดจะมีความสุข พ่อแม่อุทิศตนเองให้กับลูกๆ ที่ดี และมีค่า ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีมาก ดังนั้นพ่อพอใจด้วยเช่นกันเมื่อท่านได้ยินสิ่งนี้ชื่อเสียงของผู้ที่รับใช้ผู้คนมากมายจะได้รับการประกาศเกียรติคุณอย่างแน่นอน พวกเขาคือผู้ที่จะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ทั้งวันทั้งคืน ความใส่ใจเดียวเท่านั้นของพวกเขาคือเพื่องานรับใช้ พวกเขาไม่ได้มีความใส่ใจเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ขณะที่กำลังอธิบายความรู้ คอของพวกเขาก็แห้งผาก เพียงลูกผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานเช่นนั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง นี่เป็นบางสิ่งสำหรับ 21 ชาติเกิด และนั่นก็สำหรับวงจรแล้ววงจรเล่าด้วยเช่นกัน เมื่อมีการประกาศผลลัพท์ ก็จะเข้าใจได้ว่าใครทำงานรับใช้และพวกเขาได้ชี้หนทางให้แก่ผู้คนมากแค่ไหน

นี่เป็นสิ่งสำคัญด้วยเช่นกันที่จะเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของเรา มีชื่อ "มหาระติ" "กองทัพบ้า" และ "กองทัพบ้า" หากลูกไม่ทำงานรับใช้ ลูกก็จะเข้าใจได้ว่าลูกเป็นส่วนหนึ่งของกองทัพบ้า ไม่ควรมีลูกคนไหนที่คิดว่าลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงเพราะลูกได้ให้การช่วยเหลือด้วยทรัพย์สินสมบัติของลูก นั่นเป็นความผิดโดยสิ้นเชิง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการรับใช้และการศึกษาเล่าเรียน พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ ว่าลูกควรจะศึกษาเล่าเรียน และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงและไม่สร้างความสูญเสียใดๆให้กับตนเองในทุกวงจร บาบารับเห็นเมื่อลูกกำลังสร้างความสูญเสียให้กับตนเอง ผู้ที่ไม่ได้รู้สิ่งใด เพราะเขาเพียงแต่มีความสุขโดยคิดว่าเขาจะประกาศสิทธิ์ในอันดับต้นๆในลูกเพราะเขาได้ให้เงินบางส่วน แม้ว่าใครจะให้เงินแต่เขาไม่ได้ซึมซับความรู้และไม่อยู่ในโยคะแล้วสิ่งนั้นจะมีประโยชน์อะไร? หากลูกไม่มีความเมตตา แล้วลูกจะทำตามพ่ออย่างไร? พ่อมาเพื่อให้ลูกสวยงาม พ่ออุทิศตัวท่านเองให้แก่ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นสวยงาม มิงานรับใช้ทางโลกมากมายที่จะต้องทำด้วยเช่นกัน บาบายกย่องบันดารี (ผู้ที่ดูแลห้องครัว) เป็นอย่างมาก เธอได้รับพรจากผู้คนมากมาย มากเท่าที่พวกเขาได้รับใช้และให้กระตือรือร้นในงานรับใช้ พวกเขาจะให้คุณประโยชน์แก่ตนเองมากเท่านั้น พวกเขาหารายได้ของเขาเอง พวกเขาได้รับใช้ด้วยความรักอย่างมากมาจากส่วนลึกในหัวใจของพวกเขา ผู้ที่เป็นเหตุของความขัดแย้งก็ทำลายโชคของเขาเอง ผู้ที่มีความละโมภก็จะถูกรบกวนจากสิ่งนั้น ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกทั้งหมดต้องไปอยู่เหนือเสียง ลูกแต่ละคนควรถามตนเองว่า ตลอดทั้งวันฉันทำงานรับใช้มากมายแค่ไหน? ลูกบางคนรู้สึกไม่มีความสุขถ้าพวกเขาไม่ได้ทำงานรับใช้ บางคนมีเคราะห์ร้ายเหนือสติปัญญาและการศึกษาเล่าเรียนของพวกเขา บาบากำลังสอนทุกคนในระดับเดียวกัน สติปัญญาของทุกคนต่างกัน ถึงกระนั้นก็ตาม ลูกยังคงต้องเพียรพยายาม มิฉะนั้นสถานภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นวงจรแล้ววงจรเล่า ในเวลาสุดท้าย เมื่อมีการประกาศผลลัพธ์ ลูกทั้งหมดจะได้โน้มิตของทุกสิ่ง ลูกจะได้โน้มิตและแล้วจะมีการโยกย้าย มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกันว่าพวกเขาสำนึกผิดและเสียใจเป็นอย่างมากในเวลาสุดท้ายสำหรับการสูญเสียเวลาไปอย่างมากและลูกหลอกลวงเป็นอย่างมากวงจรแล้ววงจรเล่า พ่อเฝ้าแต่เตือนลูก ชีพบาบาไม่มีความปรารถนาเดียวเท่านั้น ที่ลูกๆ ศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ท่านไม่ได้มีความปรารถนาอื่นใด ไม่มีสิ่งใดที่เป็นประโยชน์สำหรับท่าน พ่ออธิบาย ลูกๆ กลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง ทั้งโลกนั้นสนใจแต่สิ่งภายนอก ลูกอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง ลูกต้องตรวจสอบสภาพของตนเองและเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและมองดูบทบาทของตนเอง ฉันกำลังศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและกำลังสอนผู้อื่นด้วยเช่นกันหรือไม่? ฉันกำลังทำงานรับใช้เพื่อให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับฉันหรือไม่? อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปกับเรื่องทางโลก

2. กลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและเปลี่ยนแปลงตนเอง มีความสนใจที่จะนำประโยชน์มาให้แก่ตนเอง อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ แน่ใจมีความเมตตาเช่นเดียวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่มั่นคงและแท้จริงและรับใช้ด้วยดริชตี ทศนคติและการกระทำในทุกขณะ ผู้รับใช้คือผู้ที่รับใช้ในทุกขณะด้วยดริชตีที่สูงส่ง ทศนคติและการกระทำที่สูงส่งของพวกเขา เมื่อใดก็ตามที่ลูกมองดูใครด้วยดริชตีที่สูงส่ง ดริชตินั้นทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน บรรยากาศถูกสร้างขึ้นด้วยทศนคติของลูก เมื่อลูกทำงานใดขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง บรรยากาศนั้นได้รับการชำระล้างให้บริสุทธิ์ ลมหายใจของชีวิตบราห์มินอยู่ในการรับใช้ เช่นที่เมื่อลูกไม่สามารถที่จะหายใจ ลูกก็สิ้นสติ ในทำนองเดียวกัน เมื่อดวงวิญญาณบราห์มิน ไม่ยุ่งอยู่กับงานรับใช้ เขาก็สิ้นสติดังนั้นมากเท่าที่ลูกมีความรัก ลูกควรมีความรักร่วมมือตามนั้นและเป็นผู้รับใช้มากเท่านั้น

คติพจน์: พิจารณางานรับใช้ว่าเป็นเกมและลูกจะไม่เหน็ดเหนื่อยและจะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความเจียบสงบนั่นละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

ผู้ที่สติปัญญาของเขายู่ในสภาพที่เป็นแสงที่เบาสบายอย่างสม่ำเสมอมีศรัทธาและพวกเขาไร้กังวล พวกเขาจะอยู่ในสภาพที่โบยบิน สภาพที่โบยบินหมายถึงสภาพที่สูงที่สุด เท้าของสติปัญญาของพวกเขาจะไม่อยู่บนพื้นดิน การอยู่เหนือพื้นดินหมายถึงการอยู่เหนือสำนึกใดๆของร่างกายของพวกเขา ผู้ที่อยู่เหนือพื้นดินของสำนึกที่เป็นร่างอย่างสม่ำเสมอคือเทวดานางฟ้า ดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่เข้ามาติดต่อกับดวงวิญญาณเช่นนี้แม้เป็นเวลาอันสั้นจะมีประสบการณ์ของความเยือกเย็นและความสงบ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณได้พบผู้ค้าจุนเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขแล้ว ด้วยการจดจำอย่างต่อเนื่อง ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และอยู่เหนือบ่วงกรรม และกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบของลูก

คำถาม: ลูกคนไหนที่ได้รับความรักและความเอ็นดูของพ่อ? ลูกจะแสดงให้เห็น (เปิดเผย) พ่ออย่างไร?

คำตอบ: ลูกผู้ที่มีศรัทธา ผู้ที่มีค่าต้องงานรับใช้ ผู้ที่อ่อนหวานอย่างมากและไม่เคยเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครเกิดความทุกข์ เฝ้าแต่ได้รับความรักและความเอ็นดูของพ่อ เมื่อลูกๆ มีความรักที่ลึกซึ้งอย่างมากให้แก่กัน เมื่อลูกไม่ได้ทำความผิดพลาดใดๆ เมื่อลูกไม่ได้พูดคำใดที่เป็นเหตุของความทุกข์และเมื่อมีความรักทางจิตของความ เป็นพี่น้องอยู่เสมอในบรรดาลูกแล้ว ลูกก็จะสามารถเปิดเผยพ่อได้

เพลง: หัวใจพูดขอบคุณแก่ผู้เดียวที่ให้การค้าจุน

โอม ชานติ ลูกๆ เคยได้ยินเพลงนี้แล้วหลายต่อหลายครั้ง ลูกๆ เข้าใจว่าลูกนั้นเคยเร่ร่อนไปทั่วในการมาและการไปมากเพียงไร ตามแผนของละคร ลูกเคยละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่ง ในดินแดนแห่งความสุข ลูกละร่างกายของลูกโดยอัตโนมัติและรับอีกร่างหนึ่งในความสุข เวลานี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกถึงวิธีการที่จะละร่างของลูกด้วยความสุข ลูกๆ เข้าใจว่าลูกๆ ดวงวิญญาณได้มาจากดินแดนแห่งความสงบ ฉะนั้น ดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทที่นี้ ก่อนอื่นใดต้องมีศรัทธาในดวงวิญญาณ ฉันทือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ให้การค้าจุนแก่ลูก มีประสบการณ์ของความสุขมากมายด้วยการจดจำพ่อ เหล่านี้คือประเด็นที่จะต้องทำความเข้าใจ เริ่มแรกลูกทั้งหมดนั้นอยู่ในดินแดนแห่งความสงบแล้วลูกก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อกำลังให้การค้าจุนแก่ลูก ลูกๆ ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูกนั้นเกือบจะอยู่ที่นี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณมีศรัทธาว่าลูกละร่างหนึ่งแล้วไปอีกร่างหนึ่ง ลูกได้รับบทบาทที่ไม่สูญสลายล่วงหน้าแล้ว ลูกต้องเล่นบทบาทของลูกเป็นเวลา 84 ชาติเกิด พ่อพูดกับลูกๆ เท่านั้นเพราะนอกจากลูกแล้ว ก็ไม่มีใครที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เท่านั้นที่พ่อชี้หนทางแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่ควรมีความกลัวใดๆ เรากำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมาก เวลานี้ลูกๆ รู้เกี่ยวกับทุกชาติเกิดของลูก นี่คือชาติเกิดสุดท้าย ลูกดวงวิญญาณเข้าใจแล้วว่าเวลานี้ลูกได้พบกับผู้ค้าจุนเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นลูกควรจะไปอย่างมีความสุข อย่างรักก็ตามลูกได้รับความรู้แล้วว่าขณะนี้ดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์ ปีกของดวงวิญญาณได้หักลง มายาหักปีกของลูกและดังนั้นลูกจึงไม่สามารถกลับบ้านได้ แนนอนลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกได้ลงมาจากที่นั่นแต่ลูกไม่สามารถกลับไปที่นี่ได้ในเวลานี้ด้วยตนเอง ทุกคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง ลูกควรที่จะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกเป็นของสกลที่สูงมาก เวลานี้เรากำลังได้รับโชคของอาณาจักรของราชวงศ์ที่สูงสุดของเรา ดังนั้นเราจะทำอะไรกับร่างเหล่านี้? ลูกกำลังจะได้รับร่างใหม่ที่นี่ พูดกับตนเองในทำนองนี้ พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกแล้วและอธิบายความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูกด้วยเช่นกัน จากการเป็นผู้ที่สโตประธาน ดวงวิญญาณได้ไปผ่านสภาพสโต ไรโซ และตโม เวลานี้ลูกต้องกลับมาเป็นเด็กเป็นดวงวิญญาณอีกครั้ง ดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อได้พูดแล้วว่า เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้จดจำใครอื่น หากสติปัญญาของลูกถูกดึงเข้าไปหาความมั่งคั่ง ทรัพย์สมบัติ ลูกๆ ของลูก ฯลฯ ลูกจะไม่สามารถบรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้ และแล้วสถานภาพของลูกจะถูกลดลงไปและจะต้องสัมผัสกับการถูกลดโทษ เวลานี้พวกเราดวงวิญญาณกำลังจะกลับบ้าน เราต้องกลับมาบริสุทธิ์และต้องกลับบ้าน พ่อได้มาเพื่อทำให้เราบริสุทธิ์แล้วเหตุใดเราจึงไม่จดจำพ่อในความสุขเพื่อที่บาปของเราจะได้รับการปลดปล่อย? หากลูกเองอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะยังถูกเป่า เมื่อลูกบอกสิ่งนี้กับผู้อื่น สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ การไตร่ตรองที่ดีเกิดขึ้นในตอนเช้าเพราะสติปัญญาของลูกจะดีและสดชื่นในตอนนั้น มีการแสดงความเลื่อมใสศรัทธาในเวลานั้นด้วยเช่นกัน มีเพลงหนึ่ง โอ จิตใจเอ๋ย จงจดจำรามในเวลาเช้าตรู่ ลูกเพียงแค่เคยร้องเพลงนั้นในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้การกำหนดของพ่อคือ ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ในยุคทองพวกเขาไม่ได้จดจำราม ละครนี้ทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อมาและอธิบายความลับของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ และเหตุนี้เองลูกจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ในยุคทอง ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกพูดว่า ขอให้พระเจ้าทำให้สติปัญญาของลูกดี อนุสรณ์ของที่นี่ดำเนินไปในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ด้วย

ความรักอย่างมากว่า ลูกๆ ลูกได้ลืมนั่น, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก พ่อได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกถึงครึ่งวงจร พ่อทำให้ลูกมีการสละสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อได้บอกลูกแล้วว่าทั้งโลกเก่านั้นจะกลายเป็นสุสาน เหตุใดลูกจึงจดจำโลกที่กำลังจะจบสิ้นลงเล่า? ลูกเรียกหาพ่อ โอ้ บาบ! ปลดปล่อยพวกเราจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์! มีผู้คนนับล้านๆ ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ มีผู้คนน้อยมากในโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นผู้คนเรียกหาความตายที่ยิ่งใหญ่ ความตายเหนือความตายทั้งหมด ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกหาพระเจ้าให้มาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก ลูกได้ลืมลुकคลุกคลานอย่างมาก ลูกเคยปลุกฝังนิสัยนี้ในตัวลูกมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ดังนั้นจึงใช้เวลาที่จะได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้น สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ลูกๆ จะบรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว และแล้วการทำลายล้างจะเกิดขึ้น เวลานี้ไม่มีแม้กระทั่งสถานที่ที่จะอยู่อาศัย ไม่มีพืชพันธุ์ธัญญาหารเพียงพอ ดังนั้นพวกเขาจะกินอะไร? ในอเมริกาเช่นกัน พวกเขาพูดว่าผู้คนนับล้านๆ จะอดตาย จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านี้ อาหารจะมาจากที่ใดหากสงครามเริ่มต้น? สงครามนั้นจะนำกล้วอย่างมาก พวกเขาจะนำอุปกรณ์ทั้งหมดที่พวกเขาได้เตรียมไว้ออกมาใช้และภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะช่วยด้วยเช่นกัน ลูกต้องบรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกก่อนเวลานั้น ลูกต้องกลับมาสวยงามมาจากนาเกลียด ลูกได้อยู่อย่างนาเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกสวยงาม มีเพียงสถานที่เดียวสำหรับดวงวิญญาณที่จะอาศัยอยู่ ลูกมาที่นี้จากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกข้ามผ่านอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน พ่อได้บอกลูกแล้วว่าในเวลานี้เป็นเวลาสุดท้ายของโลกเก่า พ่อมาในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกๆ เรียกหาพ่อ โลกเก่านั้นแน่นอนต้องถูกทำลาย ได้มีการจดจำกันมาว่า ความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ทำตามศรัทธาของพ่อ ลูกจะไม่สามารถมีความสุขนั้นได้ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกต้องละร่างของลูกและไปสู่ดินแดนแห่งอมตะ ชื่อของลูกคือกองทัพอัชคิตี ชีฟคิตี แล้วลูกก็เป็นประชาบิดา บราห์มา कुमारและกุมาริด้วยเช่นกัน ถึงอย่างไรลูกก็เป็นลูกของชีวาอยู่แล้ว และลูกก็ได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชายด้วยเช่นกัน สิ่งสร้างนั้นสร้างขึ้นโดยผ่านประชาบิดา บราห์มาเท่านั้น บราห์มาเรียกว่าเป็นปู่ทวด ดังนั้นพ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่งผ่านร่างกาย พวกเขามาร่างกายของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณจะพูดว่า ฉันมาร่างกายของดวงวิญญาณนั้นด้วยร่างกายนี้ ลูกๆ เขียนในจดหมายของพวกเขาวว่าฉัน ดวงวิญญาณทำความผิดพลาดนี้ด้วยร่างกาย สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายมากสำหรับผู้ชาย ในบอมเบย์ผู้คนมากมายออกไปเดินในตอนเช้าตรู่ ลูกต้องไปและนั่งในสันโดษและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เผาแต่ยกย่องบาบา บาบ! นี่คือการมหัสจรรย์ของท่าน! ลูกไม่ได้ร้องสรรเสริญผู้มีร่างกาย ผู้เดียวที่ปราศจากร่างคือพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านไม่เคยใช้ร่างกายของท่านเอง ท่านเองได้บอกลูกแล้วว่าพ่อได้จุติลงมาในร่างที่ธรรมดา ผู้นี้ไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง ลูกก็ไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เวลานี้ผู้นี้รู้เกี่ยวกับชาติเกิดเหล่านั้นจากพ่อ และดังนั้นลูกจึงได้มาเพื่อที่จะรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นด้วย ดังนั้นมีการฝึกฝนนี้ด้วย ลูกจะได้รับความสุขอย่างมากด้วยการจดจำพ่อ เมื่อลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกก็จะเห็นแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น และแล้วจะไม่สามารถมีเรื่องของกิเลสเกิดขึ้นได้ พ่อพูดว่า ขอให้ลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง! ดังนั้นแล้วเหตุใดจึงมีความคิดเยี่ยงอาชญากร? ลูกตกลงมาเมื่อลูกมองดูร่างกาย ลูกต้องมองที่ดวงวิญญาณ ฉันคือดวงวิญญาณ และฉันได้เล่นบทบาทนี้ เวลานี้พ่อพูดว่า ขอให้ลูกปราศจากร่าง! จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดไป และด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกจะสะสมรายได้ เวลาเช้าตรู่นั้นดีมาก อย่าแม้กระทั่งจะมองดูใครนอกจากบาบา อย่างไรก็ตาม ลักษณะมีและนารายณ์คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก มานมานะบาฟ มาเดยจิบาฟ! ไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งเหล่านี้ ลูกสามารถอธิบายว่าความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับผู้คนในหนทางครอบครัว ผู้คนในหนทางสันโดษจะทำความเลื่อมใสศรัทธาใดในป่า? เริ่มแรกพวกเขาแม้กระทั่งสโตปะธาน ก่อนหน้านั้น ทุกสิ่งจะถูกส่งไปให้พวกเขาในป่า เวลานี้พวกเขาได้กลับมามาโตปะธาน กระทั่งเหล่านั้นว่างเปล่าเพราะไม่มีสิ่งใดไปถึงพวกเขา ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่มีศรัทธาในพวกเขา อีกต่อไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงกลับมาซื้อแฉะในธุรกิจ พวกเขานั้นเป็นมหาเศรษฐีและอภิมหาเศรษฐี เวลานี้ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้น ไม่ใช่ว่าอาคาร ฯลฯ จะสร้างขึ้นมาจากทองนี้ ทุกสิ่งที่นี่จะเป็นสิ่งใหม่ พืชพันธุ์ธัญญาหารนั้นจะใหม่ ทุกสิ่งของโลกใหม่จะขึ้นหนึ่ง เวลานี้ผืนดินนั้นแห้งแล้งและดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้รับแม้กระทั่งเมล็ดพืชที่เพียงพอ ที่นั่นผืนดินทั้งหมดและมหาสมุทรทั้งหมดเป็นของลูก ที่นั่นลูกได้รับประทานอาหารที่บริสุทธิ์เช่นนั้น ที่นี้พวกเขาแม้กระทั่งทำอาหารที่มีเนื้อสัตว์ สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่มีอยู่ที่นั่น ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะให้คำขอบคุณแก่บาบาอย่างมาก ลูกรู้จักพ่อแล้วลูกก็บอกผู้อื่นด้วยเช่นกันว่า พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดา พ่อเข้ามาในร่างเขาในสภาพของการปลดเกษียณของเขา ลูกต้องกลับบ้านในสภาพของการปลดเกษียณ นี่คือการ ระบบเดียวกันนี้ได้ดำเนินไปในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาด้วย ลูกต้องซึมซับเรื่องเหล่านั้นทั้งหมด บ้างก็จดสิ่งนั้นลงไปอย่างดีมาก ซึมซับประเด็นเหล่านั้นและถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น ลูกมีความสุขที่ได้รับฟังสิ่งเหล่านั้นอย่างมากเพราะเวลานี้ลูกได้พบกับสิ่งล้ำค่าแล้ว ลูกรู้ว่าแต่ละดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่บน

บัลลังก์ของหน้าผาก มีคำกล่าวถึงดวงวิญญาณว่า ดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผาก พวกเขาไม่ได้พูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ซึ่งกำลังเปล่งประกาย อย่างไรก็ตามเป็นดวงวิญญาณที่กำลังเปล่งประกาย ดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นพี่น้องกันและเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า ชาวอินดู ชาวปากีสถาน และชาวพุทธเป็นพี่น้องกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจในความหมายของ ‘พี่น้อง’ ลูกควรจะมีความรักมากมายในบรรดาลูก ในยุคทองแม้กระทั่งสัตว์ก็รักกัน ลูกคือพี่น้องและดังนั้นลูกควรจะมีความรักมากมายเพียงไร! อย่างไรก็ตามเนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงอยู่อย่างเบียดเบียนกันและกัน แล้วลูกก็ประณามกันและกัน เวลานี้ลูกๆ ต้องอยู่อย่างเหมือนนํ้ามนและนํ้าตาล ลูกทำความเพียรพยายามนี้ในเวลานี้แล้วลูกจะมีชีวิตอยู่เหมือนนํ้ามนและนํ้าตาลถึง 21 ชาติเกิด หากลูกใช้คำพูดที่ผิดใดๆ ลูกควรพูดทันทีว่า “ฉันขอโทษ!” เพราะพวกเรามีคำสั่งของบาบาให้อยู่อย่างอ่อนหวานอย่างยิ่ง ผู้ที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งกล่าวได้ว่าไม่เชื่อฟังพระเจ้า ลูกต้องไม่เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครเกิดความทุกข์ อย่างไรก็ตามบาบารู้ว่าในงานรับใช้ของตำรวจ บางครั้งพวกเขาแม้กระทั่งต้องทุบตีใครบางคนเพื่อให้บุคคลนั้นพูดความจริง ผู้คนในกองทหารเองก็ต้องต่อสู้ด้วยเช่นกัน เพียงแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ และเรือของลูกจะข้ามฟากไป เหนือใดลูกจึงมองดูโลกเก่านี้? เราต้องมองดูโลกใหม่ เวลานี้โลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นมาด้วยศรัทธา ไม่มีเรื่องของพรที่นี้ ครูไม่เคยให้พร ครูนั่นสอนลูก ใครบางคนศึกษาเล่าเรียนและสร้างสมกิริยามารยาทได้มากแค่ไหน เขาก็ได้รับสถานภาพตามนั้น เป็นเช่นเดียวกันกับที่นี้ ลูกต้องมองดูทะเบียนประวัติของลูกเองเพื่อดูว่าลูกกำลังก้าวหน้าไปอย่างไร บ้างก็ก้าวหน้าไปอย่างอ่อนหวานมาก พวกเขายู่อย่างมีความสุขในทุกสถานการณ์ บาบาได้พูดแล้วว่า ให้จัดตั้งศาลขึ้นในบรรดาลูกเอง เพื่อตรวจสอบดูว่าลูกนั้นไม่ได้กำลังทำความผิดพลาดใด อย่างไรก็ตามผู้ที่ตั้งศาลควรเข้าใจว่า นั่นคือดวงวิญญาณ นั่นกำลังถามดวงวิญญาณพี่น้องของฉันว่าเขาได้ทำความผิดพลาดใดด้วยร่างกายนั้นหรือไม่ ลูกไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ใดใช้ไหม? พ่อไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์เลย พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ดังนั้นลูกต้องให้ความสุขแก่ทุกคน ลูกต้องไม่ใช่คำพูดที่ผิด อย่าถือกฎไว้ในมือของลูกเอง หน้าที่ของลูกเพียงแค่งานเลี้ยงนั้น ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ยิ่งลูกกลับมาอ่อนหวานมากเท่าไร ลูกก็จะแสดงให้เห็น(เปิดเผย)พ่อมากเท่านั้น บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรัก หากลูกอธิบายด้วยความรัก ลูกก็จะมีชัยชนะ พ่อพูดว่าลูกผู้เป็นที่รักของพ่อ อย่าได้เป็นสาเหตุที่ทำให้มีความทุกข์ มีหลายคนทำความผิดพลาดประเภท การวิพากษ์วิจารณ์ใครบางคน การแข่งขันและความอิจฉาริษยาทั้งหมดนั้นเป็นบาป บาบาพูดว่า ผู้ที่เป็นลูกที่มีค่าต้องงานรับใช้ ลูกที่ดีและมีศรัทธาจะอ่อนหวานอย่างแน่นอน บาบาให้ความรักและความเอ็นดูแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ท่านจะไม่ให้สิ่งนี้แก่ผู้อื่น และบางคนก็พูดว่า บาบาลำลังขึ้นชอบผู้อื่นเพราะเขาเป็นบุคคลสำคัญ พวกเขาเป็นสาเหตุที่ทำให้ตนเองสูญเสียอย่างมากมาในลักษณะนี้ พวกเขากระทำผิดแล้วก็ประณามผู้อื่น บาบาได้รับข่าวว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งไม่หยุดสูบบุหรี่ บาบาพูดว่าอธิบายแก่เขาว่า ด้วยพลังของโยคะ ลูกสามารถชำระโลกให้บริสุทธิ์ได้ ดังนั้นลูกไม่สามารถหยุดสูบบุหรี่ได้หรือ? จดจำพ่อ บาบาคือศัลยแพทย์ที่ไม่สูญเสียลาย ท่านจะให้ยาเช่นนั้นแก่ลูกที่ความทุกข์ของลูกทั้งหมดจะถูกขจัดออกไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่างและทำให้กันและกันไม่พอใจ อยู่อย่างมีความสุขในทุกสถานการณ์ อย่าได้วิพากษ์วิจารณ์ อิจฉาริษยา หรือแข่งขันกับใคร ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด กลับมาอ่อนหวานอย่างมากในบรรดาลูกเอง มีชีวิตอยู่เหมือนนํ้ามนและนํ้าตาล

2. ตื่นในตอนเช้าตรู่และจดจำพ่อด้วยความรัก พูดกับตนเองและขอบคุณบาบาขณะที่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้อันดับ 1 และรับใช้ด้วยจิตใจของลูกขณะที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่เต็มไปด้วยพลังของลูก

ถ้าบางคนไม่ได้รับโอกาสที่จะรับใช้ด้วยคำพูด เขายังคงมีโอกาที่จะรับใช้ด้วยจิตใจของเขาในทุกขณะ งานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและมีพลังมากที่สุดเหนือทั้งหมดคืองานรับใช้ด้วยจิตใจ การทำงานรับใช้ด้วยคำพูดนั้นง่ายดาย แต่เพื่อที่จะรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ก่อนอื่นลูกต้องทำให้ตนเองเต็มไปด้วยพลัง ลูกสามารถรับใช้ด้วยคำพูดแม้เมื่อสภาพของลูกขึ้นลงอยู่ แต่งานรับใช้ด้วยจิตใจไม่สามารถทำในลักษณะนั้นได้ ผู้ที่รับใช้

ด้วยสภาพที่สูงส่งของพวกเขาคือผู้รับใช้อันดับ 1 และพวกเขาประกาศสิทธิ์ในคะแนนเต็ม

คติพจน์: การมีประสบการณ์ของความผ่องแผ้วทางจิต ขณะที่ทำงานทางโลกของลูก (งานของมนุษย์) คือการอุทิศตนเอง

***** โอม ชานติ *****

ด้วยความเจียมสงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

เวลานี้จึงเป็นแสงที่เบาสบาย อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของจุดยอดสูงสุดด้วยวิมานของสติปัญญาที่สูงส่งของลูกและกระจายคลื่นของความร่วมมือของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์และแสงและอำนาจแก่วงวิญญูณทั้งหมดของโลกขอให้คำสิ่งที่สูงส่งและละเอียดอ่อนของบรรพดาอยู่ในวิมานนั้น ขออย่าได้มีชะงะของการกำหนดของจิตใจตนเองหรือการกำหนดของผู้อื่นอยู่ในวิมานนั้นแม้เพียงเล็กน้อยที่สุด

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศัลยแพทย์ทางจิตหล่อเลี้ยงลูกด้วยอาหารบำรุงของความรู้และโยคะชั้นหนึ่งที่มีหัตถ์จรรย ฝ้าแต่เสนอความเอื้อเฟื้อนี้แก่ทุกคนด้วยการรับใช้พวกเขาด้วยอาหารบำรุงทางจิตนี้
- คำถาม:** นิสัยใจที่ลูกควรเพียรพยายามที่จะซึมซับอย่างมั่นคงมาก เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของโลก?
- คำตอบ:** เพียรพยายามด้วยดวงตาที่สามของความรู้ของลูกที่จะมองเห็นดวงวิญญาณอย่างเป็นพี่น้องที่นั้งอยู่บน บัลลังก์อมตะของพวกเขา พิจารณาว่าทุกคนเป็นพี่น้องและให้ความรู้แก่พวกเขา ก่อนอื่นพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วอธิบายกับพี่น้องของลูก ปลุกฝังนิสัยนี้ในตนเองและลูกจะได้รับโชคของ อาณาจักรของโลก ด้วยนิสัยนี้ที่สำนึกของร่างกายจะถูกขจัดออกไป พายุของมายาและความคิดที่ไม่ดีจะไม่ มาและผู้อื่นจะถูกยิงด้วยลูกศรแห่งความรู้เป็นอย่างดี

โอม ซานติ พ่อทางจิตผู้ให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูกแต่ละคน นั้งที่นี้และอธิบายแก่ลูกทางจิต ไม่มีใคร นอกจากพ่อ สามารถให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูก ในเวลานี้ลูกๆ ได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยนไป ผู้คนที่นำเสนอสารไม่รู้จักผู้เดียวที่จะเปลี่ยนโลกเก่านี้หรือวิธีที่ท่านจะเปลี่ยนโลกนี้ เพราะพวกเขาไม่มีดวงตาที่สามของ ความรู้ เวลาลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้ที่ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก นี่คือหัวน้ำตาลของความ รู้ แม้กระทั่งหยดหนึ่งของหัวน้ำตาลก็หวานมาก มีเพียงคำเดียวของความรู้คือ “มานมานะบาฟ” พิจารณาว่าตนเองเป็น ดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อกำลังชี้หนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขแก่ลูก พ่อมาเพื่อให้ มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก และดังนั้นลูกควรมีความสุขเป็นอย่างยิ่ง มีคำกล่าวว่า ไม่มีอาหารบำรุงใดเช่นความสุข เหมือนราวกับว่าเป็นอาหารบำรุงสำหรับผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขและความสุขสันต์ธรรมชาติอย่างสม่ำเสมอ นี่คืออาหารบำรุงที่ มีพลังสำหรับการคงอยู่อย่างมีความสุขสันต์ธรรมชาติเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ฝ้าแต่แจกจ่ายกันและกันด้วยอาหารบำรุงนี้ ลูกเสนอความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ทางจิตแก่ทุกคนบนพื้นฐานของศรัทธา การให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครบางคนคือสภาพของ ความเป็นอยู่ที่ดีที่แท้จริง ลูกที่แสนหวานรู้ว่าลูกกำลังได้รับอาหารบำรุงของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในยุค ทอง บาร์ตมีการหลุดพ้นในชีวิต มีความบริสุทธิ์ พ่อให้อาหารบำรุงที่สูงส่งและยอดเยี่ยมมาก เหตุนี้เองจึงมีเพลงร้องว่า หากท่านต้องการรู้ถึงความสุขเหนือประสาทสัมผัสสามก๊อบและก๊อบปี อาหารบำรุงของความรู้และโยคะนี้ชั้นหนึ่งและนำ อัจฉริยะและเพียงศัลยแพทย์ทางจิตเดียวเท่านั้นที่มีอาหารบำรุงนี้ ไม่มีใครอื่นรู้จักอาหารบำรุงนี้ พ่อพูดว่า ลูกที่แสนหวาน พ่อได้นำของขวัญมาไว้บนอุ้งมือของพ่อเพื่อลูก ของขวัญของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเหล่านี้คงอยู่กับพ่อ เป็น พ่อที่มาเพื่อให้สิ่งเหล่านี้แก่ลูกทุกๆ วงจร แล้วรวันก็ช่วงชิงสิ่งเหล่านี้ไป ดังนั้น พรอทของความสุขในตัวลูกควรจะสูงมาก เพียงใด! ลูกรู้ว่าเพียงพ่อ ครู และสัตุครูผู้เดียวที่แท้จริงเท่านั้นที่พาลูกกลับไปกับท่าน ลูกได้รับอาณาจักรของโลกจากพ่อ ผู้เป็นที่รักที่สุด นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ลูกควรอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ “ชีวิตนักเรียนของพระเจ้าชั้นดีที่สุด” คำพูดนี้ใช้กับ เวลานี้ และแล้วในโลกใหม่เช่นกัน ลูกจะฝ้าแต่เฉลิมฉลองในความสุข ผู้คนในโลกไม่รู้ว่าความสุขที่แท้จริงมีการเฉลิม ฉลองกันเมื่อใด มนุษย์ไม่มีความรู้ของยุคทองเลย ดังนั้น พวกเขาจึงฝ้าแต่เฉลิมฉลองความสุขนั้นที่นี้ อย่างไรก็ตาม ความสุขจะมาจากที่ไหนในโลกเก่าที่ดโมประธานนี้? ผู้คนที่นี้ฝ้าแต่รำร้องในความทุกข์ระทม นี่คือโลกของความทุกข์ เช่นนั้น พ่อแสดงให้เห็นหนทางที่ง่ายดายมาก จงอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัว จดจำ พ่อขณะที่อยู่ในธุรกิจของลูก ฯลฯ มีผู้รักและผู้เป็นที่รักเช่นนั้นที่พวกเขาฝ้าแต่จดจำกันและกัน ผู้นั้นคือผู้เป็นที่รักของเขา และเขาคือผู้รักของเธอ อย่างไรก็ตาม ที่นี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ที่นี้ลูกคือผู้รักของผู้เป็นที่รักเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า พ่อไม่ ได้กลายเป็นผู้รักของลูก ลูกจดจำผู้เป็นที่รักนั้นเพื่อที่จะเรียกท่านมาที่นี้ ลูกเรียกหาท่านมากยิ่งขึ้นเมื่อมีความทุกข์อย่าง มากมาย เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ทรมานและไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของ ความสุข ในเวลานี้ พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ แต่ละวันมายาก็กลายเป็นผู้ทรงอำนาจที่ดโมประธานด้วยเช่นกัน ดังนั้น พ่อ พูดว่า ลูกที่แสนหวาน ในเวลานี้กลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อ ของลูก และพร้อมกับสิ่งนี้ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งแล้วลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ประเด็นหลักในการศึกษา นี่คือการจดจำละเอียดถึง ลูกต้องจดจำพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดด้วยความรักเป็นอย่างมาก พ่อคือผู้เดียวผู้ที่ก่อตั้งโลกใหม่ พ่อ พูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก เหตุนี้เองลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่บาปของหลายชาติเกิดของลูกจะ

สามารถตัดออกไป ผู้คนเรียกหาพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในเวลานี้ที่พ่อได้มาแล้ว แน่نونลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อคือผู้
จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข แน่نونยุคทองเคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์และดังนั้นทุกคนมีความสุขที่นั่น ในเวลานี้พ่อ
พูดอีกครั้งว่า ลูกๆ จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ในเวลานี้เรากำลังอยู่ครบรอบพบกัน คนพายุเรากำลัง
พาลูกจากฝั่งนี้ข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่ง ไม่มีเรือเพียงลำเดียวเท่านั้น ทั้งโลกเป็นเหมือนกับเรือที่ใหญ่โต ท่านพารือนั้นข้าม
ฟาก ลูกที่แสนหวานควรมีความสุขอย่างมาก สำหรับลูก ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ว้าว! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอน
เรา! ลูกไม่ได้ยินสิ่งนี้มาก่อนหรือลูกไม่เคยศึกษาสิ่งนี้ พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อกำลังสอนราชาโยคะทาง
จิตแก่ลูกๆ และดังนั้นลูกควรศึกษาราชโยคะอย่างเต็มที่ ลูกควรศึกษาและซึมซับอย่างเต็มที่ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามทุก
คนก็ตามลำดับกันไปในการศึกษาเสมอ ลูกควรมองดูตนเองว่า ฉันคือผู้ที่สูงสุด ปานกลาง หรือต่ำสุด? พ่อพูดว่า จงตรวจสอบ
ตนเอง ฉันมีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงหรือไม่? ฉันทำงานรับใช้ทางจิตหรือไม่? พ่อพูดว่า ลูกๆ
กลับมามีค่าสำหรับงานรับใช้และทำตามพ่อ พ่อมาเพียงเพื่อประโยชน์ของงานรับใช้ พ่อทำงานรับใช้ทุกวัน เหตุนี้เองพ่อจึง
ใช้พาหนะของผู้อื่น เมื่อพาหนะของผู้อื่นล้มป่วย พ่อนั่งในผู้อื่นและเขียนมูรลี พ่อไม่สามารถพูดด้วยปาก และดังนั้นพ่อเขียน
มูรลีลงไปที่เท้าเพื่อที่ลูกจะไม่ขาดมูรลี ดังนั้น พ่ออยู่ในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน นี่คือนานรับใช้ทางจิต พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุด
แสนหวานว่า ลูกๆ ควรซื้อและอยู่ในงานรับใช้ของพ่อด้วยตัวลูกเอง นั่นคือนานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อผู้เป็น
นายของทั้งโลกได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ผู้ที่เพียรพยายามอย่างดีเรียกว่ามหาวิระ มองเห็นได้ว่าใครคือ
มหาวิระผู้ที่ทำตามการกำหนดของบาบา คำสั่งของพ่อคือ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองผู้อื่นอย่างเป็น
พี่น้อง ลืมร่างกายเหล่านั้น บาบาไม่ได้มองเห็นร่างกายเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อเห็นแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น อย่างไรก็ตาม มี
ความรู้ที่ว่าดวงวิญญาณไม่สามารถพูดโดยปราศจากร่างได้ พ่อเข้ามาในร่างนี้ พ่อใช้ร่างนี้มาไว้ เมื่อดวงวิญญาณอยู่ใน
ร่างกายเท่านั้นที่เขาสามารถศึกษาเล่าเรียน บาบาตั้งอยู่ที่นี้ (กึ่งกลางหน้าผาก) นี่คือนัลลังก้อมตะ ดวงวิญญาณคือ
ภาพลักษณ์ที่อมตะ ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กลงหรือใหญ่ขึ้น ร่างกายกลับมาเล็กลงหรือใหญ่ขึ้น กึ่งกลางหน้าผากคือนัลลังก
ของแต่ละดวงวิญญาณ ร่างกายของทุกคนนั้นแตกต่างกัน นัลลังก้อมตะของบางคนเป็นนัลลังก้อมตะของผู้ชาย และนัลลังก
อมตะของบางคนเป็นนัลลังก้อมตะของผู้หญิง นัลลังก้อมตะของบางคนเป็นนัลลังก้อมตะของเด็ก พ่อหนึ่งที่นี่และสอนการฝึกฝนทางจิต
แก่ลูกๆ เมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดกับใครบางคน ก่อนอื่นจงพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ ฉัน ดวงวิญญาณ กำลังพูด
กับพี่น้องเพศชายนี้ ให้สาสน์ของพ่อเพื่อจดจำชีพบาบา ด้วยการจดจำระลึกถึงที่อัลลอยจะถูกขจัดออกไป เมื่ออัลลอย
ปะปนคุณค่าของทองคำก็ลดลง เมื่ออัลลอยปะปนเข้าไปในลูกดวงวิญญาณลูกแม่กระทั่งกลับมาไร้ค่า ลูกต้องกลับมา
บริสุทธิ์อีกครั้ง เวลานั้นลูกแต่ละดวงวิญญาณได้รับตาที่สามของความรู้แล้ว มองเห็นพี่น้องเพศชายของลูกด้วยตาฉัน ด้วย
การมีสายตาของความเป็นพี่น้องอวียะประสาทสัมผัสของลูกจะไม่ถูกชน หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในโชคของ
อาณาจักรของลูกและกลายเป็นนายของโลก จงเพียรพยายาม พิจารณาว่าทุกคนเป็นพี่น้องของลูกและให้ท่านความรู้แก่
พวกเขา แล้วนี้สัจจะก็จะกลับมามั่นคง ลูกทั้งหมดคือพี่น้องที่แท้จริง พ่อได้มาจากข้างบนและลูกได้มาจากข้างบนเช่นกัน พ่อ
พร้อมกับลูกกำลังทำงานรับใช้ พ่อให้ความกล้าหาญแก่ลูกที่จะทำงานรับใช้ แล้วลูกก็มีความกล้าหาญ ดังนั้น ลูกควร
ฝึกฝนสิ่งนี้ ฉัน ดวงวิญญาณ กำลังสอนพี่น้องเพศชายของฉัน เป็นดวงวิญญาณที่กำลังศึกษาเล่าเรียน สิ่งนี้เรียกว่าความ
รู้ทางจิตซึ่งลูกได้รับจากพ่อทางจิต พ่อมาและให้ความรู้แก่ลูกในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นั่นคือ พิจารณาว่าตนเองเป็น
ดวงวิญญาณ ลูกมาอย่างปราศจากร่างและนำร่างกายมาใช้ที่นี้และเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด ในเวลานี้ลูกต้องกลับไป
อีกครั้ง ดังนั้น พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีสายตาของความเป็นพี่น้อง ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ ลูก
ต้องทำความเพียรพยายามของลูกเอง ความใส่ใจที่เรามีกับผู้อื่น? การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน นั่นคือก่อนอื่นพิจารณาว่า
ตนเองเป็นดวงวิญญาณและอธิบายแก่พี่น้องเพศชายของลูกและลูกศรจะยิงถูกเป้าอย่างดี ลูกต้องเติมตนเองด้วยกำลังนี้
เมื่อลูกเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อได้มาเพื่อให้ผลแก่ลูก ดังนั้นลูกควรเพียรพยายาม
ลูกต้องอดทนต่อบางสิ่งด้วยเช่นกัน เพียงแค่อุบัติอย่างเจ็บปวดเมื่อใครบางคนพูดสิ่งที่ผิด ผู้อื่นจะสามารถทำอะไรได้หาก
ลูกอยู่อย่างเจ็บปวด? การตอบมือเกิดขึ้นด้วยสองมือ หากคนแรกตอบด้วยปากแต่อีกคนหนึ่งอยู่อย่างเจ็บปวด แล้วคนแรก
ก็จะกลับมาเจ็บปวดโดยอัตโนมัติ เมื่อมีการตอบของทั้งสองมือเท่านั้นที่จะมีเสียง ลูกต้องนำคุณประโยชน์มาให้แก่
กันและกัน พ่ออธิบายว่า ลูกๆ หากลูกต้องการอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ จงกลับมา “มานมานะบาฟ” พิจารณาว่า
ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มองดูดวงวิญญาณพี่น้องเพศชายของลูก ให้ความรู้แก่พี่น้องเพศชายของลูก เมื่อ
ลูกนำการฝึกสมาธิ หากลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่มองเห็นผู้อื่นอย่างเป็นพี่น้องเพศชายแล้วก็จะ
ทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี บาบาบอกว่า อธิบายแก่พี่น้องเพศชายของลูก พี่น้องเพศชายทั้งหมดรับมรดกของเขาจากพ่อ
ลูกๆ บราห์มินได้รับความรู้ทางจิตนี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ในเวลานี้ลูกเป็นบราห์มินแล้วจะกลายเป็นเทพ ลูกไม่สามารถ
จากยุคบรรจบพบกันนี้ มิฉะนั้น ลูกจะข้ามฟากได้อย่างไร? ลูกไม่สามารถกระโดดข้ามสิ่งนั้น นี่คือนานรับใช้ที่แสน

อัครรรย ลูกต้องปลุกฝังนิสัยของการคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต สิ่งนี้เป็นไปเพื่อคุณประโยชน์ของลูก ลูกต้องให้คำสอนของพ่อแก่พี่น้องเพศชายของลูก พ่อพูดว่า พ่อกำลังให้ความรู้แก่นักดวงวิญญาณ พ่อมองเห็นแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น เมื่อมนุษย์พูดกับมนุษย์อีกคนหนึ่งเขาจะมองที่ใบหน้า ลูกพูดกับดวงวิญญาณและดังนั้นลูกต้องมองเห็นดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกจะให้ความรู้ด้วยร่างกายลูก ลูกต้องตัดสำนึกของร่างกายออกไป ลูกดวงวิญญาณเข้าใจแล้วว่าดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นพ่อ กำลังให้ความรู้แก่นักดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อมองเห็นดวงวิญญาณเช่นกัน ดวงวิญญาณเช่นกันพูดว่า พวกเรากำลังมองหาดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นพ่อ พวกเรากำลังรับความรู้จากท่าน นี่เรียกว่าเป็นการให้และรับของความรู้ทางจิตของดวงวิญญาณหนึ่งกับอีกดวงวิญญาณหนึ่ง ความรู้ที่อยู่ในดวงวิญญาณ ความรู้ต้องถูกให้แก่ดวงวิญญาณ สิ่งนี้เป็นเหมือนกับพลัง ถ้าความรู้ของลูกเต็มไปด้วยพลัง มันจะยิ่งถูกเป่าในทันทีเมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่น พ่อพูดว่า ฝึกฝนสิ่งนี้และดูว่าลูกควรจะยิ่งถูกเป่าหรือไม่ ปลุกฝังนิสัยใหม่และสำนึกของร่างกายก็จะถูกขจัดออกไปและพายุของมายาที่จะมานี้ย่อยลง ลูกจะไม่มีความคิดที่ไม่ดีใดๆ สายตาอาชญากรรมจะไม่คงอยู่เช่นกัน พวกเราดวงวิญญาณได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้การละเล่นกำลังจะสิ้นสุดลง เวลานี้ลูกต้องคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา เปลี่ยนจากตมโประธานมาสโต ประธานด้วยการจดจำระลึกถึงและลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่สโตประธาน เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก พ่อรู้ว่าเป็นบทบาทของท่านที่จะให้คำสอนแก่ลูกๆ นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อต้องมาทุกๆ 5000 ปี พ่อถูกผูกไว้ด้วยบ่วงพันธะนี้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ลูกที่แสนหวาน คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก นี่คือช่วงเวลาสุดท้าย จดจำพ่อผู้เดียวแล้วลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้สำหรับการกลับมาเป็นนักดวงวิญญาณเพียงครั้งเดียวเท่านั้น นี่คือการรู้ที่นำอัครรรยเช่นนั้น! บาบานำอัครรรยและความรู้ของบาบาก็นำอัครรรยด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งนี้แก่นักในเวลานี้ เวลานี้เป็นเวลาที่จะกลับบ้าน เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกที่แสนหวาน ฝึกฝนสิ่งนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่นักดวงวิญญาณ ลูกต้องให้ดวงตาที่สามของลูกเพื่อมองเห็นผู้อื่นอย่างเป็นพี่น้องเพศชาย นี่คือการเพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่อได้มาในงานรับใช้ทางจิตเพื่อลูกๆ ในทำนองเดียวกันทำตามพ่อและทำงานรับใช้ทางจิต ทำตามการกำหนดของพ่อและรับประทานอาหารบำรุงกำลังของความสุขและแจกจ่ายอาหารนั้นแก่ผู้อื่น

2. หากใครพูดสิ่งใดผิด เพียงแค่อยู่อย่างเงียบๆ ไม่ควรมีการต่อปากต่อคำ ลูกต้องอดทนต่อสิ่งต่างๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและ ตั้งจิตใจและสติปัญญาของลูกบนที่หนึ่งของลูก ด้วยพลังของความมุ่งมั่น

ลูกๆ มีความรักสำหรับพ่อและเหตุนี้เองลูกต้องมีความใส่ใจอย่างมากในการมีการจดจำระลึกถึงที่มีพลังในขณะหนึ่ง เดินและเคลื่อนไหวไปทั่วและทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามถ้าลูกไม่มีการควบคุมอย่างสมบูรณ์เหนือจิตใจของลูก ถ้าจิตใจของลูกไม่อยู่ในคำสั่ง ลูกนั้นอย่างเหมาะสมสำหรับเป็นเวลาอันสั้นและแล้วก็เริ่มที่จะหงุดหงิด บางครั้งลูกอยู่อย่างตั้งใจ เท่าที่และบางครั้งลูกก็ไม่พอใจ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกใช้พลังของการเพ่งรวมจิตใจและความมุ่งมั่นที่จะตั้งจิตใจของลูกและสติปัญญาบนที่หนึ่งของสภาพที่มั่นคงสม่ำเสมอของลูก และแล้วลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: ใช้พลังของลูกในเวลาที่ต้องการและลูกจะมีประสบการณ์ที่ดีมาก

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความเงิบสงบนอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเวทดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

เวลานี้บราห์มินทุกคนแต่ละคนต้องกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีชีวิตเช่นเดียวกับพ่อบราห์มา กลายเป็นขบวนแห่งประกายแห่งแสงและพลังที่ลอยมา เตรียมคำบรรยายเกี่ยวกับพลังของความคิดและความเงิบสงบนและเล่นบทบาทของลูกอย่าง

เป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับพรในสภาพคาร์มาทิต เทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย และแล้วลูกรจะเข้ามาใกล้ความ
สมบูรณ์พร้อม ด้วยสภาพคาร์มาทิต ลูกจะมีประสบการณ์ว่าความจิตของลูกไปถึงที่ได้ก็ตามที่ลูกต้องการให้ไปถึง

วิธีที่จะทำงานรับใช้โดยไม่มีขีดจำกัดคือการนำดวงวิญญาณไปอยู่เหนือ

ด้วยการชำเลื่องมองเพียงแวบเดียวด้วยบุคลิกภาพทางจิตของลูก

วันนี้บัพดาตาดกลับมาพบลูกๆ ที่น่ารักที่จากหายไปนานและได้พบพานอีกครั้งซึ่งพบท่านมาหลายวงจรแล้ว ลูกเฉลิมฉลองการพบปะที่อะแนคอยู่เสมอ แต่เพื่อที่จะเฉลิมฉลองการพบปะที่อะแนคในรูปที่มีตัวตน ลูกๆ ทุกคนทั้งจากบาร์ดและจากต่างแดนจึงได้กลับมาบ้านอีกครั้ง บัพดาตาเห็นว่าลูกๆ ในทุกหนแห่งกำลังเฉลิมฉลองการพบปะในสถานที่ของตนเอง การพบปะนี้เป็นการพบปะทางจิตวิญญาณที่เป็นแบบอโลคิก ในการพบปะนี้ มีรูปแบบของความรักในทางปฏิบัติระหว่างบัพดาตากับลูกๆ

วันนี้บัพดาตากำลังมองเห็นบุคลิกภาพทางจิตของลูกๆ ของท่าน บุคลิกภาพทางจิตของลูกทุกคนนั้นสูงส่งมาก! ไม่มีใครในทั้งวงจรที่มีบุคลิกภาพทางจิตเช่นนี้ เพราะคือพ่อผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดที่สร้างบุคลิกภาพของลูก ลูกๆ รู้จักบุคลิกภาพทางจิตของลูกด้วยเช่นกันใช่ไหม? เป็นบุคลิกภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกมีบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์สมบูรณ์ในความฝันและความคิดของลูก สิ่งนี้ตามลำดับกันไป แต่เมื่อเปรียบเทียบกับดวงวิญญาณของโลกแล้ว นับว่าสูงส่งที่สุด บัพดาตามองเห็นประกายของบุคลิกภาพบนหน้าผากของแต่ละคน พร้อมกับความบริสุทธิ์แล้วยังมีบุคลิกภาพทางจิตในใบหน้าและพฤติกรรมของแต่ละคนด้วย มีบุคลิกภาพอะไรอีก? ผู้เปี่ยมล้นด้วยทรัพย์สมบัติก็มีบุคลิกภาพเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาจะเต็มเปี่ยมแค่ไหน เมื่อเปรียบเทียบกับลูก ดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมเหล่านั้นก็ไม่มีอะไรเลย เพราะพวกเขาปราศจากสมบัติที่มีค่าแห่งความสงบและความสุขที่ไม่เสื่อมสลาย เมื่อเทียบกับความมั่งคั่งที่ลูกมี เศรษฐีและมหาเศรษฐีของโลกกำลังร้องขอความสงบและความสุขจากพ่อ ลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าอันไม่เสื่อมสลายเหล่านั้นอยู่เสมอ วันนี้พวกเขาอาจมีสมบัติเหล่านั้น แต่พรุ่งนี้พวกเขาจะไม่มีสมบัติเหล่านั้น ในขณะที่สมบัติที่มีค่าของลูกไม่สามารถถูกรูดปล้นโดยใครได้ และดวงวิญญาณใดก็ไม่สามารถทำให้สมบัติที่มีค่าของลูกผันผวนขึ้นลงได้ สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นไร้ขีดจำกัดและคงที่เสมอ ลูกเป็นลูกที่มีบุคลิกภาพเช่นนี้ ผู้คนที่มีความสูงส่งยังคงมีบุคลิกภาพที่ถูกสร้างขึ้นมาจากดวงวิญญาณอื่น โดยความมั่งคั่งชั่วคราว หรือโดยอาชีพชั่วคราว อย่างไรก็ตาม พระเจ้าคือผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่สูงส่ง ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตของการมีบุคลิกภาพที่สูงส่งของลูกหรือไม่? หากลูกมีความซาบซึ้งนี้ ให้ยกมือขึ้น

เมื่อได้เห็นลูกทุกคนที่มีบุคลิกภาพที่สูงส่งเช่นนั้น บัพดาตารู้สึกมีความสุขอย่างยิ่ง! ลูกมีความสุขเช่นนี้ด้วยหรือไม่? บัพดาตาร้องเพลงอะไรเมื่อเห็นความยิ่งใหญ่ในตัวลูกๆ? ลูกร้องเพลงนี้และพ่อก็ร้องเพลงนี้ด้วย ลูกได้ยินเสียงเพลงของพ่อไหม? หรือลูกจะได้ยินเพลงนั้นด้วยเครื่องบันทึกเทปเท่านั้น? เครื่องบันทึกเทปของบัพดาตานั้นพิเศษสุด มันเป็นไปโดยอัตโนมัติ ลูกไม่จำเป็นต้องพยายามเล่นมัน บทเพลงแห่งหัวใจ มีเพียงผู้ที่มีหัวใจเท่านั้นที่จะได้ยิน ลูกไม่จำเป็นต้องมีเพียงแค่มือแต่ต้องมีหัวใจด้วย ดังนั้นลูกทุกคนก็มีหัวใจ (ดิล วาลา) ใช่ไหม? ภาพลักษณ์ของลูกอยู่ในวัดดิลวาลาใช่ไหม? ลูกทุกคนเห็นภาพลักษณ์ของลูกแล้วหรือยัง? บัพดาตาคอยเฝ้าดูภาพลักษณ์และพฤติกรรมของลูกๆ อยู่เสมอ ดังนั้นวันนี้ท่านจึงดูบุคลิกภาพของแต่ละคน ให้บุคลิกภาพนี้ปรากฏในสำนักของลูกอยู่เสมอ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะคิดว่า "ฉันมีสิ่งนี้อยู่แล้ว" แต่ให้คิดว่า "ฉันเป็นสิ่งนี้" ให้สิ่งนี้ปรากฏออกมาให้เห็น ให้มันมีประสบการณ์ จะมีสิ่งปงชีอะไรในตัวผู้ที่มีบุคลิกภาพเช่นนี้ที่จะทำให้ลูกเข้าใจว่าพวกเขาจริงแท้ต่อบุคลิกภาพของพวกเขาอยู่เสมอ เมื่อบุคลิกภาพเหล่านี้ปรากฏออกมา ดวงตา ใบหน้า พฤติกรรม ความคิด และความสัมพันธ์ก็จะเต็มไปด้วยความสุข มีความสุขอย่างสม่ำเสมอ (ประสรัจจิต) ไม่ใช่ผู้เต็มไปด้วยคำถาม (ปราสนาจิต) แต่เป็นผู้มีความสุข พฤติกรรมของผู้ที่เต็มไปด้วยคำถามจะไม่เต็มไปด้วยบุคลิกภาพนี้ ใบหน้าของพวกเขาจะไม่เปล่งประกายด้วยความสุข ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นความสุขของคนที่มีบุคลิกภาพเช่นนี้ก็ไม่สามารถซ่อนเร้นได้ มันไม่สามารถคงอยู่อย่างหลอมรวมได้ ไม่ว่าดวงวิญญาณจะทุกข์ระทมหรือไร้ความสงบเพียงใด ดวงวิญญาณที่มีความพอใจจะตอบสนองดวงวิญญาณอื่นๆ เหล่านั้นได้เพียงแค่ชำเลื่องมองด้วยความพอใจของเขา คำสรรเสริญของพ่อ "ผู้ที่นำดวงวิญญาณไปอยู่เหนือด้วยการชำเลื่องมองเพียงแวบเดียว" ไม่ได้ใช้เฉพาะกับพ่อเท่านั้น มันเป็นการสรรเสริญของลูกด้วย ดังนั้น ตอนนี้ ตามเวลา เนื่องจากเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว จึงถึงเวลาที่จะรับใช้ด้วยการชำเลื่องมองเพียงแวบเดียว ลูกจะไม่ได้ให้หลักสูตรเจ็ดวัน ดวงวิญญาณจะพึงพอใจด้วยการชำเลื่องมองเพียงแวบ

เดียว ความปรารถนาของหัวใจของพวกเขาจะได้รับการเติมเต็มผ่านลูก ลูกทุกคนคิดอย่างไร? เพชรพลอยดั้งเดิมของงานรับใช้คิดอย่างไร? ลูกสามารถทำงานรับใช้เช่นนั้นได้หรือไม่?

เวลานี้ลูกทั้งหลายได้รับใช้มาเป็นเวลา 40 ปีแล้วหรือมากกว่านั้น ลูกบางคนอาจทำมามากกว่าหนึ่งปีหรือสองปีหรือบางคนน้อยกว่านั้น เวลานี้ลูกได้สอนมิตรของลูกถึงวิธีที่จะทำงานรับใช้และทำให้พวกเขาเป็นเครื่องมือ แล้วตอนนี้ลูกจะทำอะไร? พวกเขากำลังทำงานรับใช้นั้นอยู่แล้ว ลูกเป็นเพชรพลอยดั้งเดิม และดังนั้นงานรับใช้ที่ลูกทำจะมีความพิเศษที่สุดและน่ารักด้วยใช่ไหม? เวลานี้เราควรเฉลิมฉลองเทศกาลที่ลูกได้พาผู้คนไปอยู่เหนือด้วยการฆ่าเลื่องมองได้มากแค่ไหนหรือไหม? จาก 900,000 ลูกสร้างได้มากเท่าไร? ยิ่งไปกว่านั้น ยังมี 330 ล้าน ดังนั้น 900,000 จึงไม่มีอะไรเลย ลูกต้องหว่านเมล็ดที่นั่นใช่ไหม? เวลานี้เรามาดูกันว่าเพชรพลอยดั้งเดิมของงานรับใช้เหล่านั้นจะกระทำความมหัศจรรย์อะไรต่อไป ลูกได้ทำความมหัศจรรย์ในการเปิดศูนย์งานรับใช้ และมีโปรแกรมดีๆ ดังนั้นขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่าสำหรับสิ่งนั้น! มีลูกสองประเภทด้วยกัน: ประเภทแรกคือผู้ที่เป็นเครื่องมือในการก่อตั้ง และลูกพิเศษคือเพชรพลอยดั้งเดิมสำหรับงานรับใช้พิเศษ พวกเขา (ดาดีทั้งหลาย) คือรากฐานของการก่อตั้ง และลูกทุกคน (เพชรพลอยดั้งเดิมของงานรับใช้) เป็นส่วนแรกของลำต้น ลำต้นนั้นแข็งแรงอยู่เสมอ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับลำต้น กิ่งก้านทั้งหมดปรากฏออกมาจากลำต้น บรรดาผู้ที่เป็นรากจะให้พลังในลักษณะที่ละเอียดอ่อน แต่เป็นลำต้นที่มองเห็นได้และทำทุกสิ่งได้จริงในทางปฏิบัติ ดังนั้นดาดีทั้งหลายผู้ให้สภาเวลานี้กลายเป็นผู้ที่แผ่เงา ในขณะที่ลูกทุกคนได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะขึ้นมาจากเงาในทางปฏิบัติ (บรรดาดาขอให้ชีเนียร์ซิสเตอร์ทุกคนที่มาร่วมเฉลิมฉลองพิธีอันทรงเกียรติยกมือขึ้น) เหตุนี้เองบรรดาจึงให้งานบางอย่างแก่ลูก ลูกได้เฉลิมฉลองพิธีอันทรงเกียรติเป็นอย่างดี บรรดาเห็นทุกสิ่ง ท่านเห็นรูปเคารพที่ประดับประดาแล้ว ในเวลานั้นลูกทุกคนก็มีประสบการณ์ทางจิตของการเป็นรูปเคารพที่มีชีวิตเช่นกัน รู้สึกราวกับว่ารูปเคารพที่ประดับประดาได้มาถึงซานติวันจากวัดแล้ว

ดังนั้นตอนนี้บรรดาต้องการให้ลูกๆ เริ่มงานรับใช้อย่างรวดเร็ว อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นก็เป็นสิ่งที่ดีมาก ตามเวลา ตอนนี้ลูกต้องให้โอกาสผู้อื่นมากขึ้นในการรับใช้ด้วยคำพูด เวลานี้จงทำให้คนอื่นเป็นไม้เท้า แล้วลูกจะกลายเป็นผู้มีอำนาจและมอบสะภาให้กับพวกเขา ดังนั้น สะภาของลูกและคำพูดของพวกเขาจะทำงานสองเท่า และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถสร้าง 900,000 ได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นเวลานี้ลูกทุกคนไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ในฟังชั่นนี้หรือเป็นมหาระตีอื่นๆ ทั้งหมดก็ตาม งานรับใช้ของมหาระตีในตอนนี้คือการให้สะภากับทุกคน และมาสู่สนามของงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด ในเมื่อพ่อซึ่งนั่งอยู่ในที่แห่งหนึ่งในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนสามารถหล่อเลี้ยงลูกๆ ทั่วโลกได้และกำลังทำเช่นนั้นอยู่ แล้วลูกจะทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นเดียวกับพ่อในขณะที่นั่งอยู่ในที่เดียวไม่ได้หรือ? การเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมหมายถึงการทำตามพ่อ ให้สะภากับผู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกบางคนถามตัวเองและถามคนรอบข้างว่าพวกเขาจะมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างไร มันไม่สามารถมองเห็นได้ แต่เมื่อลูกยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็จะมีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดโดยอัตโนมัติ ลูกสามารถทำงานรับใช้ในการให้สะภาได้อย่างต่อเนื่อง ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงสุขภาพหรือเวลาของตนเองสำหรับสิ่งนี้ นี่กลายเป็นเรื่องที่ยากง่าย ลูกสามารถชั่งแวงอยู่ในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ทั้งวันและคืน ลูกเห็นบรรดาบาบาแล้ว: แม้ในเวลากลางคืนเมื่อท่านลืมนอน ท่านจะทำงานรับใช้อย่างไม่มีขีดจำกัดของการให้สะภาอย่างต่อเนื่องไป ดังนั้นการทำงานรับใช้ในลักษณะที่ไม่มีขีดจำกัดจะทำให้ลูกยุ่งมากจนทำให้ลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดโดยธรรมชาติ ด้วยหัวใจของลูก ไม่ใช่ด้วยโปรแกรม ลูกวางแผนที่จะทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น แต่การยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด เพราะเมื่อลูกให้สะภาแก่ผู้คนที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่อยู่ใกล้จะได้รับสะภานั้นโดยอัตโนมัติ บรรดาภาสะจะลูกสร้างขึ้นโดยอัตโนมัติเมื่อลูกให้สะภา นี่ อย่างคิดว่าตอนนี้ลูกต้องรับผิดชอบหลายศูนย์หรือหลายโชนมากมายขนาดนี้ ลูกทุกคนต้องการที่จะเป็นราชาของรัฐหรือของโลกหรือไม่? ลูกต้องการที่จะเป็นอะไร? ราชาของโลกใช่ไหม? ลูกคือเพชรพลอยดั้งเดิม ดังนั้นลูกต้องเป็นผู้ให้สะภาแก่โลก เพื่อให้อยู่ในสติปัญญาของลูก ตามความเป็นจริงที่ว่า การที่ลูกมีศูนย์ 20 หรือ 30 ศูนย์ หรือ 200 หรือ 250 ศูนย์ หรือหลายโชนนั้นไม่ใช้งานของลำต้น แม้แต่กิ่งก้านสาขาก็สามารถทำเช่นนั้นได้ ลูกเป็นลำต้น ทุกคนได้รับสะภาจากลำต้น ลูกทุกคนก็คิดว่าควรจะมีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด และนั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก เวลานี้การทำลายล้างควรจะเกิดขึ้นแล้ว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากลูกยังไม่ได้เตรียมประชากรจำนวน 900,000 คน ซึ่งเป็นประชากรที่จะดำรงอยู่ในช่วงต้นของยุคทอง แล้วใครจะมาหากการทำลายล้างเกิดขึ้นในตอนนี้? ลูกจะปกครองสองถึงสามพันคนหรือไม่? ลูกจะปกครองสี่ถึงห้าแสนคนหรือไม่? ดังนั้นเวลานี้จงเริ่มบทบาทของการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด พันดาวาสลูกคิดอย่างไร? ลูกจะทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดใช่ไหม? ลูกพันดาวาสพร้อมหรือยัง? ทุกสิ่งที่มีขีดจำกัดจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติเมื่อลูกเข้าสู่สิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะไม่สามารถปล่อยพวกเขาไปได้โดยการพยายามทำเช่นนั้น การ

เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นผ่านสะกิดที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นผลมาจากการรับใช้ที่รวดเร็ว

บัดดารู้ว่าดวงวิญญาณที่กลายเป็นเครื่องมือในช่วงเวลาที่เปราะบางได้ให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ในทางปฏิบัติแล้ว อย่างไรก็ตาม รากฐานและประสบการณ์หลักของลูกในช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงคือลูกได้เห็นพ่อบราห์มาและลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกได้รับพรของการรับใช้และลูกต้องเฝ้าอยู่ในการทำงานรับใช้ บัณฑิตาได้ยินประสบการณ์ของทุกคน ลูกเล่าถึงประสบการณ์ที่ดีมาก ประสบการณ์ของลูกก็คือลูกได้เห็นบราห์มาบาบาและลูกไม่จำเป็นต้องคิดด้วยซ้ำ ลูกไม่มีประสบการณ์ที่จะต้องอดทนกับสิ่งใด หรือคิดว่าลูกจะต้องอดทนกับสิ่งใด ลูกไม่คิดว่าจะมีอะไรเป็นเรื่องใหญ่ดังนั้นเวลานี้ให้ใครก็ตามที่เห็นดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่งได้เห็นพ่อบราห์มาด้วย นี่คือการรับใช้ที่รวดเร็ว บราห์มาบาบาได้ให้หลักสูตรแก่ลูกหรือไม่? ลูกทำหลักสูตรในภายหลัง ลูกเพียงแคเห็นท่านและลูกก็เป็นของท่าน เนื่องจากพ่อได้หลอมรวมเข้ากับบราห์มาบาบา ลูกจึงไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความพยายามใดๆ ในท่านองเดียวกัน ลูกทุกคนต้องหลอมรวมบัปติดาไว้ในตัวลูกเองและพาดวงวิญญาณไปอยู่เหนือด้วยการชำเลื่องมองเพียงแวบเดียว ลูกทุกคนเคยมีประสบการณ์เช่นนี้ ลูกมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ ลูกเห็นท่านและลูกก็อุทิศตนต่อท่าน ทุกวันนี้ ลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกเข้ารับการฝึกอบรมลูกมาทดลองขึ้นพื้นฐาน แล้วบางคนก็อยู่และบางคนก็จากไป ลูกได้ใช้ความพยายามมากไหม? ลูกได้รับการฝึกอบรมหรือไม่? ลูกอยู่ในช่วงทดลองหรือไม่? ลูกมาและลูกก็หลุดหายไปโนบามา ในเมื่อบราห์มาบาบาเพียงผู้เดียวที่ทำงานรับใช้นั้นแล้วลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดจะไม่ทำเช่นเดียวกันหรือ? บุคลิกภาพของลูกควรทำให้พวกเขาเป็นของลูก บราห์มาบาบาก็มีบุคลิกภาพเช่นนั้นเช่นกัน ท่านมีบุคลิกภาพเช่นนั้นในใบหน้าและลักษณะนิสัยของท่านที่ดึงดูดทุกคน ดังนั้นทำตามพ่อ! พ่อทำให้ลูกเป็นเครื่องมือตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ดังนั้นลูกจึงเป็นของตอนเริ่มต้น ผู้ที่เป็นเครื่องมือในการทำงานรับใช้และเป็นรากฐานของการก่อตั้งต้องคงอยู่ในงานรับใช้ไปจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ลูกอาจไม่สามารถท่องเที่ยวไปรอบๆทางร่างกายได้เนื่องจากสุขภาพของลูก แต่ลูกสามารถท่องเที่ยวไปรอบๆด้วยจิตใจของลูกได้ ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆในสิ่งนั้นและไม่มีเรื่องใดๆในการขอวิชา ไม่จำเป็นต้องวิ่งไปไหนมาไหน ลูกสามารถรับใช้ในลักษณะนี้ขณะนอนลงได้ ลูกคิดอย่างไร? ตอนนี้วางแผนเช่นนี้และเริ่มต้นบทบาทใหม่ ลูกได้เฉลิมฉลองไปแล้วหนึ่งงาน ลูกได้รับผลในทางปฏิบัติจากงานรับใช้ที่ลูกทำแล้ว ตอนนี้ทำงานรับใช้ใหม่ อัจจะ

บัปติดาไม่เพียงแต่บอกผู้ที่นั่งอยู่ข้างหน้าท่านเท่านั้น ท่านกำลังบอกลูกทุกคน ท่านยังบอกลูกๆทุกคนที่กำลังฟังท่านในต่างประเทศด้วย ไม่ว่าลูกจะฟังสิ่งนี้ที่ใด ไม่ว่าจะในซานติวัน ช้างบนในพื้นดาฟววัน หรือในต่างประเทศ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใดก็ตาม บัปติดากำลังบอกลูกทุกคน ตอนนี้กลายเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด ใช้เวลาของลูกเพื่อทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด โดยการใช้เวลาของลูกทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด ปัญหาทั้งหมดจะหมดไปอย่างง่ายดาย ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้หรือดวงวิญญาณบราห์มิน หากพวกเขาใช้เวลาแก้ปัญหาของตนเอง หรือพวกเขากำลังเอาเวลาของคนอื่นมาแก้ไขปัญหของพวกเขา ก็เป็นข้อพิสูจน์ว่าพวกเขาเองเป็นดวงวิญญาณที่อ่อนแอ – พวกเขาไม่มีพลังด้วยตัวของพวกเขาเอง เมื่อคนไม่มีกำลังและแคเดินกะโผลกๆเผลอไป ถ้าลูกขอให้เขาวิ่ง เขาจะวิ่งหรือจะล้ม? เนื่องจากปัญหาของพวกเขาแม้ว่าพวกเขาจะเป็นดวงวิญญาณบราห์มินพวกเขาก็อ่อนแอ พวกเขาไม่มีพลังใดๆ พวกเขาจะได้รับพลังจากที่ไหน? พวกเขาไม่สามารถรับพลังโดยตรงจากพ่อได้เพราะพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่อ่อนแอ แล้วพวกเขาจะทำอย่างไร? ดวงวิญญาณที่อ่อนแอจะได้รับการถ่ายทอดและทำให้เข้มแข็งขึ้น พวกเขาถูกทำให้แข็งแกร่งขึ้นโดยการถูกฉีดยาอันทรงพลัง ดังนั้นลูกทุกคนจึงมีพลัง ดังนั้นจงร่วมมือกับพลังที่ลูกมี ร่วมมือกับคุณธรรมของลูก พวกเขาไม่มีสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นให้สิ่งที่ลูกมีแก่พวกเขา! ก่อนหน้านั้นลูกได้รับการบอกว่าเป็นผู้ประหลาด พวกเขาไม่มีพลัง ดังนั้นจงให้พลังแก่พวกเขา เมื่อลูกร่วมมือกับพวกเขาโดยการให้คุณธรรมและพลังแก่พวกเขา ลูกจะได้รับพรและพรก็เหมือนกับจรวด เร็วกว่าลิฟต์ด้วยซ้ำ ลูกจะไม่ต้องใช้เวลาในการเพียรพยายามอีกต่อไป ลูกจะโอบรับต่อไปด้วยจรวดแห่งพรแทนที่จะล่ามถ่วงตรึงกับความพยายาม ลูกจะได้สัมผัสกับรางวัลของยุคนั้นพบกัน เรียนรู้และสอนผู้อื่นถึงวิธีรับพรให้มีความเอาใจใส่และพรตามธรรมชาติ ให้ความใส่ใจเป็นไปตามธรรมชาติ อย่าให้มีความตึงเครียดปะปนอยู่ในสิ่งนี้ กระจกแห่งความรู้ที่อยู่เบื้องหน้าลูกอยู่ตลอดเวลา ลูกควรเห็นภาพลักษณ์ของลูกในกระจกแห่งความรู้ที่นั่นอยู่เสมอและอย่างง่ายดาย เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกว่าสิ่งที่บ่งบอกถึงการมีบุคลิกภาพคือการมีความพอใจ “ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? นี่มันคืออะไร?” ภาษาของคำถามนี้จะต้องจบสิ้นลงในเวลานี้ เรียนรู้วิธีให้และรับพร การคงอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจคือการให้พรและรับพร ไม่ว่าใครจะเป็นอย่างไร ขอให้พรปรากฏออกมาจากหัวใจของลูกสำหรับดวงวิญญาณนั้น อยู่เสมอ พรที่ดวงวิญญาณนั้นควรได้รับประโยชน์เช่นกัน ที่สติปัญญาของดวงวิญญาณนั้นควรจะสงบลง อย่าคิดว่า “คนนี้เป็นอย่างนี้หรือเป็นอย่างนั้น” ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ดี สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ลูกรู้วิธีการให้พรหรือไม่? ลูกรู้วิธีการรับ แต่ลูกรู้

วิธีการให้ด้วยหรือไม่? ลูกจะรับได้อย่างไรหากลูกไม่รู้ว่าจะให้อย่างไร? จงให้และรับ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะทำอะไรบางอย่างเมื่อคนอื่นทำ คติพจน์ของฟอบราห์มาที่ฟอบราห์มาคอยย้ำเตือนลูกครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่เสมอว่า “การกระทำใดที่คนอื่นเห็นฉันทำ พวกเขาก็จะทำเช่นเดียวกัน” ไม่ใช่คติพจน์ที่ว่า “ฉันจะทำเมื่อคนอื่นทำ” แต่มันคือ “คนอื่นที่เห็นฉันทำ อะไรก็จะทำเช่นเดียวกัน” ไม่อย่างนั้นก็เปลี่ยนคติพจน์ไป คติพจน์พิเศษของแม่จากัดตัมบาคือ: ผู้ที่ออกคำสั่งกำลังทำให้ฉันเคลื่อนไหว ท่านทำให้เราเคลื่อนไหวและเรากำลังเคลื่อนไหวในฐานะเครื่องมือ จดจำคติพจน์ทั้งสองไว้อยู่เสมอ ให้คติพจน์เหล่านี้ปรากฏออกมา อย่าคิดว่า “ฉันตระหนักถึงสิ่งนี้ ฉันได้ยินสิ่งนี้ ฉันต้องจำมันไว้” ไม่เลย! มันควรจะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในการกระทำของลูก แล้วลูกจะอย่างไร? ลูกจะให้พรและรับพร หรือลูกจะดูหมิ่นใครแล้วรู้สึกไม่ดี โดยคิดว่า “คนนี้เป็นอย่างนี้ และคนนั้นก็เป็นอย่างนั้น” ไม่เลย จงให้พรพวกเขา ดวงวิญญาณนั้นอ่อนแอและอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก เปลี่ยนภาษาและความคิดของลูก อย่าได้แม้แต่จะเก็บ “คนนี้” ไว้ในความคิดของลูก อย่าได้คิดถึงเกี่ยวกับคนนั้น แต่ให้คิดถึงกับ“ฉัน”แทน ลูกอ้างถึง“ฉัน”ในสิ่งอื่น แต่ในแง่ที่ลูกควรกล่าวถึงตัวเอง ลูกจะพูดว่า “ถ้าคนอื่นทำ ฉันก็จะทำ” นี่คืออะไร? หากเป็นการทำสิ่งที่ดี ลูกจะพูดว่า “ฉันได้ทำสิ่งนั้น” ในขณะที่ถ้ามันเป็นสิ่งที่ไม่ดีนั้น ลูกจะพูดว่า “คนนั้นทำ” หรือ “คนนั้นพูดอย่างนั้น” ดังนั้นนี่เป็นวิธีที่ผิด มันไม่สำคัญว่าคนอื่นจะทำอะไร “ฉัน”ต้องหมายถึงตัวเองในสิ่งที่“ฉัน”ต้องทำ สิ่งที่“ฉัน”ต้องคิด และสิ่งที่“ฉัน”ต้องพูด ไม่ควรเป็น“ฉัน”ของจิตสำนึกที่เป็นร่าง แต่เป็น“ฉัน”ของงานรับใช้ กระจายกระแสที่สูงส่งด้วยวิธีนี้ คำพูดใช้ไม่ได้ผลดีนักในตอนนี กระแสและความร่วมมือจากหัวใจทำงานเร็วมาก

ตอนนี้ เป็นเวลาหนึ่งนาที่ ลูกทุกคนจงปล่อยให้พลังแห่งความเจียบบอกลูกปรากฏออกมา เจียบบนเสียง! ให้ความเจียบนี้ปรากฏออกมาจากจิตใจและร่างกายของลูก อัจจะ (บัพดาดาฝึกให้อยู่ในความเจียบสงัด)

ถึงลูกพิเศษในทุกหนทุกแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่อยู่ในความซาบซึ้งของบุคลิกภาพทางจิตของพวกเขาตลอดเวลา ถึงดวงวิญญาณเครื่องมือผู้ให้คุณประโยชน์โลกที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอ ถึงผู้ที่นำคติพจน์ของฟอบราห์มาและจากัดตัมบาไปปฏิบัติอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเหนือสิ่งใดผู้ที่หัดเทียบกับพ่อและผู้ที่พาผู้อื่นไปอยู่เหนือด้วยการฆ่าเลื่องลือเพียงแวบเดียว ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาดาและแม่จากัดตัมบา

พร: ขอให้ลูกอยู่เหนือแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวและรักษาความรักไว้ในทุกความสัมพันธ์ของลูกในขณะที่รับใช้และกลายเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง
งานรับใช้ใดๆ ที่รบกวนลูกหรือผู้อื่นไม่ใช่งานรับใช้ แต่เป็นความเห็นแก่ตัว เมื่อมีความเห็นแก่ตัวบางรูปแบบแม้ในนามก็มีความผันผวนขึ้นๆลงๆ เมื่อแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวของลูกเองหรือแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวของผู้อื่นไม่ได้รับการเติมเต็ม ก็เกิดการรบกวนในงานรับใช้ ดังนั้น จงอยู่เหนือแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวและรักษาความรักในทุกความสัมพันธ์ของลูกในขณะที่รับใช้ แล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง ทำงานรับใช้ด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น แต่อย่าปล่อยให้อารมณ์ของงานรับใช้ทำให้สภาพของลูกขึ้นลง ให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้

คติพจน์: ด้วยกระแสที่บริสุทธิ์และสูงส่งของลูก เปลี่ยนจากที่เป็นลบให้เป็นบวก

*** โอม ขานติ ***

ด้วยความเจียบบอบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมที่เป็นแสงที่เบาสบาย

พ่อคือคาร์เนลารวันฮาร์ และผู้ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ลูกกำลังทำให้ลูกทำทุกสิ่ง ฉันในฐานะคาร์เนลารวันฮาร์ (ผู้กำลังทำ) กำลังทำทุกสิ่ง ด้วยสำนึกนี้ จงสืบสานสืบทอดของการเป็นคนที่ทำทุกสิ่งและกลับมาละวางและมีความรัก มอบภาระทั้งหมดของลูกให้กับพ่อ และด้วยความตระหนักถึงรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก นำธรรมชาติและชั้นสสารที่คงอยู่ตลอดไปของลูกมาใช้ และสัมผัสกับสภาพที่เป็นแสงและเบาสบาย

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เช่นที่พ่อประดับประดาลูก ดังนั้นลูกต้องประดับประดาผู้อื่นเช่นเดียวกัน ทำงานรับใช้ตลอดทั้งวัน อธิบายความรู้แก่ผู้ที่มาหาลูก ไม่มีสิ่งใดต้องกังวล
- คำถาม:** เป็นเพราะเหตุใดที่มีเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านเท่านั้นที่เข้าใจและซึมซับความรู้?
- คำตอบ:** เพราะทุกสิ่งที่ลูกถ่ายทอดนั้นใหม่ เมื่อพวกเขาได้ยินลูกพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเหมือนจุด พวกเขาก็กลับมาสับสนเพราะพวกเขาไม่เคยได้ยินสิ่งเหล่านี้ในคัมภีร์ ความเลื่อมใสศรัทธาที่พวกเขาได้กระทำมาเป็นเวลานานถึงรังพวกเขาและเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่เข้าใจอย่างรวดเร็ว บางคนปรากฏตัวที่เป็นแมลงเฝ้า เช่นนั้นที่พวกเขาพูดว่า บาบา, ฉันจะกลายเป็นนายของโลกละอย่างนั้นหรือนั่นได้พบบาบาเช่นนั้นและดังนั้นฉันจะสามารถทิ้งท่านไปได้อย่างไร? พวกเขามีความกระตือรือร้นที่จะอุทิศทุกสิ่งแก่ท่าน
- เพลง:** ผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลได้มายังต่างแดน

โอมชานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานรู้ดีว่าเราเป็นนักเดินทางและนี่ไม่ใช่ดินแดนของเรา การละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อยู่บนเวทีที่ใหญ่โตมาก เวทีมีแสงไฟขนาดใหญ่ที่ส่องสว่างอยู่เสมอ ดวงวิญญาณรู้ว่าเราทั้งหมดคือนักแสดงและเรามาที่นี่ตามลำดับกันไปในเวลาของเราเองเพื่อเล่นบทบาทของเรา ก่อนอื่นลูกกลับบ้านและแล้วลูกก็มาที่นี่ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจและซึมซับอย่างชัดเจนมาก ลูกจะเรียกนักแสดงในละครว่าอะไรหากพวกเขาไม่รู้จักอาชีพของกันและกัน? ลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการรู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของละคร ดังนั้นการศึกษานี้พิเศษสุด พ่อคือเมล็ดที่เต็มไปด้วยความรู้ ลูกรู้จักต้นไม้และเมล็ดที่ธรรมดา ก่อนอื่นไปไม้เล็กๆปรากฏออกมาและแล้วต้นไม้ก็เจริญเติบโตและกลับมาใหญ่โตมาก สิ่งนี้ใช้เวลาอย่างมาก ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกที่สุดแสนหวาน ละครนี้คงอยู่ต่อไปและเป็นนิรันดร์ พ่อคือผู้สร้างสวรรค์, พระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อ พ่อต้องมาที่นี่เพื่อสร้างสวรรค์ มีเพลงร้องว่า ผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลได้มายังต่างแดน อาณาจักรของราวันนี่คือต่างแดน งามต้องเข้ามาสู่อาณาจักรของราวัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่มีความรู้ในสติปัญญาของลูก พ่ออธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณว่า ลูกทั้งหมดคือนักเดินทาง ลูกจะไม่ลงมาที่นี่ด้วยกันเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกรู้ว่าคนแรกที่ดำรงอยู่คือเหล่าเทพ ในเวลานั้นไม่มีใครอื่นใดที่นี่ มีผู้คนจำนวนน้อยมากและแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้น ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดละร่างของลูกและไปที่นั่น พ่อได้ให้สติปัญญานั้นแก่ลูก ในเวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้รับความรู้แล้ว ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้และเมล็ด เมล็ดอยู่ข้างบนและต้นไม้ทั้งต้นกระจายลงมาข้างล่าง เวลานี้ต้นไม้ได้ไปถึงสภาวะของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ ก่อนหน้านั้นเมื่อผู้คนเคยถามฤๅษีและมุนี ถ้าพวกเขารู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาควรจะตอบว่า ไม่รู้ ไม่รู้ (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) หากพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้แล้วสิ่งนั้นจะคงอยู่มาตั้งแต่ครั้งบรรพกาลเป็นเวลาที่ยาวนานได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการซึมซับอย่างดีมาก สิ่งเหล่านี้ต้องไม่ถูกลืม ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ด้วยการศึกษานี้และพลังของโยคะเท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยอย่างแน่อน ไม่มีใครสามารถทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ได้นอกจากพ่อ เมื่อบางคนให้ทานทรัพย์สมบัติที่สูญสลาย ในชาติเกิดถัดไปของเขาจะเกิดในราชันี้อุบลหรือในบ้านที่ดี ลูกถือกำเนิดในบ้านที่ใหญ่โตมาก โลกใหม่นั้นเล็กมาก ในยุคทองเป็นเป็นราวกับว่ามีหมู่บ้านของเหล่าเทพ สมัยก่อนบอมเบย์เคยเล็กมาก ดูซิว่าในเวลานี้บอมเบย์ได้ขยายตัวออกไปอย่างมากเพียงใด! ดวงวิญญาณทั้งหมดเล่นบทบาทของตนเอง ทุกคนคือนักเดินทาง พ่อคือนักเดินทางที่มาที่นี่เพียงครั้งเดียว ลูกคือนักเดินทางที่มาที่นี่เพียงครั้งเดียวเช่นกัน ลูกมาที่นี่เพียงครั้งเดียวและแล้วลูกก็เล่นบทบาทของลูกต่อไปเรื่อยๆขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด เวลานี้ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวที่เป็นอมตะเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งอมตะที่ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พวกเขาพูดถึง 21 ชั่วอายุ ชั่วอายุหมายถึงช่วงชีวิตจนกระทั่งถึงวัยชรา และแล้วลูกก็รับอีกร่างหนึ่งโดยอัตโนมัติ จะไม่มีความตายก่อนเวลาอันควร นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ไม่มีการกล่าวถึงความตาย ความตายในทันทีจะไม่เกิดขึ้น ลูกละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีเรื่องของความทุกข์ จะรู้สึกมีความทุกข์หรือ(เมื่อถึงหนึ่งเก้าของมัน)? มันจะมีประสบการณ์ของความสุขมากกว่า ในเวลานี้ลูกได้รับความรู้ของดวงวิญญาณ คือดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง สติปัญญาอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นแยกออกจากกันอย่างสิ้นเชิง หากไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย, ร่างนั้นก็จะไม่ทำงาน ทุกสิ่งเกี่ยวกับวิธีที่ร่างกายถูกสร้างขึ้นและวิธีที่ดวงวิญญาณเข้ามาในร่างนั้นเป็นที่น่าอัศจรรย์ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน สวรรค์ของลูกนั้นคือโลกที่มหัศจรรย์ พวก

เขาแสดงให้เห็นถึง 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกในอาณาจักรของราวัน ในอาณาจักรของรามมีเพียงสิ่งมหัศจรรย์เดียวของสวรรค์ที่คงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร แม้ว่าผู้คนจะไม่ได้เห็นสิ่งนี้ คำว่า 'สวรรค์' ก็ปรากฏออกมาจากปากของเขาอย่างแน่นอน เวลานั้นสติปัญญาของลูกรู้สิ่งนี้และลูกบางคนก็มีนิมิตด้วยเช่นกัน บาบารเห็นนิมิตของการทำลายล้างและอาณาจักรของท่านเองเช่นกัน อรชุนได้รับการแสดงให้เห็นทุกสิ่งในนิมิตด้วยเช่นกัน นี่คือตอนหนึ่งของกิตะอย่างแท้จริง บาบารบอกลูกว่า ลูกๆ นี่คือนิยามบรรจบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อพ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกสูงส่งมาก ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งเหล่านี้ ลูกอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างสบายมาก ที่นั่นเมื่อบุคคลหนึ่งตายพวกเขาจะเกิดเป็นดินเผาเพื่อที่ดวงวิญญาณนั้นจะไม่รู้สึกถึงความมิดนั้น สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง ในยุคทองแสงของดวงวิญญาณทั้งหมดถูกจุดขึ้นมา มีแสงในทุกบ้าน ที่นั่นผู้คนจุดตะเกียงในทุกบ้าน พ่อพูดว่า ลูกต้องซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นอย่างดีด้วยสติปัญญาของลูก เผาแต่จดจำพ่อและอาณาจักร ลูกรู้ว่าลูกเคยปกครองอาณาจักรเป็นเวลานาน พ่อพูดและสอนผู้ที่ได้แยกจากกันไปเป็นเวลาที่ยาวนาน ลูกรู้ว่าเทศกาลที่พวกเขาเฉลิมฉลองหมายถึงสิ่งต่างๆ ที่เคยเกิดขึ้นในเวลานี้ ในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ชีวา คือพระเจ้า ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านมาในบาร์ตอย่างไร? ท่านเองพูดว่าท่านต้องมาด้วยการรับการคำจูนของวัดฤทธา นี่คือนิยามที่ท่านสามารถพูดได้ มิฉะนั้นท่านจะประดับประดาลูกๆ ด้วยความรู้ได้อย่างไร? เวลานั้นลูกกำลังได้รับการประดับประดา และแล้วลูกก็ประดับประดาผู้อื่นเพื่อเปลี่ยนพวกเขาจากมนุษย์ให้เป็นเทพ นี่คือนิยามที่ง่ายดายมาก แต่สติปัญญาของผู้คนได้กลับมาที่บามากที่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด สิ่งนี้ใช้เวลา ลูกอธิบายทุกสิ่งที่นิทรรศการใครก็ตามที่มากและวิธีที่ลูกอธิบายเป็นบทบาทของละครทั้งหมด ไม่มีสิ่งใดต้องกังวล ลูกๆ พูดว่า บาบาร เราทำความเข้าใจมากมายมาก แต่มีเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายพันล้านที่ปรากฏออกมา ถึงอย่างไรสิ่งนั้นก็จะเกิดขึ้น ลูกพูดว่า ดวงวิญญาณสูงสุดคือจุด สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์ และเหตุนี้เองผู้คนจึงกลับมาสับสน แต่ก่อนลูกก็ไม่เชื่อในสิ่งนี้เช่นกัน บางคนใช้เวลาเกือบสองปีที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจากไปและแล้วกลับมาอีกครั้ง ความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถละทิ้งไปได้อย่างง่ายดายนักเพราะสิ่งนั้นดึงดูดลูกเข้าหาตัวมันเอง นี่คือนิยามของละครเช่นกัน ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ นอกจากลูกบรรพหิมิน ลูกเข้าใจความหมายของภาพลักษณ์ในรูปที่หลากหลายด้วยเช่นกัน นี่คือการตีลังกาของลูก ลูกวนไปรอบวงจร สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นการละเล่นที่หลากหลาย ลูกเช่นกันมีความรู้ของสิ่งนี้ ลองมองดูสิ่งที่พวกเขาศึกษาเล่าเรียนในวิทยาลัยเหล่านั้น! มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ วิทยาศาสตร์เติบโตขึ้นเรื่อยๆ และการทำลายล้างจะเกิดขึ้นผ่านสิ่งนั้น แม้ว่าลูกจะอธิบายสิ่งนี้ในเวลานี้ ลูกก็แทบจะไม่พบผู้ใดที่พูดว่านี่คือสิ่งที่ดีมาก ที่ลูกควรอธิบายสิ่งนี้ทุกวัน ไม่ว่าพวกเขาจะทำงานมากมายเพียงใด พวกเขาจะพูดว่า ฉันต้องการประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากبابาอย่างแน่นอน นี่คือนิยามที่ได้ที่ไม่มีขีดจำกัด บาบารพูดว่า พ่อมีความรู้ของทั้งต้นไม้ในสติปัญญาและในเวลาที่คุณเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน สิ่งใดก็ตามที่พ่ออธิบายมีความถูกต้องแม่นยำอย่างมาก หนึ่งในวันที่ไม่สามารถเหมือนกับอีกหนึ่งวันที่ถัดไป สิ่งนี้ละเอียดอ่อนอย่างมาก ลูกได้วนไปในวงจรหลายต่อหลายครั้ง ละครนี้เคลื่อนไปเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องเหมือนตัวไร ใช้เวลา 5000 ปีที่จะวนไปรอบวงจรอีกครั้ง การละเล่นทั้งหมดดำเนินไปในสิ่งนั้น ลูกต้องรู้สิ่งนี้ ที่นั่นแม้กระทั่งแม้ว่าวิถีหนึ่ง สถานภาพของลูกเป็นเช่นไร เฟอร์นิเจอร์ของลูกและอาคารของลูกก็เป็นเช่นนั้น มีความงดงามตระการตาอย่างมากที่นั่น นั่นคือดวงวิญญาณที่รู้สึกถึงความสุข ในเวลานี้ฉันดวงวิญญาณมีความพอใจ ลูกจะไม่พูดว่า เวลานั้นพระเจ้าพอใจ ท่านจะถามว่า เวลานั้นดวงวิญญาณของลูกได้รับความพอใจหรือไม่? ลูกจะตอบว่า ใช่ บาบาร! ในเวลานี้ดวงวิญญาณนั้นได้รับความใจ การละเล่นนี้ทั้งหมดดำเนินต่อไป ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พ่ออธิบายคือการละเล่นของละคร เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกมีชีวิตชีวาอีกครั้ง ร่างกายของลูกกลายเป็นเช่นต้นกล้วย (ช่วงชีวิตที่ยืนยาวขึ้น) มีชีวิตาแดนแห่งความเป็นอมตะ ดวงวิญญาณเป็นอมตะเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถสัมผัสกับความตาย บาบารกำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ท่านกำลังพูดกับดวงวิญญาณอมตะที่กำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์นี้ ดวงวิญญาณรับฟังด้วยหูของเขา พ่อได้มาเพื่อสอนเราดวงวิญญาณ สายตาของพ่ออยู่ที่ลูกดวงวิญญาณเสมอ พ่ออธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่า จะมีสายตาของความป็นพี่น้องเสมอ ฉันกำลังพูดกับพี่น้องของฉัน และแล้วจะไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากรใดๆ ต้องมีการฝึกฝนสิ่งนี้อย่างดีมาก ฉันเป็นดวงวิญญาณและฉันได้เล่นบทบาทของฉันขณะที่ใช้ชาติเกิดมากมาย ฉันคือดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์และเวลานี้ฉันกลับมาไม่บริสุทธิ์ อัลลอยด์ปะปนกับทองคำ ดวงวิญญาณที่มาในเวลาสุดท้ายจะถูกเรียกว่าอย่างไร? พวกเขาจะมีบางเปอร์เซ็นต์ของทองคำในพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจากที่นี่ไปแล้วกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาจะมีพลังน้อยลง การเกิดมาเพียงแค่หนึ่งหรือสองชาติเกิดจะมีค่าอะไร? มรลึที่بابารพูดคือสมบัติที่มีค่า พ่อเผ่าแต่ให้สิ่งเหล่านี้แก่ลูกและลูกต้องเผ่าแต่จดจำท่าน ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกกลับมามีพละนาถ์ดีเสมอ มีคุณประโยชน์อย่างมากในการนั่งในความเงียบสงบด้วยเช่นกัน มานมานะบาฟ! ไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนี้เช่นกัน พ่ออธิบายกับลูกถึงความหมายของทุกสิ่ง ที่นี้ทุกสิ่งที่พวกเขาทำไม่มีความหมายเลย การกระทำที่ไร้ความหมายที่สุดที่พวกเขาทำคือการใช้ดาบของต้นธาราจะกับกันและกันที่พวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบ นี่คือนิยามรุนแรงที่สปรกที่สุดและเหตุนี้เองสถานที่นี้จึงถูกเรียกว่าน

รก ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสวรรค์หรือนรก นั่นคืออันดับหนึ่งและนรกคืออันดับสุดท้าย ลูกรู้ว่าลูกคือนักแสดงในละครโลกนี้ ลูกจะไม่พูดว่า “เนติ เนติ” (เราไม่รู้) ลูกกำลังทำรูปภาพที่สวยงามตามศรัทธาเช่นนั้นเพื่อที่ว่าเมื่อผู้คนมองเห็นรูปภาพเหล่านั้นพวกเขาจะกลับมามีความสุขและสามารถเข้าใจรูปภาพเหล่านั้นอย่างง่ายดาย สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกันที่จะทำรูปภาพเหล่านี้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะอยู่ในการจดจ่าระลึกถึง ลูกจะมีวงจรโลกอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักผู้ที่สร้างโลกใหม่และผู้ที่ทำให้โลกนั้นเก่า ทุกคนต้องผ่านสภาพของสโตรีโซและตโม เวลานั้นคือยุคเหล็ก ไม่มีใครรู้ว่าพ่อมาและทำให้เราเป็นนายแห่งสวรรค์ สิ่งนี้ไม่เข้าไปในความคิดของใคร เวลานั้นลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของทั้งวงจรโลก พ่อผู้สร้างนั่งในผู้นี้และอธิบายแก่ลูกว่า พ่อคือพ่อของลูกดวงวิญญาณ พ่อคือครูที่ไม่มีขีดจำกัด ยุคบรรจบพบกันนี้คือยุคที่สูงส่งที่เป็นสิริมงคลที่สุด ยุคทองและยุคเหล็กจะไม่ถูกเรียกว่าสูงส่งที่สุด ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกที่ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด แต่ละวันสิ่งนี้จะกลับมามีความหมายมากขึ้นสำหรับลูกที่จะอธิบาย ต้นไม้จะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ แมลงเม่ามากมายจะมาเพื่ออุทิศตนแก่เปลวไฟ ใครจะทิ้งพ่อเช่นนั้น? พวกเขาจะพูดว่า บาบา ฉันเพียงแต่ต้องการที่จะนั่งอยู่กับท่าน สิ่งนี้ทั้งหมดเป็นของท่าน เหตุใดเราจะต้องทิ้งพ่อที่สูงส่งเช่นนั้นเล่า? ผู้คนมากมายมีความกระตือรือร้นนี้ ฉันกำลังได้รับอำนาจในการปกครองโลกจากبابา และดังนั้นเหตุใดฉันจึงควรทิ้งท่านไปเล่า? ที่นั่นฉันกำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ ที่นั่นแม้กระทั่งความตายก็ไม่สามารถมาหาลูก แต่ลูกต้องรับศรัทธาจากพ่อ พ่อจะพูดว่า ลูกต้องไม่ทำสิ่งนั้น ลูกจะรู้สึกกระตือรือร้นที่มากขึ้น แต่สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในละครที่ทุกคนจะมาและนั่งที่นี้ ลูกจะรู้สึกถึงพลังและความกระตือรือร้นนั้นเพราะลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลง ผู้ที่มีสิ่งนี้ในบทบาทของเขาจะเฝ้าแต่รับฟังทั้งหมดนี้ พ่อพูดว่า ลูกศึกษาเล่าเรียนสำหรับ LLB หรือ ICS (ปริญญาด้านกฎหมาย และข้าราชการพลเรือนอินเดีย) แต่ลูกจะได้รับอะไรจากสิ่งนั้น? ลูกจะได้รับอะไรหากลูกต้องละร่างของลูกในวันพรุ่งนี้? ไม่ได้อะไรเลย! นั่นคือความรู้ที่สูญสลาย ในขณะที่ นี่คือความรู้ที่ไม่สูญสลาย และพ่อที่ไม่สูญสลายให้กับลูก มีเวลาเหลือน้อยมาก ลูกต้องกลับมาสติประธานจากตโมประธานเพียงในชาติเกิดนี้ ลูกสามารถกลายเป็นเช่นนั้นด้วยการจดจ่าระลึกถึงเท่านั้น ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีการรับประกันสำหรับร่างกายของลูก ขณะที่ศึกษาเล่าเรียนบางคนก็ตายและดังนั้นเป็นหน้าที่ของพ่อที่จะอธิบายแก่ลูก ลูกรู้ว่าลูกได้รับรายได้อะไรจากการศึกษานั้น และรายได้อะไรที่ลูกได้รับการจากการศึกษานี้ คลังสมบัติที่มีค่าของชีพาบานั้นเปี่ยมล้นอยู่เสมอ ลูกมากมายได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างต่อเนื่องที่นี้ ไม่มีสิ่งใดต้องวิตกกังวล ลูกจะไม่อดตาย เมื่อพ่อทางร่างเห็นว่าลูกของเขาไม่มีอะไรจะรับประกัน เขาก็จะไม่รับประกันอะไรเช่นกัน พ่อไม่สามารถทนเห็นลูกของเขาทุกข์ทรมานได้ อันดับแรกคือลูกและแล้วจึงเป็นพ่อ แม้รับประกันคนสุดท้าย เธอจะรับประกันสิ่งที่เหลืออยู่ในตอนท้าย บันดาลีของเราเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจ่าระลึกถึง:

1. ทำให้สายตาของความเป็นพี่น้องมั่นคง ให้ฝึกฝน “ฉัน ดวงวิญญาณนี้ กำลังพูดกับพี่น้องเพศชายของฉัน” และเปลี่ยนสายตาที่เป็นอาชญากรใดๆ

2. พ่อให้สมบัติของความรู้แก่ลูก ดังนั้นนั่งในการจดจ่าระลึกถึงท่านและเติมอารมณ์ของสติปัญญาของลูกด้วยสมบัติเหล่านั้น นั่งในความเงียบสงบและสะสมรายได้ที่ไม่สูญสลาย

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษและแสดงประกายแห่งความสุขบนใบหน้าผ่านรอยยิ้มทางจิตของลูก คุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินคือความสุข ความสุขหมายถึงรอยยิ้มทางจิต ไม่หวั่นไหวเสียงดัง แต่ยิ้ม แม้ว่าบางคนจะดูถูกลูกก็ตามก็อย่าให้คลื่นแห่งความทุกข์ปรากฏบนใบหน้าของลูก แต่อยู่อย่างมีความสุขในหัวใจอยู่เสมอ อย่าคิดว่า คนนั้นพูดบางสิ่งเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงและฉันพูดบางสิ่งเพียงหนึ่งวินาที แม้ว่าลูกจะพูดหรือคิดอะไรบางสิ่งเพียงแค่หนึ่งวินาทีและใบหน้าของลูกไม่มีความสุขลูกก็ล้มเหลว นั่นก็เหมือนกับการอดทนบางสิ่งเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงและแล้วแก๊สก็ออกมาจากลูกโป่ง ดวงวิญญาณพิเศษที่มีเป้าหมายของชีวิตที่สูงส่งจะไม่กลายเป็นลูกโป่งแก๊สเช่นนั้น

คติพจน์: ดวงวิญญาณโยคีมีร่างกายที่เยือกเย็น พวกเขาเยือกเย็นและมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของความเยือกเย็น

***** โอม ชานติ *****

ด้วยความเจ็บสงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

เช่นเดียวกับที่นักวิทยาศาสตร์สามารถปลูกพืชในทรายได้ เช่นเดียวกัน ลูกต้องเปลี่ยนผืนดินด้วยความเจ็บสงบ เพื่อสิ่งนี้ จึงกลับมาเต็มเปี่ยมไปด้วยความปรารถนาดี ทำตามพอบราห์มา ด้วยพลังแห่งความเจ็บสงบ เปลี่ยนทัศนคติและสายตา ของดวงวิญญาณ เช่นที่ความโกรธเป็นพลังของความไม่รู้ เช่นเดียวกันความสงบและความอดทนก็เป็นพลังของความรู้ เวลานี้จึงทำให้คุณธรรมเหล่านี้เป็นสันสการ์ของลูก และลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบายได้อย่าง ง่ายดาย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่การไถ่ยिनของลูกกำลังเกิดขึ้น พ่อพาลูกไปจากความทุกข์ และนำลูกไปสู่ความสุข เวลาที่คือสภาพของการปลดเกษียณของทุกคนและลูกต้องกลับบ้าน
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ แต่ละคนจึงได้รับคำสั่งซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้อยู่อย่างโยกยุดต์และทำตามศรั้มท์?
- คำตอบ:** เพราะเวลานี้ฉากของการทำลายล้างครั้งสุดท้ายจะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนนับล้านๆ จะตาย, จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติ เพื่อที่สภาพของลูกจะอยู่อย่างสม่ำเสมอในเวลาของการมองเห็นฉากเหล่านั้นทั้งหมด เพื่อที่ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขสำหรับผู้ล่าและความตายสำหรับเหยื่อ ลูกจำเป็นต้องอยู่อย่างโยกยุดต์เพียงลูกๆ โยคีที่ทำตามศรั้มท์เท่านั้นจะอยู่ในความสุขสันต์ จะคงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่พวกเขา กำลังจะละร่างเก่าของพวกเขาและกลับไปยังบ้านที่แสนหวานของพวกเขา

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกผู้เป็นจิตวิญญาณและพูดกับลูก เพราะลูกจิตวิญญาณได้เคยจดจำท่านมาอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทุกคนคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ได้มีการสร้างภาพลักษณ์ของชีพบบาผู้เป็นที่รัก พวกเขาเฝ้าและกราบไหว้บูชา พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขาต้องการอะไรจากท่าน ทุกคนกราบไหว้บูชาท่าน แม้กระทั่งสังคราจารย์ก็กราบไหว้บูชาท่าน ทุกคนคิดว่าเขานั้นยิ่งใหญ่ แม้ว่าเขาจะเป็นผู้ก่อตั้งศาสนา เขาเองก็ต้องกลับมาใช้ชาติเกิดและลงมา เวลาที่ทุกคนได้มาถึงชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขา บาบาพูดว่า เวลาที่นี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทั้งหมด, ทั้งหนุ่มสาวและแก่ชรา พ่อพาลูกทั้งหมดกลับบ้าน ลูกเรียกหาพ่อให้มาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขามีความนับถือต่อพ่ออย่างมาก “โปรดมายังโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และอาณาจักรต่างแดนเกิด” พวกเขาต้องไม่มีความสุขอย่างแน่นอน เหตุนี้เองพวกเขาจึงกำลังเรียกหาท่าน ได้มีการจดจำว่าท่านเป็นผู้ขจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ดังนั้น, ท่านต้องมาสู่โลกเก่าที่สกปรก ในร่างเก่าและก็เช่นกันในร่างที่โตประธานอย่างแน่นอนในโลกที่โตประธานไม่มีใครแม้แต่จะจดจำพ่อ ตามละคร, พ่อทำให้ทุกคนมีความสุข ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกสำหรับทุกสิ่ง ลูกเข้าใจว่าจะมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในยุคทองอย่างแน่นอน ในชุนนุมทางจิตอื่น พวกเขาเพียงแค่อธิษฐานคำภาวนาอย่างต่อเนื่องและลงมา ผู้ที่ตกลงไปสู่หนทางนั้นนั้นไม่มีความสุข นี่คือนอกแห่งความทุกข์ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข พ่ออธิบายทุกสิ่งและทำให้ง่ายดายอย่างมากสำหรับลูก เพราะผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาที่นางสารไม่รู้สิ่งใด ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาต้องกลับบ้านหรือยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ตลอด เวลาที่มีผู้คนของทุกศาสนา เริ่มแรกเป็นสวรรค์และดังนั้นจึงมีเพียงศาสนาเดียว ลูกมีทั้งวงจรในสติปัญญาของลูก สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น พวกเขาพูดว่าช่วงระยะเวลาของวงจรมีหลายแสนปี นั่นถูกเรียกว่าเป็นความมืดมิดที่สุด ความรู้คือความสว่างที่สุด เวลาที่ลูกๆ มีการรู้แจ้งในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกไปยังวัดใดก็ตาม, ลูกจะพูดว่าลูกกำลังไปหาชีพบบา เรากำลังจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นในชุนนุมทางจิตอื่น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ฤๅษีและมุนีเคยพูดว่าพวกเขาไม่รู้ ลูกเองก็ไม่รู้สิ่งนี้มาก่อน ในเวลานี้มีความเลื่อมใสศรัทธาทั่วทั้งโลก นี่เป็นโลกเก่าและมีมนุษย์จำนวนมากมายมายยิ่ง ในยุคทองโลกใหม่, มีเพียงศาสนาที่ไม่แบ่งแยกเดียว และแล้วก็มีศาสนาที่แบ่งแยก มีความขัดแย้งในบรรดาศาสนาต่างๆ มากมาย, มีความขัดแย้งในระหว่างทุกคน ตามละคร, นโยบายของพวกเขาเป็นเช่นนั้น หากพวกเขาแยกใคร, ก็มีสงคราม ได้มีการแบ่งเขตแดน เป็นเพราะไม่รู้จักพ่อ, ผู้คนจึงกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เวลาที่พ่ออธิบาย ศาสนาเทพได้หายไปแล้ว ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่รู่ว่านั่นเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ชีพบบาเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของเรา เมื่อบุคคลสำคัญได้ลงนามในจดหมายของเขา เขาจะเขียนเสมอว่า ผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง ดาด้าเช่นกันพูดว่า ฉันเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง พ่อจะมาอีกครั้งในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของทุกวงจรถัดจาก 5000 ปี พ่อมาและรับใช้ลูกๆ ลูกเรียกพ่อว่าเป็นผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้น ไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนี้ พวกเขาศึกษาคัมภีร์ต่างๆ มากมาย ฯลฯ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้นเลย พ่อมาและบอกสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ผู้คนเฝ้าแต่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ละครนี้ถูกสร้างขึ้นมานั้นด้วยเช่นกัน พ่อนำลูกๆ ออกไปจากกันบึงของนรกที่ลึกที่สุดและนำลูกไปสู่สวรรค์ นั่นถูกเรียกว่าเป็นสวนของอัลลáh นี่คือน้ำของหนาม ในขณะที่ยุคทองเป็นสวนดอกไม้ ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอที่นั่น ลูกจะกลับมาที่มีพลาณามย์ดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ เป็นเวลาครึ่งวงจรมีความสุขและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรมีความทุกข์

วางรหมนไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด พอที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทุกคนมาและพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เมื่อลูกไปยังดินแดนแห่งความสุข ที่เหลือทั้งหมดจะคงอยู่ในดินแดนของความสงบ ครึ่งหนึ่งของวงจรคือความสุขและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรคือความทุกข์ ในสิ่งนั้นเช่นกันมีส่วนของความสุขมากกว่า หากจะเป็นครึ่งต่อครึ่ง, จะมีรสชาติใดเล่า? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นนั้น, ลูกเคยมั่งคั่งอย่างมาก เวลานั้นลูกจดจำว่าลูกเคยมั่งคั่งเพียงใด เมื่อผู้ที่เคยมั่งคั่งอย่างมากมายล้มละลาย พวกเขาจะจดจ่อกับสิ่งที่พวกเขาเคยมีและทรัพย์สินสมบัติที่เขามีนั้นมากมายเพียงใด พ่ออธิบายว่าบาร์ตเคยมั่งคั่งเพียงใด, บาร์ตเคยเป็นดินแดนสุขาวดี ดูซิเวลานี้นายจนเพียงใด! เวลานี้บาร์ตได้ยากจนแสนเข็ญอย่างสิ้นเชิง มีความเมตตาสำหรับคนยากจน เวลานั้นพวกเขากำลังร้องขอ ผู้ที่เคยมีเงินเพียงพอเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่ยากไร้ นี่เป็นการแสดงเช่นกัน ศาสนาที่เหลือทั้งหมดมาตามแผนของละคร จำนวนของผู้คนของศาสนาต่างๆมากมายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นเพียงชาวบาร์ตเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาตินี้เกิด มีลูกคนหนึ่งคำนวณทุกสิ่งเกี่ยวกับศาสนาอื่นๆ และส่งมาให้บาบา อย่างไรก็ตาม, ไม่มีประโยชน์อะไรจากการเข้าไปสู่สิ่งนั้นมากเกินไป นั่นเป็นการสูญเสียเวลาเช่นกัน หากลูกอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงพ่อเป็นเวลายาวนาน, นั่นก็จะเป็นการหารายได้ สิ่งหลักของเราคือการทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ และกลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า ลูกเคยสโตประธานและเวลานี้ลูกได้กลับมาดโมประธาน ลูกได้ใช้ 84 ชาตินี้เกิด และเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ลูกเคยจดจำพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจรถวาย เวลานั้นพ่อได้มาแล้ว และดังนั้นเวลานี้การไถ่ถอนของลูกจึงเกิดขึ้น พ่อกำลังพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขอีกครั้งหนึ่ง นี่คือเรื่องราวของการขึ้นและตกของบาร์ต เวลานั้นเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ความสัมพันธ์ทั้งหมดนั้นเก่าและลูกในเวลานี้ต้องไปสู่ความสัมพันธ์ใหม่ ในเวลานั้นนักแสดงทั้งหมดปรากฏตัว ไม่มีความแตกต่างใดในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย มีดวงวิญญาณมากมาย ดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลาย ก่อนอื่นใดดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นกลับต้องกลับบ้าน ร่างกายทั้งหมดจะถูกทำลาย และเหตุนี้เองผู้คนจึงได้แสดงโอสักะ ลูกรู้ว่าเราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วเราได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา และเวลานี้เรากำลังจะกลับมามีค่าแก่การกราบไหว้บูชา ที่นั่น, จะไม่มีความรู้ในใจหรือสัมผัสใดๆ ฯลฯ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ผู้ที่โยกยุดต์และทำตามศรีมัทจะเป็นสักขีพยานว่าทุกสิ่งนั้นถูกทำลายอย่างไรในแผ่นดินไหว มีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ด้วยเช่นกันว่าหมู่บ้านถูกทำลายไปอย่างไร บอมเบย์ไม่ได้ใหญ่โตมากนักก่อนหน้านี้ พวกเขาระบายน้ำลงในมหาสมุทรและบอมเบย์ก็จะกลายเป็นมหาสมุทรอีกครั้ง ไม่มีอาคารใด ฯลฯ จะหลงเหลืออยู่ ในยุคทองจะมีพระราชวังริมฝั่งแม่น้ำที่แสนหวาน พระราชวังจะไม่อยู่ริมฝั่งที่มีน้ำเค็ม ดังนั้นจะไม่มีการไหลลงเหลืออยู่ ด้วยคลื่นเพียงลูกเดียวของมหาสมุทร, ทุกสิ่งจะถูกทำลาย จะมีภัยพิบัติมากมาย ผู้คนนั้นกลับจะตาย พิษพันธุกรรมจะมาจากที่ไหน ผู้คนเหล่านั้นเข้าใจด้วยเช่นกันว่าจะมีภัยพิบัติ ผู้คนจะตาย เพียงผู้ที่โยกยุดต์เท่านั้นจะอยู่ในความสุขสันต์ จะเป็นความสุขสำหรับผู้ล่าและความตายสำหรับเหยื่อ เมื่อมีหิมะตก ผู้คนมากมายก็ตาย จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย เหล่านั้นถูกเรียกว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติ เหล่านั้นไม่สามารถถูกเรียกว่าภัยพิบัติของพระเจ้า ลูกจะประณามพระเจ้าสำหรับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร? ไม่ใช่ช่วงพักเปิดตาของเขาและการทำลายล้างจึงเกิดขึ้น เรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีการกล่าวถึงชิปนาธได้ในคัมภีร์เช่นกัน ลูกคิดว่าพวกเขาจะทำลายทุกสิ่งด้วยชิปนาธเหล่านั้น ลูกสามารถเห็นได้ว่าจะมีการใช้ไฟ แก๊ส, ยาพิษในสิ่งนั้นอย่างไร พ่ออธิบายว่า ในเวลาสุดท้าย, ทุกคนจะตายในที่ เพื่อไม่ให้ลูกแม้แต่ลูกคนเดียวต้องทุกข์ทรมาน ดังนั้นพวกเขาจะตายอย่างรวดเร็วผ่านภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งหมดนี้คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลายและไม่สามารถเล็กลงหรือใหญ่ขึ้นได้ ร่างกายทั้งหมดจะถูกทำลายที่นี่ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปสู่บ้านที่แสนหวาน พ่อมาทุกๆ วงจรในยุคบรรจบพบกัน ลูกเช่นกันกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดในความเป็นจริง, เพียงชิพบาบาเท่านั้นที่สามารถถูกเรียกว่าศรี ศรี และเทพถูกเรียกว่าศรี ทุกวันนี้พวกเขาเฝ้าแต่เรียกทุกคนว่าศรี พวกเขาพูดว่า ศรีมานั้น-นี้ และศรีนั้นศรีนี่ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ศรีมัทแก่ลูก เป็นศรีมัทที่จะซ่อนแหวะในกิเลสหรือ? นี่คือนิยามที่เลวทรามต่ำช้า เวลานั้นพ่อพูดกับลูกที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อและอัลลอยของลูกจะถูกจัดตั้ง ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก, จงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว เวลานั้นลูกดวงวิญญาณมีความรู้ของตนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของวงจร แต่เครื่องประดับเหล่านั้นไม่สามารถให้กับลูกได้ วันนี้, ลูกเข้าใจว่าตนเองเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ขณะที่ในวันพรุ่งนี้, มายาจะดับสติลูกและความรู้ทั้งหมดนี้จะบอยบินไป เหตุนี้เองจึงไม่สามารถสร้างสร้อยประจำตัวของลูกๆ บราห์มินได้ มายาดับสติลูกและทำให้ลูกๆ มากมายล้มลง และดังนั้นจะสามารถสร้างสร้อยประจำขึ้นมาได้อย่างไร? เพราะหลังจากเปลี่ยนไปอยู่เรื่อยๆ ลูกประจำของรูตร้านั้นดีแล้ว มีลูกประจำของวิษณุด้วยเช่นกัน, แต่ไม่สามารถมีลูกประจำของบราห์มิน ลูกๆ ได้รับการกำหนดแล้ว จงละทิ้งร่างกายของลูก และศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอ พ่อไม่มีตัวตน พ่อไม่มีร่างกายของตัวเอง พ่อต้องเข้ามาในผู้อื่นในอายุของการปลดเกษียณเมื่อเขาอายุ 60 ปี บุคคลมีกูรูเมื่อถึงวัยเกษียณของเขาเท่านั้น พ่อคือสัตว์กูรู, แต่พ่อมันแฝงตัว ผู้คนเหล่านั้นเป็นกูรูของความเลื่อมใสศรัทธาในขณะที่พ่อเป็นของหนทาง

ความรู้ ดูซิว่าประชาบิดาบรรพบุรุษมีลูกๆมากมายเพียงไร สติปัญญาของลูกได้ทั้งสิ่งที่มีขีดจำกัดและไปสู่ความไม่มีขีดจำกัดแล้ว ผู้คนไปสู่การหลุดพ้นหลังจากนั้นไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ลูกไปก่อนและผู้อื่นไปทีหลัง ลูกแต่ละคนต้องมีการประสพการณ์ของความทุกข์ก่อนและแล้วจึงเป็นความทุกข์ นี่คือการโลกและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า โอ พระเจ้า! นี่คือการที่สูงส่งของท่าน สติปัญญาของลูกเฝ้าแว่นไปเรื่อยๆจากบนสุดถึงล่างสุด ลูกเป็นประชากรที่ชี้หนทาง ลูกคือลูกๆของพ่อ พ่อพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน ลูกสามารถอธิบายในรถไฟด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้สร้างสวรรค์ เคยมีสวรรค์ในบาร์ต พ่อมาในบาร์ต พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาในบาร์ต, แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใด พวกเขาไม่มีเวลาหรือวันที่ เพราะท่านไม่ได้ถือกำเนิดผ่านกรรม พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้มาที่นี้อย่างปราศจากร่าง, ลูกเคยบริสุทธิ์ และเวลานี้ลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และบาปของลูกจะถูกตัดออกไป อัจชะ

ถึงลูกๆที่สดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นประชากรและชี้หนทางแก่ทุกคน นำสติปัญญาของลูกออกจากสิ่งที่มีขีดจำกัดและเก็บไว้ในสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด กลายเป็นผู้วางกองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง
2. เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้น จงทำความเพียรพยายามในสภาพของการปลดเกษียณเพื่อกลับมาสโตประธาน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นเพชรที่ไร้ตำหนิด้วยการมีความสัมพันธ์และสายใยกับผู้อื่นเหมือนเพชรและมองเห็นแต่เพชรเท่านั้น

ศรีมัทของบัพดาดา คือ: เป็นเพชรและมองเห็นเพชร แม้ว่าดวงวิญญาณจะเป็นเหมือนถ่านที่ตโมคุณอย่างสมบูรณ์ ท้นที่ที่ตรีษติของลูกทอดมองมาที่ดวงวิญญาณนั้น ความไม่บริสุทธิ์ของพวกเขาควรลดลง อย่างไรก็ตามลูกหลายคนเข้าไปสู่การติดต่อ, มีความสัมพันธ์และสายใยตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน เพียงแค่เป็นเพชรและเฝ้าแต่มองเห็นเพชร อย่าให้มีตำหนิใดๆในตัวลูกที่เป็นเพชรอันเนื่องจากอุปสรรคหรือธรรมชาติ แม้ว่าจะมีอุปสรรคในสถานการณ์ต่างๆ มากมายหลายประเภท เพียงแต่มีพลังที่ลูกไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านั้น

คติพจน์: ผู้ที่รักษาคิดใจและสติปัญญาของพวกเขาให้ว่างเปล่าอยู่เสมอคือผู้ที่เชื่อฟัง

***** โอม ชานติ *****

ด้วยความเจียบสงบนอันละเอียดอ่อน มีประสพการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

เช่นเดียวกับผู้ที่อยู่ในยานอวกาศสามารถถ่ายภาพโลกทั้งโลกได้ เพราะว่าพวกเขาอยู่สูงขึ้นไป ในทำนองเดียวกันด้วยพลังแห่งความเจียบสงบ นิ่งในถ้ำแห่งการสำรวจตนและสัมผัสกับความเจียบสงบนลึกล้ำและประสพการณ์นี้จะทำให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องไปยังหอคอยแห่งความสงบและความสุข และดังนั้นคุณต้องเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงธรรมชาติและอุปนิสัยต่างๆของคุณ
- คำถาม:** วิธีใดที่จะทำให้ศรัทธาของคุณสดชื่นอย่างสม่ำเสมอ
- คำตอบ:** ไตรตรองสิ่งที่พอบอกลูก ด้วยการไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ศรัทธาของคุณก็จะสดชื่น ผู้ที่สดชื่นอยู่เสมอจะสามารถรับใช้ผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน แบตเตอรี่ของพวกเขาได้รับการชาร์จอย่างสม่ำเสมอ เพราะการเชื่อมโยงของพวกเขาอยู่กับพ่อผู้ทรงอำนาจด้วยการไตรตรองความรู้
- เพลง:** ชี้นทางให้แก่คนตาบอดด้วยเถิด พระเจ้าที่รัก!

โอมชานติ มนุษย์ร้องเพลงนี้ แต่พวกเขาไม่มีความหมายของเพลงนี้ สิ่งนี้เป็นเหมือนการสวดมนต์ด้วยเช่นกัน เช่นที่พวกเขามีการสวดมนต์อื่นๆ พวกเขาไม่รู้จักรดวงวิญญาณสูงสุด หากพวกเขารู้จักรดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาก็จะรู้ทุกสิ่ง พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณสูงสุด แต่พวกเขาไม่รู้จักรเรื่องราวชีวิตของท่านเลย ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นคนตาบอดใช้ใหม่ เวลาที่คุณได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ดังนั้นคุณจึงเป็นตรีเนตริ แม้ว่าผู้คนในโลกพูดคำว่า “ตรีเนตริ ตรีกาลดาร์ชิ ตรีมูรติ” แต่พวกเขาก็ไม่มีความหมายของสามคำนี้ ในทำนองเดียวกันพวกเขากล่าวว่าวิทยาศาสตร์และความเจ็บบสนั้นมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร แม้ว่าพวกเขาจะถามคำถามเหล่านี้ พวกเขาเองก็ไม่รู้คำตอบ พวกเขาพูดว่า ควรจะมีความสงบในโลก แต่สิ่งนั้นเคยเกิดขึ้นเมื่อใดก่อนหน้านั้น ใครที่นำมาซึ่งความสงบ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแต่ถามคำถามเหล่านี้อยู่เรื่อยๆ และดังนั้นแน่นอนว่าจะต้องมีบางคนที่รู้เรื่องนี้และบอกลูกได้ พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆแล้วว่าการละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว มีหอคอยแห่งความสงบ หอคอยแห่งความสุข มีหอคอยสำหรับทุกสิ่ง โลกที่ไม่มีตัวตนคือหอคอยแห่งความสงบที่พวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ นั่นคือหอคอยแห่งความเจ็บบสนั้น ในยุคทองมีหอคอยแห่งความสุข, หอคอยแห่งความสงบและความรุ่งเรือง อันที่จริงแล้วไม่มีใครที่จะพูดว่าบ้านของพวกเราทุกดวงวิญญาณคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ครูก็ต้องเป็นใครบางคนที่เป็นเช่นนั้น ท่านเป็นหอคอยแห่งความรู้ ท่านพาเราไปยังหอคอยแห่งความสงบและความสุขด้วยเช่นกัน และนี่ก็เป็นหอคอยของดินแดนแห่งความทุกข์ ผู้คนล้มละลายในทุกเรื่อง เวลาที่ท่านนั้นที่ลูกจะได้รับมรดกแห่งความบริสุทธิ์ความสงบและความสุขของลูก นี่คือการยิ่งใหญ่ของยุคบรรจบพบกันอันเป็นมงคลที่สุดนี้ นี่คือการที่ให้คุณประโยชน์ หลังจากยุคเหล็กก็มียุคทอง นั่นคือหอคอยแห่งความสุข อีกหนึ่งนั่นคือหอคอยแห่งความสงบ นี่คือการหอคอยแห่งความทุกข์ ที่นี้มีความทุกข์มากมาย เวลาที่ความทุกข์ทุกประเภทเข้ามาด้วยกัน มีคำกล่าวว่า ภูเขาแห่งความทุกข์จะถล่มลงมา เมื่อมีแผ่นดินไหว ฯลฯ ทุกคนจะร้องคร่ำครวญด้วยความทุกข์ระทม พ่ออธิบายแล้วว่ามีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย สำหรับลูกๆแล้วต้องใช้เวลาที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีหลายคนที่ไม่เข้าใจอย่างเต็มที่ พวกเขาควรพิจารณาว่าท่านเป็นจุดใช้ใหม่ พวกเขาควรคิดว่าท่านเป็นอะไร อ...แต่ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร คือดวงดาวที่โชติฉินมีความละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ลูกไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ด้วยดวงตาคู่นี้ ดังนั้นพ่อจึงอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดด้วยการไตรตรองสิ่งเหล่านี้ ศรัทธาของคุณก็จะกลับมาสดชื่น ไม่ว่าลูกไปที่ใด ลูกก็อธิบายว่า มีหอคอยแห่งความสงบ ความสุข และความบริสุทธิ์ในโลกใหม่ พ่อเปลี่ยนแปลงธรรมชาติและอุปนิสัยต่างๆของคุณและทำให้ลูกเป็นนายของโลกใหม่ แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงนี้และพวกเขาก็ศึกษาพระเวทย์ คัมภีร์และกิตะ ฯลฯ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขายังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ แม้ว่าพวกเขาพิจารณาว่าตนเป็นผู้มีอำนาจในคัมภีร์ แต่พวกเขาก็ยังต้องลงมา เริ่มแรกทุกดวงวิญญาณสาโตประธาน จากนั้นแบตเตอรี่ของพวกเขา ก็ค่อยๆลดลงทีละนิด เวลาที่แบตเตอรี่ของทุกคนลดลง เวลาที่แบตเตอรี่กำลังถูกชาร์จอีกครั้ง พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! พ่อคือผู้ทรงอำนาจ ด้วยการจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปและแบตเตอรี่ก็จะกลับมาเต็ม เวลาที่ลูกรู้สึกว่แบตเตอรี่ของลูกกำลังถูกชาร์จ แบตเตอรี่ของบางคนก็ไม่ได้ถูกชาร์จ แทนที่จะมีการปรับปรุง พวกเขากลับยิ่งแย่ลง แม้ว่าพวกเขาให้สัญญากับพ่อว่า “บาบา ลูกจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลส ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกถึง 21 ชาติเกิดจากท่านอย่างแน่นอน” แต่พวกเขาก็ยังตกลงมา! พ่อพูดว่า ด้วยการชนะกิเลสตัณหาหาคะ ลูกจะเป็นผู้ชนะโลก และหากลูกยุ่งเกี่ยวกับกิเลส สติปัญญาทั้งหมดก็จะหายไป ตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการมองกันและกัน ก็จะมีไฟของตัณหาหาคะ พ่อพูดว่า ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ ลูกได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด และเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกสวยงาม เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่

ลูกๆ สติปัญญาของลูกเปิดขึ้นด้วยการศึกษานี้ ผู้คนพูดถึงต้นไม้ด้วยเช่นกัน นี่คือนกกล่ปะ นี่คือนกไม้ของโลกมนุษย์ที่หลากหลาย นี่คือนกไม้กลับหัว มีความหลากหลายของศาสนา ดวงวิญญาณทั้งหมดนับพันๆ ล้านได้รับบทบาที่ที่ไม่สูญสลาย สองดวงวิญญาณไม่อาจมีบทบาทเดียวกันได้ เวลานั้นลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้ว ลองคิดว่ามีดวงวิญญาณมากมายเพียงใด เหมือนกับของเล่นที่เป็นปลาผูกกับเชือก ปลาเหล่านั้นจะห้อยลงมาตามเส้นเชือก สิ่งนี้ก็เป็นแบบนั้นเช่นกัน เราเองก็ถูกผูกไว้ด้วยเส้นเชือกของละครด้วยเช่นกัน เราลงมาในลักษณะนี้ และเวลานั้นวงจรได้มาถึงจุดจบแล้วและเราก็ต้องกลับขึ้นไป ลูกๆ ได้รับความเข้าใจนี้ในเวลานั้นเท่านั้น ดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบน พวกเขาเพิ่มมากขึ้นที่นั่นตามลำดับกันไป ลูกคือนักแสดงในละครนี้ มีผู้สร้าง ผู้กำกับและนักแสดงหลัก ซึ่บทบาทคือบุคคลหลัก ใครคือนักแสดงอื่นๆ บราห์มา วิษณุและชางกะ ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้สร้างภาพลักษณ์ขึ้นมามากมาย แต่พวกเขาก็มีความหมายของสิ่งเหล่านั้นเลย พวกเขาพูดถึงแผนภูมิ เวลานั้นพ่อได้มาแล้วและกำลังให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกจะไม่มีความรู้ในียุคทอง เช่นเดียวกับที่กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องที่นั่น ที่นั่นอาณาจักรแห่งความบริสุทธิ์ความสงบและความสุขก็จะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเช่นกัน พ่อมหัศจรรย์จริงๆ! ท่านเป็นจุดที่สดแสนเล็กเช่นกัน! เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณ ในท่านเองเดียวกัน ดวงวิญญาณของผู้นี้ก็ได้รับความรู้ทั้งหมดจากพ่อด้วยเช่นกัน บาบาสจะไม่ใหญ่ไปกว่านี้ ท่านเป็นจุด ลูกๆ ดวงวิญญาณก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังซึมซับความรู้ทั้งหมด พ่อจะให้ความรู้แก่ลูกๆ อีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร เหมือนกับแผ่นเสียงที่ถูกบันทึกไว้แล้วก็เล่นซ้ำ บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ สิ่งที่มีหัตถ์สร้อยนั้นเรียกว่าธรรมชาติ ไม่มีแม้แต่บุคคลเดียวที่สามารถหลุดพ้นจากบทบาทของตนในละครอันเป็นนิรันดร์นี้ ลูกแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของลูก เหล่านี้เป็นเรื่องที่มีหัตถ์สร้อยมาก เมื่อลูกเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้อย่างชัดเจนและซึมซับ พรอความสุขของลูกก็จะขึ้นสูง ลูกกำลังได้รับทุนการศึกษาเช่นนั้น ดังนั้นลูกจึงควรจะทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง ลูกทุกคนเป็นครู ครูจะสอนลูกและทำให้ลูกเป็นครูเหมือนกับตัวเขาเอง ไม่ใช่ว่าลูกต้องกลายเป็นครูด้วยเช่นกัน ไม่เลย ลูกคือครู เพราะลูกสอนราชาโยคะแล้วลูกก็จะกลับบ้าน เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้รู้เรื่องนี้ และก็ไม่สามารถประทานการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับทุกคนคือพ่อผู้เดียว ท่านยังเป็นผู้ให้อิสรภาพและผู้นำทางด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปจากที่นั่น พ่อก็ไม่ได้เป็นผู้นำทางในเวลานั้น เป็นเวลาที่พ่อกลายเป็นผู้นำทางของลูก เมื่อลูกลงมาจากบ้านของลูก ลูกลืมแม้กระทั่งบ้านของลูกเอง เวลานั้นลูกคือผู้นำทาง (guide) ลูกชี้หนทางให้แก่ทุกคน ขอให้ลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง ชื่อของลูกคือกองทัพพันดาบด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้มีร่างกาย เมื่อลูกอยู่ตามลำพังก็ไม่สามารถเรียกว่ากองทัพได้ เมื่อลูกมีชัยชนะต่อมายาขณะที่อยู่ในร่างกาย ลูกจึงถูกเรียกว่ากองทัพ ผู้คนเขียนสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับสงคราม ฯลฯ ประเด็นเหล่านี้ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นจัดการประชุม ฯลฯ และเปิดวิทยาลัยสันสกฤต ฯลฯ พวกเขาใช้เงินเป็นอย่างมาก ด้วยการใช้เงินมากมายเช่นนั้น พวกเขาก็เกือบจะว่างเปล่า เงิน,ทองและเพชรทั้งหมดจบสิ้น จากนั้นทุกสิ่งใหม่ๆ ก็จะปรากฏขึ้นมาเพื่อลูกๆ ดังนั้นขณะเดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ลูกๆ ควรจะมีความสุขเป็นอย่างมาก ลูกต้องจดจำพ่อและมรดก บทบาทของลูกดำเนินไปตลอดเวลา จะไม่มีวันจบ พ่ออธิบายว่า ลูกไม่รู้ชาติเกิดของตนเอง พ่อยังบอกบัญชี 84 ชาติเกิดให้แก่ผู้นี้ที่จะมาเป็นอันดับหนึ่งด้วยเช่นกัน ลูกๆ ได้รับความสุขมากมาย ลูกจะมีหอคอยของสุขภาพที่ดี ความมั่งคั่ง และความสุข ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขซึ่งเป็นอย่างมาก พ่อกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่พวกเรา ยิ่งลูกเข้ามาใกล้ชีวิตมากเท่าไร ก็จะมีสุขความยากลำบากมากเท่านั้น ต้นไม้ต้องเติบโต ขณะที่ต้นไม้ยังคงอ่อนแอ มันก็จะล้มลงในพายุได้ง่ายดาย สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น ภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกแค่อยู่อ้างอิงของลูก ลูกไม่สามารถเก็บรูปภาพอื่นใดไว้ได้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเก็บรูปภาพไว้มากมายเหลือเกิน ในหนทางของความรู้มีเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกมีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญา แล้วลูกจะถ่ายภาพจุดได้อย่างไร ดวงวิญญาณเป็นดวงดาว ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถถูกมองเห็นได้ด้วยดวงตาคู่นี้ หลายคนพูดว่า บาบาส ลูกต้องการได้รับนิมิต ลูกต้องการเห็นสวรรค์ อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถเป็นนายของสิ่งนั้นจากการเห็นเท่านั้น ผู้คนพูดว่าผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสวรรค์แล้ว แต่พวกเขาก็ไม่รู้ว่าสวรรค์อยู่ที่ใด ดวงวิญญาณที่เคยไปสวรรค์เท่านั้นที่สามารถพูดสิ่งนี้ได้ ดวงวิญญาณจดจำทุกสิ่ง เวลานั้นพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูกเพื่อให้ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง ลูกจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดาอย่างแน่นอนตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นี่เป็นหน้าที่ของลูกที่จะอธิบายให้แก่ผู้ที่เรียกร้องความสงบ ผู้คนจำนวนมากจะเข้าใจว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นลูกต้องแม่นยำ เวลานั้นก็จะมาถึงด้วยเช่นกัน มีการเขียนไว้ว่าปัมปิตาเม ฯลฯ ลูกๆ มารียิงด้วยลูกศรแห่งความรู้ ไม่ใช่ว่าอรุณยิงลูกศรและแม่น้ำคงคาปรากฏขึ้นมา เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งต่างๆ เช่นนั้น พวกเขาก็พูดว่าคงคาปรากฏขึ้นมาที่นั่น พวกเขายังสร้างเกมอีกด้วยเช่นกัน ลูกๆ สามารถเห็นได้ว่าอนุสรณ์ของลูกมีอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน นั่นคือดิลาลาที่ไม่มีชีวิต และนี่คือดิลาลาที่มีชีวิต พวกเขาแสดงภาพสวรรค์ไว้บนเพดาน ต่ำลงมา พวกเขากำลังทำทาปาเซียและเหนือขึ้นไปก็เป็นภาพของอาณาจักร ดังนั้นผู้คนจึงเชื่อว่าสวรรค์อยู่ข้างบน

แม้แต่ผู้ที่กำลังผลิตระเบิดก็เข้าใจว่าพวกเขา กำลังผลิตระเบิดเพื่อทำลายตนเอง พวกเขาพูดว่าหากเราทำสิ่งนี้ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่าสิ่งนั้นเคยเกิดขึ้นในทำนองเดียวกันในมหาสงคราม ทุกคนถูกทำลาย ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว และดังนั้นแน่นอนว่าศาสนาที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย ลูกๆก็รู้เช่นกันว่า ตามแผนของละคร ด้วยการกราบไหว้บูชาพวกเขาก็จะลงมาเรื่อยๆ อันที่จริงแล้ว ที่นี้ไม่มีเรื่องของการได้รับพร ฯลฯ สิ่งใดก็ตามที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครก็คือสิ่งที่เกิดขึ้น เมื่อมีสิ่งที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น ผู้คนก็พูดว่านั่นเป็นความประสงค์ของพระเจ้า ลูกจะไม่พูดเช่นนั้น ลูกจะพูดว่านั่นคือชะตาของละคร ลูกจะไม่พูดว่านั่นเป็นความประสงค์ของพระเจ้า พระเจ้าก็มีบทบาทในละครด้วยเช่นกัน พ่อเท่านั้นที่อธิบายให้แก่ลูกได้ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร พ่อเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้คนคิดว่าท่านรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของทุกคน อย่างไรก็ตาม เราคือผู้ที่ได้รับการลงโทษจากสิ่งที่เราทำ พ่อจะไม่นั่งและลงโทษลูก นี่คือการที่ลูกถูกกำหนดไว้แล้วเป็นอัตโนมัติที่จะดำเนินต่อไป พ่อเท่านั้นที่อธิบายความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบให้แก่ลูก แล้วลูกก็อธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ สภาพของลูกควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้าย ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้เรียกว่าสภาพที่อยู่เหนืออภิปกรณ์ อังชะ

ถึงลูกๆที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับทุนการศึกษา จงเพียรพยายามเป็นอย่างมาก กลายเป็นครูและสอนราชาโยคะให้แก่ผู้อื่น เป็นผู้นำทาง และทำงานรับใช้ที่จะชี้หนทางกลับบ้านให้แก่ทุกคน

2. ชาร์จแบตเตอรี่ของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ทรงอำนาจ หลังจากทำสัญญากับพ่อแล้ว อย่าฟ่ายแพ้ต่อต้นหาราคะ

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและด้วยแรงจูงใจของการรับใช้ สามารถทำให้ทุกดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของผลของความสำเร็จที่ให้การหล่อเลี้ยง

ผู้รับใช้ที่แท้จริงคือผู้ที่มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์สำหรับทุกดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่ได้เพียงแค่ให้การบรรยายเท่านั้น แต่ด้วยแรงจูงใจของการรับใช้ มีความรู้สึกของการให้ความสุขแก่ทุกคนอย่างสม่ำเสมอ ความรู้สึกที่จะได้รับพลังและความรู้สึกที่จะเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้น และการให้ประสบการณ์ของความร่วมมือ โดยการรับใช้พวกเขา สามารถทำให้พวกเขามีประสบการณ์ของผลของความสำเร็จที่ให้การหล่อเลี้ยง นี่คือการรับใช้ที่แท้จริง ทาปาเซียหลอมรวมในงานรับใช้เช่นนั้น

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับพรจากพ่อ จงมีความรัก มีค่าและ เชื่อฟัง

***** โอม ขานติ *****

ด้วยความเจียบสงบอันละเอียดอ่อน มีประสบการณ์กับสภาพเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

ลูกทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของความเจียบสงบที่แสนหวานขณะอยู่อย่างสำรวจตนมากเพียงใด ลูกจะสามารถเข้าใจภาษาของดวงตา ภาษาของความรู้สึก และภาษาของความคิด ภาษานี้ คือ ภาษาของชีวิตโยคีทางจิต พลังความเจียบสงบของลูกยิ่งใหญ่กว่าแม้พลังของวิทยาศาสตร์ เช่นที่วิทยาศาสตร์สามารถให้ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติจริงบางอย่าง ข้อพิสูจน์ของพลังความเจียบสงบในทางปฏิบัติจริงคือชีวิตเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบายของลูก เมื่อข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติจริงเหล่านี้ทั้งหมดปรากฏให้เห็น และแล้ว แม้ไม่ปรารถนา สายตาของทุกคนจะถูกดึงมาที่นี้และการตักลงแห่งชัยชนะจะเกิดขึ้น